

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

MAGNOLIA FALLS

WILD

River

USA Today Bestselling Author

Laura Pavlov

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

wild river

Magnolia Falls ~Book 2

laura pavlov

OceanofPDF.com

*"Cesareti onun tacıydı ve onu bir
kraliçe gibi giyerdi."
Atticus*

OceanofPDF.com

Magnolia Falls, Kitap 2 Telif
Hakkı © 2024 Laura Pavlov
Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmadan fotokopi, kayıt veya herhangi bir bilgi depolama ve erişim sistemi dahil olmak üzere elektronik veya mekanik herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz veya iletilemez. Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler, markalar, medya ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Laura Pavlov
<https://www.laurapavlov.com>

Kapak Tasarımı: Hang Le
Kapak Fotoğrafı: Madison Maltby

✿ [Vellum ile oluşturuldu](#)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

contents

[Bölüm 1](#) [Bölüm](#)

[2](#) [Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#) [Bölüm](#)

[5](#) [Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#) [Bölüm](#)

[8](#) [Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)

[Bölüm 29](#)

[Bölüm 30](#)

[Bölüm 31](#)

[Bölüm 32](#)

[Bölüm 33](#)

[Bölüm 34](#)

[Bölüm 35](#)

[Sonsöz](#)

[Teşekkür](#)

[Yeni Çıkanları Takip Edin](#)

[Laura Pavlov'un Diğer](#)

[Kitapları](#)

[Beni takip et](#)

[*OceanofPDF.com*](http://OceanofPDF.com)

bir

...

Nehir

Hastanenin önüne **park ettim** ve arabamdan indim. Yaşlı adamın ne düşündüğünü bilmiyordum, kim bilir ne kadar zamandır burada tıklıp kalmıştı. İçki, haplar ve sinirli kişiliği, bırakın elli yaşında pek de formda olmayan bir adamı, ortalama otuz yaşındaki birini bile bitirirdi. Eminim kızı tüm bu olanlardan dehşete düşmüştür, çünkü tüm bunlar babasının saçma sapan cinsel dürtülerinden kaynaklanıyordu.

Hastanelerden nefret ediyordum ama o benim arkadaşımdaydı ve burada olmam gerekiyordu. Dürüst olmak gerekirse, Lionel Rose bir arkadaştan daha fazlasıydı. Whiskey Falls barının sahibiydi ve yıllar geçtikçe yakınlaşmıştık. Bu noktada onu ailemden biri olarak görüyordum.

Kısa bir süre önce felç geçirmişti ve bu haber hepimizi yıkmıştı.

Asansöre bindim ve inerken asansöre binen iki hemşirenin beni nasıl süzdüklerini fark etmedim.

Kapılar kapandı ve ben de koridordan geçip onun odasına girdim.

Yatağına yaklaştığımda arkadaşım elini kaldırdı ve yanına oturmadan önce ona o yarı kardeş gibi sarıldığımda dudakları hafifçe yukarı kalktı.

Monitörler aşırı derecede bip sesi çıkarıyordu ve ben bu sesi duymazdan gelmeye çalıştıkça sinirim artıyordu.

Güçlü antiseptik kokuyla karışan hafif kafeterya yemeği kokusu midemi bulandırdı.

Hastaneler muhtemelen bulunmayı en az sevdiğim yerlerdi, ki bu çok şey ifade ediyordu çünkü hayatımda pek çok başka cehennem çukurunda zaman geçirmiştım.

Meğer çocukken altı ay hastanede kalmışım, o süre zarfında pek bir şey hatırlamıyorum. Ama her nedense hastaneleri karanlıkla ilişkilendiriyordum.

Belki de herkes biliyordu.

Ya da belki de bilinçaltım o ayları ve hastaneye geldiğim gün ailemin olduğunu, ayrıldığım gün ise olmadığını hatırlıyordu.

Doreen de oradaydı ve Lionel öğle yemeğini yutmaya çalışırken bana durumu hakkında bilgi veriyordu. Whiskey Falls'ta barmenlik yapıyordu ve Lionel'in en eski arkadaşıydı.

"İnat etmeyi bırak ve şu elma püresini ye," dedi Doreen. "Eğer bitirmediyse Ruby döndüğünde çok kızacak."

Ruby, Lionel'in tek çocuğuydu.

Onun gururu ve neşesi.

Her zaman biraz kaba saba biri olmasına rağmen onu yıllardır görmemiştım. Lionel'in onun son mezuniyetine katılması gerektiğini biliyordum, çünkü o artık profesyonel bir öğrenciydi. Lionel onunla sık sık övünürdü ve psikoloji alanında doktora yaptığını biliyordum. Ama belli ki dün babasına olanları duyunca doğruca eve gelmişti.

"Dün gece Ruby'ye anlattığımız hikâyeyi River'a da anlat, böylece her şeyi açıklığa kavuşturabiliriz." Lionel'in kelimeleri bulanıklaştı ve yüzümün endişemi göstermesine izin vermemeye çalıştım. Yüzünün sağ tarafı felçliydi ve bu da konuşmasını zorlaştırıyordu. Ama sonuçta doktor Lionel'in hastaneye tam zamanında geldiğini ve tamamen iyileşmesinin beklendiğini, ancak bunun biraz zaman alacağını söylemişti.

"Hangi hikâyeden bahsediyoruz?" Kaşlarımı kaldırarak öne doğru oturdum.

Doreen iç çekti. "Ruby'nin tüm o... *uyarıcıları* aldığını bilmesini istemiyor." Boğazını temizledi ve sırttı. "Babasının kendisinden çok daha genç bir kadının cinsel ihtiyaçlarını karşılamaya çalıştığı gerçeğini kendine saklamayı tercih ediyor."

Evet. Lionel Lionel birkaç gün boyunca erektil disfonksiyon ilacının dozunu iki katına çıkarmıştı çünkü adam istediğinde gerçek bir aptal olabiliyordu

ol.

"Ona ne söyledin?"

Lionel Doreen'e baktı, beni bilgilendirmesini bekliyordu. "Biz bir şekilde Jenna Tate'le olan hukuki davanın yarattığı stres yüzünden felç geçirdiğini söyledi."

"Ne? O davayı birkaç hafta önce çözdük." Onlara bakakaldım.

Bana bir kağıt parçası uzattı. "Dün gece ona okumam için bana bu senaryoyu yazdırdı."

Tavuk çiziklerine baktım ve gözlerimi devirdim. "Yani felç geçirdiğin için beni mi suçladın? Bu berbat bir şey Lionel. Senin için bile."

"Seni suçlamadım," diye mırıldandı.

Kağıda baktım ve birkaç satır okudum. "River onun avukatıydı ama ne yazık ki davaya hakim olamadı ve bu stres babanız için çok fazlaydı." Doreen'in sesinin en iyi taklidini yaptım, bu ses hayatının büyük bir bölümünde yoğun bir şekilde sigara içmiş orta yaşlı bir kadının sesiydi ve bana ters ters baktı, ama dudaklarının köşelerinin eğlenerek yukarı kalktığını gördüm. "Beni tamamen suçladın."

"Ona ne söylememiz gerekiyordu? Babasının şu anki kız arkadaşı için yeterince kaldıramadığını, bu yüzden ilaç dozunu üç katına çıkardığını mı?" Doreen kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu.

"Tanrı aşkına. İki katına çıkardığını sanıyordum. Üç katına mı çıkardın? Ne düşünüyordun, Lionel?" Tısladım. Bu beni sinirlendirmişti çünkü itiraf etmesem de o pisliği seviyordum. Yaşlı adam siki için aldığı ilaçları içkiyle ve şu anki kötü kardiyovasküler durumuyla karıştırması felakete davetiye çıkarmıştı. "Ve evet, ona söylemen gereken şey buydu. Çünkü gerçek bu. Onun yerine beni otobüsün altına attın. Ama Ruby iddia ettiğin kadar akıllıysa, bu saçma hikâyeye inanacağından şüpheliyim. İnsanlar felç geçirmez çünkü biri onları iş kazası için dava eder. Tanrı aşkına, hapis cezasıyla karşı karşıya değildin."

"Hey. Lisedeki oyunumuzda Juliet'i oynadım. Ben bir tiyatro dehasıyım. İnanın bana, satın aldı."

Sandalyemde arkama yaslandım ve başımı salladım. Bu saçma davada Lionel'i temsil etmişim, tamamen hatalı olmasına ve kaza olduğunda Jenna Tate'in hastane masraflarını ödemesi gerekmesine rağmen. Ama onun cimri kıcı üç kuruşu kurtarmaya çalıştı ve bu da ona sonunda olması gerekenin üç katına mal oldu.

"Dinle, sen ve topal sakin kendinize çeki düzen verseniz iyi olur. Senin yarı yaşında kadınlarla çıkmayı bırak, belki o zaman ayak uydurabilirsin. Bunu hiç düşündün mü?"

Lionel omuz silkti, ağzının sağ tarafı sarkmıştı. "Stella çok ateşli." "Ve sen de inatçı bir pisliksin. Senin bu saçma maskaralığını kabul edeceğim,

Ama Doreen'in o kadar iyi bir oyuncu olduğunu sanmıyorum ve Ruby bu saçmalığa inanıyorsa, o zaman iddia ettiğiniz gibi bir dahi değil demektir."

"Ahhh... Görüyorum ki tüm çete burada," dedi arkamdan bir ses ve omzumun üzerinden baktım.

Lanet olası Ruby Rose onu son gördüğümünden beri büyümüştü.

Sırtına düşen uzun koyu dalgaları, kırmızı dolgun dudakları ve pencerelerden içeri giren ve güzel yüzünü aydınlatan güneş ışığıyla şu anda daha altın gibi görünen ela gözleri vardı.

Hay sikeyim.

Lionel'in kızı çok seksiydi.

Onu son gördüğümde böyle görünmediğinden emindim. Belli ki uzun zaman geçmişti ve artık genç bir kız değildi.

Günah kadar seksi bir kadındı.

Kaşlarımı kaldırdım çünkü sanki varlığım onu rahatsız etmiş gibi bana ters ters bakıyordu.

"Görüşmeyeli uzun zaman oldu, Ruby." Onu görmeyeli yıllar olmuştu. Lionel çoğu zaman onu ziyarete giderdi ve eve geldiğinde de anlattığına göre fazla kalmazdı. Lionel'in eski karısı, Ruby'nin annesi Wendy tam bir baş belasıydı, bu yüzden oturduğum yerden Ruby'nin Magnolia Falls'tan uzak durduğu anlaşılıyordu.

"Oh, ne kadar da dikkatlisin," diye tısladı, sözleri saf zehirdi. Onun derdi neydi ki? Beni neredeyse hiç tanımıyordu. "Seni bu kadar harika bir avukat yapan şey beni uzun zamandır görmediğini hatırlama yeteneğin mi?"

"Ruby," dedi Lionel, kızıyla konuşurken sesi başkalarıyla konuştuğunda olduğundan çok daha yumuşaktı.

Onu susturmak istercesine parmağını kaldırdı. "Hayır. Şu anda beni ovma, sevgili babacığım. Sırada sen varsın."

Doreen kıkırdadı ve Ruby ona bir bakış fırlattı. Lionel'in alıngan kızının boyu kısa ama duruşu sertti. Ben iki buçuk metreydim, o ise en fazla bir buçuk metre boyundaydı ve muhtemelen ona fazladan bir santim daha kazandıran siyah askeri botlar giyiyordu. Koyu renk dar kot pantolonu

kıvrımlarını kucaklıyordu ve ben de gözlerimin onun başından ayak parmaklarına kadar dolaşmasına izin vermemek için kendimi zor tutuyordum. Mayıs ayının sonu olduğu, güneşin parladığı, kuşların cıvı cıvı öttüğü ve Magnolia Falls'un yılın bu zamanlarında tamamen güneşli ve tek boynuzlu atlı olduğu düşünülürken, siyah deri montu göze batıyordu.

Bu kız cehennemden yeni dönmüş gibi görünüyor.

Bu tür bir öfkeyi tanıyordum, çünkü benim içimde de yaşıyor ve nefes alıyordu.

"Doreen, babamın en eski ve en yakın arkadaşı olman ve ben doğduktan kısa bir süre sonra seni vaftiz annem olarak seçmesi bana karşı bir tür sadakatin olduğu anlamına geliyor sanıyordum." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu.

Tanrım. Herkese kızgındı.

Normalde öfkemi her seferinde tek bir kişiye yöneltirdim. Lionel'in tepsisindeki elma dilimlerinin olduğu poşete uzandım, bir dilim aldım ve gösterinin tadını çıkarırken ağzıma attım.

"Seni sevdiğimi biliyorsun, bebeğim. Sadakatim her zaman sana ve babana." Doreen, Lionel ve Ruby arasında bir bakış attı ve ben bir dilim daha elma almak için uzandım, bu da bana karanlıklar kraliçesinden bir bakış daha kazandırdı.

"Öyle mi?" Ruby Lionel'in yatağına yaklaştı ve her birimize bakarken yatağın ucuna oturdu. "Sadakati farklı yorumluyor olmalıyız. Eve gelip barla ilgilenmem için bana yalvardığın halde bana yalan söylemek, bilemiyorum. Biraz... samimiysen görünüyorsa, değil mi?"

Lanet olsun. Çok düzgündü.

Kendinden emin, küçümseyici ve aynı zamanda korkutucu.

Bir elma dilimine daha uzandım ve o kadar hızlı hareket etti ki beni hazırlıksız yakaladı. Elime bir tokat atarak elma dilimini yere düşürdü. "Onun lanet elmalarını yemeyi bırak. Kanunlara odaklanmaya ne dersin? işini yap."

Ve bu benim limitimdi. Saniyeler içinde ayağa kalktım ve onun üzerinde yükseldim. "İşimi çok iyi yapıyorum. Senin onayına ihtiyacım olduğundan değil. Ama bu küçük tavrını görmezden geleceğim çünkü babanı sevdiğini biliyorum ve tahminimce bir tür içsel çöküş yaşıyorsun ve parmağınla her yönü işaret ediyorsun."

Sinmesini bekledim ama onun yerine sırtıttı. Sanki meydan okumayı hoş karşılamış gibiydi.

Ayağa kalktı ve çenesini yukarı kaldırdı, gözleri altın sarısıydı ve mavi ve yeşil patlamalarla parlıyordu.

Kahretsin, o kötü bir kraliçeydi ve bunun beni çok tahrik ettiğini söylemezsem yalan söylemiş olurum.

"Kapının dışında duruyordum ve bana yalan söylemek için yaptıkları saçma planı kabul ettiğinizi duydum. Pek *avukat gibi* görünmüyorsunuz, yoksa işinizi bu şekilde mi yürütüyorsunuz? Babam Jenna Tate'e ödemesi gerekenden çok daha fazlasını ödedi. Yoksa iki taraflı mı oynuyorsunuz? Belki de o azgın Jenna'dan küçük bir rüşvet alıyorsun?"

"Ahhh... Ahlaki pusulama mı yoksa biriyle yatmak için anlaşma yapmam gerektiğini düşünmene mi daha çok kırdım bilmiyorum. Belli ki yeteneklerimi hafife alıyorsun."

"Ruby," dedi Lionel onun eline uzanarak ve Ruby babasına bakarken kaşlarını kaldırdı. "Onlardan yalan söylemelerini istedim. Kendimi utandırmak istemedim."

"Gerçekten mi baba? Yasal sıkıntılarınla ilgili o aptal hikayeye inandığımı mı sandın? Ona ne kadar ödediğini görmek için o kayıtları haftalar önce aldım. Birimiz senin ayakta kalmanı sağlamak zorunda." Uzun bir nefes verdi ve gözlerini sıkarak kapattı. "Dün eve dönerken arabadayken Dr. Peters'la konuştum bile. İlaç tedavisini biliyordum. Senden daha fazlasını bekliyordum. Senden de Doreen."

"Özür dilerim. Çaresizdi." Doreen omuz silkti, gözleri sulanmıştı ve bolca öksürüp başını sallamaya başladığında onun için biraz kötü hissettim.

"Kendine sakla." Ruby elini aniden havaya kaldırdı ve Doreen hemen bir ciğerini dramatik bir şekilde kesmezse lanetleneceğim. Belki de teatral yetenekleri sandığımdan daha iyiydi çünkü Ruby bunu kesinlikle yutmuyordu. "Anlıyorum. Köşeye sıkıştığında çok ikna edici oluyor."

"Teşekkür ederim," dedi Doreen ve ona yaklaşıp sarıldı. "Seni çok özledim."

"Elbette," dedi Ruby, kucaklaşmadan tamamen etkilenmeden çıkarken. "Her neyse, yalanlar artık sona erdi. Eğer bana bir kez daha yalan söylersen, sen yatarak fizik tedavi görürken Whiskey Falls'u senin için işletmeyeceğim. Beni duyuyor musun?" Gözlerini babasına dikti. "Birbirimize karşı her zaman dürüst olacağımız konusunda anlaşmıştık."

"Biliyorum. Mezuniyetini kaçırdığım için de üzgünüm." Lionel'ın sesindeki hayal kırıklığını duydum. Ruby onun hayatındaki en önemli kişiydi ve Magnolia Falls'taki herkes bunu biliyordu.

"Sen iyisin. Bu tür şeylerin umurumda olmadığını biliyorsun." Telefonu titrediğinde ona baktı ve inledi. "Yirmi dört saatten daha az bir süredir evdeyim ve ne biliyorsun... Annem Jimbo'yla kavga etmiş. Şok edici. Rico da kız arkadaşının hamile olduğunu düşünüyor." Jimbo Slaughter Ruby'nin annesiyle evliydi. O kadar çok evlenmişti ki, kadının saçmalıklarını takip etmek zordu. Ama iki oğlu vardı, Zane ve Rico, ikisi de sürekli barda takılırdı ve

Lionel'dan bedava mal almak için Ruby'nin adını kullanıyor.

Lionel, "Bununla uğraşmak zorunda kaldığın için üzgünüm," diye mırıldandı ve Ruby'nin bakışları odaya girdiğinden beri ilk kez yumuşadı.

"Bu konuda endişelenmeyin. Ben hallederim. Şu anda önceliğim sensin. Dr. Peters ile konuştum ve seninle doğrudan yatılı bir fizik tedavi programına girmen konusunda konuştuğunu söyledi. Önünde uzun bir yol var. Ve bundan kurtulamayacaksın. Çıtayı ben karşılayacağım, sen de kendini toparlamak için çalışacaksın. Anladın mı?"

Lionel onun eline uzandı ve bu kez o elini tuttu. "Teşekkür ederim. Seni seviyorum, Rubes."

İç çekti. "Ben de seni seviyorum."

Ve bu sefer gülümsemesi gerçektir.

Kötü kraliçenin kesinlikle bir zayıf noktası vardı ve o da babasıydı.

OceanofPDF.com

iki

...

Yakut

Dr. Peters ile görüşmeyi **bitirdik** ve neyse ki babam doktorun önerdiği her şeyi kabul **etmişti**. Babam istediği zaman inatçı bir pislik olabiliyordu ama şu anda alçakgönüllüydü ve gerçek ortaya çıktıktan sonra benimle her konuda tartışmayı bırakmıştı.

Sonsuz bir ereksiyon sağlamak için bir değil, iki değil, üç doz ilaç almış olmasına şaşır mıydım?

Azıcık bile değil.

Bu onun markasına çok uygundu.

Düşüncesiz bir adamdı ve bu konuda hep şakalaşırdık.

O partinin hayatıydı ve ben ilişkimizdeki yetişkindim.

Sekiz yaşındayken ikimiz için yemek hazırlıyor ve faturaları düzenliyordum.

Ama birbirimize karşı her zaman açık ve dürüst olmuştuk ve bana yalan söylemesinden nefret ediyordum. Bunu neden yaptığını anlıyordum ama bu hoşuma gitmesi gerektiği anlamına gelmiyordu.

Babam hayatımda güvendiğim tek kişiydi. Her zaman öyleydi.

Annem tamamen farklı bir hikayeydi.

Wendy Rose-Dane-Holt-Smith-Slaughter başlı başına bir markaydı.

Kısa süreli ev kiralamalarının çoğu evliliklerinden daha uzun sürdü. Bu yüzden evet, onu *tüm evlilik isimleriyle* çağırmaya özen gösterdim - kesinlikle.

Bu yönden önemsizdim.

Annem, erkekler üzerindeki kontrolü söz konusu olduğunda çok yetenekli bir kadındı. Ne yazık ki, çok iyi olanları seçmezdi.

En azından babamı harap ettikten sonra.

Babam iyi bir adamdı. Tüm kötü kararlarının ve alkolle dolu gecelerinin altında, özünde iyi biriydi.

Onu ne kadar çok sevdiğim acı vericiydi.

Kızgın olduğumda bile, ki bu benim aşk dilimdi. O her şeyi berbat ederdi, ben de şikayet ederdim. Bu bizim şakamızdı.

Annemle ilgili kaç katmanı soyduğumun bir önemi yoktu... Özüne indiğinizde elle tutulur bir şey yoktu.

Wendy Rose-Dane-Holt-Smith-Slaughter güzeldi, ama bencil, düşüncesiz ve hesaplıydı.

Karavanının garaj yoluna girdim ve arabadan inmeden önce boktan beyaz Honda'mı park ettim. Midem bulandı ama başımı dik tutarak kapıya doğru yürüdüm, kapıyı açtım ve her zaman bulduğum şeyi buldum.

En azından tutarlı.

Kirli bulaşıklar ve çöpler tezgahı ve yerleri kirletiyordu.

Sigara dumanı ve otun güçlü kokusu etrafımdaki havadan süzülüyordu.

Küçük masanın üzerinde sigara izmaritleriyle dolu bira şişeleri duruyordu ve ben tiksintiyle başımı salladım. "Merhaba. Ben geldim."

"Kendimi iyi hissetmiyorum. Bana bir kola al ve odama gel," diye seslendi annem.

Buzdolabını açtığımda, çürümüş süt ve ekşi bir şeyin baskın kokusu duyularıma hücum ederken öğürmemek için burnumu kapattım.

Hiçbir şey değişmez.

Dört yaşındayken ayrıldıktan sonra babamla yaşamaya başlamıştım. Ayrılık derken, muhtemelen hiç olmaması gereken bir birlikteliğin destansı, patlayıcı, feci bir şekilde sona ermesinden bahsediyoruz. Bununla birlikte, birlikte geçirdikleri zamandan bir şey çıktığı için minnettardım - ben.

Ancak bu son babam için ruhsal bir yıkım, annem içinse ofiste sıradan bir gün olmuştu.

Babamın en iyi çocukluk arkadaşı Rico Dane ile bir ilişki yaşarken yakalanmıştı. Küçük kardeşim, Rico Dane Junior.

Rico Dane Senior sperm donörü ve Whiskey Falls barının şampiyon bira pong oyuncusu olmaktan başka bir şey yapmamışken, bu birlikteliğin sonucu olan ve tıpkı annemiz gibi berbat bir haldeyken bir çocuğa *Junior* adını vermenin kuralları olması gerektiği gerçeğinden başladım.

"Abla!" Arkamdan bir ses geldi, irkildim ve tam Rico kapıdan içeri girerken arkamı döndüm.

O büyük, sevimli bir aptaldı.

Yasal olmadan çok önce marihuana yetiştirmeye başlamak istediği için liseyi bırakmış ve şirketine Kingpin Weed adını vermişti.

Bu kolluk kuvvetlerinin dikkatini çekmez, değil mi?

İşler hiç iyi gitmedi ve Rico günlerini kafayı bulup araştırma yaparak geçirdi. Şimdi Oscar Daily için The Daily Market'te çalışıyordu. En azından bir işte çalışıyordu.

Babalık yapmaya hazır mıydı? Kesinlikle hazır değildi.

Ama bu, ailemin hiçbir üyesini oraya gitmekten alıkoymamıştı.

Beni yerden kaldırıp sallamasına izin verdim, çünkü onu her zaman anlamasam da çok seviyordum.

Wendy ve Rico Dumbass Senior'un çocuğu olarak doğmanın adil bir tarafı yoktu. Bu yüzden her zaman onun arkasını kollamaya çalıştım. Elimden geldiğince onu beladan uzak tuttum.

"Hey. Artık beni yere bırakabilirsin." Kıkırdadım, ki bunu pek sık yapmamaya özen gösterirdim, çünkü hayatı o kadar da komik bulmazdım. Ama küçük kardeşlerim Rico ve Zane'e karşı biraz yumuşaktım.

"Ee, nesin sen? Artık gerçek bir doktor mu oldunuz, Dr. Rose?" diye sordu. Islık çalarken yüzüne geniş bir gülümseme yayıldı.

Annemin koyu renk gözlerine ve sarı saçlarına sahipti. Ben daha çok babama benziyordum ve bu hiç umurumda olmamıştı. Ama kardeşim çok sevimliydi ve o da bunu biliyordu.

"Bana bir daha Dr. Rose dersen, uykunda kaşlarını traş ederim." Ona uyarıcı bir bakış attım.

İçinde yaşadığım akademik dünyada resmi olarak Dr. Rose'dum; Magnolia Falls'tan, her zaman kaçmak istediğim hayattan çok uzak bir yerde. Ama annemin evinde "doktor" olarak anılmak suç işlemekle eşdeğerti. Annem eğitimime devam etmemden nefret ediyordu.

Konu psikolojiye geldiğinde her zaman bitmek bilmeyen bir susuzluk duymuşumdur. İnsanları neyin harekete geçirdiğini öğrenmek. Belki de doğduğumdan beri hayatımdaki tüm insanların sorunlarını çözdüğüm içindir.

Ya da en azından öyle hissettirdi.

İnsanlara yaptıkları şeyleri neyin yaptırdığını, hem olumlu hem de olumsuz seçimlerin ardındaki motivasyonu ve sizi incitenleri affetme potansiyelini öğrenmek hoşuma gitti.

Hayatım boyunca affetme konusunda pek pratik yapmamıştım ve belki de bunun nedeni çoğu zaman kimsenin hiçbir şey için özür dilememesiydi. Annemin beni çocukken içine soktuğu kötü durumlar için. İkisinden de biraz daha büyük olduğum halde kardeşlerime bakmam için bana bel bağladığı için.

Böylece becerilerimi nasıl kullanacağımı ve onları nasıl faydalı hale getireceğimi öğrendim.

Kaliforniya'nın en prestijli üniversitelerinden birinden dereceyle mezun olmuştum ve görünüşe göre artık dünya benim istirdiyemdi.

Sekiz hafta sonra Whiskey Falls'ta koşmayı bitirip babamın tamamen iyileşmesini bekleyeceğim.

Ama yine de istirdiyemin ne olduğunu bulmam gerekiyordu.

Batı Kaliforniya Üniversitesi bana bir öğretmenlik pozisyonu teklif etti. İki farklı psikolojiye giriş dersi veren bir profesör olacaktım, ki aldığım onca eğitimden sonra hedefim bu olmalıydı. Sadece öğretmenliğin benim geleceğim olup olmadığından emin değildim. Seçeneklerimi düşünecek zamanım olmamıştı çünkü bir Cumartesi sabahı mezun olmuştum ve babam bir gece önce felç geçirmişti. Olay olduğunda mezuniyet törenime katılmak için arabaya binmeye hazırlanıyordu.

Gerçekten de hayatımın hikayesine çok uygundu.

Burayı arkamda bırakacak gibi görünmüyordum. Uğruna mezuniyeti bırakabileceğim tek kişi babamdı ve ben de tam olarak bunu yapmıştım.

Onun için yapamayacağım hiçbir şey yoktu.

"Ortaokulda Zane'in kaşlarını zaten tıraş etmiştin. Orada sana meydan okumayacağım çünkü yapacağını biliyorum."

"Aynen öyle. Bana Panda'ya neler olduğunu anlat." Evet, ağabeyimin ortaokuldan beri kız arkadaşının adı Panda'ydı. Bir zamanlar adı Sally'ydi, ama bu isimden nefret etmiş ve on beş yaşındayken Panda olarak değiştirmişti ve yıllar boyunca yaptığım bitmek bilmeyen alaycı yorumlar dışında kimse bunu sorgulamamıştı.

Birasını açtı ve uzun bir yudum aldı. "Hamile değil. Benimle taşak geçiyordu."

Başımı salladım. Bu Rico ve Panda'nın sevgi diliydi.

Hile. Yalan söylemek. Birbirlerini becermek.

Tekrarla.

"Eğer korunursan, *sana* her bulaştığında bu kadar endişelenmene gerek kalmayacağını biliyorsun."

Bunu ilk kez yapmıyordu, son olacağını da düşünmüyordum. Zehirli bir ilişkinin özeti gibiydiler ve o da buna o kadar alışmıştı ki, bu ilişkiyi bırakıp gidebileceğini hiç sanmıyordum.

"Bazen korunuyorum. Ama bazen sadece içine bir bebek koymak istiyorum."

"Bunu söylemenin ne kadar aşağılayıcı olduğunu biliyor musun? *"İçine bir bebek koyun.* Sanki o bir nesneymiş gibi. Ya da bir bebek yapma makinesi. Bu gerçekten saldırgan, Rico. Ve Panda'nın en büyük hayranı olmadığımı biliyorsun, bu yüzden onu savunmam çok şey ifade ediyor."

"Tabii ki kadın haklarını savunacaksın. Üniversiteye gitmeden önce lacivert kazağını çaldığı için Panda'ya hâlâ kızgın mısın?" Yüzünde, aynı anda hem ona sarılıp hem de boğazını yumruklamak istememe neden olan kocaman, şapşal bir sırıtış vardı.

"Hayır. Panda'yı umursamamamın nedenleri: A. İsmi çok saçma ve B. Başarılı olduğun bir dönemde seni liseyi bırakmaya teşvik etti." Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum.

"Kingpin Weed onun fikriydi ve harika bir fikirdi. Ama artık ot yasal olduğu için herkes yapıyor."

"Evet. Yasal ürünler satıyorsanız işletme kredisi almak çok daha kolay. Bu daha akıllıca bir yol." Evet. Alaycılıkta akıcıydım ve bunu saklamaya çalışmadım.

"Hiçbir zaman senin kadar zeki olmadım, bunu biliyorsun."

Bunu söylemesinden nefret ederdim. İki ağabeyim de işleri berbat edip benden yardım istediklerinde hep bunu söylerlerdi. Bundan nefret ederdim.

Doğru muydu?

Muhtemelen. Ama bu

onların hatası mıydı?

Hayır.

İçine doğdukları boktan hayattan kendilerini kurtarmak için gereken araçlardan yoksundular.

"Ben burada sıkıntı içindeyken siz ikiniz dışarıda durup çene mi çalacaksınız?" diye bağırdı annem odadan ve Rico kıkırdadı.

"Büyük, kötü Jimbo tasarruf hesaplarındaki tüm parayı kumarda kaybetti, bu yüzden şu anda konuşmuyorlar."

"Ne kadar para kaybetti?"

"Bilmiyorum. Belki birkaç yüz dolar. Ama annem bu konuda çok kızgın." İçkisini aldım ve kardeşimin peşinden annemin sigara dolu vahasına kadar gittim. Odaya göz gezdirdim, kırmızı ve altın rengi yatak takımlarına, şifonyer ve sehpanın üzerindeki yarısı dolu kül tablalarına ve annemin yatağının üzerinde çerçevelenmiş neredeyse çıplak büyük fotoğrafına baktım. Çaresizlik hissi veriyordu, bir yanıyla *da tepeyi aşmışım ve bundan hiç memnun değildim*.

Pencereye doğru ilerledim ve açarak temiz havanın en azından kansere neden olan bu cehennem gibi mağaradan biraz olsun uzaklaşmasını sağladım.

"Tanrım, Wendy. Kimse bunu solumamalı," dedim.

"Tabii ki, moralimin bozuk olduğunu bildiğinde bana Wendy diyorsun."

Her zaman morali bozuktuk, aksi takdirde kaybolurdu. Kötü bir durumda olmadığında asla aramaz ya da kendini müsait hissetmezdi.

Bu kadın hakkında bildiğim tek şey çok kötüydü.

"Çocukluğumdan beri sana Wendy derim. Yatağa bağlı kalmak için başka bir neden bulma. Ayağa kalk. Biraz temiz hava al. Belki biraz süt iç ya da hazır paketlenmemiş bir şeyler ye. İyi görünmüyorsun."

Teni soluk ve hafif gri tonlarındaydı. Eğer günlerinin çoğunu yatakta uyuyarak geçirmeseydi, *Alacakaranlık* serisine bayıldığım zamanlarda onun bir vampir olduğuna inanabilirdim. Ne de olsa kadının etrafındaki insanların hayatını emmekte gerçek bir yeteneği vardı.

Öne doğru oturdu ve içkisi için elini uzattı. Ona vermedim. Onun yerine eline uzandım ve onu ayağa kaldırdım.

"Duş aldıktan sonra kolayı alırsın. Git hadi." Banyoyu işaret ettim, bana ters ters baktı ve birkaç adım ötede kapıyı çarparak çıktı.

"Lanet olsun, abla. Düşüşe geçtiğinde onu ayağa kaldırıp hareket ettirebilen tek kişi sensin," dedi Rico.

Birayı elinden aldım ve kaşlarımı kaldırdım. "Daha öğlen bile olmamışken içmesen nasıl olur? İş nasıl gidiyor?"

"Oscar'ın kışma binmeyi sevdiğini biliyorsun, ama en azından paralı bir iş."

Annemin bardağını şifonyerin üzerine koydum ve kapıdan bağırarak onu orada beklediğimi söyledim.

Rico beni mutfağa kadar takip etti, ben de birasından arta kalanları giderden aşağı döktüm ve lavabonun altında bir çöp torbası buldum. Çürümüş yiyecekleri temizlemek için buzdolabına gitmeden önce tüm boş şişeleri torbaya boşaltmaya başladım.

Karavanın kapısı açıldı ve Zane içeri girdi. Rico'dan bir yaş, benden de üç yaş küçüktü. İki kardeşim birbirine benziyordu, bense ikisine de benzemiyordum.

Bir bakıma uygundu. Buraya uyum sağladığımı hiç hissetmemiştim.

Kendimi ait hissettiğim tek kişi babamdı.

Ama kardeşlerimi şiddetle seviyordum ve anneme tahammül ediyordum çünkü onun yörüngesinden kaçamıyorlardı.

"Bu profesör değil mi!" Zane beni kucakladı ve etrafımda döndürdü. İkisi de iri yarı adamlardı. Uzun boylu, geniş ve kaslıydılar.

"Beni yere bırak ve burayı temizlememe yardım et. Bu şekilde yaşamamalısınız."

Evet. İkisi de hala evde yaşıyordu.

Zane lavaboya gitti ve bulaşıkları yıkamaya başladı. "Bana bir konuda yardım edebileceğini umuyordum."

İşte başlıyoruz.

"Ne yaptın sen?" Dönüp ona bakarak sordum.

"Bir ata aptalca bir bahis oynadım ve Sam White, Cuma gününe kadar ona ödeme yapmazsam arabamı almakla tehdit ediyor." Enselerini kaşıdı ve ben de gözlerimi sıkıca kapattım.

"Ona ne kadar borcun var?" diye sordum. "Üç yüz dolar."

"Ve arabayı aptal bir at bahsi için mi kullandın?" Buzdolabına dönüp eve isteyerek döndüğüm gerçeğini sorgulamadan önce tısladım.

Babamın adına tabii ki.

Ama geri dönmekten nefret etmemin nedeni de buydu. Altıma çekildiğimi hissedebiliyordum.

Evdeyken nefesim bile daha daralmış hissediyordum.

Burada kapana kısılmış gibi hissettim.

Farklı bir hayat istemiştim ve bu yüzden ayrılmıştım.

Kardeşlerimi seviyordum; sadece onları ve kendimi aynı anda kurtarıp kurtaramayacağımı bilmiyordum.

Zane bana her zaman çuvalladığında kullandığı o üzgün, acınası bakışını attı.

Uzun bir nefes verdim. "Hafta içinde bara gel, sana parayı getireyim."

Kollarını arkamdan bana doladı ve ben onu silkeledim.

Ona olanak sağlıyordum ve bunu biliyordum. Ama ona başka nasıl yardım edebileceğimi bilmiyordum. İkisine de iş bulmaya çalıştım. Kefaletlerini ödedim. Taşınmaları ve hayatlarını değiştirmeleri hakkında durmadan konuştum. Kaliforniya'ya benim yanıma gelmeleri. GED'lerini almak için okula geri dönmeleri hakkında.

Ama hiçbir yere gitmedi.

Ve deliliğin tanımının aynı şeyi tekrar tekrar yapıp farklı bir sonuç beklemek olduğunun fazlasıyla farkındaydım.

Ben de elimden geldiğince bir şeyler sarmaya çalıştım.

"Lanet olsun. Ruby her zaman bir şeyleri nasıl düzelteceğini bilir," dedi Rico. Onlarla yüzleşmek için arkamı döndüm.

"Evet, ben bu boktan dizinin Ray Donovan'ıyım," diye homurdandım çöp torbasını bağlayıp dışarı koymak için kapıya doğru ilerlerken. Temiz havayı içime çektim ve çürümüş yemekten dolayı hissettiğim mide bulantısı geçene kadar bekledim.

"Ray Donovan da kim?" Zane sordu. "Bir televizyon dizisi." Başımı salladım.

"Ah, evet, şu aktör Liev Schreiber ile mi?" Rico neden bahsettiğimi çok iyi biliyormuş gibi başını salladı. "O bir tamirci, değil mi?"

"Evet. İnsanlar sonsuz kötü seçimler yapıyor ve o da onların pisliklerini temizliyor. Tıpkı benim siz ikinizle yaptığım gibi."

"Sen ailenin Ray Donovan'ısın," dedi Zane, bir kolunu omzuma doladı ve başımın üstünü öptü.

"Ne şanslıyım." Gözlerimi devirdim ve düşündüm.

Küçüklüğümde beri bu böyleydi.

Uzaklaşmak pek bir şeyi değiştirmemişti.

Hala arıyorlardı.

Yine de cevap verdim.

Belki de bu sadece benim amacımdı.

Ama yorucu olduğunu kabul etmezsem yalan söylemiş olurum.

OceanofPDF.com

Üç

...

Nehir

Whiskey Falls barına girdim ve Romeo elini kaldırıp bana el salladı. Oğlum birkaç hafta önceki dövüşünü kazanmıştı ve artık bunu geride bıraktığı için hepimiz rahatlamıştık. Boksu bıraktığını resmen açıklamıştı ve enerjisini sahibi olduğu spor salonuna, yeni aldığı eve ve tabii ki artık bizden biri olan sevgilisi Demi'ye odaklayacaktı.

Kardeşim Kingston onun yanında oturuyordu, Hayes ve Nash de masanın diğer tarafındaydı. Beşimiz çocukluğumuzdan beri çok iyi arkadaştık ve aramızdaki bağ çok derindi. Demi'nin barda durmuş Ruby ile konuştuğunu görmek için göz attım.

Demi'ye doğru ilerledim ve yanağından öpmek için eğildim, o da bana gülümsedi. "Selam River. Burada olmana sevindim. Herkes acıkmaya başladı."

Gözlerim Ruby'ye takıldı.

Koyu renk saçları omuzlarına

dökülüyordu. Kırmızı dudaklar.

Kedi gözleri bugün mavi ya da altından çok yeşile benziyordu.

Diri göğüslerini mükemmel bir şekilde ortaya çıkaran siyah bir konser tişörtü giymişti ve bu manzara karşısında ağzım sulandı.

Onda bir şeyler vardı.

Lionel'in kızıydı, bu da yasak bölge olduğu anlamına geliyordu, benden nefret ediyor gibi görünmesinden bahsetmiyorum bile, ama bir erkek

iyi bir kadındı.

"İşte takıldım." Dikkatimi barın diğer tarafında duran Ruby'ye çevirdim. "Merhaba Kötü Kraliçe. Bir bira alayım."

Kaşlarını kaldırdı. "Bu orijinal. Umarım bunu bulurken hiç beyin hücreni kaybetmemişsindir."

Demi kahkahalarını gizlemek için eliyle ağzını kapatırken o bir bardağa uzandı ve musluğu çekti.

"Önce işimi nasıl yapacağımı bilmediğimi düşündün, şimdi de beyin hücrelerim hakkında endişeleniyorsun. Benim için endişelendiğine eminim. Belki de görüldüğünden daha tatlısındır." Bardağı yere bırakıp bana ters ters bakınca sırttım.

"Romeo bana el sallıyor." Demi sanki bu onun için çok fazla gerginlikmiş gibi aramıza baktı. "Ruby'ye ne yemek istediğinizi söyleyin yeter. Az önce ona herkesin yemek siparişini verdim."

Aceleyle uzaklaşırken başımı salladım ve dikkatimi tekrar barın diğer tarafındaki küçük cadaloza çevirdim.

Dili alt dudağında gezindi ve kaşlarını kaldırdı. "Babama nasıl yardım ettiğinle ilgili endişelerimi bundan daha fazlası sanma."

Başımı salladım. Lanet olsun. Boktan şeyler söyleyebiliyordu ve ben buna bayılıyordum. "Çok kızgın, kötü bir kraliçe. Güven bana, endişelenmene ihtiyacım yok. Benim var. kendi başıma gayet iyiyim."

"Bundan bir an bile şüphe duymuyorum. Benim endişem de bu. Bu dava ile kendinizi mi yoksa babamı mı kolluyordunuz?"

İşte bu beni bir kez daha kızdırdı. Pek çok şeydim ama boktan bir arkadaş değildim. Özüme sadıktım ve Lionel uğruna ateşe girebileceğim birkaç kişiden biriydi.

Öne doğru eğilip yüzüne birkaç santim yaklaşmadan önce biramdan bir yudum aldım. "Baban benim arkadaşım. Başından beri ona Jenna'nın lanet olası sağlık faturasını ödemesi gerektiğini ve bunların hiçbirinin yaşanmayacağını söyledim. Ödemesi gerekenden fazlasını ödedi çünkü o inatçı bir pislik. Ve kayıtlara geçsin diye söylüyorum, eğer onunla konuşup bu işin peşini bırakması için ikna etmeseydim, ondan çok daha fazlasını alabilirdi. O yüzden kimi suçladığınıza dikkat edin."

Hiç irkilmedi bile. "Ne kadar da hukukçusun, ama babamın aksine sana güvenmiyorum."

"Güzel. O zaman babanın söylediği kadar zekisin." Yaklaştım, o kırmızı dudaklar beni çağırıyordu. Bir kadına karşı hiç böyle bir çekim hissetmemiştim.

Ya da belki de çok ateşliydi ve hastanede karşılaştığımızdan beri onu düşünmeden edemiyordum.

Geri çekildi, ağzı düz bir çizgideydi, hiç etkilenmemişti. Bir kedi kadar soğukkanlıydı. "Aklına bir şey gelmesin. Vahşi bir nehir gördüğümde tanırım."

Kıkırdadım. "Birini tanımak için biri gerekir."

"Hayır. Birini tanımak için birçok kişiyle uğraşmış olmak gerekir."

"Pekâlâ. O zaman bu tavrından vazgeçip benim düşman olmadığımı anlamaya ne dersin? Baban benim için önemli ve ona yardım etmek için elimden geleni yapacağım. Her zaman."

Saçlarını kulağının arkasına sıkıştırdı. "Bunu göreceğiz. Ne yemek istersin?"

"Bir hamburger alacağım. Orta boy."

"Tamamdır. Artık gidebilirsin." Arkasını döndü, ben de kıkırdadım. Biramı aldım ve masaya doğru ilerledim.

Romeo benden Ruby'nin barın arkasında durduğu yere bakarak, "Bu biraz hararetli görünüyor," dedi.

"Size birbirlerine karşı son derece gergin olduklarını söylemiştim." Demi şarabını yudumladı ve bana gülümsedi.

"Babasına kazık attığımı düşünüyor. Neden felç geçirdiği konusunda ona yalan söylediği için kızgın. Bunun benimle hiçbir ilgisi yok. O sadece öfkeli bir kadın," dedim bardağımdan uzun bir yudum daha alarak.

"Ama lanet olsun, çok ateşli." Kingston kaşlarını salladı. Adamın aklı bir karış havadaydı, ama nedense Ruby'den söz ettiğini duymak beni sinirlendirmişti.

"Tanrı aşkına, o Lionel'in kızı. Aletini pantolonunun içinde tut." Sözcükler ben onları durduramadan ağızımdan çıkmıştı.

Nash kahkaha atarken Hayes ıslık çaldı.

"Bir çentik aşağı indir, kardeşim. Ben sadece bariz olanı söylüyorum. Senin bölgene işlemeye gerek yok," dedi Kingston yüzünde kocaman, aptal bir sırıtışla.

Yemin ederim, tek genetik benzerliğimiz aynı anne babadan doğmuş olmamızdı. Adam kendi iyiliği için fazla mutluydu.

"Kimse kimsenin alanına işlemiyor. Sadece diyorum ki... saygılı ol, seni sık kafalı."

"Biliyor musun, sanırım bu yeni bir favori. İkisinin de büyük hayranıyım." Kardeşim bana göz kırptı.

"İkisinin de hayranı mısın?" Demi sordu.

"Bunu gerçekten sordun mu bebeğim? Bundan keyif alacak." Romeo bir kolunu ona doladı ve yanağından öptü.

"Şey, olağanüstü bir aletim var ve bununla gurur duyuyorum. Ve... Sosisli olarak da bilinen sosisli sandviçleri severim. Bence kendi yiyecek gruplarına sahip olmalılar."

Herkes güldü ve ben gözlerimi devirirken Ruby kollarında bir ton tabakla yanımıza geldi. Yemekleri önümüze koydu ve herkes ona teşekkür etti.

"Sosis sever misin Ruby?" Kingston ona sordu ve ben gözlerimi sıkarak kapattım çünkü bu bir yavru kedinin akreple oynamasını izlemek gibiydi.

"Ben sessizliği severim." Kız ona dik dik baktı ve adam ellerini heyecanla birbirine sürttü, çünkü bu herif birini ne zaman kızdırdığını bilmiyordu.

"Benimleyken asla sessiz olamazsın." Kaşlarını salladı.

Demi, Kingston ile Ruby'nin arasına bakıyor, muhtemelen çok ileri gidip gitmediğini merak ediyordu, ki bu kardeşime sık sık oluyordu.

"Bu muhtemelen doğru." Ona yaklaşırken dudaklarının kenarları hafifçe yukarı kalktı. Başka birinin fark ettiğinden şüpheliydim ama bu kadını büyüleyici buluyordum, bu yüzden şimdi her türlü boku fark ediyordum. "Çünkü sana benden uzak durmanı söyledim."

"Ateş edildi," dedi iki elini kalbinin üzerine koyarak. "Sadece sana bok veriyorum. Şu anda babanı koruman çok hoş. Bugün onu görmeye gittim."

"Öyle mi? Teşekkür ederim. Yakında yatılı fizik tedavi için hastanenin başka bir katına taşınacak. Ama önünde uzun bir yol var, bu yüzden ona karşı bu kadar iyi olduğunuz için hepinize minnettarım." Bakışları yumuşadı ve göğsüm sıkıştı, bu da beni çok korkuttu. Onun daha önce hiç yumuşak tarafını görmemiştim ve nedense bu da hoşuma gitmişti. Ama sonra bana döndü, gözleri yine sertti, ama oradaki mizahı gördüm. "Ona boktan hukuki tavsiyeler versen bile."

"Biliyor musun, bir psikoloji doktoru olarak, bundan daha iyi bir şey bulabileceğini düşünürdüm. Eğer benimle ilgili elinizdeki tek şey kötü hukuki tavsiyemse, ben buna kazanmak derim. İyi bir avukat olup olmadığım umurumda değil."

Bu doğru değildi, ama insanların beni aşağıladıklarında umursamadığımı düşünmelerini tercih ederdim. Gerçek şu ki, çoğu insanın düşündüğünden daha fazla önemsiyordum.

"Psikoloji doktoru olduğumu nereden biliyorsun?" Şimdi herkesin gözleri aramızda gidip geliyordu.

Ağızma bir patates attım ve inledim çünkü bunlar şehirdeki en iyi patateslerdi. Orada oturmuş bana ölümcül bakışlar atıp cevap beklerken ona baktım. "Unutma. Ben bir avukatım. Bir şeyleri ortaya çıkarmak için kendi yöntemlerim var. İşimde çok iyi olmasam bile, değil mi?"

Lionel ve ben yakındık, o da bana öyle söylemişti. Ama ben bunu ona söylemedim.

Demi'nin gözleri kocaman açılmıştı ve Romeo'nun yüzünde sanki bundan zevk alıyormuş gibi gülünç bir gülümseme vardı.

"Neden babamı beladan uzak tutmaya odaklanmıyorsun ve benim işimden uzak durmuyorsun?" Sözleri buz gibiydi ve sonra dönüp hışımla gitti.

"Onu gerçekten araştırdın mı?" Demi, kötü kraliçe barın etrafından dolaştıktan sonra sordu.

"Tabii ki hayır. Lionel söyledi. Ama onu kızdırmak hoşuma gidiyor." Ağızma bir parça daha attım.

"Hayatında ilk kez King'in bu konuda haklı olduğunu düşünüyorum," dedi Nash, ellerini havaya kaldırarak ve ağabeyim gücenmiş gibi yaptığında gülerek. "Demek istediğim River'ın onun alanına işemesi konusunda haklıydın. Bu kızdan hoşlanıyorsun."

Hayes, "Bunu söylemekten nefret ediyorum ama aynı fikirdeyim," diye ekledi.

"Şu anda benimle dalga mı geçiyorsun? O konuşmadan bunu mu çıkardın? Ondan, gözüme sivri bir sopa sokulmasından ne kadar hoşlanıyorsam o kadar hoşlanıyorum."

"Onu çekici bulmadığını mı söylüyorsun?" Demi kaşlarını kaldırarak, sanki bunu inkâr etmemi bekliyormuş gibi sordu.

"Ah, benim tatlı, saf Fasulyem," dedim, hepimizin ona taktığı lakaba atıfta bulunarak. "Ben öyle bir şey demedim. Gözleri olan herkes onun muhteşem olduğunu görebilir. Ama birini çekici bulup yine de ondan nefret edebilirim." "Yani onu küçümsüyorsun?" Romeo sırtıttı. "Bundan emin misin, kardeşim?"

Oraya bakmaya ve onu izlemeye devam et."

"Katılıyorum. Bence senden nefret etmesi hoşuna gidiyor." Ekleme sırası Kingston'daydı çünkü Tanrı korusun, o herifin söyleyecek bir şeyi yoktu.

"Bilmiyorum, River. Kısa bir süre önce Romeo'nun düşüşünü izledik. Belki de sıra sende." Hayes bu fikri bulduğu için kendisiyle gurur duyuyor gibiydi ve ben de ona ters ters baktım.

"Bana bir rahat ver. Bu adam kızımızın Magnolia Beans'teki bardaklarına koyduğu balkabağı sihrini öğrendiği andan itibaren amına koyulmuştu." Romeo'nun en başından beri onun için ne kadar deli olduğu konusunda nasıl mücadele ettiğini hatırlayınca bir kahkaha attım.

"Bilemiyorum kardeşim. Biraz savunmacı görünüyorsun," dedi Romeo kahkahalar atarak.

"Hey, belki de bu senin aşk dilindir," dedi Demi.

"Benim bir aşk dilim yok." Hamburgerimden cömert bir ısıklık aldım. "Sevgi dili tam olarak nedir?" Kingston ona sordu.

"Aşka böyle tepki veriyorsun. Belki de onun senden nefret etmesinden hoşlanıyorsundur, ama bu tuhaf, gerilim dolu, gözden kaçırılması imkânsız bir çekiciliktir." dedi gururla ve Romeo ona ölümcül bir hastalığın tedavisini bulmuş gibi baktı.

Kingston gururla başını sallıyordu.

Bu orospu çocukları bir avuç çılgın aptaldı.

"Bu duyduğum en saçma şey. Çoğu insana katlanamıyorum. Sevişmeyi severim. Ve size tahammül ediyorum. Bu benim sevgi dilim." Birama uzandım.

"Şimdi bunun nereden geldiğini anlıyorum," dedi Nash. "Cutler onun sevgi dili hakkında her türlü saçmalığı söylüyordu."

"Bu senin için Beefcake," dedim, çünkü Nash'in oğlu Cutler hepimiz gibiydi. Dördümüz onun vaftiz babasıydık ve Demi de en az bizim kadar ona aşıktı. Bok gibi tuhaftı ve hepimiz onun için deli oluyorduk. Kısa bir süre önce adını Beefcake olarak değiştirmişti ve Nash'in canını sıkarsa da hepimiz buna saygı duyuyorduk.

Daha fazla kahkaha.

"Evet," dedi Demi. "Beefcake'in sevgi dili fiziksel dokunuştur. Sarılmayı ve el ele tutuşmayı çok sever. Hassas bir kalbi var."

"Tıpkı babası gibi." Kingston, Nash'in omzuna bir tokat atarken kahkahalarla başı geriye düştü.

Nash ona bir işaret yaptı ve ben de kapı açılıp bir grup adam içeri girerken ona baktım.

İçlerinden birini Ruby'nin kardeşi Zane olarak tanıdım. Biraz berbat biriydi. Herif sürekli buraya gelip Lionel'dan bedava bir şeyler isterdi.

Burada birkaç yerli de vardı ve Sam White ayağa kalkıp gruba doğru ilerlediğinde enerjideki değişimi kaçırmadım.

Odayı okumayı genç yaşta öğrenmiştim.

İşler sarpa sarmak üzereyken bunu fark etmek ve buna hazırlanmak. Bir kez bu denklemin yanlış tarafında yer almıştım ve bir daha olmayacaktı.

Ve bok kesinlikle aşağı inmek üzereydi.

Romeo'nun gözleri benimkileri buldu. Kingston, Hayes ve Nash fark ettiler ve hepsi yemeyi bıraktı. Demi'nin hiçbir şeyden haberi yoktu ve bize Cutler'ın ne kadar tatlı ve yufka yürekli olduğunu anlatmaya devam etti ama artık hiçbirimiz yanıt vermiyorduk.

Omzunun üzerinden baktı ve Romeo'ya bir şeyler fısıldadı.

Sam, Zane'in alanına girdi ve masaya oturduğu sırada onu ayağa kaldırdı ve ben de bar taburemden kayarak arkamda çocuklarımla birlikte o tarafa doğru ilerlemeye başladım.

Çevremde bir hareketlilik gördüm.

Lanet olası Ruby Rose, lanet olası bir ninja gibi barın üzerinden süzülerek geldi. Dr. Marten giymiş ayaklarının üzerine inerken hiçbir şeyi kaçırmadı.

"Sakın aklından bile geçirme," diye tısladı yavaşça ona doğru dönen Sam'e.

Hareket etmeye başlamıştım bile. Bunun benim gözetimimde olmasına imkan yoktu.

Ne de olsa Lionel'ın kızıydı. İyi olduğundan emin olmalıydım.

O evdeyken en azından bunu yapabilirdim, barı koruyabilirdim.

Ama eli havaya kalktı ve bana doğru döndü. "Bunu ben hallederim. Masanıza geri dönün."

Barda iğne atsan yere düşmezdi ve ben iki yöne de bir adım bile atmadım. Sam hapşırırsa, tepesine binerdim. Kendini sert bir adam sanan boktan bir tefeci idi.

O değildi.

Zane gibi zayıf adamların gözünü korkutuyordu ama havlıyordu ama ısırmıyordu.

Ruby elini arka cebine attı ve adamın eline bir tomar paraya benzeyen bir şey sıkıştırdı. "Bu saçmalık şimdi bitiyor. Şimdi git biranı bitir ve kardeşimden uzak dur."

Sam eline baktı ve ona verdiği şeyin istediği şey olduğunu hemen değerlendirdi ve başıyla onayladı.

"Küçük kardeşinin pisliğini temizlemek için fazla seksisin Ruby," dedi ve ellerim iki yanımda yumruk oldu.

"Ve benim hakkımda ne düşündüğünün umurumda olmadığını anlayamayacak kadar aptalsın. Git biranı iç, Sam."

Lanet olsun.

Ruby Rose düşündüğümde daha da belalıymış. Belki de kendi alanıma işiyordum.

OceanofPDF.com

dört

...

Yakut

Sabahı, büyüdüğüm ev olan babamın evini araştırarak **geçirdim**. Çok büyük değildi ama deniz kıyısında sakin bir sokakta oturuyordu. Dürüst olmak gerekirse, dünyada en sevdiğim yerdı. Magnolia Falls'a geri dönmenin getirdiğı tüm stresi saymazsak.

Ama tüm gürültüyü bir kenara bırakıp sadece kendimi bıraktığımda... en çok huzuru bulduğum yer burasıydı. Göl kenarındaki bu küçük kulübede iki yatak odası, küçük bir mutfak ve bir sürü sevgi vardı.

Babam her zaman benim güvenli yerim olmuştu.

Evet, çok fazla içti. Evet, hiç denemeden başını bir sürü belaya soktu.

Ama beni seviyordu ve ben bunu hep biliyordum. Hissetmişim.

Bu yüzden evi temizledim, yatakları soydum ve buzdolabını yiyeceklerle doldurdum, çünkü geldiğimde orada sadece bir kasa bira ve bir torba rendelenmiş peynir vardı.

Kot şortumu ve atletimi giydim, çünkü dışarıda muhteşem bir gün vardı ve kayığı dışarı çıkarmak istiyordum. On altıncı yaş günümde babamın onu benim için eve getirdiğı günü hatırladım. Yan tarafına adımı yazdırmıştı: Ruby Rose.

Yıllardır suya girmemişim.

Okul için ayrıldığımda, yeni bir başlangıç için çaresizdim. Buradan uzaklaşmam gerekiyordu.

Annem üç numaralı kocasından yeni boşanmıştı ve gittikçe kötüleşiyordu. Kardeşlerimin ikisi de kontrolden çıkmıştı ve ben yangın üstüne yangın söndürüyordum.

Babamı ne kadar sevsem de onun ihtiyacı olan şey olamıyordum. Her gece onu bardan almak zorunda kalıyordum çünkü o sıralarda her zamankinden daha fazla içiyordu ve artık her şey çok ağır gelmeye başlamıştı.

Böylece bir can simidine uzanıp kendimi kurtardım, çünkü gitmeme korkusu içime sızmaya başlamıştı. Ailemin geri kalanı gibi hareketsiz kalma korkusu.

Hayattan daha fazlasını istedim.

Ama babam benim zayıflığımdı. Her zaman dünyaya karşı ikimiz olmuştuk.

Son birkaç yıldır içkiyi çok azaltmıştı ve ben de bunu takdir ediyordum. Devam eden bir çalışma olduğunu söylemeyi severdi ve ben de ona kendisi üzerinde çalıştığı sürece önemli olanın bu olduğunu söylerdim.

Kendine daha iyi bakmasını istiyordum çünkü o benim için önemliydi.

Be

n. İskeleyle doğru ilerledim ve ne kadar yıpranmış görüldüğünü fark ettim.

Evi çekip çeviren hep ben olmuşumdur. Babam barı işletirdi, ben de Ev halkı.

Parmaklarımı iskelenin yontulmuş boyasında gezdirdim ve en az iskele kadar eskimiş görünen kayığa bağlı ipi çözmek için eğildim. İçine tırmandım ve küreği buldum, başımı arkaya eğdim ve sabah güneşinin sıcaklığını yüzüme vurmasına izin verdim.

Dağlar etrafımı sarmıştı ve çam kokusu tüm duyularımı kaplamıştı.

Bunu özlemiştim. Şehirde yaşamak her zaman acele etmem anlamına geliyordu. Dışarıda pek vakit geçiremiyordum çünkü sürekli ders çalışıyor ya da çalışıyordum. Okul ve işi dengelemek zordu, özellikle de tezimi yazıyorum.

Ama yapmıştım.

Yıllar boyunca binlerce olmasa da yüzlerce kez yaptığım gibi kanomla manevralar yaparak dar patikadan aşağıya doğru ilerledim. Evimiz gölün üzerinde küçük bir girintide yer alıyordu ve turkuaz renkli su, hayatımda neler olup bittiğine bakmaksızın beni sakinleştiriyordu. Çiçekler açmış, kuşlar cıvıldaşıyordu. Disney filmlerinden fırlamış gibi görünüyordu. Keşke suda olmadığım zamanlar da bu kadar huzurlu olsaydı.

Eskiden gittiğim en sevdiğim noktaya doğru dönerken küreğimin sola doğru yönelmesine izin verdim ve kendimi tüm dramının dışında bir hayatın hayalini kurmaya bıraktım.

Sadece yakın çevremde değil, dünyada da bir fark yaratabileceğim bir hayat.

Ama her zaman huzur bulduğum küçük koya girdiğimde, orada zaten park etmiş başka bir kano vardı.

Manzaranın arasında büyük bir tezat oluşturan River Pierce'ı gördüğümde gözlerim fal taşı gibi açıldı. Bu adamda ya da varlığında huzur verici hiçbir şey yoktu.

Siyah bir tişört giymişti ve kaslı kolları renkli mürekkeple kaplıydı. Koyu renk saçları dalgali ve dağınıktı ve gözlerini bir çift altın rengi havacı gözlüğü korumaktaydı. Ondan birkaç adım ötede durduğumda başını yavaşça çevirdi.

"Kötü kraliçelerin güneş ışığı ve sudan hoşlandığını sanmıyordum?" Hiç vakit kaybetmeden beni aşağıladı.

"Düşmanlarımızın ölümünü nerede planladığınızı sanıyorsun?" Mırıldandım ve o da kıkırdadı.

"Pekâlâ. Bu her şeyi açıklıyor." Kot pantolonlu bacaklarını bileklerinden çaprazlamış, sanki dünyada hiçbir şey umurunda değilmiş gibi sırtüstü yatıyordu.

İçimden gitmek geliyordu, çünkü buraya beni deli gibi sinirlendiren bir adamla havadan sudan konuşmak için gelmediğime emindim ve bu his karşılıklı gibi görünüyordu. Ama geçen gece Sam ve Zane kavga etmeye hazırlanırken, ben araya girmeden önce hızla ayağa kalkmasını da gözden kaçırmamıştım.

Babam dışında kimsenin arkamı kollamasına alışık değildim ve o bile ben büyüdükçe işleri benim halletmeme izin vererek rahatlamıştı.

Ellerimi raketin etrafına sardım, farklı bir yöne doğru hareket etmeye hazırdım.

"Benim hesabıma gitme. Yakında yola çıkacağım."

Durakladım. "Burayı nereden biliyorsun? Suyun üzerinde gizli bir yer. Eskiden hep buraya gelirdim. Daha önce burada kimseyi görmemiştim."

Öne doğru oturdu ve altın rengi havacı gözlüklerini kaldırdı; koyu kahverengi gözleri üzerine vuran ışıkla simsiyah görünüyordu.

"Birkaç yıl önce bu koyun sonunda, dönüşün hemen etrafında bir ev satın aldım. Kayıkla gezeceğimi hiç düşünmemiştim ama buraya gelmeyi seviyorum.

kendi başıma takılıyorum. Avukatlık konusunda iyi olmadığım için diğer kariyer fırsatlarını düşünmek için zamanım oluyor." Sırttı ve kadınsı organlarımın tepki vermesine neden olan o hınzır sırtışını bana gösterdi.

Bu da neydi böyle?

Bu adama katlanamıyordum ama ne zaman yanıma gelse vücudum bana ihanet ediyordu.

Bu ondan daha da nefret etmeme neden oldu.

Ne yapacağı kestirilemeyen, kavgacı, sinir bozucu ve kendi iyiliği için fazla yakışıklıydı.

Vahşi bir nehir.

Beni kızdırdı ve bu benim için asla sorun olmadı.

Bu dünyada hayatta kalmanın tek yolunun kontrolü ele almak olduğunu çok küçük yaşta öğrenmişim.

Ne yapacağı belli olmayan insanlar tehlike işaretliydi ve ne pahasına olursa olsun onlardan uzak dururdum.

Küreğimi kayığa yerleştirdim ve sanki beni hiç etkilememiş gibi davranarak arkama yaslandım. "Bu kadar hassas olduğunu tahmin edemezdim. İşini nasıl yaptığın hakkındaki görüşlerim gerçekten önemli mi?"

Su kıyıya vuruyordu ve bu adam her yaklaştığında kalbim yerinden çıkacak gibi olsa da rahatlamaya çalışıyordum.

Belki de içgüdülerim beni ondan uzak durmam için uyarıyordu. Belki de sadece ondan çılgınca etkilendiğim gerçeği idi.

Tabii ki öyleydim... çünkü neden tehlikeli birinden etkilenmeyeyim ki? Seni üzecek biri.

Tek bildiğim buydu.

Hayatımın yarısından fazlasında psikoloji eğitimi almıştım. İşaretleri nasıl okuyacağımı biliyordum.

Ve Pierce Nehri uyarı işaretleriyle doluydu.

"Benim için önemli olan birinin beni haksız yere yargılaması. Çocukken bununla yeterince uğraştım. Bir yetişkin olarak, bu beni çok kızdırıyor."

Bu cevabı beklemiyordum, bu yüzden öne doğru fırladım, doğruldum ve kızgın bakışlarıyla karşılaşmak için güneş gözlüklerimi yüzümden çıkardım. "Şunu açıklığa kavuşturalım. Seni yanlış değerlendirdiğim için alındın mı?"

"Kekeledim mi?"

"Senin hakkında ne düşündüğümü neden umursuyorsun?" Tısladım.

"Ben kötü bir kraliçeyim, unuttun mu?"

Dudaklarının kenarları yukarı kalktı. Bu adam her yerdeydi. Çoğu

zaman kızgın mı yoksa şaka mı yapıyor anlayamıyordum.

"Ahhh... birileri kötü kraliçe olarak adlandırılmak konusunda hassas mı? Seni yanlış mı değerlendirdim Ruby?" Sesi çakıllı ve çok seksiydi.

"Öncelikle, benim hakkımda ne düşündüğün umurumda değil. Ben kendim hakkında ne düşündüğümü önemsiyorum," diye homurdandım. "Ve bilgin olsun diye söylüyorum, bana kötü kraliçe demek bana hakaret değildir. Buradaki işimin bittiği anlamına gelir."

"Her şeyi çözdün, değil mi? Büyük, süslü diplomanın seni insanlar konusunda uzman yaptığını mı sanıyorsun?"

Alaycı bir kahkaha dudaklarımdan kaçtı.

Bu benim için çok şeytani bir kraliçeydi ve hoşuma gitti.

"Evet, dahi. Psikoloji doktoram var. Bu da beni insanları okuma konusunda oldukça yetenekli yapıyor."

"Peki, söyleyin bana *Doktor*... Ben kimim? Beni çok iyi tanıdığınızı düşünüyor gibisiniz. Ne kadar yetenekli olduğunuzu merak ediyorum."

Oyunun bu kısmına bayılıyordum. Birisi onu değerlendirmeme ve onu ne kadar kolay okuyabildiğimi söylememe izin verdiğinde.

"Elbette. Benim için bir zevk olur. Hatta bunu karşılıksız bile yaparım çünkü bundan keyif alırım." Kaşlarını kaldırdım ve düşündüm. "Sarsıntılı bir geçmişiniz var. Çocukluğunda tam olarak ne olduğunu bilmiyorum ama bu sende güven sorunları yaratmış. İlişkiler ya da bağlılığın söz konusu olduğu hiçbir şeyle ilgilenmiyorsun. Etkileşimde bulunduğun insanların çoğundan daha zekisin," dedim ve sanki az önce odadaki en zeki adamın kendisi olduğunu söylemişim gibi bir kahkaha attı. "Ukalalık yapma. Sen bu koydaki en zeki kişi bile değilsin."

"Anlıyorum. Yani çoğundan daha zekiyim ama senden daha zeki değilim."

"Bu benim fikrim. Ama rakiplerimden daha bilgili olmaya özen gösteriyorum, o yüzden alınmayın." Omuz silktim.

"İlişkileri nasıl yürütemediğime dair değerlendirmelerinizin sizi bir tür parlak psikoloji doktoru yaptığına gerçekten inanıyor musunuz? Bu bir sır değil. Bu şehirdeki herkes benim ilişkilerden hoşlanmadığımı biliyor. Sıraya gir, Kötü Kraliçe. Bana milyonlarca kez duymadığım bir şey söylemedin."

Şimdi kıkırdama sırası bendeydi. "Evet, ama neden bu kadar kapalı olduğunu bilmiyorlar. Tüm katmanları kaldırırsan, işin ucunun korkuya varacağını bilmiyorlar."

"Anlıyorum. Kadınlardan korkuyorum. Öyle mi?" Keyif aldığı her halinden belliydi.

"İncinmekten korkuyorsun. Kaybetmekten korkuyorsun. Kendinize neşe hissetme izni vermekten korkuyorsunuz. Kendi çevreniz dışındakilere güvenmekten korkuyorsunuz."

Bakışları benimkileri incelerken artık sessizdi. "Vay canına. Bunca zaman sadece farklı kadınları becermekten hoşlandığımı sanıyordum çünkü çabuk sıkılıyorum. Teşekkürler, Dr. Rose. Artık nefes alabileceğimi hissediyorum."

"İstediğin kadar gül. Sen klasik bir ders kitabı vakasısın. Dıştan sert ama içten hasarlı." Bunu biliyordum çünkü ben de aynıyım; sadece bunu ona itiraf edemezdim.

Aramızda yaşanan bu beraberlik büyük olasılıkla hasarlı bir ruhun diğerini tanınmasıydı.

"Pekâlâ. Hasarlı olduğum gerçeğini tartışmayacağım. Bunu kabul eden ilk kişi ben olacağım. Sanırım gerçekten uzman olan sensin," dedi ama alaycı tonunu fark etmedim.

Gençken kasabadaki insanlar hakkında bir şeyler bilmeye özen gösterirdim. Kimden uzak durmam gerektiği gibi.

River ve arkadaşları da o listedeydi.

Gençliğimizde arkadaşı Romeo ile bir sokak kavgasına karışmıştım. Karşı koymamıştı bile. Onunla dövüşmek zorunda kalmıştım çünkü okuldan eve dönerken birkaç çocuk üzerime atlamıştı ve o da beni kurtarmak için yardıma gelmişti.

Bunu yapamazdım.

Zayıf

görünemezdim.

Ben de onun karnına bir yumruk indirdim ve kendi başımın çaresine bakabileceğimi söyledim.

Cevap olarak hiçbir şey yapmamıştı. Sadece neden bunu yapmak zorunda olduğumu anlamış gibi başını salladı.

Ama River ve arkadaşlarının aksine, ben her zaman yalnız uçmayı tercih ettim. Babam dışında kimseye güvenmek istemedim. Bunu yaptığım birkaç seferde, bu beni kızımdan ısırılmıştı.

Beni tamamen hayal kırıklığına uğratmayan tek kişi babamdı.

Birbirimize elimizden geldiğince iyi baktık.

River şimdi bana kaşlarını çatmıştı ve ona bilmediği bir şey söylememişim gibi davranmaya çalışsa da onu kızdığımı biliyordum.

"Benden senin hakkında ne düşündüğümü söylememi istedin, ben de söyledim. Elçiye zeval olmaz," dedim ve küreğime uzandım.

"Yüksek atının üzerinde oturup dünyayı yargılamak nasıl bir şey? Orada oldukça yalnız olduğunu tahmin ediyorum, Ruby. Senin aksine, ben güvendiğim insanlar buldum. Evet, berbat bir çocukluk geçirdim. Milyonlarca insan da öyle. Ama ben bu konuda bir şeyler yaptım. Başıma gelenlerden hoşlanmadım ve dünyada bir fark yaratmama yardımcı olacak bir meslek seçtim. Böylece bu bokun başkalarının başına gelmesini engelleyebilirdim. Ama *siz*, herkes hakkında varsayımlarda bulunmanıza izin veren bir meslek seçtiniz. Psikoloji diplomam olmayabilir ama bence herkesi uzak tutmanın bir yolunu bulmuşsun. Muhtemelen bir çeşit korunma yöntemi. Herkesin kötü olduğuna karar ver ve onlardan uzak dur. Ama senin aksine, ben her günümü yaşıyorum. Hayatımın tadını çıkarıyorum. Sen kaçıp kendini kitaplara gömdün, böylece gerçek hayatla uğraşmak zorunda kalmıyorsun. Şimdi kimmiş sahtekar?"

Orospu çocuğu.

Bu adam az önce bana psikanaliz mi yaptı?

Ve birkaç konuda da haklıydı.

Anlamadığı şey, kim olduğumu inkâr etmediğimdi.

Ben de bu durumda her akıllı kadının yapacağını yaptım.

Küreğimi aldım, göle daldırdım ve ileri doğru fırlatıp yüzünü suyla ıslatırken güç kullandım.

İrkilmedi bile. Sadece gülümsedi, sanki büyük bir meydan okuma kazanmış gibiydi. Ona ters ters baktım ve oradan uzaklaştım.

River Pierce kırmızı bayraktan daha fazlasıydı. Kendi iyiliği için fazla zekiydi.

Tehlikeli derecede yakışıklı.

Ve hiçbir resmi eğitim almadan beni kısaca özetlemişti. Bu, ondan zaten nefret ettiğimden biraz daha fazla nefret etmeme neden oldu.

OceanofPDF.com

five

...

Nehir

Hastanenin önüne geldim ve arabamı park ettim.

Sikeyim.

Ruby daha önce suyun üzerindeyken beni çok etkilemişti. Onu her gördüğümde beni aşağılayan bir kadına neden bu kadar çekilmişim?

Evet, ben de karşılık verirdim çünkü karşılığını alamayacaksan saçmalamamalısın.

Ama ela gözlerinin elini gösterme şekli hiç beklemediğim bir şeydi.

Onun duygularını incittim.

Onun duyguları olduğunu bile bilmiyordum.

Ve benim korktuğumla ilgili saçmalıkları. Elbette, orada bazı gerçekler vardı. Çok fazla insana güvenmezdim. Çemberimi küçük tuttum.

Ama en azından lanet bir çevrem

vardı. O herkesten kaçardı.

En azından kendi pisliğimle başa çıktım.

Arabadan indim ve Lionel'i ziyaret etmek için hastaneye doğru yola çıktım. Yatarak fizik tedaviye yeni başlamıştı ve orada olmaktan dolayı huysuz ve sinirliydi, bu yüzden ziyaretlerin ona yardımcı olduğunu biliyordum.

Ama lanet olsun, burada olmaktan nefret ediyordum.

Asansörle altıncı kata çıktım. İndiğimde, onun sesiyle durdum.

"Babamın neden kendi idrarının içinde oturduğunu bilmek istiyorum. Bu kesinlikle kabul edilemez." Ruby bir tırat atıyordu ki bunun onun için normal olduğunu öğrenmeye başlamıştım.

Yanına gittim, çünkü her ne sebeple olursa olsun, iyi olduğundan emin olma ihtiyacı hissettim.

Bana şöyle bir baktı ama tanıştığımızdan beri ilk kez varlığımdan rahatsız olmuş gibi görünmüyordu.

"Tuvalete gitmesi gerektiğini bilmiyorduk," dedi masanın diğer tarafındaki yaşlı kadın. Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturmuştu ama yanlış bir şey yapmamış gibi davranmaya çalışsa da gergin olduğu belliydi.

"Bu ilginç, *Betty*." Ruby onun adını tamamen küçümseyerek söyledi. "Babam zili dört kez çaldığını söyledi. Lanet olası dört kez. Ve sizin kurallarınıza göre kendi başına kalkıp yürümesine izin verilmiyor. Yani çocukmuş gibi altına işemesine izin mi veriyorsunuz? Bunun ne kadar aşağılayıcı olduğunu biliyor musun?"

"Zili kaçırmış olmalıyım. Burada başka hastalarımız da var. Bize ihtiyacı olan tek kişi o değil."

"Anladım. Yani özür dileme ya da işleri onun için daha iyi hale getirme çabası yok mu?" Kelimeler ağzından çıkarken Ruby'nin sesi çatallaştı ve bu beni ürküttü. Bu sabahtan önce hiç savunmasız bir tarafını görmemiştim ve şimdi onu kaybetmeye hazır gibi görünüyordu.

Ama çenesini kaldırdı, omuzlarını dikleştirdi; sanki kendini toparlıyor ve dövüş moduna giriyordu.

Kahretsin, bu hareketi tanıdım.

İhtiyacım olduğunda her zaman hızlıca yer değiştirebildim. Savaşmak mı, kaçmak mı? Ben her zaman savaşırdım.

"Betty," dedim ve kadın bana doğru döndü, gözleri sertti. "Hiç ailenizden biri felç geçirip kendi başının çaresine bakamaz hale geldi mi?"

"Bunun seni neden ilgilendirdiğini anlamıyorum."

"Sadece bir noktaya değiniyorum. Ruby için biraz empatiye ne dersin? Babasını bu halde görmek çok zor. Buraya gelip ona destek olmak için evini ve işini terk etti. Eminim babasını bu şekilde görmenin onun için neden zor olduğunu anlayabiliyorsunuzdur, değil mi?"

Ruby'nin müdahale ettiğim için bana bağıracağını düşünmüştüm ama bağırmadı. Omuzları biraz çöktü, sanki şu anda benimle savaştıkça enerjisi yokmuş gibi.

Lanet olsun. En son ne zaman biri onun arkasını kolladı?

"Bir aile üyesinin mücadele ettiğini görmenin zor olduğunu biliyorum. Oraya yeterince hızlı ulaşamadığımız için üzgünüm. Gidip onu kontrol etmeme ve temizlenmesini sağlamama ne dersiniz? İleride monitörlere daha iyi göz kulak olmaya çalışacağım."

Ruby başını salladı. "Bunu takdir ediyorum. İşiniz bitene kadar burada bekleyeceğim."

Betty başını salladı, bakışları şimdi daha sempatikti. "Biraz zaman alacak. Eğer bir şeyler yemek ya da kahve içmek istersen şimdi onu duşa sokacağım. Bana yaklaşık otuz dakika ver."

O uzaklaştı ve Ruby dönüp bana baktı. Bu işe karıştığım için beni azarlayacağını düşünmüştüm ama beni şaşırttı. "Teşekkür ederim."

"Bunu söylemek senin için acı vericiydi, değil mi?" Sırıttım.

"Hiçbir fikrin yok." Dişlerini sulu alt dudaklarına gömdü.

"Onu görmeyi beklerken kafeteryada bir fincan kahve içmek ya da bir şeyler yemek ister misin?"

Başıyla onayladı ve yanımda asansöre doğru yürüdü. Asansöre bindik ve kapılar kapandığında ortalık sessizdi. Bu küçük alanda sadece onunla birlikte olmak neredeyse bunaltıcıydı.

Yasemin ve portakal kokusu etrafımdaki havayı doldurdu ve dikkatimi dağıtmak için ellerimi ceplerime soktum. Ama sonra en şok edici şey oldu.

Güzel yüzünden bir damla gözyaşı süzüldü ve omuzları titremeye başlayınca gözlerim büyüdü.

Boğazından bir hıçkırık kaçtı ve kendini kaybetti. Lanet olası Ruby Rose ağlıyordu.

Sert.

İçgüdülerimle düğmelerin olduğu panele doğru ilerledim ve asansörü durdurdum.

"Hey. Sorun yok." Yaklaştım, boğazımı sıkmasından korktuğum için ona dokunup dokunmamam gerektiğinden emin değildim.

Kadının ne yapacağı hiç belli olmazdı.

Ama orada durup onun çöküşünü izleyemez ve bir şey yapamazdım. Normalde bu tür şeylerden kaçardım ama nedense Ruby Rose'u böyle görmek bana bir şey kazanmışım gibi hissettirdi.

Ay tutulması sırasında ayı gören tek kişi benmişim gibi.

Yaklaştım, kollarımı yavaşça ona doladım. Temkinli bir şekilde.

Sanki etrafta dolaşıp gözlerimi oyacak bir kedi gibiydi. Ama yapmadı. Yüzünü gömleğime gömdü ve ağladı.

Gürültülü ya da histerik değildi. Kontrollüydü, tıpkı ondan beklediğim gibi.

Sadece saf üzüntü.

Tutmak için çok uğraştığı küçük inilti.

Elim sırtında aşağı yukarı hareket etti ve başparmağım tişörtünün yakası boyunca deriyi izledi. Yumuşak ve pürüzsüzdü.

Kokusu etrafımdaki havayı istila ediyordu ve aletimi tepki vermemesi için uyardım.

Tanıdığım en güçlü kadın sinir krizi geçirirken ereksiyon olmak bir savaş eylemi gibi görünüyordu.

Küçük hıçkırıkları yavaşladı ve o anda gömleğimin pamuğuna yapışmış olan elleri gevşedi. Bir dakika boyunca başını eğip yüzünü sildi.

Ve bana baktığında, fırtınadan hemen sonra bir gökkuşağı yakalamak gibiydi.

Ela gözleri yumuşak bir maviydi, etraflarında adaçayı yeşili halkalar ve tam ortasında biraz altın rengi vardı.

Yumuşak.

Savunması

Z.

Yaralı.

"İyi misin?" Sesimi alçaltarak sordum.

"Evet. Hadi gidip bir şeyler yiyelim." Geri çekildi, yüzü artık tamamen duygusuzdu ve dümdüz önüne bakıyordu.

Asansörün düğmesine bastım ve sessizlik içinde zemin kata indik.

Kapı açıldığında tuttum ve o da dışarı çıktı, kafeteryaya doğru benden biraz önde yürüdü. İkimiz de birer fincan kahve aldık ve Ruby bir yaban mersinli keke uzandı.

Yerimize oturduktan sonra kekten bir parça kopardı ve bana bakmadan önce ağzına attı. "Eğer o asansörde olanları birine anlatırsan, sana sonsuza kadar işkence etmek için tüm kötü kraliçe güçlerimi kullanırım."

"Bu konuda endişelenme. Bir şey söylemeyeceğim. Çok şeyle uğraşıyorsun ve bazen ağlaman normal."

"Ah, öyle mi? En son ne zaman ağladın?" Kaşlarını kaldırdı.
"Uzun zaman oldu." Kıkırdadım. "Peki ya sen?"
"Altı yaşımdan beri ağlamamıştım, yavru köpeğim kaçmıştı."
Kaşlarımı kaldırdım. "Yirmi yılı aşkın süredir ağlamıyor musun?"
"Bu açıklamadan sonra aklına gelen ilk şey bu mu?" dedi, inanamayarak başını sallayarak.

"Evet. Başka ne sorabilirim ki?"

"Eğer yavru köpeği bulursak." Kahvesine uzandı.

"Buldun mu?"

"Bulduk. Her gün okuldan sonra babamın beni dışarı çıkarmasını sağladım ve sonunda onu bulduk."

"Neredeydi?"

"Bunu sorman çok komik. Bullet'ı Midge ile yürürken buldum," dedi, sanki bu şimdiye kadar paylaştığı en skandal şeymiş gibi.

Midge Longhorn kasabadaki Golden Goose adlı lokantanın sahibiydi ve yemek yemek için en sevdiğim yerlerden biriydi. Ama olabildiğince huysuz biriydi ve onun bir yavru köpek hırsız olduğunu tahmin edemezdim. Küçük çocukların ve hayvanların onun varlığında kaçacak delik aradıklarını düşünürdüm.

"Daha altı yaşındayken yavru köpeğinize Bullet adını mı verdiniz?" Bir kahkaha attım. "Bunu yapmak tam sana göre."

Gözlerini devirdi. "Yine sana Midge Longhorn'un yavru köpeğimi çaldığını söylüyorum ve sen köpeğin ismine odaklanıyorsun."

"Peki, onunla yüzleştğinde ne dedi? Çünkü onunla yüzleştiginize dair aklımda hiçbir şüphe yok."

"Tabii ki ağladım. Hayatımda bebekliğim dışında ilk kez ağlamıştım. Ve şimdiye kadar da son kez. Belli ki Bullet'a bağlanmıştım. Midge de onu birkaç dakika önce parkta bulmuş gibi davranıyordu. Bir haftadır kayıptı. Güven bana, o şüpheli biri. O zamandan beri Golden Goose'a gittiğimde rahatsız oluyor. Benimle göz teması bile kurmuyor. O yavru köpeği bir çocuktan çaldığını bildiğimi biliyor."

Kahvemi yudumladım ve onu inceledim. "Midge'in kimseye bakmadığının farkındasın değil mi? Sürekli kötü bir ruh hali içinde."

"Güven bana. O biliyor. Ama şehirdeki en iyi domates çorbası ve ızgara peyniri o yapıyor, bu yüzden evdeyken orada yemek yememe engel olmuyor."

Ayrıca, ona bakıp kıvrınmasını izlemekten özel bir zevk alıyorum."

"Vay be. Midge Longhorn'u kıvrandırabiliyorsan hakkını vermeliyim."

"Ben çok yetenekli bir kadınıam."

"Bundan şüphem yok. Bu sabahki değerdendirmenizde benimle ilgili birkaç şeyi yakalamış olabilirsiniz. Ama korkak olmakla ilgili kısmı değıl. Pek çok insanla iletişim kuramamamın nedeni bu değıl."

Konuyu açtığıma şaşırımış görünüyordu. Ama bu konuda konuşmak umurumda değıldı. Söylediklerinin çoğunda haklıydı. Hasarlı olduğuma şüphe yoktu. Zor bir çocukluk geçirmiştım, genç yaşta çok şey kaybetmiştım.

"Eğer bu korku değılse, nedir?" diye sordu, gerçekten ilgileniyormuş gibi öne doğru eğilerek.

"Bu bir seçim. Kolay kolay güvenmem ve bu benim için sorun değıl. İnsanlar tarafından hayal kırıklığına uğratılmaktan korkmuyorum çünkü onlara bu seçeneği sunmuyorum. Kendime iyi bakıyorum. Büyükanne göz kulak olurum. Ve çocuklarıma sorgusuz sualsiz güvenebilirim. Bu benim için yeterli. Baktan bir peri masalının özlemini çekmiyorum. Bundan korktuğum için değıl, bunu istemediğim için. Buna ihtiyacım yok."

Başını salladı ve kaşlarını kaldırdı. "Bu çok sezgisel bir davranış. Belki de risk almaya değecek biriyle tanışmadınız. Görünüşe göre hepiniz Demi'ye yakınlaştınız. O bir yabancıydı, değıl mı?"

"Tam olarak demek istediğim bu. Romeo'nun kızı olduğu için onu içeri almaya razıydım ve buna saygı duyuyorum. Ama herkes sahip olduğu şeyi istemez." Tüm bunları ona neden anlatıyordum ki? "Peki ya sen? Parmağında bir yüzük göremiyorum. Seni kolay güvenen biri olarak görmüyorum, beyaz çitlerin peşinde olduğunu da tahmin etmiyorum."

"Tanrım. Beni ne ele verdi? Kabarcıklı tavrım mı?" Alaycı bir tavır takındı. "Onun gibi bir şey. Soruya cevap ver."

"Özel hayatımla neden bu kadar ilgileniyorsun?" Ve bu sefer dudaklarının köşeleri yukarı döndüğünde, lanet olası göğsüm gerçekçi olmayan, saçma sapan bir Disney filmi izleyen bir çocukmuşum gibi sıkıştı.

Disney filmlerinden
nefret ederdim. Mutlu
sonlardan nefret
ederdim.

Bana birkaç adam kaçırma, cinayet ve sağlıklı dozda işkence içeren bir gerilim filmi verin, ben de patlamış mısırumı alayım.

"Öyleyim. Sen Lionel'ın kızıydın. Sevgili Bullet, lanet olası Midge Longhorn tarafından kaçırıldığından beri, yirmi yılı aşkın süredir ilk sinir krizini benim önümde geçirdin. Yani bu bizi karanlık, seri katil gibi bir şekilde birbirimize bağlıyor, değil mi?"

Kıkırdadı, bakışları tekrar benimkileri bulmadan önce kısa bir süre gözlerini kaçırdı. "Birlikte çalıştığım profesörle birkaç aydır çıkıyordum ama eve gelmeden kısa bir süre önce bitirdim."

"Profesör. Ne kadar da asisin. Neden bitirdiniz?"

"Güçlü yanlarınızın çoğu zaman zayıflıklarınız olduğunu söylerler, bilirsiniz." Kekinden bir parça daha koparıp ağzına attı, bunu yaparken kırmızı dudakları benimle alay ediyordu.

"Evet."

"İlişkilerde de benzer bir durum söz konusu. Duygularını yakalayacağımdan endişelenmeyeceğim erkekleri seçiyorum. Profesör benden on beş yaş büyüktü. Gerçek bir entelektüeldi. Hayatı boyunca bekar yaşamıştı, bu yüzden ciddi bir şey istemeyeceğine dair güvenli bir bahisti. Ama tıpkı son çıktığım adam gibi, birdenbire "L" harfini ağzından kaçırdı. Sonsuzluktan bahsetmeye başladı. Sonsuzluk istemediğim için onu seçmiştim. Ama o bana bir seksen çekti."

"Belki de aşık olmamak imkansızdır."

"Bu bir lanet," dedi başparmağını ağzına sokup yaban mersinli kek kırıntısını emerken, bu hareketin ne kadar seksi olduğunun farkında bile değildi.

"Peki, sıkıcı profesöre ne oldu?" Şaşkın görünmemeye çalışarak söyledim.

"Hiçbir şey. Aynı şeyleri istemediğimizi anlıyor. Başından beri dürüst davrandım. Arkadaştık ve benim için ciddi bir şey değildi. Kurtarılmayı bekleyen zor durumdaki bir genç kız değilim. Kendimi bildim bileli kendimi kurtarıyorum. Zamanlama da yardımcı oldu çünkü ayrıldıktan kısa bir süre sonra eve dönmek için ayrıldım. Ama üniversitede teklif edilen işi kabul edersem, birlikte çalışacağız."

"Öğretmenlik yapmak istiyor musun?"

"Pek sayılmaz. Ama diplomamla ne yapmak istediğimi tam olarak bilmiyorum. Belki çocuklarla çalışmak isterim. Gençken ve zor durumdayken konuşabileceğim birilerinin olmasını isterdim, anlıyor musunuz?"

Sesinde bir ciddiyet vardı. Gözlerinde. O an beni vurdu.

Ruby Rose hiç de kötü bir kraliçe değil.
Tedbirli, temkinli ve acımasızdı. O bir
kraliçenin timsaliydi.
Bunda kötü bir şey yok.

OceanofPDF.com

altı

...

Yakut

Telefonuma baktım ve saati fark ettim. Sabahın nasıl geçtiğine inanamıyordum.

River Pierce'ın önünde ağlamıştım.

Ve onunla arkadaşmışız gibi konuştum.

Sanırım bugün kırılma noktama ulaştım. Hepimizin bir tane vardı ve görünüşe göre ben de buna bağışık değildim.

"Bir gün için bu kadar gösteri ve anlatım yeter, öyle değil mi? Muhtemelen yukarı çıkmalıyız." "Bir soru daha."

"Bu kadar çene çalmayı seven bir adam olduğunu tahmin etmezdim," diye homurdandım.

"Benim nasıl biri olduğumu tahmin ederdin?"

Tereddüt etmedim çünkü onunla tanıştığım anda kim olduğunu anlamıştım. "Vahşi bir nehir."

Güldü. "Touché. Asansörde neden üzgün olduğunu söyle bana."

Uzun bir nefes aldım. Zaten çok fazla şey paylaşmıştım. Ama her nedense, bu adama açılma konusunda paniğe kapılmamıştım. Babamın onu sevdiği belliydi ve bana sırlarını anlatacak biri gibi gelmemiştii. Koyu renk gözleri gözlerimin içine bakıyor, bu masadan cevapsız kalkmayacağını belli ediyordu.

"Evde olmak bazen beni yoruyor. Zane'in Sam'e olan borcunu ödemek zorunda kaldım, bu da bir haftalık bahşış paramı aldı. Annem az önce bana

kirayı ödeyemedi. Yine. Yani gelecek haftanın bahşişleri de gitmiş olacak. Onlarla böyle bir kısır döngü içindeyim ve bundan kurtulamıyorum. Ve sanırım bu sabah sinirlerime dokundun çünkü söylediklerinin çoğu doğruydu." Kına yakmasını engellemek için ellerimi kaldırdım. "Her şey değil. Kim olduğumu kesinlikle inkâr etmiyorum. Ama beni bu kadar iyi okumana şaşırdım. Buradan kaçtım çünkü boğuluyordum. Ama mesafe bunu durdurmadı. Bazen çok fazla oluyor. Ve hayatımdaki tek iyi şey babam. Onu tuvalete gidemediği için utanırken görmek beni uçurumun kenarına getirdi. Kardeşim için bahişçilerin parasını ödüyorum ve annemin boktan karavanını temizliyorum ve babama yardım etmek için hastaneye bile zamanında yetişemedim. İlk önceliğim o olmalıydı."

"Tanrım. Dünyayı kurtaramazsın Ruby. Bu kadar bitkin olmana şaşmamalı."

"Ailemle tanıştınız mı? Lionel kolay olanıdır." Zorla gülümsedim.

"Herkesle ilgilenmek senin işin değil. Lionel da iyi. Olur böyle şeyler. Umarım onun başına gerçek anlamda gelmez."

Dudaklarımdan yüksek sesli bir kahkaha kaçtı. Pek sık gülmezdim ama iyi hissettiriyordu. Bu gün sürprizlerle doluydu.

"Umalım da öyle olmasın."

"Demek istediğim... felç geçirdi. Altını ıslattı. Onu temizleyecekler ve zamanla daha iyi olacak. Sorun değil. Herkesin her şeyi olamazsın."

"Vay canına. Bu çok derindi. Tecrübelerinize dayanarak konuşuyor gibisiniz."

"Hayır. Ben tamamen sınırlarla ilgiliyim. Kimin için riske gireceğimi ben seçerim. Herkes bunu hak etmiyor, biliyor musun? Ama Lionel hak ediyor. Gidip onu kontrol edelim."

Başımı salladım ve ayağa kalktım. "Sohbet için teşekkürler. Ve daha önce söylediklerimde ciddiydim: Eğer ağladığımı birine söylersen, seni yavaşça ve acı çektirerek öldürürüm."

"Belki çenemi kapalı tutarak seni şaşırtırım. Herkes seni hayal kırıklığına uğratmayacak."

Sözleri çarptı ve boğazımda bir yumru oluştu.

Hayal kırıklığına uğramaya alışmıştım, değil mi?

Asansöre bindik ve ben ona baktım, gözlerim kollarındaki renkli mürekkebi taradı. "Bunun için teşekkürler. Şimdi birbirimizden nefret etmeye geri mi dönüyoruz?"

"Yapılacak en doğal şey gibi görünüyor." Dudaklarının köşeleri hafifçe yukarı kalktı. Koyu renk saçları çenesini sarmış, kalın dalgalı saçları kıvrılmıştı.

kulaklarının üstündeki uçlarda. "Ama gerçeği öğreneceğim."

Kapılar açıldı ve inmem için bana elini uzattı. Omzumun üzerinden baktım. "Gerçeğin ne olduğunu düşündüğünü duymak için sabırsızlanıyorum."

Yanımda yürüdü ve bana doğru eğildi. Dudakları kulağımın memesini sıyırdı ve tüylerim diken diken oldu. "Sanırım benden hoşlanıyorsun, Ruby Rose."

Etkilenmemiş gibi davranmak için kendimi zorladım. "Hayal kurmaya devam et."

"Bunu söylemen komik. Dün gece rüyamda seni gördüm," dedi babamın odasına yaklaşırken.

İçeri girmesini engellemek için parmaklarımı bileğine doladım. "Ne giyiyordum? Kötü kraliçe elbisesi mi?"

"Hayır. Hiçbir şey giymiyordun. Ve çok güzel görünüyordun. Profesörün seni tutmak istemesine şaşmamalı." Göz kırptı ve odaya adımını attı, ben de öylece durup arkasından bakakaldım.

Bu adam kesinlikle bir jokerdi.

Silkindim ve yatağında doğrulup oturan babamın yanına gittim. Giyinmişti ve spor ayakkabılarını giymişti, gitmeye hazır gibi görünüyordu. River'ın elini sıktı ve bana baktı.

"Hemşire Betty'ye ne dedin? Bu sefer bana çok daha nazik davrandı." Kıkırdadı.

"Ben bir şey demedim," dedim, eğilip bağlı olmayan ayakkabılarından birini düzeltmek için.

"Kızım her zaman iyi olduğumdan emin olur," dedi babam.

"Evet, bunu anlıyorum. Herkesin iyi olduğundan emin olmak istiyor gibi görünüyor," dedi River ve ben ona bakmayı reddettim.

Ayağa kalkmak için ittim. "Tamam. Fizik tedavi zamanı, değil mi?"

"Evet. Jesse beni almaya geliyor. Bunun için kalmana gerek yok."

Jesse odaya girdi ve bize kendini tanıttı. Babamı kısa süre içinde ayağa kaldırıp kendi başına hareket etmesini sağlayacak planın üzerinden geçti. Dinledim ve birkaç soru sordum ve her baktığımda River'ın gözlerini üzerimde buldum.

Bu kadar sevmekten nefret ediyordum.

Bir erkekten böyle bir ilgi görmeyi hiç istememiştim. Ama onda farklı bir şeyler vardı.

Bunun iyi bir fikir olmadığını biliyordum, bu yüzden kendimi başka tarafa bakmaya zorladım. Buraya babama odaklanmak için gelmişim, bir yıkım topuyla flört etmek için değil.

O tam olarak buydu. İçeri girmesine izin verirsem beni mahvedecekti.

Ben daha iyi biliyordum.

"Ben de gelsem sorun olur mu?" diye sordum. "Yaptığınız egzersizleri öğrenmek istiyorum, böylece onu eve getirdiğimizde bunlara devam edebilirim."

Jesse gülümseyerek, "Kesinlikle," dedi. Benim yaşlarımdaydı, River'dan birkaç santim daha kısaydı ve kaslıydı.

River'ın telefonu titredi ve dikkatini babama çevirmeden önce ekranına baktı. "Pekâlâ. Ofiste bazı sorunlarım var. İşten sonra uğrarım."

"Teşekkürler River. Sonra görüşürüz," dedi babam, ayağa kalkıp ellerini yürüteçin üzerine koyarak.

River başını salladı, Jesse'ye ters ters bakmadan önce bana zoraki bir gülümseme verdi, ben de gülmemek için elimle ağzımı kapattım.

Dışarıdan çok düşünceli ve huysuz görünüyordu. Ama ben daha yumuşak bir tarafını görmüştüm.

Daha nazık bir taraf.

Babamı ve Jesse'yi egzersiz odasına kadar takip ettim ve River'ın köşeyi dönüp asansörlere yönelmesini izlerken omzumun üzerinden son bir kez baktım.

Sonraki birkaç saati babamın hayatını geri kazanmak için verdiği mücadeleyi izleyerek geçirdim.

Odasına döndüğümüzde öğle yemeğini getirdiler.

"Barda işler nasıl gidiyor?" diye sordu bir yudum su alırken. "Her şey yolunda gidiyor. Endişelenecek bir şey yok."

"Biliyorum. Ama senin için endişeleniyorum. Buraya geri gelip benim pisliğimi temizlemek zorunda kaldığın için üzgünüm."

"Temizlemekten çekinmediğim tek dağınıklık seninki." Omuz silktim. Gerçek buydu.

"Öyle mi? Annenle işler nasıl gidiyor? Eminim evde olduğunu öğrenince sana saldırmıştır."

"O ve Jimbo kavga ediyorlar, nasıl olduğunu bilirsin. Aynı hikaye, farklı gün."

"Çizgiyi çekmelisin, Rubes. Verecek bir şeyin kalmayana kadar almaya devam edecek."

Başımı salladım. Wendy ile paylaştığım zehirli ilişkiyi gerçekten anlayan tek kişi oydu. Çünkü o da oradaydı. Ve o da kuma bir çizgi çekmemişti. Kadın onu terk etmişti. Ona her şeyini vermişti ve o da onun yerine geçmişti.

Onun kim olduğunu biliyordum.

Ama aynı zamanda kardeşlerime de bağılıydı.

"Kirayı ödeyemiyor. Zane ve Rico o karavanda yaşıyor. Bir insan, ailesinin sokakta kalacağı anlamına geldiğinde sınırı nasıl çizer? Kapınıza dayanacak ve taşınmak isteyecek."

"Ben de ona hayır derdim," dedi, eriştelerden bir kısmını çatallayıp ağzına atarken.

"Peki ya çocuklar?"

"Çocuklar yetişkin adamlar, Rubes. Kendilerini toparlamaları gerek. Bana üçünün o karavanın kirasını karşılayamayacağını mı söylüyorsun? Hadi ama. Senden faydalanıyorlar. Ve sen kendini suçlu hissediyorsun çünkü sen iyi gidiyorsun ve onlar mücadele ediyor. Ama onlar da tıpkı senin gibi kendi seçimlerini yapıyorlar."

Başımı salladım. Bana bilmediğim bir şey söylemiyordu.

Başarıyla birlikte suçluluk duygusu da geldi. Bunu her zaman hissettim, ama şimdi çok daha fazla. Bulduğum yere gelmek için gerçekten çok çalışmışım ama şimdi iyi para kazanıyor olacaktım. Ve onların nasıl yaşadığını bilmek beni rahatsız ediyordu.

"Seni iyileştirmeye odaklanalım, tamam mı?"

"Evet. Endişelenmen gereken bir kişi daha eksilsin isterim. Bana üniversitedeki şu iş teklifinden bahset."

O yemeğe başlarken ben de yatağının yanındaki sandalyeye oturdum. "Bu iyi bir teklif. Parası gerçekten iyi. Büyük avantajlar. Atlamam gereken her şey var. Sadece kendimi üniversite öğrencilerine öğretmenlik yaparken göremiyorum. Bu diplomayı başkalarına psikoloji öğretmek için kullanmayı hiç planlamamışım. Öğrendiklerimi başkalarına yardım etmek için uygulayacağım bir iş yapacağımı düşünmüştüm."

Çiğnemeyi bitirdi. "Anladım. O zaman senin için ideal iş ne olurdu?"

"Aslında bu işe kendi hayatımdaki insanları nasıl okuyacağımı öğrenmek için girdim. Kendilerine yardım etmelerine nasıl yardımcı olabileceğimi." Kıkırdadım çünkü başlangıçtaki güdümün beni bu kadar ileri götürmesi çılgıncaydı. "İnsanların daha iyi hayatlar yaşamasına gerçekten yardımcı olacak bir şey yapmak isterdim. Ne demek istediğimi anlıyor musunuz?"

"Sanırım öyle. Ama söyle bana."

"İnsanlar hatalarını tekrar tekrar yaparlar. Örneğin annemi ele alalım. Ya da Rico ve Zane'i. Aynı şeyleri tekrar tekrar yapıyorlar ve eylemlerinin sonuçlarını kabul etmiyorlar. Pisliği başkalarının düzeltmesini istiyorlar. Daha derine inmek yerine yaptıkları seçimleri bandajlamak.

Ne yaptığınızı ve bunu neden yaptığınızı anlamak ve böylece kendiniz için olumlu değişiklikler yapmak güzel olmaz mıydı?"

"Ben de sana aynı şeyi sorabilirim, değil mi?"

"Anlamı ne?" Kollarımı göğsümde kavuştururken homurdandım.

"Yaptıkları pislikleri temizlemeye devam ediyorsunuz. Aynı şeyi tekrar tekrar yapıyorsunuz ve hiçbir şey değişmiyor. Onlara tamamen olanak sağlıyorsunuz. Belki de bunu neden yapmaya devam ettiğinize daha derinlemesine bakmanız gerekiyor."

Bu sözler çok sertti.

"Biliyorum. Bunun yardımcı olacağını umarak uzaklara taşınma kararı aldım. Ve bazı açılardan öyle de oldu. Başarmak istediğim şeye odaklanmak daha kolaydı ve uzaktan ancak bu kadar yardımcı olabilirdim."

"Ama bütün mesele bu değil mi? Sorunlarınızı çözmek için ayrılmak zorunda kalmamalısınız çünkü bunu yaparak gerçekten hiçbir şeyi çözümüyorsunuz. Sadece kaçıp gidiyorsunuz ve orada da aynı şeylerle uğraşıyorsunuz; sadece bunu görmek için burada değilsiniz. Ama benim oturduğum yerden, aynı lanet şey. Ve eğer kendinizi korumaya başlamazsanız bu sizi canlı canlı yiyip bitirecek."

"Ne zaman bu kadar akıllı oldun?" Alay ettim.

"Hey, benim kızım bir doktor. Aileden gelen bir şey olmalı." "Sanırım öyle," dedim, sözlerini içime sindirmeye çalışarak.

Belki de vaaz ettiğim şeyi uygulama zamanım gelmişti.

yedi

...

Nehir

"**NASIL** OLDU DA senin adın River ve King Amca'nın adı Kingston oldu?" Cutler bir ağız dolusu erişte yerken sordu.

Onu yaz kampından almıştım ve akşam yemeği için Golden Goose'a gitmeden önce kanoyla biraz gezmiştik. Nash geç saatlere kadar bir proje üzerinde çalışıyordu, Kingston'la birlikte RoD İnşaat'ın sahibiydiler ve son zamanlarda her zamankinden daha yoğunlardı. Kasaba hızla büyüyordu ve turistler mülk satın almaya başlamıştı. Görünüşe göre, küçük kasaba hayatı o kadar da kötü bir şey değildi.

Hepimiz Cutler'a yardım ettik, çünkü o bir bakıma hepimizin çocuğuydu. Doğduğu gün ve o günden beri her gün oradaydık.

"Sanırım ailemiz bize bu ismi vermek istedi. Tıpkı ailenizin size Cutler ismini vermesi gibi."

"Ama artık Beefcake adını kullanıyorum, bu yüzden bu ismi seçerek çok iyi bir iş yaptıklarını sanmıyorum." Sütten büyük bir yudum almadan önce omuz silkti ve dudağının üzerinde beyaz bir bıyık bıraktı.

Peçetemle öne doğru eğildim ve yüzünü sildim. "Evet. Senin adın Beefcake, anlıyorum. Ama oldukça havalı bir ismin var. Bunu biliyorsun, değil mi?"

"Babam Cutler ismini sorduğumda Tara'nın seçtiğini söyledi." Tara Cutler'ın annesiydi ve pek ortalıkta görünmezdi ama bugüne kadar ona ilk ismiyle hitap ettiğini hiç duymamıştım.

"Ah... Bunu fark etmemiştim. Sanırım baban da Cutler ismini seviyordu."

Omuz silkti. "Olabilir. Ama bunu ilk Tara düşündü." "Annene neden Tara diyorsun?"

"Joey Bindle benimle yaz kampına geliyor ve annelerin seni kampa götürmesi, kahvaltı hazırlaması ve babamın yaptığı her şeyi yapması gerektiğini söyledi. Senin, Ro Amca'nın, King Amca'nın ve Hayes Amca'nın yaptığı şeyleri. Bu yüzden Tara'ya anne denmemesi gerektiğini düşünüyorum."

Lanet olsun. Beefcake dürüst bir tetikçiydi.

Çocukların güzelliği de buydu. Bir şeyleri analiz etmek için çok fazla zaman harcamazlardı. Ne düşünüyorlarsa onu söylerlerdi. Ben de bundan hoşlanıyordum.

Elimi çenemde gezdirdim. "Pekâlâ. Anladım."

Kapıdaki zil çaldı ve Ruby'nin içeri girdiğini görmek için döndüm. Midge ona yaklaştı ve lanet olası Midge Longhorn alışılmadık bir şekilde gergin görünmediyse ne olayım. Duruşu sertleşmişti ve sürekli boğazını temizliyordu.

Belli ki o lanet köpeği kapmış.

Bir kahkaha attım ve Cutler bakışlarımı takip etmek için döndü. "Komik olan ne, River Amca?"

"Şuradaki kadın Lionel'in kızı ve bana komik bir şey söyledi."

"Gerçekten çok güzel, değil mi?" diye sordu, ben de başımı salladım. "Öyle."

Ruby'nin omuzları geride, çenesi yukarıda, sanki bir mafya babasıyla yüzleşmek üzereymiş gibi kaşlarını kaldırmış yaşlı kadına bakıyordu. Midge hızla arkasını dönüp onu bize doğru yönlendirdi ve Ruby'nin bakışları benimkilerle kilitlendi. Bizim masanın yanındaki masada durdular ve Midge menüyü Ruby'nin önüne bıraktı.

Ruby ona ölümcül bir bakış fırlattı ve Midge aceleyle uzaklaştı.

"Sana o köpeği çaldığını söylememiş miydin?" dedi, bakışları benden Cutler'a doğru kayarken sesini alçaltarak. "Oh, selam. Ben Ruby."

"Ben Cutler, ama bana Beefcake diyebilirsiniz."

"Beefcake, ha?" Ruby sandalyeye oturmak için düştü. "Güzel isim. Sevdim

o."

Siparişini garsonlardan biri olan Letty'ye vermek için durakladı ve Cutler artık kabinde neredeyse zıplıyordu. "Neden bizimle oturmuyorsun? Yemeğimizi yeni aldık."

Ruby'nin ona nasıl cevap vereceği konusunda rahatsız olduğunu söyleyebilirdim çünkü görünüşe göre düşmanlığı çocukları kapsamıyordu. "Az önce sana sapını söyledi. En azından onunla oturabilirsin."

Ayağa kalkıp Cutler'ın yanındaki kabine kaymadan önce peçetesiyle oynadı. "Yine de yemeğimi bitirmemi beklemek zorunda değilsin."

"Acelemin yok. Babam işini bitirene kadar River Amca bana göz kulak olacak."

Başını salladı ve Letty sodasını bırakmadan önce ona gülümsedi.

"Tamam." Ruby pipetten bir yudum aldı ve bana baktı. Lanet olsun, Güzel bir kızdı ve bizimle oturduğu için mutluydum. "Peki, bana neden Beefcake adını kullandığını söyle."

"Ben de tam River Amca'ya Tara'nın gerçek adım olan Cutler'ı seçtiğini söylüyordum. Ve ben bundan hoşlanmıyorum."

"Tara kim?" Cutler çiğnemeyi bitirip ona gülümserken Ruby sordu. Ruby'nin Tara'yı bilmemesine şaşırmamıştım. Tara buralı değildi ve Nash ile ilişkisi kısa sürmüştü.

"O benim annem ama beni pek görmeye gelmiyor, o yüzden artık ona Tara diyorum."

Letty yemeğini önüne koyarken, "Ah, anlıyorum," dedi. "Benim annem de biraz öyleydi. Anladım. Ona anne yerine Wendy diyorum."

Bir patates kızartmasının üst kısmını ısıtırken Cutler'ın gözleri büyüdü. "Gerçekten mi?" "Evet. Ama harika bir babam var ve bu konuda mutluyum."

"Lionel'ı severim." Cutler kızartmasını ketçaba batırarak onu taklit etti ve sonra kaşlarını sallayarak üst kısmını ısırdı.

Bu ikisinin etkileşimini izlerken neden bu kadar büyüleniyorum?

"Lionel'ı ben de seviyorum." Kıkırdadı. "Gerçekten ihtiyacın olan tek şey bu, değil mi? Görünüşe göre harika bir baban var ve belli ki tüm amcaların da seni seviyor."

"Joey Bindle beni kampa getiren bir annem olmamasının garip olduğunu söylüyor."

Çocuklar istedikleri zaman küçük birer pislik olabiliyorlardı.

"Joey Bindle kim?" Ruby ızgara peynirini tabağına geri koyup çiğnemeyi bitirdiğinde sordu.

"Okulda benim sınıfımda ve benimle yaz kampına geliyor." "Bence tuhaf biri." Omuz silkti.

"Öyle mi?" Cutler gözlerini kocaman açarak sordu.

"Evet. Seni kampa kimin bıraktığı neden umurunda? Anne ve babası onu her gün bırakıyor mu?"

"Hayır. Babasını hiç görmedim. Sadece annesini."

"Neden kuralları Joey koyuyor? Neden seni bir baba bırakamıyor? Ya da bir büyükbaba? Herkesin ailesi farklıdır ve onları özel kılan da budur. Joey'e her gün senin için gelen harika bir babaya sahip olduğun için şanslı hissettiğini söyle. Ama babası yanında olmadığı için kendini kötü hissetmesine neden olmayın; sadece sizi almaya gelen bir ebeveyne sahip olmanın sizin için sorun olmadığını bilmesini sağlayın. Herkes buna sahip değil."

Cutler'ın dudaklarının kenarları yukarı kalktı. "Bazen amcalarım beni alır. Bugün olduğu gibi, River Amca beni aldı."

"Eminim Joey de senin gibi havalı amcaları olsun isterdi. Bazen insanlar kendilerini kötü hissettirecek şeyler söylerler çünkü onlar da bir şeylere üzülmüşler."

"Sence Joey babası onu almadığı için üzülüyor mudur?"

Tanrım, bu lanet çocuğu seviyorum.

"Gerçekten bilmiyorum çünkü Joey'i tanımıyorum. Ama şunu biliyorum ki, eğer birisi sizde olmayan bir şeye dikkat çekiyorsa, bu genellikle içten içe mutlu olmadıkları içindir."

"İçten içe mutlu musun Ruby?" Cutler sordu ve ben de kıkırdadım çünkü çocuk kendini hiç tutmuyordu.

Ruby ellerini peçeteye silip ona gülümseyerek beni şaşırttı. "Çoğu zaman öyleyim. Bazen de içten içe üzülüyorum."

"Neden?"

Bu konu hakkında düşündü. "Bazen kardeşlerim onlar için iyi olmayan şeyler yaptığında üzülüyorum ve onlara nasıl yardım edeceğimi bilemiyorum. Peki ya sen? İçten içe mutlu musun, Beefcake?"

"İçten içe mutluyum." Adam başını kaldırıp kızın eline uzandı ve kız biraz irkildi. Cutler fark etmedi ama ben fark ettim. "Kardeşlerin bazen seni üzdüğü için üzgünüm."

Güzel yüzüne geniş bir gülümseme yayıldı. Onu daha önce hiç böyle gülümserken görmemiştim. "Biliyor musun?"

"Ne?" diye sordu, ketçabına bir patates kızartması daha batırırken.

"Seninle konuşmak beni içten içe mutlu ediyor, Beefcake."

Bu ikisi.

Kim tahmin edebilirdi ki?

Kadın neredeyse herkesten nefret ediyordu ama Cutler lanet olası Heart ona daha yakındı. Denemeden bile onu kazanmıştı.

"Seninle konuşmak beni içten içe de mutlu ediyor." Bana doğru baktı.
"İçten içe mutlu musun River Amca?"

Gözlerimi devirdim, hiç de sinirli olmadığım halde sinirlenmiş gibi davrandım. "Şu anda öyleyim."

Küçük adam neredeyse hiç atlamadı. "Hey, Ruby. Demi'yi tanıyor musun?" "Demi'yi tanıyorum. Küçükken ailesinin çiftliğinde çalışırdım. gençti ve ben vardiyamı bitirdiğimde onunla birlikte ata binerdik."

"Oh, dostum, gerçekten mi? Demi benim kızım, ama sen de benim diğer kızım olabilirsin. Cumartesi günleri birlikte ata biniyoruz. Bizimle gelmek ister misin?"

"Birkaç yıldır ata binmedim, o yüzden muhtemelen biraz paslanmışımdır." "Hayır deyip Beefcake'in kalbini mi kıracaksın?"
Dedim ki, sesim tamamen kızdırmak.

Bakışlarını bana dikmeden önce kaşlarını kaldırdı. "Yarın Demi'nin kafesine uğrayacağıma söz verdim ve ona bundan bahsedeceğim."

"Demi'nin bizimle gelmeni isteyeceğini biliyorum."

"İkna edici bir çocuk, ha?" Başının üstünü okşarken, "İkna edici bir çocuk, ha?" dedim.

"Kesinlikle öyle." Sırtarak sandviçinin diğer yarısına uzandı ve sonraki yarım saati Cutler'ın bize yaz için planlarını anlatmasını dinleyerek geçirdik.

Yemeğinin hesabıma eklenmesi konusunda ısrar ettim. Büyük bir mücadele vermesine rağmen sonunda kabul etti ve kapıya doğru ilerledik. Midge'e son bir bakış fırlattı, bu da beni güldürdü.

Cutler'la göz hizasına gelmek için eğilerek, "Pekâlâ, yemeğinize katılmama izin verdiğiniz için teşekkür ederim," dedi. "Sohbet edebildiğimize sevindim."

"Ben de sohbet edebildiğimize sevindim." Yanağından öptü küçük Kazanova ve lanet olsun ki içimden bir parça kıskanmadı değil.

Ayağa kalkmak için kendini geriye itti.

"Seni eve bırakmamı ister misin?" Ben sordum.

"Hayır. Kapatmak için bara gidiyorum. Akşam yemeği yiyebilmek için az önce çıktım." Elini kaldırdı ve uzaklaşmadan önce el salladı.

"Ondan hoşlanıyorum, River Amca."

Sen ve ben, küçük dostum.

Ofis bugün berbattı ve güneş batmadan hemen önce Magnolia Haven'a varmışım.

"Ah, oğlum, bunlar çok güzel. Bir sonraki ekeceğim çiçeği seçmekte her zaman en iyisiydin," dedi büyükannem.

Pearl Arabella Pierce iyi olan her şeyin timsaliydi. Benden asla vazgeçmeyen kadın. Kutup yıldızım. Yuvamdı.

Benden gelen bir sürü pisliğe katlandı ama bana asla sırtını dönmedi.

"Neyi sevdiğini biliyorum," dedim, ellerimi birbirine sürterek oraya yerleşmiş kirlerden kurtulmaya çalıştım. "Bunlar artık pencereden kolayca görülebilecek. Önümüzdeki hafta geri gelip şu ağacın altındaki çiçek tarhını dolduracağım."

Çiçekleri dikerken bahçeye park ettiğim tekerlekli sandalyesinden bana gülümserken, "Toprağı hissetmeme izin ver lütfen," diye fısıldadı. Yanımda getirdiğim toprak torbasına uzandım ve birazını avucuma alıp önünde diz çökerek toprağı narin ellerine yerleştirdim. Gözlerini kapadı ve başparmağını toprakta gezdirdi. "Yaz ve bahar aylarında ellerimi kirletmeyi hep sevmişimdir."

Büyükannem hevesli bir bahçivandı. Bahçe her zaman onun mutlu olduğu yer olmuştu. Artık tek başına yaşayamayacak duruma geldiğinde Kingston ve ben ona bulabileceğimiz en iyi yeri bulduk. Batıya bakan dağ manzaralı kendine ait bir oda ve onun için doldurabileceğim küçük bir bahçe alanı.

"Elbette sevdin. Ama sana o çamurdan turtaları yaptığımda pek hoşuna gitmemişti." Kıkırdadım.

Parmaklarının arasındaki kirieledi ve ellerini fırçalamadan önce yanındaki çimleri süsledi. "Hortumu açıp ortalığı kirletmeye bayılırdın, değil mi? King de içinde yuvarlanıp gülmeyi severdi. Büyükbabam ikinizin küçük yaramazlıklarından her zaman keyif alırdı."

Büyükbabam iki yıl önce vefat etmişti ve büyükannemin sağlığı da o zamandan beri kötüye gidiyordu. Kanseri onu günden güne yiyip bitirirken o ve ben hastanede başucunda saatler geçirmiştik. Kingston uzak kalmak için nedenler buldu. Ağır işlerle uğraşmakta hiçbir zaman iyi olmamıştı. Belki de zeki olan oydu çünkü onun her gün gözlerimizin önünde yok oluşunu izlemenin bana ve büyükanneme zarar verdiğini düşünüyordum. Büyükanne asla eskisi gibi olmamıştı.

"İkinizi de zorladık, değil mi?" Onu tekrar içeri götürürken sordum. El salladı ve koridorda yanından geçtiğimiz herkesi selamladı.

Sandalyesini pencerenin yanına park etmeden önce ellerimizi yıkamak için lavaboda durduğumuzda, "Siz ikiniz bize hayatımızdaki en büyük neşeyi verdiniz," dedi. Yeni diktiğim pembe ve beyaz çiçekleri görünce gülümsedi.

Nazik davranıyordu. Tam bir baş belasıydım ama yine de bana kucak açmışlardı. Kingston benden çok daha kolay biriydi ve benim huysuzluğumu dengelemesi için ona sahip oldukları için minnettardım.

"Ee, anlat bakalım neler yapıyorsun? Hayatında bana anlatmak istediğin yeni bayan arkadaşların var mı?"

Ne benim ne de kardeşimin flört hayatından hoşlanıyordu. Büyükanneimin seçme şansısı olsaydı, ikimiz de yuva kurar ve birkaç çocuk sahibi olurduk ama bunun olmayacağını biliyordu.

"Geçen hafta pek dışarı çıkmadım. Rapor edecek yeni bir şey yok." Rutin hayatımdan sıkılmışım ve her ne kadar yatağında güzel bir kadın olmasından en az diğer erkekler kadar hoşlansam da, son zamanlarda içime kapanmışım.

Huysuz bir piçtim. Bunu inkar edemem.

"Küçük Cutler'ı beni görmeye ne zaman getireceksin?" diye sordu. "Yazdan sonra birinci sınıfa geçeceğine inanamıyorum. Nash onu hastaneden eve getireli çok olmamış gibi hissediyorum."

Kıkırdadım. "Evet. Çok hızlı büyüyor. Sana artık Beefcake diye hitap ettiğini söylemişim. Çocuk çok komik. Onu haftaya getireceğim."

"Teşekkür ederim. King onu kısa bir süre önce buraya getirdi ve ona Beefcake dememi istedi, yani yeni isim yapışmış gibi görünüyor, ha?" Kıkırdadı.

"Evet. En azından şimdilik. Bu hafta başka ziyaretçin oldu mu?"

"Romeo ve Demi dün beni görmeye geldiler ve o da bana En lezzetli güneş çayını onun kafesinden aldım. Romeo'nun kendine böyle özel bir kız bulmasına ve sonunda kalbini ona vermesine çok sevindim."

İşte başlıyoruz.

"Evet. Onun için harika." Kaşlarımı kaldırdım. "Sert bir dış görünüşü var ama bunun altında büyük bir yumuşaklık olduğunu biliyorsun."

"Tıpkı böyle olan başka birini tanıyorum." Göz kırptı.

Tanrım, bu kadını sevmiştim.

"Pekâlâ. Bu kadar kuş ve arı muhabbeti yeter. Bunu çoktan geçtik. Hadi gidip kızlarla biraz okey oynayalım. Vakit geldi. Kingston'ın

"Muhtemelen zaten içeride kadınlarla flört ediyordur."

Evet. Buraya haftada birkaç gün gelirdim ama Çarşamba günleri huzurevinde cin okey gecesi idi ve Kingston'la ben her zaman bir saatimizi büyükannem ve arkadaşlarıyla oynayarak geçirirdik.

En azından bunu yapabiliydik.

Bu kadın bizim için her şeyi yapmıştı.

Yani, bir bakıma, daha küçük bir çocukken kalbimi çoktan vermiştim.

Kalbimin sahibi olan kadın seksen üç yaşında bir kadındı.

Büyükanne dediğim yaşlı azize.

OceanofPDF.com

sekiz

...

Yakut

Barda olmam gerekmeden önce biraz zamanım vardı, bu yüzden Demi'nin kahve dükkânı Magnolia Beans'e doğru kısa bir mesafe yürüdüm. Kapıyı açtığımda çok kalabalık olmadığını görmek beni mutlu etti. Romeo tezgâhın arkasında Demi'yle konuşuyordu ve Demi'ye bahşış verip onu öptü.

Oscar Daily oradaydı ve sanki bu hareket tamamen uygunsuzmuş gibi soluk soluğa bir ses ç ı k a r d ı . Demi'nin yanakları pembeleşirken Romeo güldü.

"Ne diyebilirim ki Oscar? Ben sadece sevgilisi için deli olan bir adamım," dedi Romeo bana doğru yürürken.

"Burası bir iş yeri, Altın Çocuk. Bir fincan kahve için çok fazla para öderken bu tür müstehcen şeyler görmek istemiyorum," diye homurdandı Oscar.

"Kahvenizi yarı fiyatına alıyorsunuz. Çok fazla ödemiş sayılmazsın." Demi güldü. "Ve denemeden müstehcenliği eleştirme."

Romeo ona göz kırparken, "İşte bunu duymak hoşuma gidiyor," dedi ve dikkatini bana çevirdi. "Hey, Ruby. Baban nasıl? Onu görmek için bu hafta oraya gitmeye çalışacağım."

"Rehabilitasyon iyi gidiyor. Eminim sizi görmeyi çok ister."

Başını salladı ve kapıdan çıktı, Oscar masada oturduğu yerden ayağa kalkarken ben de tezgâha doğru yürüdüm. "Pekâlâ Demi, işe gitmem gerek. Kahve için teşekkürler."

"Yarın görüşürüz," dedi.

"Hey, Ruby. Kardeşin bu sabah işe gelmedi ve ben de onun yerine oğlumu çağırmak zorunda kaldım."

Kirasını ödemek için paraya ihtiyacı olan kardeşim vardiyasına gelmedi.

Şok edici.

Armut dibine düşermiş. Annem de bir işte uzun süre tutunamadı.

"Bunun için üzgünüm. Onunla konuşacağım."

Başını salladı ve omuz silkti. "Senin sorunun değil. Ama bunu bir kez daha yaparsa, uzun süre benim de sorunum olmayabilir. Geldiğinde iyi bir işçidir ama vardiyalarına gelmemesine izin veremem."

"Evet. Bunu anlıyorum." İçimi çektim. "Ama ona bir şans daha verirseniz çok memnun olurum. Orada çalışmayı sevdiğini biliyorum."

"Keşke kardeşin de senin gibi iş ahlakına sahip olsaydı. O zaman şanslı bir adam olurum." Elini kaldırdı ve kapıdan çıkmadan önce el salladı. Lisedeyken yazları Oscar için çalışmışım. Her zaman kendi paramı kazanmaya açtım. Bağımsız olmak için. On yaşındayken bir köpek gezdirme işine başlamışım ve çok genç olduğum için hiçbir işletmenin beni işe almayacağını fark etmişim. On bir yaşına geldiğimde uzun bir müşteri listem vardı ve çoğu gencin bir yaz işinde kazanabileceğinden daha fazla parayı biriktirebilmişim.

"Rico konusunda senin peşini bırakmamalı. O senin sorumluluğunda değil; o yetişkin bir adam," dedi Demi.

"Sorun değil. Kardeşim huysuzun teki ve bu sinir bozucu. Anlıyorum."

Her birimize birer bardak güneş çayı doldurdu, iki limonlu çubuk aldı ve köşedeki küçük masaya oturmamı işaret etti. "Sonunda işler yavaşladı. Biraz oturup sohbet edelim."

"Teşekkürler," dedim bir yudum alırken ve şekerli güzellik karşısında inlerken. "Bu çok güzel."

"Her gün taze yapıyorum."

"Etkilendim. Her zaman yapmak istediğin şeyi yapıyorsun."

Başını salladı. "Her şey bir araya geldiği için kendimi şanslı hissediyorum. Ama ben senin gibi gidip doktora yapmadım, o yüzden bana çok fazla kredi verme."

"Süslü bir diploma bir şeydir. Bununla ne yapmak istediğinize karar vermek başka bir şeydir."

"Anlıyorum. Ne yapmak istediğini düşünüyorsun? Burada kalıcı olarak kalma şansın var mı?" diye sordu. Demi'den hep hoşlanmışımdır. Birbirinden çok farklı iki dünyadan geliyorduk. Büyürken pek fazla kız arkadaşım olmamıştı ama o samimi ve ayakları yere basan biriydi ve yıllar önce birbirimize uymuştuk. Benden biraz daha gençti ama bunu bilemezsiniz. Her zaman kim olduğunu ve ne istediğini biliyordu ve ben buna hayranlık duyuyordum.

"Bu zor bir hayır. Oscar'ı birkaç dakika önce gördün. Tüm bu dramının içine geri çekilemem. Ben babam için buradayım. Bana ihtiyacı olduğu sürece kalacağım. Ama daha fazla kalırsam, tüm o aile dramasının bombardımanı altında kalırım, anlıyor musun?"

Başını salladı. "Slade ve onun uyuşturucu bağımlılığı konusunda çok şey yaşadığımı biliyorsun. Uzun zamandır ilk kez gerçekten iyi gidiyor ve rehabilitasyon sonrası üç ay boyunca temiz kalabileceğini kanıtladığında geri taşınacak. Romeo onu spor salonunda işe alacak ve Slade de sokağın karşısındaki küçük daireyi kiralayacak."

"Aferin ona. Onu ne kadar sevdiğini biliyorum, bu yüzden bu işi yaptığı için mutluyum." O ve ben her zaman aile dramlarımız üzerinden birbirimize bağlanmıştık. Çok farklı sosyoekonomik geçmişlerden geliyor olabilirdik ama bağımlılık ve aile sorunları her yerde vardı.

"Slade iyileşebiliyorsa herkes iyileşebilir. Uzun bir yol oldu ama dürüst olmak gerekirse, sorunlarının çoğuyla yüzleşmesinin büyük bir fark yarattığını düşünüyorum. Ailem hâlâ oldukça dağılmış durumda ama tahmin edin ne oldu?"

"Ne?" Ben sordum.

"Ben hâlâ ayaktayım. Hepimiz hâlâ ayaktayız Ruby. Annen ve kardeşlerinle neler yaşadığını biliyorum ama bunları tek başına taşımak zorunda değilsin. Bana yaslan. Su boyunca gidebildiğimiz kadar uzağa gittiğimiz ve içimizi döktüğümüz zamanları hatırlıyor musun? Bunu özlüyorum."

Başım bir kıkırdamayla geriye düştü. "Gençliğimizi kaybetmeyi özlüyor musun?"

"Seni özledim." Masanın üzerindeki elime uzandı ve sıktı. "Gerçekten karanlık bir dönemden geçerken bana yardım ettin ve ben de senin yanında olmak istiyorum."

Başımı salladım, o da elini çekti ve ikimiz de limonlu çubuklarımızdan birer parça koparıp ağızımıza attık. "Vay be kızım. Ben de seni özledim. Ama bunlar... bunlar hayatımı değiştirdi."

Gülümsedi. "Yeni bir tarif. Tamamen organik." "Çok güzeller."

"Söyle bana... nereye gittiğini bilmiyorsun ama burada kalmak istemiyorsun. Ne yapmak istediğinle başlayalım. Eğer bir pozisyon hayal edebilseydin, bu ne olurdu?"

Demi'nin bunu yapması çok hoştu. Kafandan uydur ve onunla devam et demek. Ben de düşündüm. "Üniversiteden çok iyi bir pozisyon teklifi aldım ama başka seçeneklerim de olsaydı, açıkçası üniversite öğrencilerine öğretmenlik yapmak istediğimi sanmıyorum."

"Pekâlâ. Ne yapmak istemediğini biliyoruz. Peki ya ne yapmak istiyorsun? Gözlerinizi kapatın ve dünyada herhangi bir şeyi seçebilseydiniz ne yapacağınızı düşünün."

Güldüm ve çiğnemeyi bitirirken gözlerimi kapattım. Göz kapaklarımı açtığımda bana gülümsüyordu ve söyleyeceklerim için çok heyecanlıydı. "Çocuklarla çalışmayı gerçekten çok istiyorum. Bir süredir böyle hissediyordum ve dün gece Cutler Heart ile yemek yedim. Onunla annesi hakkında konuşmak ve küçük sohbetimizin yardımcı olduğunu hissetmek sanırım anlaşılmayı mühürledi."

"İnan bana, her şeyi duydum. Seni Cumartesi günü bize katılmaya ve birlikte at sürmeye ikna edeceğim. Senin hakkında konuşmadan duramıyor."

"O gerçekten çok tatlı."

"Öyle. Peki, bu neye b e n z i y o r ? Muayenehane açar mıydınız? Bir okulda mı çalışıyorsun?"

"Kendi muayenehaneme sahip olma fikrini sevmiyorum çünkü sınırlamalar var. Bu, ebeveynlerin çocuklarını beni görmeye getirmeleri gerektiği anlamına gelir. Sorun ebeveyndeyse, çocuklarına kaynak sunacakları şüpheli, değil mi? Ayrıca, terapi pahalı olabilir ve bunu karşılayamayabilirler."

"Yani belki de bir okul iyi bir fikir olabilir?"

Başımı salladım. "Bu keşfedilecek bir yol olabilir."

"Oh, merhaba. Burada olduğunu bilmiyordum Ruby. Arka tarafı temizlemeyi yeni bitirdim," dedi Peyton köşeden gelip bana sarılırken. Onu çok iyi tanı mı y o r d u m ama aynı küçük kasabada büyüdüğümüz için birbirimizi tanıyorduk. Eve geldiğimden beri birkaç kez bara uğramıştı ve ondan hoşlanmıştım.

"Evet. Seni görmek güzel. Sadece biraz sohbet etmek için uğradım." "Hey, aklıma bir şey geldi," dedi Demi.

"Hayır." Peyton ellerini havaya kaldırdı. "Tekrar düşünmeye başlama. Kızım ne zaman bir şey düşünse, bu onunla 5 kilometre yürümem ya da parkta çöp toplamam gerektiği anlamına geliyor. İyi bir şey yapacak havada değilim. İşten ve okuldan yorgun düştüm. Limitime ulaştım."

Demi şimdi gülüyordu ve ben de gülümsemekten kendimi alamadım. "Senden herhangi bir iyilik yapmanı istemiyorum. En azından bugün için. Ama sen eğitim alanında yüksek lisans yapıyorsun ve Ruby de psikoloji doktorasından yeni mezun oldu."

"Ummm... bunlar aynı şey değil. Bunu biliyorsun, değil mi? O benden çok daha zeki."

"Ben değilim. Ben daha büyüğüm ve senden daha uzun süredir okuldayım," dedim başımı sallayarak.

"Söylediğim şey bu değildi. Ruby çocuklarla çalışmakla ilgileniyor - bilirsiniz, terapist gibi. Okul bölgesinde öğretmenlik yaptığın ve bu işlerin nasıl yürüdüğünü bildiğin için belki senin bir fikrin vardır diye düşündüm. Ben sadece çocuklarla sihrini konuşturması için seçenekler düşünmeye çalışıyorum."

"Oh, tamam. Anladım. Demek okul bölgesinde terapist çalıştırmıyorlar." Kıkırdadı. "Ama danışman alıyorlar, ki bence sen bunun için fazlasıyla niteliklisin. Bir de eğitim psikoloğu olma yolu var, ki bu da kendi muayenehanenize sahip olmanız demek. Ama onlara çok ihtiyaç var. Bugünlerde çocukların ihtiyaçları karşılanmıyor. Günün sonunda, her yerde sizin uzmanlığınızdan faydalananacak çocuklar var."

Düşündüm. "Teşekkür ederim. Bu seçenekleri kesinlikle araştıracağım."

"Hangi yaş grubuyla çalışmak istersiniz?" diye sordu.

"Aslında ortaokul ve lise çocuklarına odaklanmak istiyorum."

Hayatın tüm baskılarıyla en çok o zaman mücadele ettiğimi hissediyorum."

"Bence bu işte harika olursun. Çok... havalısın. Bence çocuklar seninle konuşmayı kolay bulurlar." Demi bana gülümsedi.

"Seninle konuşmayı sevdiğimi biliyorum." Peyton telefonuma uzanıp numarasını yazdı ve Demi onun bu cüretkârlığına güldü. Ama bu bana, yıllar önce okula gittiğimde görüşmemiş olsak da Demi'yle hâlâ birbirimizin numaralarına sahip olduğumuzu hatırlattı. Arkadaşlığımız gençken atların üzerinde geçirdiğimiz zamanlardan ibaretti.

"Güzel. Artık benim numaram da sende var," dedi Peyton telefonumu bana geri verirken. "Ve az önce senin telefonundan kendime mesaj attım, yani seninkini de aldım. Kısacası, artık bize bağlısın."

"Bununla yaşayabilirim," dedim boğazımı temizleyerek ve saate bakarak. "Pekâlâ. Bara gitmem gerekiyor."

"Hey, bu hafta hangi gece izinlisin?" Demi sordu.

"Sadece pazar günleri Doreen bakıyor. Diğer altı gece ben çalışıyorum. Ara verebilirim ama şu anda burayı ben işletiyorum ve babam orada çalışan en güvenilir insanlara sahip değil."

"Bu çok saçma. Bir geceden daha fazla izne ihtiyacın var." Peyton hayatında duyduğu en çılgınca şeymiş gibi soluk soluğa kaldı. "Bir gece seç ve kız kıza bir gece geçirelim. Bence hepimizin işine yarayabilir," dedi Peyton ve ayağa kalkıp bana sarıldı.

Kız kıza gecelerde pek iyi değildim. Bunun ne anlama geldiğini bile bilmiyordum. Hiç yapmadım.

"Evet. Eğer bardan tamamen ayrılamıyorsan, yerine bakacak birini bulabilirsin, biz de oraya geliriz, böylece sen yine de her şeye göz kulak olabilirsin. Ama dans edebilir, içebilir ve iyi vakit geçirebiliriz."

Sanırım kızlar gecesi kulağa o kadar da kötü gelmiyordu. "Tamam. Kulağa hoş geliyor. Sana mesaj atarım."

Şimdi bana sarılma sırası Demi'deydi.

Kendimi neyin içine soktuğumu bilmiyordum ama garip bir şekilde umursamıyordum.

Birkaç ay burada kalacaktım, bari biraz eğleneyim.

Bunu nasıl yapacağımı hatırlasam bile.

dokuz

...

Nehir

Cassie, "WILL GOLDY BURADA ve sizi hemen görmek için ısrar ediyor," dedi. "Bir sonraki müşterinizden önce yaklaşık on dakikanız var."

"Bunu konuştuğumuzu sanıyordum. Randevu almadan öylece gelemezler."

Sandalyemde arkama yaslandım ve burun kemiğimi sıktım. Resepsiyonistim Cassie Windfield, Magnolia Haven'ı işleten Samantha Windfield'ın kızıydı ve büyükanne bu odayı alabilmek için bazı torpillerde bulunmuştu.

Manzarası nedeniyle buradaki en iyi oda.

Kingston ve benim ona bir iyilikten daha fazlasını borçluyduk, bu yüzden üniversiteden yeni mezun olan kızını işe almak yeterince adil bir takas gibi görünüyordu.

Ama Cassie muhtemelen gökkuşakları ve tek boynuzlu atlar sıcıyordu ve vücudunda ciddi bir kemik yoktu. Birkaç hafta önce onu işe aldığımdan beri yerel halk habersizce geliyordu çünkü onun kimseyi geri çevirmeyeceği kulaktan kulağa yayılmıştı.

Bu da kıcımlı yırtarak çalıştığım ve müşteriler arasında hiç mola vermediğim anlamına geliyordu.

"Doğru. Ama Will benim sekizinci sınıftaki fen öğretmenimdi. Biyokimya bölümüne girmemin sebebi o."

Şimdi lanet olası bir hukuk bürosunda resepsiyonist olarak çalıştığın için bu pek işe yaramadı.

Will Goldy'yi tanırdım. Magnolia Falls'taki en büyük baş belalarından biriydi. Her şeyden ve herkesten şikayet ederdi.

Kendimi kaybetmemeye çalışarak uzun bir nefes verdim. "Müşterilerim arasında on dakikam olduğunda, Cassie, işlemek ya da gerekirse sıçmak ve biraz kahve almak için zamanım oluyor."

"Ah, kesinlikle anlıyorum," dedi, gözleri fal taşı gibi açılmış, umut dolu ve odayı okumaktan tamamen aciz bir halde. "Kahveni getireyim, ben de..."

"Yapabilirsin... ne? Benim için işeyebilir misin?" Ayağa kalktım ve kapıya doğru yürüdüm.

"Tuvaleti kullanmam gerekiyor, sonra da kesinlikle kahvenizi alacağım patron."

"Bana patron dememeni söylemiştim. Benim adım River." Tanrı aşkına... neden benim koyduğum bir kurala uymuyordu? Başka biri olsaydı, onu şimdiye kadar kovmuştum. O kadar uzun süredir burada değildi ama kesinlikle etkileyici bir başlangıç yapmamıştık.

Belki de asistanları benzin almak için duran çoğu insandan daha hızlı geçtim. Çok sabırlı değildim ve işinizi ya yapardınız ya da yapmazdınız. Ben lanet olası bir bebek bakıcısı değildim.

Boğazımı temizlediğimde Will Goldy ofisimin önünde durmuş volta atıyordu. "Will, randevun yok ve on dakikadan kısa bir süre içinde bir müşterim gelecek. Ya elini çabuk tutarsın ya da buraya gelen her müşteri gibi sen de randevu almak zorunda kalırsın."

"Bundan daha uzun bir süreye ihtiyacım yok. Bu çok hızlı. Güven bana, sana söyleyeceklerimi duymak için beklemek istemezsin."

Evet, aslında beklemeyi tercih ederim.

Söyleyecekleri beni hiç ilgilendirmiyordu. Adam alarmcının tekiydi. Çoğu zaman boş yere heyecanlanırdı, ben ise tam tersiydim.

Çok fazla heyecanlanmadım.

Eğer bir şey beni kızdırırsa, onunla ilgili bir şey yapardım. Kimseye danışmama gerek yoktu.

İçeri girmesini işaret ettiğimde ofisime doğru ilerledi ve karşımdaki koltuğa oturdu.

"Sizin için ne yapabilirim?"

"Sanırım haberleri duymadınız?"

"Doğru tahmin ettin." Telefonuma baktım. "Ve altı dakikamız kaldı."

"Sadece üç taneye ihtiyacım var."

O zaman tükür onu, dostum.

"Dinliyorum."

"Magnolia Falls yönetim kurulu oylama yaptı ve köpek parkının boyutunu genişletiyorlar. Bu, genişlemeye birlikte köpeklerin Birinci Cadde'de daha fazla alana sahip olacağı anlamına geliyor. Bu kabul edilemez."

"Evet, aslında bunu duymuştum. Köpeklerle bacaklarını uzatabilecekleri ekstra bir alan sağlayacak. O alanı kimse kullanmıyor. Orası şehir arazisi. Şu anki köpek parkının hemen yanında. Neden bununla bir sorunuz var?"

"Çünkü Benny's Barber'a gidiyorum. Ve yeni bir kesim yaptırırken köpeklerin sıçtığını görmek istemiyorum."

"Benny's Barber Üçüncü Cadde'de."

"Doğru. Ama yolumun üzerindeki Birinci Cadde'den geçmem gerekiyor." Şu lanet herif.

Telefonuma bakıp zamanının dolduğunu fark ettiğimde ayağa kalktım. "Will, asıl köpek parkı da Birinci Cadde'de. Saçını kestirmek için hep köpek parkının yanından geçmek zorunda kaldın."

"Ama şimdi daha büyük ve bu yasa dışı."

"Hayır. Aslında yasa dışı değil. Arazi belediyeye ait. Bu kasabada yaşayan insanlar köpeklerini seviyorlar ve alanı genişletmek istiyorlar ve arazi de bunu yapmak için orada. Oylama yapıldı. Onaylandı. Ve yapıldı. İnsanlar konuştu. Belki de başka bir yere park etmeli ve saçınızı kestirmek için farklı bir yoldan yürümelisiniz." Ona baktım ve ayağa kalkmasını bekledim.

"Bu sizi öfkelendirmiyor mu? Sesimize katılma ve bu çılgınlığı durdurma ihtiyacı hissetmiyor musunuz?"

Şu anda, sırf köpeğim verandanıza sıçabilsin diye bir köpek satın almak istiyorum.

"Hayır. Genişlemeye ilgili bir sorunum yok. Davanız yok. Bir dahaki sefere lütfen önceden arayın ve randevu alın."

Ofisimden zar zor çıktı ve ben de masama dönüp bir sonraki toplantım için notlarımı toplamadan önce kapının kapanmasına izin verdim.

Kapı hızla açıldı ve sinir bozucu derecede neşeli asistanım telaşla içeri girdi. "Will çok ateşli değil mi?"

"Fark etmemiştim," diye homurdandım, notlarıma bakıyordum.

"Kahveni tam sevdiğin gibi yaptım. Ekstra krema ve iki şeker."

Gözlerimi sıkarak kapattım ve *bu hafta* bir düzineden fazla kez söylediğim aynı sözleri tekrarladım. "Kremasız ve tek şekerli."

"Oh, hayır. Yine yaptım."

Eminim öyledir.

Gitmeye gitti ama Mary Swan'ın her an gelebileceğini biliyordum. "Sorun değil. Kahveyi bırak ve Mary geldiğinde onu içeri al."

Cassie hızla döndü ve ayağı takılıp masaya doğru düşmeden önce bardağı uzattı, sıcak kahve kucağıma düştü.

Kot pantolonlu sikimi sıcak lavla kaplamak olarak da bilinir.

"Olamaz!" diye bağırdı, aile mücevherleri ateşe verilmiş biri gibi.

"Lanet olsun." Ayağa kalktım ve masamdan birkaç mendil alarak sıvıyı elimden geldiğince sildim.

"911'i arayayım mı?" diye sordu, muhtemelen önümüzdeki iki dakika içinde onu öldürmeye çalışabileceğim için sesi t i t r i y o r d u .

"Neden 911'i aradın?"

"Çünkü yaralanabilirsin." Yüzünü buruşturdu. "Ya da bir buz torbasına ne dersin?"

Evet... önce taşaklarımı yaktın, şimdi de buzla kaplayalım. Kulağa hoş geliyor.

"Cassie. Bir dakikaya ihtiyacım var. Git bak bakalım Mary burada mı ve ona su getir. Ben burayı temizleyeceğim. Kapıyı kapat ve bana beş dakika ver."

"Tamamdır, patron. Bay River'ı kastediyorum." Aceleyle kapıdan çıktı ve ben de masamı ve sandalyemi silip kahve lekeli kasıklarımı gözden geçirdim.

Önümüzdeki birkaç toplantı boyunca oturacaktım, böylece en azından işten sonra kıyafetlerimi değiştirene kadar lekeyi gizleyebilecektim.

Telefonumu elime aldım ve her zaman devam eden Ride or Die grup sohbetine girdim.

Cassie Windfield'ı neden kovamayacağımı hatırlat bana.

KINGSTON

Çünkü annesi büyükannemi Magnolia Haven'daki büyük odaya yerleştirdi. Çiçeklerin güzel görünüyor. Bu sabah uğradım. Gerçekten yeşil bir parmağın var.

Ayrıca muhtemelen üçüncü derece yanık olan bir aletim var. Cassie beni deli ediyor.

NASH

Aletini mi yaktı? Hayes'i arayalım mı?

HAYES

Bunlar bizim söndüreceğimiz türden yangınlar değil. Ne oldu peki?

Yerli halkın randevu almadan gelmesine izin vermeye devam ediyor ve az önce kucağıma sıcak bir fincan kahve döktü. Tamamen beceriksiz.

KINGSTON

Tatlı ve seksi. Bu bir kazanç.

ROMEO

Tatlı ve sıcak, yanmış bir alete yardımcı olmaz.

KINGSTON

Bence biraz dramatik davranıyor. Cassie harika.

O zaman neden Nash'le birlikte onu inşaat şirketinde işe almıyorsunuz?

NASH

Tabii ki hayır. Geçen hafta Golden Goose'da ona rastladım ve geçen hafta Cutler'a bakıcılık yapmanın yılın en önemli olayı olduğunu anlatıp durdu.

ROMEO

Cassie'nin Cutler'a bakmasına izin mi verdin?

NASH

Hayır. Sonunda kafasının karıştığını fark etti. Yılının en önemli olayı başka biriydi.

HAYES

Şimdi Beefcake ile kimi karıştırdığını bilmek istiyorum. O eşsiz bir çocuk.

NASH

Sorman komik. Aslında Midge Longhorn'un border collie'siydi. Lanet çocuğumu bir köpekle karıştırdı.

KINGSTON

Midge'in köpeği olduğunu bilmiyordum.

NASH

Sana Cassie'nin çocuğumu bir köpekle karıştırdığını söyledim ve senin cevabın bu mu?

Aklıma hemen Ruby geldi ve ona Midge'in artık bir köpeği olduğunu söylemek için sabırsızlanıyordum.

ROMEO

Oğlumuzu Midge'in itiyile karıştırdığı için onu sikeyim, bu arada bu da başlı başına garip. Demi bana Oscar'ın border collie cinsi köpeği Boone'u özlediğini söyledi ve Midge birdenbire aynı tür köpeğe mi sahip oldu? Komşu değiller mi?

Vay anasını. Sanırım Midge Longhorn bir köpek hırsızı. Bunu ilk kez yapmıyor.

HAYES

Ne oluyor lan burada?

NASH

Ben de aynı fikirdeyim. Çocuğum, River'in aletini yakan bir kadın tarafından bir köpekle karıştırıldı.

KINGSTON

Aleti iyi. Son zamanlarda her zamankinden daha huysuz. Sanırım biriyle yatmalı uzun zaman oldu.

ROMEO

O bir çöküşte. Bırak öyle kalsın.

Bu saçma konuşmayla işim bitti. Beni bekleyen bir müşterim var, kasıklarım sırlısklam ve aletim muhtemelen kotun altında kabarıyor. Siktirin gidin.

KINGSTON

Güzel
sohbetti.

ROMEO

Üzerine biraz buz
koy.

HAYES

İhtiyacın olursa itfaiyeden sana biraz merhem getirebilirim.

NASH

Şimdi kesinlikle yakın zamanda biriyle yatmayacak.

<Orta parmak emoji>

Cassie kapıyı açtığında telefonumu kapattım ve masamın üzerine koydum.

"Mary burada," dedi yüzünde kocaman bir gülümsemeyle, yaşlı kadını karşımdaki sandalyeye yönlendirirken. "Oh, ve patron, Geneva Springs burada. Randevusu yok ama siz işinizi bitirdiğinizde kısa bir dakikaya ihtiyacı var."

Bu artık benim
hayatımdı. Sadece
kabullenmem
gerekiyordu.

Bakışlarımı ona diktim ve öfkemi kontrol altında tutmaya çalıştım. "Kapıyı kapatın lütfen."

Dikkatimi Mary'ye çevirdim ve günün geri kalanını atlatmak için kendimi zorladım.

Resepsiyonistim randevusu olmayan bir değil üç müşterinin daha görülmesine izin verdiği için hiç ara vermedim.

Bugün görülmeyen tek şey sikimdi.

Nasıl bir durumda olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Ofisten çıktığımda kötü bir ruh hali içindeydim. Doğruca eve gitmeli, pantolonumu değiştirmeli ve aletimi kontrol etmeliydim.

Ama bunun yerine, Whiskey Falls'a doğru sağa döndüm çünkü soğuk bir bira şu anda iyi geliyordu.

Ve barın arkasındaki kadın bütün gün gördüğüm en iyi şeydi.

on

...

Yakut

Birkaç kokteyl bardağını **kurulamayı henüz bitirmiştım** ki açık kapıdan gelen ışık mekânı aydınlattı ve River içeri girdi. Country müzik gecesi olduğu ve bar birkaç saat içinde dolacağı için şu anda burada kimse yoktu.

Bu fırtına öncesi sessizlik.

Düşünceli ve sinirli görünüyordu ve bu onun işine yaradı.

Siyah yakalı düğmeli bir ceket giyiyordu, siyah saçları her zamankinden biraz daha ehlileştirilmişti ve - Ah.

Kot pantolonunda tüm kasık bölgesini kaplayan bariz bir leke vardı.

"Vay canına. Otuz saniyedir buradasın ve benim varlığım yüzünden şimdiden kontrolünü mü kaybettin?" Sırıttım.

Kendime engel olamadım.

Bar taburesini çekip otururken dudaklarının kenarları yukarı kalktı. "İnsan dileyebilir. Bu benim gururla taşıyacağım bir unvan."

Gözlerimi devirdim ve ona bir bira doldurup ahşap bar tezgahının üzerine kaydardım. "Sanırım bunlardan birini kullanabilirsin."

Bardağı yere bırakmadan önce uzun bir yudum aldı. "Teşekkürler."

"Sorunlarını barmenin üzerine mi yıkmak istiyorsun?" Barın kenarına yaslandım ve kirpiklerimi kırptım. "Kötü kraliçeler iyi dinleyicidir."

"Lanet olsun. Herkesin saçmalıklarını dinlemek sıkıcı olmalı. Son zamanlarda kendimi lanet bir terapist gibi hissediyorum. Avukatlar ne zamandan beri

müşterilerinin hayatlarında yanlış giden her şey için kurullar."

"Dur tahmin edeyim. Bir müşteriyi dinlemekle o kadar meşguldün ki tuvalete gidemedin mi?" Gülmemek için alt dudağımı ısırdım.

"Altıma işemedim ama kapıdan girdiğimde ilk baktığınız yerin aletim olması garip."

Kalbim normalden daha hızlı atıyordu ama sözlerinden hiç etkilenmemiş gibi davrandım.

"Bu işin doğasında var. Bir erkeğin içkiyle ilişkisinin kesilmesi gerektiğinin ilk işareti altına kaçırmasıdır." Bu tamamen uydurmaydı ama yeterince mantıklı görünüyordu.

"Anlıyorum. Yani gözlerini alamadığın şey özellikle benim aletim değil."

"Doğru." Kaşlarımı kaldırdım.

"Bak ne diyeceğim. Malımı paylaşmayı pek sevmem ama seninle takas yaparım.

Bir boktan şeye karşılık başka bir boktan şey. Ben sana bir şey söylerim, sen de bana bir şey söylersin." "Terapist olmaktan yorulduğunu sanıyordum."

"İlgilenmediğim insanların anlamsız saçmalıklarını dinlemekten bıktım," dedi ve bardağına uzanıp bir yudum daha aldı.

"Peki. Bana kasıklarında neden kocaman bir leke olduğunu söyle, belki ben de sana günümle ilgili eğlenceli bir gerçek anlatırım."

"Resepsiyonistim tam bir tren enkazı. En basit talimatları bile takip edemiyor. Ayrıca yürüyemiyor ve kendi ayağına takılıp sıkimin üzerine bir fincan sıcak kahve döktü."

"Bunun kasıtlı olmadığına emin misin?" Sırıttım. "Çalışması zor bir patrona benziyorsun."

Sanki bir iltifatmış gibi söylediklerimden gurur duymuş görünüyordu. "Teşekkür ederim. Ama hayır, vücudunda manipülatif bir kemik yok. Sadece kendi iyiliği için fazla neşeli. Bu bir kazaydı."

"Ya senin siki? Nasıl gidiyor?"

Dili alt dudağında gezindi ve ben de karşılık olarak kalçalarımı sıktım. "İyi gibi görünüyor. Güvende olmak için benim için kontrol etmek ister misin?"

"Sana söylemiştim. Ben vahşi nehirlerde oynamam."

"Evet, doğru. Sıkıcı profesörleri seviyorsun."

"Konuyu saptırma. Neden onu kovmuyorsun?"

"Ben Cassie Windfield." Bir avuç kapmadan önce fındık kasesine uzandı.

"Samantha Windfield'ın kızı mı? Evet, onu hatırlıyorum. Çok neşeli bir kız, değil mi?"

"Evet. İşte o."

"Peki, neden ona yürümediğini söyleyemiyorsun?"

"Samantha Magnolia Haven'ı işletiyor ve büyükanneme küçük bir bahçe alanına sahip olabileceği bir oda ayarlamak için bazı torpilleri yaptı. Çiçekleri için yaşıyor."

"Ah, çok nazikti. Büyükannemi hep sevmişimdir. Kütüphanede çalışıyordu. O zamanlar bile çiçekleri hakkında konuştuğunu hatırlıyorum. Hâlâ bahçede çalışabiliyor mu?"

"Hayır. King ve ben bahçeye bakıyoruz. Şey, ekimin çoğunu ben yapıyorum."

King sadece ortaya çıkıyor ve çoğu zaman onu eğlendiriyor."

Bu beklenmedik bir şeydi. River Pierce'ı çiçek dikerken hayal edemezdim. Gerçi bu adamın kirlenmeyi sevdiğini tahmin ediyordum. Sadece işin içinde çiçekler olduğunu hayal etmemiştim.

"Tahmin ettiğimden daha tatlıymışsın."

"Heyecanlanma. Bu sadece onun için."

Başımı salladım. Bunu anlamıştım. Ben de babam için aynı şeyleri hissediyordum.

"Yani Samantha'ya bir iyilik borcun var ve Cassie'yi işe almak ona borcunu ödemenin yolu mu?"

"Doğru."

"O zaman bu işi yürütmeye çalışmalısın. Kabullen, güzelim. Belki doğru yaptığı şeyler için onu övebilir ve yanlış yaptığı şeylere odaklanmamaya çalışabilirsin."

Ateşli bakışları benimkilerle kilitlendi. "Övgüden hoşlanıyor musun, Queenie?"

Boğazımı temizledim. "Özellikle değil, ama sanırım çoğu insan öyle düşünüyor."

"Pekâlâ. Bunu düşüneceğim. Ama işimize geri dönelim. Sana bir şey söyledim. Şimdi sen bana bir şey söyle."

"Hastanede sinir krizi geçirdiğimde yeterince ilgilenmedin mi? Bugün sana odaklansak nasıl olur? Eminim şen şakrak resepsiyon görevlinizin baş belası olmasından daha fazla dertleşecek şey vardır."

Birasından son yudumu aldı, on dolarlık bir banknotu yere attı ve ayağa kalktı. "Tamam o zaman. Ben çıkıyorum."

Gözlerimi devirdim. "Bu biraz dramatik oldu. Bebek gibi davranmayı

birak."

"Bebek gibi davrananın ben olduğumu sanmıyorum. Eğer benden daha fazlasını istiyorsan, bana bir şeyler vermelisin."

"Senden daha fazlasını almak için kesinlikle çaresiz değilim. Eğer başka bir şey paylaşmak istemiyorsan, neden umurumda olsun ki?" Kaşlarını kaldırdım.

"Nefes alışının nasıl hızlandığını görüyorum. Bundan zevk alıyorsun. O yüzden inkar etmeyi bırak ve benimle lanet olası bir konuşma yap."

"Sana hiç son derece otoriter olduğunu söyleyen oldu mu? Ve kaba olduğunu?" "Her gün." Bakışlarını üzerimde sabitledi ve gözlerini dikerek bana bekliyordu.

"İyiyim. Bir bakalım... Hastaneye gittim ve babam ilerleme kaydediyor, yani bu harikaydı. Daha sonra annemle emlak yönetim şirketinde buluştum ve kirasını ödedim. Sonra bana pislik dedi çünkü onlara doğrudan ödeme yaptım ve bu onu kızdırdı. Sonra birkaç saat içinde elli yerlinin country müzik eşliğinde dans etmek için geleceği işe geldim ve Demi ile Peyton onlarla birlikte dans etmemi ve bunu bir kızlar gecesi haline getirmemi istediler. Bu senin için yeterli bir paylaşım mı?"

Seksi ağzından gürültülü bir kahkaha yükseldi ve kendimi tutamayıp bakakaldım. Gerçekten çok güzel bir adamdı. Sert hatları, kaslı omuzları ve koyu renk gözleriyle bar taburesine tekrar oturdu.

"Anneni sikeyim. Senin kıcını öpmesi gerekirdi. Anladığım kadarıyla parayı doğrudan ona vermeni istemiş?"

"Doğru. Ama o yollardan çok geçtik. Parayı alır, yarısını kiraya öder, kalanını da kim bilir ne için saklardı. Sonra da bir hafta içinde beni arardı."

Başını salladı. "O gerçek bir iş parçası. Peki, senin çizgi dansıyla sorunun ne?"

"Ben çok katılımcı biri değilimdir, bilirsiniz. Grup aktiviteleri pek umurumda değil. Ama Demi ve Peyton'ı seviyorum."

"Ben de marangoz değilim. O işten nefret ederim. Ama çocuklarla dışarı çıkarım ve kenarda otururum. Bunda yanlış bir şey yok."

"Yani, büyükannesi için çiçek ekiyor ve insanlar eğlenirken kenarda oturuyor. Meraklı zihinler bilmek istiyor, Wild River, eğlenmek için ne yapıyorsun?"

Birasını yeniden doldurmayı teklif ettiğimde su istedi ve su bardağını önüne koydum.

"Eğlenmek gerçekten umurumda değil. Sadece yapmak istediklerimi yapıyorum, yani çok çalışıyorum, büyükannemle vakit geçiriyorum, çocuklarla takılıyorum ve Cutler'la zaman geçiriyorum ki bu da genellikle haftamın en önemli anı oluyor."

Bu adam sürprizlerle doluydu.

"Hep iş, hiç oyun yok mu?"

Neden soruyordum? Neden umursuyordum?

"Eğer sorduğunuzu düşündüğüm şeyi soruyorsanız... Evet. Bir kadınla iyi vakit geçirmeyi severim. Görünüşe göre, gerçekten iyi bir sikişçiyim. Yani, seks benim çıkış noktam sanırım."

Burası yeni mi ısındı?

Boğazımı temizledim ve soğukkanlı davranmaya çalıştım ama bu cevabı beklemiyordum. Bilmek istediğim şey bu olsa bile.

"Pek hukukçu olmadığınızı zaten tespit ettik, o yüzden bir konuda iyi olmanız gerekiyor sanırım."

Sesim titriyor mu?

İşaret parmağının ucunu bardağının kenarında gezdirdi ve her nedense bu şimdiye kadar gördüğüm en seksi hareketti. "Peki ya sen? Seksten hoşlanıyor musun? Sıkıcı profesörün seni tatmin edebileceğini tahmin etmezdim."

Adam psikoloji doktorası yapmış olabilir. İnsanları okumakta gerçekten iyiydi. Belki de bu yüzden ona bu kadar çekilmiştim. İkimiz de temkinliydik ve her zaman etrafımızdaki herkesi değerlendirirdik.

"Beni tatmin etmesi için hiçbir zaman bir erkeğe bel bağlamadım. Her zaman bu işi yapabilecek tek kişi ben oldum."

Evet. Az önce oraya gittim. Ve bu doğru. Oyunumdan hiç utanmıyorum.

Dili dudaklarını tekrar ıslatmak için dışarı çıktı. "Seni hiç boşaltan erkek olmadı mı? Bu utanç verici Queenie. Çok şey kaçırıyorsun."

"Erkeklerin o kadar da yetenekli olduğunu düşünmüyorum. İstedğim zaman kendi başıma halledebileceğim bir şey için neden birine güveneyim ki?" Şakacı olmaya çalışarak kaşlarını salladım.

Ama gözleri şimdi simsiyahtı ve benimkilere dikilmişti. "Altmış saniye sonra seni oraya götürebilirim."

"Çok ukala," dedim, hiç de öyle olmadığım halde sesimi sabit tutmaya çalışarak.

Daha önce hiç bu kadar tahrik olmuş muydum?

"Ukala değil. Çünkü bu işi yapmak için *sikime* bile ihtiyacım yok."

"Gerçekten mi?" Öne doğru eğildim, dirseklerimi bara dayadım ve aramızdaki mesafeyi kapattım. "Kendinden bu kadar emin misin?"

"Oh, evet. Birkaç farklı şekilde yapabilirim ama sanırım ağzımı tercih ederim. Sihirli bir dilim var Queenie. Seni tatmaktan ve birkaç hareketle seni parçalara ayırmaktan zevk alırım."

Oh. Aman Tanrım. Tanrım.

Şu anda ne oluyordu? Ve neden bu kadar keyif alıyordum?

"Yani, bunu altmış saniyede başaran bir erkek görmedim. Hatta bunu yirmi dakikada yapabilecek biriyle bile birlikte olmadım. Ama özgüvenini sevdim."

"Eh, sen de kendi yeteneklerine oldukça güveniyor gibisin," dedi, öne doğru kayarken sesi hırçınlaşmıştı.

Dudakları dudaklarıma çok yakındı; sıcak nefesi yanağımı gıdıklıyordu.

"Oh, buna hiç şüphe yok. Memnun ettiğim tek kişi ben değilim. Ben de bir erkeği memnun etmekte hiç sorun yaşamadım. Sanırım benim de sihirli bir ağzım var."

"Öyle mi? Yine de seni çıkarmıyorlar mı?"

"Hayır. Ama kendime gayet iyi bakabilirim."

"Bir partnerle çok daha iyi olur."

"Sanırım asla bilemeyeceğim," diye takıldım.

"Bana altmış saniye ver. Seni öyle bir boşaltacağım ki bir daha kendine dokunmak istemeyeceksin çünkü daha fazlası için bana yalvaracaksın."

Bir ışık patlaması alanı doldurdu ve Doreen kapıdan içeri girerken geri çekildim. "Selam, Ruby kız. Country müzik gecesine hazır mısınız?"

Durdu ve aramıza baktı. Alnımda bir ter tabakası olduğundan emindim ve yüz hatlarımı sabitlemek için çaba sarf ettim. "Olabileceğim kadar hazırım."

"Hey, River. Seni gördüğüme sevindim." Ona el salladı.

Suyuna uzanırken, "Evet, sen de," dedi.

Doreen barın arkasına geçti ve elinin tersini alnıma koydu. "İyi misin? Biraz kızarmış görünüyorsun. Sanırım çok fazla çalışıyorsun."

Kafamı kaldırıp River'ın bana sırtıttığını gördüğümde onu silkeledim ve bulaşık makinesinden bardakları boşaltmaya başladım. Piç kurusu.

"Ben iyiyim. Sadece bugün dışarısı sıcak," dedim.

"Pekâlâ. Bu gece çok meşgul olacağız. Çantamı arkaya koymam ve mutfakta bir şeyler atıştırmam gerekiyor."

Başımı salladım ve River ayağa kalkarken o da arka tarafta kayboldu. "Bu ilginç sohbet için teşekkürler. Teklifimi düşün."

"Sanırım her zamanki planıma sadık kalacağım. Benim için gayet iyi işliyor. Sen en iyisi eve git ve tüm parçalarının yanmadığından emin ol."

Öne doğru eğildi ve parayı bana doğru itti. "Güneyde her şeyin yolunda gittiğine hiç şüphe yok. Hiç bu kadar zorlandığım bir zamanı hatırlamıyorum. Sanırım hızlıca bir duş alıp kendi ihtiyaçlarımı da gidermem gerekecek."

"Pekâlâ o zaman. Bir gün için bu kadar paylaşımın yeterli olduğunu söyleyebilirim." Boğazımı temizledim ve gülümsemeye zorladım.

"Beni susturmanın en iyi yolunu biliyorsun, değil mi?" Kaşlarımı kaldırdım. "Oh, bunu duymak için sabırsızlanıyorum."

"Yüzüme oturabilirsin, o zaman gürültü yapan tek kişi sen olursun." Bara iki kez vurdu, göz kırptı ve kapıdan çıkıp gitti.

Kapı arkasından kapanırken ağzım bir karış açık öylece durdum.

Ve ben kolay kolay şaşırان bir kız değildim.

Ama River Pierce sürprizlerle doluydu.

on bir

...

Nehir

COUNTRY MUSIC NIGHT benim için çoğu zaman cehennemle eşdeğerdi. Çok fazla insan ve heyecan vardı. Dans pistine çıkmam için başımın etini yiyen bir grup insan yerine çocuklarla birkaç bira içmeyi tercih ederdim.

Dans etmedim.

Bana göre değildi.

Ama bu gece bir ikramiye vardı... ve o barın arkasında durmuş, içki servisi yapıyordu.

"Tamam, Ruby yirmi dakika içinde çalışmayı bırakacak, o yüzden hepimiz dans pistine çıkacağız. Anlaşıldı mı?" Demi sordu.

"Bebeğim, seni dans ederken izlemeyi seviyorum. Kendim yapmaktan hoşlanmıyorum." Romeo onu geri çevirmeye çalıştı, ama ona gülümsedi ve ben değişimini görebiliyordum. "Ama senin için bir istisna yapabilirim."

"Dans etmeyi seviyorum. Yemin ederim bütün hareketler bende doğuştan var," dedi Kingston ve herkes güldü. Adam haklıydı. Gerçekten de hareketleri vardı. Dünyaya geldiği günden beri dans ederek hayatını sürdürüyordu.

Aynı evde büyümüş olmamıza rağmen birbirimizden tamamen farklı olmamızı ve aynı zamanda birbirimize bu kadar bağlı olmamızı her zaman çok ilginç bulmuşumdur.

Sanırım yaş farkı bunda büyük bir rol oynadı. Kingston ailemizi zar zor hatırlıyordu. Ve kaza günü arabada değildi.

Ya da belki sadece daha mutlu bir adamdı.

"Seni seviyorum Demi, ama burada oturup biramın tadını çıkaracağım. Dans etmek bana göre değil." Hayes ona göz kırptı.

Çoğu zaman huysuz bir orospu çocuğuydu, bu yüzden bir şey yapmak istemediğinde kimse ona bulaşmazdı.

Demi onu anlamış gibi gülümsedi. Kız hepimizi anlıyordu ve o kadar uzun süredir buralarda bile değildi. Daha ilk günden uyum sağlamıştı.

Nash bu gece evde Cutler'la birlikte olduğu için dışarıda değildi.

"Sence Beefcake'e ne zaman sahte bir kimlik alabiliriz, böylece Nash'le birlikte bizimle dışarı çıkabilir?" Bira bardağımdan bir yudum alarak sordum, bakışlarım Ruby'nin bize doğru yürüdüğünü görmek için hareket etti.

Peyton kahkahaları arasında, "Sanırım bu olmadan önce biraz zamanın var," dedi.

"Evet. O buraya gelene kadar biz çok yaşlanmış olacağız," dedi Hayes.

Ruby masada durakladı, bakışları benimkilerden kaçırıyordu. Bu beni şaşırtmadı. Daha önce oldukça hararetli bir konuşma yapmıştık, bu yüzden ondan sonra geri çekileceğini biliyordum.

Normalde yaptığım şey buydu ama her nedense bu gece gözlerimi ondan alamıyordum. Kaldığımız yerden devam etmek istedim.

"Resmi olarak mesain bitti mi?" Demi sordu.

"Öyleyim. En azından kapanışa kadar, sonra paramı çekip kilitlemem gerekecek. Ama biraz eğlenmek için önümüzdeki iki saatim var," dedi Ruby. Düz karnını ve kadınsı kıvrımlarını ortaya çıkaran, kesilmiş ve kırpılmış bir Whiskey Falls tişörtü giyiyordu. Kısa siyah bir etek ve tipik askeri botlarını giymişti. Çok seksiydi. Bacakları uzun ve inceydi ve yüzümü kalçalarının arasına gömdüğümde bacaklarının omuzlarıma dolandığını hayal ettim.

Benim sorunum neydi?

Ulaşılmaz kadınlarla ilgili fanteziler kurmadım.

Skoru bilen kadınlarla takıldım. Benimle aynı durumda olan kadınlarla. Tek seferlik.

İyi vakit

geçirdim.

Bağ yok.

Ruby Rose karmaşık biriydi. Öncelikle Lionel'ın kızıydı. Muhtemelen tanıdığım insanlar arasında benden daha korumacı olan tek kişiydi. Kahretsin, başka birine bile onu çıkaracak kadar güvenmiyordu.

Hoparlörlerden yeni bir şarkı çalmaya başladı ve Demi ile Peyton'ın ikisi de ciyakladı. Ruby'nin onları gördüğünde gözlerinin nasıl açıldığını kaçırmadım. Elleri uzandılar ve onu dans pistine doğru sürüklediler.

Romeo, gözleri her zaman olduğu gibi kızının üzerinde, "Tanrı'ya şükür henüz oraya gitmek zorunda değilim," dedi.

Kingston kahkahaları arasında, "O kadar korkaksın ki doğru dürüst göremiyorsun," dedi.

Biramdan bir yudum daha aldım ve Ruby'nin saçlarını kulağının arkasına sıkıştırmasını izledim.

Kalçaları ritimle mükemmel bir şekilde sallanıyordu ve etrafındaki birkaç erkeğin dikkatini çektiğini gözden kaçırmadım.

Sophie masaya yaklaşırken, "Dans et benimle, Kral," dedi. Bu kasabadaki diğer kızlar gibi o da ilkokuldan beri kardeşimin peşinde olan bir yerliydi. Adam bir mıknatıs gibiydi.

Bir şey yapmak için ondan iki kez istemenize gerek yoktu. İyi vakit geçirmek için her zaman hazırды.

Kadın onu dans pistine götürürken kaşlarını salladı.

Claire ve Evie yaklaştı ve ikisi de merhaba dedi. Country müzik geceleri yerel halk arasında her zaman popülerdi, bu yüzden onları burada gördüğüme şaşırmadım. Romeo bize bir tur daha içki getirmek için ayrıldı ve Claire, Hayes'in yanındaki sandalyeye yerleşip sohbet etmeye başladı.

"Benimle dans etmek ister misin, River?" Evie geveledi. Kafası çoktan güzel olmuştu.

"Sanırım dans etmeyi pek sevmediğimi biliyorsun," dedim ama gözlerim hâlâ dans pistinde tüm dikkatleri üzerine çeken seksi kadına takılmıştı. Bir adam onun hemen arkasına geçmişti, biraz fazla yakındı. Gerekirse atlamaya hazırdım.

"Dans pistine bakıp duruyorsun, ben de belki bu gece denemek istersin diye düşündüm."

Evie ve ben yaklaşık bir yıl önce bir kez takılmıştık. Ondan sonra biraz yapışkanlaştı, onunla eve gittiğim gece ne vermek istediğim konusunda çok dürüst olmama rağmen. O zamandan beri ilişkimizi platonik tutuyordum. Ateşli ve seksiydi ve normalde ilgimi çeken her şeye sahipti. Ama son zamanlarda kimseye karşı bir şey hissetmiyordum.

Aslında sahip olabileceğim biriyle.

"Sorduğun için sağ ol, ama ben burada sakinleşeceğim." Gözlerimi Ruby'den ayırmadım.

Evie reddedilmeyi pek iyi karşılamadı, ki bu onun için biraz normaldi. Kulağıma doğru eğildi. "O zaman beni banyoya götürüp anlamsızca becermeye ne dersin?"

Normalde, en sevdiğim şey olmasa da şipşak bir bar tam bana göre olurdu.

Bu gece, hiç ilgim yoktu.

Yanıma geldiğinden beri bakışlarımı ilk kez ona çevirdim. "Şimdiye kadar yaptığımız gibi dostça kalmaya ne dersin?"

"Cidden beni geri mi çeviriyorsun?" dedi alaycı bir kıkırdamayla, sanki afallamış gibiydi. Onu ilk kez geri çevirmiyordum. Hatta bu ay onu ilk reddedişim bile değildi.

Ama sarhoştı, bu yüzden işleri garipleştirecekti. "Bence arkadaş olarak daha iyiyiz. Bunu konuşmuştuk."

"Bu barda beni eve götürmek isteyen kaç adam var biliyor musun? Hiç fikrin var mı?"

"Eminim çok kişi vardır. Ama ben onlardan biri değilim." Bu konuda onunla tartışmayacaktım.

"Siktir git."

"İyi geceler." Masaya geri döndüğünde Romeo'dan birayı aldım.

"Çok sıcak görünüyordu." Güldü.

"O sarhoş. İlgilenmiyorum. İyi bir karışım değil."

"Neyin var senin? Sanki oraya çıkıp birilerini dövmeye hazırmış gibi dans pistine bakıp duruyorsun," dedi.

"O adamın Ruby'ye bu kadar yaklaşması hoşuma gitmiyor. Lionel'a ona göz kulak olacağımı söyledim."

Romeo bir kahkaha attı. "Elbette, öyle yaptın."

Şarkı değişti ve kızlar masaya doğru yürümeye başladılar ve ben de yapışkan pisliğin ipucunu alıp kendi masasına geri dönmesiyle rahatladım.

Romeo içkileri dağıttı ve Demi ona sarıldı çünkü ellerini kendilerine saklayamıyorlardı.

Ruby yanımdaki bar taburesine yerleşirken Romeo'ya, "Bira için teşekkürler," dedi.

Şişeyi dudaklarına götürüp başını arkaya eğmeden önce bana baktı. Sıvının boğazından aşağı kayışını izledim. Peyton yan masadaki arkadaşlarıyla derin bir sohbe dalmış, Hayes de Claire'le sohbet ediyordu. Claire sohbet ediyordu, Hayes ise sadece dinliyor ve her zaman yaptığı gibi başını sallıyordu.

Ruby, "Evie sana çok kızmış gibi görünüyordu," dedi.

Evet, Ruby tıpkı benim onu izlediğim gibi beni izliyordu.

"Dans etmek istedi. O sarhoş. Bunu atlatacaktır."

"Bu doğru. Sen marangoz değilsin, değil mi?" Sesi yumuşak ve seksiydi.

"Ben de senin olmadığını sanıyordum."

Dişleri alt dudağına battı. "Öyle olduğumu düşünmemiştim. Ama bu gerçekten eğlenceliydi."

"Şu haline bak, yeni şeyler deniyorsun."

Hoparlörlerden en sevdiğim Luke Bryan şarkılarından biri geldi ve Demi Romeo'yu dans pistine çekti. Daha yavaş bir şarkıydı ve çiftler artık oraya doğru gidiyordu.

"Sürprizlerle doluyum." Omuz silkti ve şişesinden bir yudum daha aldı.

"Eğer başka bir şey denemek istersen teklifim hâlâ geçerli."

Bakışları benimkilerle kilitlendi. "Ve tüm kararları sen mi veriyorsun? Önce yeni bir şey denemeye ne dersin?"

Tek ihtiyacım olan buydu. Ayağa kalktım ve onu taburesinden çekerek dans pistine götürdüm. Onu kendime doğru çektim ve müzik eşliğinde sallanırken kollarımı ona doladım.

Yavaş ve seksi.

Başını geriye eğdi ve kaşlarını kaldırdı. "Önce sen sorabilirdin."

"Dans etmek ister misin?" Kulağına karşı söyledim.

Vücudu biraz sarsıldı ve güldüğünü biliyordum ama başını çenemin altına sıkıştırdı ve birlikte hareket etmeye devam ettik. Yasemin ve portakal kokusu duyularıma doldu.

Hiçbir kadını Ruby'yi istediğim kadar çok istememişim. Şu anda.

Elim ensesine gitti ve parmaklarımı ipeksi, uzun saçlarında gezdirdim. Diğer elim sırtının alt kısmında duruyordu, parmaklarım oradaki açıkta kalan deriyi sıyrıyordu. Onu daha yakına çektim. Aletim onu tehdit ediyordu.

Pantolonumun kotunu delip geçmesini ve beni nasıl etkilediğini bilmesini istiyordum. Başı tekrar geriye eğildi ve gözlerini kocaman açarak bana baktı. "Beni gördüğüne gerçekten çok sevinmişsin."

"Öyleyim."

"Neden?" diye sordu, kalçaları benimkilerle senkronize bir şekilde hareket ediyordu. "Hiçbir fikrim yok."

"Eğer mesele buysa, seninle seks yapmayacağım."

"Seks hakkında kim bir şey söyledi? Tek istediğim altmış saniyeydi. Ve sana söz veriyorum Queenie, eğer sen ve ben seks yaparsak, bu altmış saniyeden çok daha uzun sürecek."

"Bu gece kapatmak zorundayım ve seninle eve dönmeyeceğim." Göğsü tekrar inip kalkıyordu, heyecanının dalga dalga yayıldığını hissedebiliyordum.

Aslında bunu düşünüyordu.

"Benimle eve gelmenle ilgili hiçbir şey söylemedim. Eğer bunu yapsaydın, bambaşka bir hikaye olurdu. Ne yapacağını bilemezdin. Sana kendini çok iyi hissettirirdim."

Kaşlarını kaldırdı, dili alt dudağını ıslatmak için dışarı çıktı. "Ne yani? Beni burada, dans pistinde altmış saniye içinde orgazm mı edeceksin? Bana bunu nasıl yapmayı planladığını anlat."

Kulağına doğru eğildim. "Hayatta olmaz. Bu piçlerin hiçbirinin senin dağıldığını görmesine izin vermem. Bu sadece sen ve benim için olurdu."

Boğazını temizledi. "Devam et."

"Eğer bana sadece altmış saniye veriyorsan, seni doğruca banyoya götüreceğim. Kapıyı kilitleyeceğim, dizlerimin üzerine çökeceğim ve eteğini beline kadar sıyracağım. Külotunu yana kaydıracağım ve yüzümü oraya gömmeden önce bacaklarını iyice açacağım. Ve sana söz veriyorum, orada olduğum her lanet saniyenin tadını çıkaracağım."

"Etkileyici bir cevap. Daha önce hiç kimsenin bunu başaramadığını düşünürsek, belirlediğin hedefler oldukça yüksek. Kendini başarısızlığa hazırlamanı istemem," dedi kulağıma karşı, dudakları kulak mememin dibinde geziniyordu.

Tekrar eğildim; sırayla birbirimize fısıldıyorduk. "Kendini oraya getirdin. Sadece yanlış adamlarla birlikte oldun."

"Kendinden çok eminsin. Bunun tek seferlik bir şey olacağını biliyorsun, değil mi?" Bakışlarımı incelemek için başını geriye çekti.

Kıkırdadım. "Ne istersen bana uyar. İlişkilerden hoşlanmadığım bir sır değil. Ama sen evdeyken sana biraz zevk vermek için kuralları esnetmeyi düşünebilirim."

"Bir kez. Anlaşma bu."

"Bir kez. Altmış saniye. Bununla yaşayabilirim."

Şarkı sona erdi ve ben onun bir sonraki hamleyi yapmasını bekledim. Elimi tuttu ve beni kalabalığın arasından geçirerek arka koridora ve merdivenlerden aşağı indirdi. Sanırım tuvalete gitmiyorduk.

Ofisin kapısını iterek açtı ve arkasından kilitlemeden önce beni içeri götürdü. "Herkesin sırada beklediği o tuvalete girmeyeceğim. Bu kimseyi ilgilendirmez. Aramızda kalacak."

"Nerede istersen orada yaparım." Onu duvara doğru bastırdım, elim boynunun yan tarafını buldu.

"Dans pisti dışında, değil mi?" Arka cebinden telefonunu çıkarıp zamanlayıcıyı bir dakikaya ayarlamadan önce kıkırdadı.

"Aynen öyle. Bunu başka kimse göremeyecek." "Bundan senin çıkarın ne?"

"Dudaklarıma boşaldığını hissediyorum. Bundan daha iyisi olamaz Queenie."

"Lanet olsun," diye fısıldadı. "Çok pis bir ağzın var."

"Benim zihnim daha da pis." Telefonu elinden aldım. "Hazır mısın?"

"Sanırım öyle. Altmış saniye. Benimle istediğinizi yapın." Lanet olsun, hazırdım.

Zamanlayıcıyı başlattım ve telefonunu yanımdaki sandalyeye fırlattım.

on iki

...

Yakut

BAŞIM DÖNÜYOR, bacaklarım titriyordu ve buraya nasıl geldiğimi bilmiyordum.

Bunu nasıl kabul ettiğimi.

Ama onu birkaç saat önce gördüğümünden beri tek düşündüğüm buydu.

Bir kez. Altmış saniye.

Ne yanlış gidebilir ki?

Büyük ihtimalle başarısız olacaktı ve ben de onunla sonsuza kadar dalga geçebilecektim.

Ama ağzı benimkini bulduğunda beni şaşırttı, dili içeri kayarken dudaklarım ayrıldı. Bir öpücük beklemiyordum ama onu itmeyecektim. Şimdiye kadar yaşadığım en iyi öpücüktü ama öpüşmeyi hiç sevmemiştim.

Eli belime yerleşmeden önce vücudumun ön kısmında gezindi. Dili hayatımın en erotik öpücüğüyle ağzımı keşfederken diğer eli başımı geriye yatırdı.

Aynı anda hem şehvetli, hem ateşli, hem de seksiydi.

Dudaklarıma karşı inlemesi.

Kalçalarını benimkilere doğru sallayarak beni ne kadar çok istediğini belli etti.

Dudakları çenemde ve boynumda gezinerek tenimde öpücükler bıraktı.

Arada yalıyor ve ısıırıyordu.

Vücudum yanıyordu.

Ben daha ne olduğunu anlayamadan dizlerinin üzerine çöktü ve karnımdan aşağıya doğru öpücükler kondurduktan sonra başını geriye doğru eğip bana baktı.

"Ne kadar güzel olduğun hakkında en ufak bir fikrin bile yok," dedi. "Eğer mesaim olmasaydı, acele etmezdim."

"Altmış saniye. İşte bu kadar," dedim, kelimelerim tamamen nefes nefese kalmıştı. Kontrolümü kaybetmemem gerekiyordu. Tek istediğim bu adam tarafından aşağı çekilmek olsa bile aklımı başımda tutmalıydım.

Hiç bu kadar kontrolden çıkmış hissetmemiştim. Vahşi.
Ona teslim olmak istedim.

Eteğimin kenarını buldu ve yüzünü külotumun danteline gömmeden önce yukarı itti ve son nefesini veren bir adam gibi beni içine çekti.

Lanet olsun, bu çok seksiydi.

"Bu küçük eteğin altında bir şey olmadan oraya geri dönmen konusunda endişelenmek zorunda olmasaydım, bu lanet külotları yırtıp atardım." Külotu yana kaydırды ve bacaklarımdan aşağıya çekti, ağırlığımı desteklerken kalçalarımı omuzlarının üzerine çekti.

Nefes alamıyordum.

Düzgün düşünemiyordum.

Yemin ederim, parmakları en hassas bölgemde gezinirken bayılmanın eşiğine gelmiştim.

"Tam düşündüğüm gibi. Sırılsıklam olmuşsun Queenie."

Öne doğru eğilip diliyle benimle alay ederken inledim.

Bacaklarım kontrolüm dışında titriyordu ve bana tutunduğu için minnettardım. Ellerim aşağı uzandı ve saçlarına dolandı.

Aynı anda hem çok fazla hem de yetersiz.

Dili içime girip çıkarken inledim. Hiçbir şey bu kadar iyi hissettirmemişti.

Kalçalarım ona doğru savrulurken saçlarını çekiştirdim.

Daha fazlasını istiyordum.

Daha fazlasına ihtiyacım var.

Ağzı büyülü bir şeydi, beni nasıl da etkiliyordu.

Başparmağı klitorisime doğru hareket etti ve dili en erotik şekilde içeri ve dışarı kaymaya devam ederken nefesimi kesecek kadar baskı uyguladı.

Ağzım açık kaldı, en güçlü his vücudumda hareket ederken gözlerim kapandı. Ellerim onun gür saçlarını kavrarken gözlerimin arkasında parlak ışıklar patladı ve tanımadığım bir sesle onun adını haykırdım.

Tam kenara gittim, nefes nefese kaldığımda vücudum titriyordu ve zevkin son zerresine kadar sürdüm.

Nefes alışım sakinleştiğinde ve kalçalarım ona karşı sallanmayı bıraktığında, saçlarını tutmayı bıraktım ve bana bakmak için başını geriye eğdi.

"Bu harikaydı. Bacaklarının arasında gerçek hayatta olduğundan çok daha tatlısın."

İstediğim kadar sert gülemeyecek kadar doymuştum ama ayaklarımı yavaşça yere koyup önce külotumu sonra da eteğimi düzeltirken dudaklarımdan hırıltılı bir kıkırdama kaçtı.

Tam da telefonumdaki zamanlayıcı çalarken. Altmış saniyeden daha kısa bir sürede yapmıştı.

Beni hiç kimsenin götürmediği bir yere götürdü.

Ayağa kalktı ve dikkatini tekrar bana vermeden önce zamanlayıcıyı kapatmak için telefonumu aldı.

"Kendi başınıza yaptığınızdan daha mı iyiydi?"

"Evet," diye kabul ettim. "Hayranlık uyandırıcı bir şeydi. Hayatımın en iyi altmış saniyesiydi, bu yüzden teşekkür ederim."

Dudaklarının köşeleri yukarı kalktı ve bu seksi, kendinden emin sırıtış, yeniden oluşmaya başlayan ağrıyı durdurmak için kalçalarımı birbirine sıkıştırmama neden oldu.

Aman Tanrım.

Neyim vardı benim?

"Yanıldığını kanıtladığım için mutluyum. Artık bunu ne kadar çabuk yapabileceğimi bildiğimize göre, tekrar rahatlamak istersen beni araman yeterli."

"Bunu çok çirkin bir şeymiş gibi söyleme. Ben de sana aynısını altmış saniye içinde yapabilirim. Belli ki sadece iki azgın insanız."

"Hiç kimsenin beni bir dakika içinde boşalttığını söyleyemem. Biraz gururum var, Queenie. Ben on üç yaşında, deneyimsiz bir çocuk değilim. Ama sanırım artık bunu biliyorsun, değil mi?"

Belki de tüm bunlar iyiliğine karşılık vermemi sağlamak için yaptığı planın bir parçasıydı. Gerçekten önemli değildi.

Çünkü onun bana yaptığı gibi ben de ona kendini iyi hissettirmek istiyordum. River ve ben arkadaş olmayabilirdik ama birbirimizi anlıyorduk.

Birbirimize saygı duyduk.

Elim aramıza girdi ve şu anda kot pantolonunun kotunu yırtmakla tehdit eden ereksiyonunu kapattım. "Burası nasıl bir yer? Coffeegate'ten sonra iyileştin mi?"

"Benimle dalga geçme, Ruby. Zaten taç gibiyim, eğer bu konuda bir şey yapmayacaksan, bu ofisi terk etmeni ve beni birkaç dakika yalnız bırakmanı istiyorum. Ya da istersen kalıp izleyebilirsin." Avuç içimi kotun arkasındaki çıkıntının üzerinde aşağı yukarı kaydırmaya devam ederken sesi çakıllı, gözleri üzerimdeydi.

"Yeteneklerin hakkında böbürlenmene izin veremem, değil mi?" Ona dokunmayı bıraktım ve telefonuma uzanıp onu havaya kaldırdım. "Altmış saniye kaldı."

Zamanlayıcıyı çalıştırıp sandalyenin üzerine fırlattığımda başını salladı, gözleri kapalıydı. Öne doğru eğildim ve onu sertçe öptüm, ellerim aynı anda kotunun düğmesini ve fermuarını çekiyordu. Dillerimiz bir kez daha birbirine dolanırken kotu aşağı ittim.

şimdi daha a. Her
zamankinden daha
muhtaç.

Sanki tadına bakmıştık ve artık doymak bilmiyorduk.

Ellerim onu hissetmek için çaresizce külotunun içine daldı.

Ağzımın içinde inledi, ben de geri çekildim ve dizlerimin üzerine çökmeden önce alt dudağını ısırdım.

Birine oral seks yapmak için hiç bu kadar çaresiz olmamıştım. Dudaklarımı ona dolamak ve onu olabildiğince derine almak için.

Külotunu bacaklarından aşağı, ayak bileklerine oturan kot pantolonunun yanına ittim.

Uzun, kalın ve kaya gibi sertti. Elimi etrafına sardım ve gırtlaktan bir ses çıkarırken birkaç kez pompaladım ve başı geriye düştü. Dilim sikinin ucunda dönüyor, zaten orada olan pre-cum'un tadına bakıyordu. Dikkatli olmazsam River Pierce bana sahip olabilirdi.

Gözlerini üzerimde bulmak için başımı arkaya eğdiğimde onu kızdırmaya devam ettim. "O tatlı ağzını becermeme izin verecek misin Queenie?"

Aman Tanrım. Bu adamın ağzı.

Bunun için buradaydım.

Öne eğildim ve onu içime aldım. Muhteşem santim santim. Hareket etmedi; hızımı ayarlamamı bekledi. Yavaşça başladım, dudaklarımı aşağı yukarı kaydırdım ve her seferinde onu daha ileriye götürmeye çalıştım.

Daha hızlı.

Ellerim arka tarafına gitti ve kıcını kavradı.

İşte o zaman elleri saçlarıma dolandı ve kalçaları ağzımla ritim tutmaya başladı.

"Siktir," diye tısladı, onu daha derine çekerken, boğazımın arkasında hissediyordum.

Öğürmedim.

Yavaşlamadım.

Bayıldım.

Onu etkileme şeklimi seviyordu.

"O küçük eteğin altına uzan ve kendine dokun. Benimle gelmeni istiyorum."

Ne dediyse yaptım çünkü çok tahrik olmuşum, fazla sürmezdi.

Parmaklarım bacaklarımın arasında hareket ediyor, o ağzımı sikerken klitorisime küçük daireler çiziyordu.

Daha sert ve daha hızlı.

Saçımı çekiştirerek uyardı. "Ruby."

Sesi sertti.

Ama ben orada kaldım.

Hepsini istedim.

Ağzıma boşaldığında vücudum karıncalanmaya başladı ve ben de onu unutulmaya kadar takip ettim. Dudaklarından gırtlaktan gelen bir ses çıktı ve kontrolünü kaybettiğini duymak hoşuma gitti.

O yavaşlayana kadar şaftını aşağı yukarı hareket ettirmeye devam ettim.

Elimin tersiyle ağzımı sildim ve tam zamanlayıcı çalıştığında ona baktım.

Dudaklarımın kenarları yukarı kalktı ve o da güldü.

Alarmı kapattım ve o külotunu ve kot pantolonunu çekip içine sokarken ayağa kalktım.

"Şey, bu olaylı oldu."

"Zaferimi şimdi alacağım. İhtiyacım olan tek şey 60 saniyeydi." Kutlama için kolumu havaya kaldırdım. "Seni hiçbir kontrolü olmayan ergenlik öncesi bir çocuğa dönüştürdüm."

"Bunu iki dakika içinde iki kez gelen kadın söylüyor."

"Hey, beni oraya sadece bir kez getirdin."

"Aynı fikirde değilim. Sanırım ikinci seferde sikimin ağzında olması seni oraya getirdi."

"Touch . Her iki durumda da benim için bir kazançtı." Geri çekildim, şimdi nasıl davranacağımdan emin değildim. Mümkün olan en garip şeyi yaptım ve elimi uzattım. "Seninle i  yapmak bir zevkti, River Pierce."

Elimi tuttu ve yüzünde h nzır bir sırtı la bana bakarak orada tuttu. "Bu anlaşmanın bittiğini sanmıyorum. Bence vahşi tarafın tadına baktın ve geri döneceksin."

"Bunu söylemeniz ne kadar da hukuka aykırı. Bir anla ma yapmı tık. Şimdiden anla mayı bozmak mı istiyorsun?" Elim tuttuğu yerden geri çekerken sesim tamamen alaycıydı.

"Sana çok iyi bir avukat olmadığımı söylemiştim. Ama iyi sevi irim ve bunu kendin öğrenmek isteyeceğine dair bir his var içimde."

"Senin Bay Tek ve Bitmi  olduğunu sanıyordum?" Ellerimle ne yapacağımı bilemediğim için eteğimi sıvazladım.

"Bir kadınla hiç altmış saniyelik bir anla ma yapmadım, bu yüzden bunun nasıl işlediğine dair belirli bir kuralım yok. Normalde biriyle bir ak am geçiririm, bir dakika değil. Bu yüzden kuralların esnetilebileceğini düşünüyorum."

"Hiç sanmıyorum. İhtiyacım olan her şeyi aldım. Ke fedecek başka bir şey yok."

Başını salladı, yüzünde ukala bir gülümseme vardı. "Bunu göreceğiz." "Nefesini tutma."

Ve sonra en  a ırtıcı şeyi yaptı. Bir adım  ne çıkıp elini ba ımın arkasına doladı ve beni öptü.

Sert.

Geride çekildiğinde nefes nefese kalmı tım. "Sonra g r   r z, Queenie." Ve kapıdan çıkıp gitti.

Ve ne oldu biliyor musun? Tekrar tahrik olmuştum. Bu adam tehlikeliydi, tıpkı   phelendiğim gibi.

Bana verdiği hediye alıp ondan olabildiğince uzağa kaçmam gerekiyordu.

on üç

...

Nehir

Çocuklarla tanışmak için Knockout Gym'e gitmiştim. Romeo buranın sahibiydi ve dövüşünü kazandığından beri salon tıklım tıklım doluydu. Binayı genişletmeyi planlıyordu ve ben de izinleri almak için şehirdeki evrak işlerini halletmesine yardım etmiştim.

Herkes oradaydı ve ben de her hafta buluştuğumuzda oturduğum sandalyeye oturdum.

"Ne oldu? Sinirli görünüyorsun," dedi Romeo ve içinde sandviçimin olduğu poşeti bana fırlattı.

"Lanet Cassie, dostum. Bedava danışmanlık reklamı falan yapıyor olmalı, çünkü herkes geliyor ve tamamen kontrolden çıktı. Wendy Slaughter randevu almadan geldi ve bana kocasını birkaç yüz dolar kumarda kaybettiği için dava etmek istediğini söyledi. Sonra Jimbo kapıdan içeri daldı ve avukat tuttuğu için ona bağırды. Herif beni boşanma avukatı sandı ve ofiste sağa sola bir şeyler fırlatmaya başladı."

"Bu ne lan? Ne yaptın sen?" Hayes öne doğru eğilip cevap beklerken sandviçini bırakarak sordu.

"Masanın üzerine geldim ve o sakinleşene kadar onu duvara yapıştırdım." Sodama uzandım ve bir yudum aldım. "Sonra Cassie içeri girdi, ellerini kollarını sallayarak polisi aramak için bağırmaya başladı, Wendy de çıldırdı ve birbirlerine girdiler. Şaka yapmıyorum. Tam bir bok gösterisiydi."

"Peki, polisi aradı mı?" Kingston sordu ve göt herifin yüzünde eğleniyormuş gibi bir gülümseme vardı.

"Hayır. Wendy onun elinden cep telefonunu aldı ve şimdi Cassie ona karşı saldırı suçlamasında bulunmak istiyor." Başımı salladım çünkü bu saçmalığı uyduramazdınız. "Ama hepsini sakinleştirdim. Jimbo'ya ona borçlu olduğu parayı ödemesini söyledim. Wendy'ye kendini toparlamasını ve evine gitmesini söyledim. Cassie'ye de randevusuz müşteri kabul etmeyi bıraksaydı bunların hiçbirinin yaşanmayacağını söyledim."

"Lanet olsun. Şu haline bak, kardeşim. Boğayı boynuzlarından tutuyorsun." Nash sandviçine uzandı ve tekrar yemeye başladı.

"Ruby annesinin oraya geldiğini biliyor mu? Sanırım onun böyle bir olay çıkarmasından hoşlanmayacaktır," dedi Romeo. "Demi'yle biraz takılıyormuş ve görünüşe göre Wendy hakkında konuşmaktan hoşlanmıyor."

"Ruby tam bir patron bebek ve annesi de tam bir tren enkazı, sanırım sorun da bu. Ama sevgili Ruby'den bahsetmişken... Geçen gece dans pistinde ikinizi fark ettim." Kingston sırttı.

"Öyle mi? Neden bunu bir tür roket bilimciymişsin gibi söylüyorsun? Dans ettik. Ne olmuş yani?"

"Ama sonra siz ikiniz bir süreliğine ortadan kayboldunuz, değil mi?" Ağabeyim sesindeki espriyi gizlemek için hiç çaba sarf etmedi.

Lokmanın ortasında durakladım ve kaşlarımı kaldırdım. "Nesin sen... sapık mı?"

İşemeye gittim."

Romeo şimdi bir kahkaha attı. "Ondan hoşlanman o kadar da önemli değil. Hepimiz ondan hoşlanıyoruz. Ondan biraz korksak bile."

Hayes gülerek, "Ulusal televizyonda yayınlanan bir boks maçında kemer kazanan adam, kendisinin yarısı kadar olan bir kızdan korkuyor," dedi.

"Hey, çocukken beni düşürdüğünde iyi bir sol kroşesi vardı." Romeo dikkatini tekrar bize vermeden önce titreşen telefonuna baktı. "Ama bence havlıyor ama ısırıyor. Bu hafta sonu Demi ve Cutler'la birlikte Demi'nin ailesinin çiftliğinde ata binecek."

Binmeyi kabul ettiğine sevinmişim. Cutler konuyu açtığında gözlerindeki o bakışı görmüştüm ve onun da gitmek istediğini söyleyebilirdim.

"Peki, orada neler oluyor?" Nash beni incelerken sordu.

"Orada bir şey olduğu yok. O Lionel'in kızı. Çoğu zaman benden nefret eder. Lionel hastaneden çıkana kadar burada kalacak." Omuz silktilim. Doğru sayılırdı, ama hayatımın en güzel iki dakikasını

Hayat. Onlar bu boku anlamadan önce konuyu değiştirmem gerekiyordu. Olanları paylaşacak değildim çünkü Ruby birilerine anlattığımı öğrenirse muhtemelen sikimi keserdi. "Saylor nasıl? Bir süreliğine döndü mü?"

Saylor Woodson, Hayes'in küçük kız kardeşiydi. Üniversiteden yeni mezun olmuştu ve dün gece eve gelmişti ve Hayes şimdiden onun ne yapacağı konusunda endişelenmeye başlamıştı. Ona karşı her zaman gülünç derecede korumacı olmuştu, ki bunu anlıyordum. Hepimiz sevdiğimiz insanlara karşı böyleydik.

"Evet. şimdilik benimle kalıyor. şimdilik benimle kalıyor ve bu hafta bazı iş fikirleri hakkında konuşmak için Demi'yle öğle yemeği yiyecek." Hayes bir elini saçlarında gezdirdi, bu her zaman endişeli olduğunu gösterirdi.

"Seninle kalması iyi bir şey. Bir süredir annenden bahsetmiyorsun ve ben de onu buralarda görmedim. O iyi mi?" Romeo sordu.

"Barry'ye geri döndü, bu yüzden onunla hiçbir şey yapmak istemiyorum. Saylor'ın da onun pisliğine bulaşmasını kesinlikle istemiyorum, anlıyor musun?"

"Bize ihtiyacın olursa burada olduğumuzu biliyorsun. Saylor'ın kalacak bir yere ya da herhangi bir şeye ihtiyacı olursa yanınızdayız," dedi Kingston. Adam nadiren ciddi olurdu ama Hayes ve Saylor'ın başından geçenleri hepimiz biliyorduk ve bunun şakası yoktu.

"Öyle olduğunu biliyorum. Bir parçam buraya geri dönmemesini umuyordu, her ne kadar onu çok özlesem de, ama sadece akıllı olmasını istiyorum, anlıyor musun?"

"O akıllı, kardeşim. Ona bir şey olmaz. Hepimiz ona göz kulak olacağız," dedi Nash ve Romeo, Kingston ve ben başımızı salladık.

"Sür ya da öl. Sonuna kadar kardeşiz. Her zaman sadakat. Sonsuza dek dostum," dedim. Bu bizim sloganımızdı. Çocukluğumuzdan beri bu sözlerle yaşırdık.

"Her zaman." Kingston sandviçinin kâğıdını topladı ve sepeti odanın karşıındaki çöp kutusuna fırlatarak kolayca batırdı. "Saylor'un eve dönmesine sevindim. Onu özledim."

"Öyle mi? Artık büyüdü, o yüzden pis pençelerini ondan uzak tut." Hayes kaşlarını kaldırdı ve hepimiz güldük.

Kız kardeşler yasak bölgedeydi. Bu konuşulmayan bir kuraldı. Bu hiçbir zaman sorun olmamıştı çünkü sadece Romeo ve Hayes'in birer kız kardeşi vardı. Romeo'nun kız kardeşi Tia, bu yıl üniversiteye gittiği için gruptaki herkes için çok gençti. Saylor da Romeo'nun yaşındaydı, yani hepimizden çok küçük değildi ama her zaman utangaçtı ve hepimiz ona küçük bir kardeş gibi bakardık. Evimizde yaşamaya gelmesinden bahsetmiyorum bile.

Ailesinin başına bir şey geldiğinde. Fresh Start'ta yoktum ama o ve Kingston bu süre zarfında yakınlaşmışlardı. İkisi de zor zamanlar geçirirken birbirlerine yaslandıkları için minnettardım.

"Hey şimdi, bana bakıp durma. Yuva kuracak tiplerden değilim." Kingston kaşlarını salladı.

"Tam olarak demek istediğim bu. Üniversitede tahammül edemediğim o herifle çıktı ve buraya geri dönmesinin tek iyi yanı da bu. O yüzden benim için gözlerini ondan ayırma ama *sakın gözlerini ondan ayırma*, ne demek istediğimi anlıyorsan." Hayes kaşlarını kaldırdı ve dikkatinin çoğunu Kingston'a odakladı.

Küçük kardeşim gruptaki en büyük oyuncuydu. Kadınları severdi, onlar da onu severdi ama dikkati şeker krizi geçiren bir çocuğunkine benzerdi, yani durulacak bir tip olmadığını söylerken kesinlikle şaka yapmıyordu.

Saylor'la aralarında öyle bir bağ vardı ki, çizgiyi aşarak bunu bozma riskini asla göze alamazdı.

"Dostum. Beni bundan daha iyi tanıyorsun." Kingston bir elini onun göğsüne koydu. "Oraya asla gitmem."

Hayes başını salladı. "Bunu biliyorum. Sadece seninle taşak geçiyorum. Başka neler oluyor?"

"Şehre döndüğünde Demi'nin kardeşini hâlâ işe alacak mısınız?" Nash sorusunu Romeo'ya yönelterek sordu.

"Evet. Slade her gün kontrol ediyor ve çalışıyor. Ona bir şans vermeye hazırım ama temiz kalıp kalamayacağı ona bağlı."

Demi'nin kardeşi Slade bir zamanlar düşmanımızdı ve yaptığı bir şey yüzünden Romeo ve benim suçlanmamıza izin vermişti. Hayatımızın akışını değiştiren bir şey. Ama hayat dönüp dolaşıp aynı yere geliyordu ve Crawfordlar artık düşmanımız değildi. Romeo ve Demi'nin babası arasında pek sevgi yoktu ama ailesinin geri kalanı onu kendilerinden biriymiş gibi kucakladı.

Kahretsin, hepimizi kucakladılar.

"Demi'nin iyiliği için umarım öyle olur. Onu seviyor ve hayatını değiştirdiğini görmenin onu mutlu edeceğini biliyorum," dedim ve herkes bana bakakaldı.

"Lanet olsun. River'ın yumuşayacağı günü görecekmiş hiç aklıma gelmezdi," dedi Romeo. "Burada yumuşak bir şey yok kardeşim."

Güldüm. "O adamdan gerçekten nefret edemem
Artık Demi'yle birliktesin."

Kingston ayağa kalkarken, "Tüm bu huysuzluğun altında hassas bir kalp olduğunu kabul et," dedi. "Pekâlâ, Nash ve benim işe dönmemiz gerekiyor. Size de aynısını yapmanızı öneririm."

Kapıya doğru yürürken, "Cassie'nin hâlâ köşede oturup ağlamadığından emin olmalıyım," diye homurdandım.

"Sen gittiğinde köşede ağlıyor muydu?" Nash başını sallarken sordu.

"Dostum. Bütün bu olayların çıkmasının sebebi oydu. Hepsinin içeri girmesine izin verdi, sonra da sık kafalı Jimbo olay çıkardı diye ağlıyor. Ben lanet bir terapist değilim. Bu saçmalık için vaktim yok."

Kingston, sanki bugün kendime onlarca kez hatırlatmamışım gibi, "Unutma, büyükannenin bahçe manzarasının nedeni annesi," diye hatırlattı. Kızın hâlâ bir işi olmasının nedeni buydu.

"Teşekkürler, Dahi. Farkındayım. Ben hala onu RoD İnşaat'ta işe almanız gerektiğini düşünüyorum. Ben zamanımı doldurdum." Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. Kingston ve Nash, Ride or Die Construction'ın sahibiydi; çocukken arkadaş grubumuza bu adı vermiştik.

Nash, "Kesinlikle olmaz," diye araya girdi ve başparmağını Kingston'a doğru salladı. "Bu adam insanları işe almaya devam ediyor ve ihtiyacımızdan daha fazla çalışanımız var. Bu çok saçma."

"Bayan Pinkerton iş istediği için üzgünüm. Gladys, Grammie'nin iyi bir arkadaşı ve şahsen onun harika bir iş çıkardığını düşünüyorum," dedi Kingston savunmacı bir tavırla.

"Kadın seksen beş yaşında ve sen onu ustabaşı olarak işe aldın." Nash inanmayarak başını salladı, ben de gülmemeye çalıştım.

Kingston, "İyi bir gözü var," diye karşı çıktı.

"Neredeyse kör sayılır, göt herif. Onu Smith'lerin evindeki şantiyeye götürdüm ve bana her şeyin nasıl görüldüğünü anlatırken yanlış yöne bakıyordu"-iki elinin iki parmağıyla tırnak işareti yapmak için durakladı-"Şeftali gibi."

"Ahhh... Gladys benim kızım. Altın kalpli. Ve en iyi şeftalili turtayı o yapar." Kingston onu omzundan alkışladı.

Nash dönüp bana baktı ve parmağıyla beni işaret etti. "Cassie sende kalacak. Kardeşin için artık başıboş dolaşmak yok."

Gülüştük ve ofise dönmeden önce her birine birer yumruk attım.

Ara vermeye ihtiyacım vardı. Hâlâ kızgındım ama sakinleşmişim.

Ofisin kapısını iterek açtığımda içerisi sessizdi ve beni bekleyen bir sürpriz olmadığı için şükrediyordum. Cassie masasının arkasında oturuyordu ve başını kaldırıp yüzünü buruşturdu.

Hiç iyiye işaret değil.

"Şimdi ne olacak?"

Tısladım.

"Kızma patron. Ama Ruby Rose senin ofisinde. Ona randevusuz kimsenin buraya adım atmasına izin vermeyeceğimi söyledim," dedi gururla, çenesi yukarıda, omuzları geride.

"Yine de onu içeri aldın mı?"

"Sadece altmış saniyeye ihtiyacı olduğunu söyledi. Bir dakika. Anlayacağını söyledi. Çok spesifikti." Omuz silkti.

Şimdi gülme sırası bendeydi.

Hay sikeyim.

Ruby'yi geri çevirseydi çok sinirlenirdim.

Tekrar konuşmaya başladığında elimi kaldırdım ve ofisime doğru ilerledim. Kapıyı iterek açtım ve işte oradaydı, masamın arkasında oturuyordu, tam bir baş belası gibi görünüyordu. Uzun, bronz bacakları, siyah askeri botlarının masamın üzerinde durduğu yerde bileklerinden çaprazlanmıştı. Üzerinde altın sarısı tenini gösteren beyaz bir güneş elbisesi vardı.

Onu görünce ağızım sulandı ve günüm bir anda tersine döndü.

"Merhaba Queenie. Altmış saniyeme ihtiyacın olduğunu duydum," dedim ona kaşlarını şakacı bir şekilde sallayarak.

"Çok tahmin edilebilirsin. Tabii ki buna kandın." Ayağa kalktı, bacakları masanın altına düştü ve ben onları hemen kaçırdım. Yine de öne doğru eğildi, dirseklerini masama dayadı ve bana mütevazı göğüs dekoltesinin mükemmel bir görüntüsünü verdi. "Cidden annemi temsil etmeyi mi teklif ettiniz?"

Kızgındı.

Bu kadın o kadar sıcak ve soğuktu ki, aklımda tutamıyordum. Şimdi yine benden nefret mi ediyor?

"Affedersiniz? Hakkında hiçbir şey bilmediğiniz bir konuda beni azarlamak için mi ofisime giriyorsunuz?"

Ayağa kalktı ve bana doğru hışımla yürüdü, parmağıyla göğsümü sertçe dürttü. "Bildiğim tek şey annemin hiç parası olmadığı. Jimbo'yla mücadelesinde ona yardım etmeyi kabul ettiğini söyledi, bu arada kanunen yanlış bir şey yapmadı, eğer kanunları bilmiyorsan. Ortak bir hesaptan para çekmiş. Tıpkı onun her zaman yaptığı gibi. O deli ve eğer

Onu temsil edersen kaybedersin ve ben de saçma sapan bir fatura ile çarpılırım. Böyle bir şey olmayacak."

Parmağını kaptım ve elimi parmağına doladım. "Peki endişelendiğin şey ne? Benim davayı kaybetmemden mi, yoksa faturanın sana çıkmasından mı?"

Bakışlarını kıstı ve parmağını çekmeye çalıştı ama parmağını sabit tuttum. "İkisi de. Onu müşteri olarak kabul etmen çok saçma."

Öne doğru eğildim, göğsüm onunkine değiyordu. "Sonunda bir konuda anlaştık."

"Peki neden onun avukatı olmayı kabul ettiniz?"

"Ben yapmadım. Onu ve deli kocasını ofisten kovdum. Ortada bir dava yok. Ama buraya iki el ateş ederek gelmeseydiniz bunu size söyleyecektim."

"Oh."

"Oh? Tüm söyleyeceğin bu mu? Beni göğsümden dürttün ve bir kez daha bana işimi nasıl yapacağımı bilmediğimi söylüyorsun."

Dili dışarı çıkıp alt dudağı boyunca ilerledi ve sikim canlandı.

Bu kadın beni hiç olmadığı kadar etkiledi.

"Hayır. Onu müvekkil olarak kabul etseydin bunun pek de avukatça olmayacağını söyledim," dedi dudaklarının kenarları yukarı kalkarak.

Ve lanet olsun, Ruby Rose gülümsediğinde, batmadan önce güneşin son görüntüsünü yakalamak gibiydi.

Çok

nadirdi.

Ve tatlı.

Eğildim ve dudaklarımı parmağına doladım, ben bırakmadan önce nefesi kesildi. "Her iki durumda da, bence bir özür dilemelisin."

"Bu senin yasal görüşün mü?" diye alay etti. "Evet, öyle."

"İyi. Özür dilerim. Seni suçlamadan önce sormam gerekirdi."

"Yoksa geçen gece olanlardan sonra buraya gelmek için bir bahane mi istedin? Sana uzak kalamayacağını söylemiştim," diye fısıldadım kulağını ısıtırken.

"Kendini övme." Beni geri itti ve bana şeytani bir gülümseme verdi. "Bunu bir kez bile düşünmedim."

"Bu yüzden mi meme uçların şu anda camı kesecekmiş gibi görünüyor?" diye sordum. Parmaklarım elbisesinin kumaşı üzerinde gezindi, iki sert tepe beni görmek için açıkça heyecanlanmıştı.

Elini aramıza sokmadan önce bir nefes çekti ve sikimi avucunun içine aldı. "Bence mücadele eden sensin. Ben gayet iyiyim."

Kıkırdadım ve elim onunkinin üzerinde hareket etti, onu şaftımın üzerinde, kotumun kotunun üzerinde yukarı ve aşağı doğru yönlendirdi.

"İkinciye hazır değil misin?"

Masa telefonum çaldı ve irkilerek elini geri çekti ve başını hafifçe salladı.

Arkama yaslandım ve kızgınlığımı gizleyemeyerek telefonu açtım. "Ne oldu Cassie? Bir müşteriyle birlikteyim."

"Üzgünüm patron. Ama ilk planlanmış müşteriniz geldi ve bilmek isteyeceğinizi düşündüm."

Ben yapmadım. Elbette, bir randevu geldiğinde bana haber vermesini söylemişim ama daha önce hiçbir kurala uymamıştı.

Neden şimdi başlıyorsun?

"Ben zaten gidiyorum." Ruby sırttı. "Kendine iyi bak *patron*." Kapıdan çıkıp gitti ve ben inledim.

Bu gün tam bir felaketti.

Şu anda kötü bir mavi top vakasından muzdarip olmak için çok eşit. Ve yardım edebilecek tek kişi az önce kapıdan çıkıp gitmişti.

on dört

...

Yakut

Son birkaç gündür annemin mesajlarını **görmezden** geliyordum ve aslında onunla bu yeni sınırları belirlemekten keyif alıyordum.

Kira ödenmişti, başlarını sokacak bir evleri vardı ve benim işim de orada bitmişti.

En azından şimdilik.

Baroya gelip River'ı kendisini temsil etmesi için tuttuğunu ve her şeyin saçmalıktan ibaret olduğunu söylemişti.

Ama ofisine gitmeyi hiç umursamamıştım. Bana hayatımın en güzel iki dakikasını yaşattığından beri o ahmağı düşünmeden edemiyordum.

Lanet olsun ona.

Seksi kıkına lanet

olsun. Yakışıklı

yüzüne. Belalı

dövmeleri. Ve pis

ağzı.

Özellikle de pis ağzı.

Açık saçık konuşmanın beni etkileyeceğini düşünen erkeklerden hep soğumuşumdur.

Ben.

Dereck Hamilton, nam-ı diğer Profesör Hamilton, bunu bir kez denemişti. Başarısız olmuştu.

epik bir şekilde, ama şansını denedi.

Mükemmel manikürlü eliyle kıkıma şaplak atmış ve beni becermek istediğini söylemişti.

Zor bir hayırdı.

Sert derken profesörün penisinden bahsetmiyordum. Isınması biraz zaman aldı ve sonra hazır olduğunda, benim açımdan her şey hızlı ve olaysızdı.

Ama River Pierce tamamen farklı bir hikayeydi.

Adam onu gördüğüm anda beni harekete geçirdi ve piç beni altmış saniyeden kısa bir sürede steroidlerle coşkuya götürdü. Ben kendimi bile o kadar hızlı götüremiyordum.

Birkaç gün önce ofisinden ayrıldığımdan beri onu görmemiştim ve bara uğramadığı her gün hayal kırıklığına uğradığımı itiraf etmezsem yalan söylemiş olurum.

Hiçbir zaman flörtöz şakaları sevmemiştim ama onunla her şey farklıydı.

Golden Goose'a kadar yürüdüm çünkü Demi ve Peyton beni Saylor Woodson'ı da ekledikleri bir grup mesajına eklemişlerdi ve öğle yemeği için buluşacaktık.

Lokantanın kapısını açtım ve Midge başını kaldırdığında, bakışları benimkilerle kilitlendiğinde yaşadığı paniği gördüm.

Görünüşe göre, köpek hırsız şeytanın bir vicdanı vardı ve ben onun yaptıklarının bir hatırlatıcısıydım.

Kaşlarımı kaldırdım. "Midge."

"Ruby," dedi bir menü kaparak. "Diğerleri çoktan geldi. Seni beklediklerini söylediler."

"Yeni bir köpek aldığını duydum," dedim arkasından, çünkü dün Daily Market'e gittiğimde Oscar bana köpeğinin kayıp olduğunu söylemişti ve iki ev aşağıda oturduğu için Midge'in onu kaçırdığından emindi.

"Benim bir kurtarma köpeğim var," diye omzunun üzerinden tersledi.

Masanın önünde durakladığında Demi, Peyton ve Saylor aynı anda konuşmayı bırakıp ona baktılar.

"Oscar'ın köpeği Boone'un kaybolması ve sizin aniden onunla aynı cinsten bir kurtarma köpeğine sahip olmanız ilginç değil mi? Bu size biraz fazla tesadüfi gelmiyor mu?"

Boğazını temizledi. "Eve geldiğimde köpeğim ön verandamda oturuyordu. Beni sahiplendi."

"Ya da onu et çubuklarıyla bahçenize çektiniz." Kaşlarımı kaldırdım. "Oscar'ın yasal işlem başlatacağını bilin. Onu çalmak ağır bir suçtur.

birinin köpeği. Ve Boone'da bir ip var, yani hayvan kontrol evinize gelir ve köpeğin üzerindeki çipi kontrol ederse ve o köpek Boone ise, çok uzun bir süre uzaklara gidersin, Midge."

Bu tam bir saçmalıktı. Bildiğim kadarıyla Oscar yasal işlem başlatmayı düşünmemişti ve Boone'un mikroipli olduğundan şüpheliydim ama yüzündeki ifade paha biçilemezdi.

Casper'ın bir kuzeni olsaydı, adı Midge Longhorn olurdu, olağanüstü köpek hırsız.

Yüzünün tüm rengi gitmişti.

Masadaki üç kadın aramızda gidip geliyordu ve ben de eğleniyordum.

Birinin kürklü bebeğini almak kötülüktü. Buna göz yummayacaktım. "Öyle mi?" enesini kaldırdı.

Öne doğru eğildim. "Barınağa gidip bir köpek sahiplenebileceğini biliyorsun, değil mi? O yüzden doğru olanı yap. Boone'u bahçesine geri koy ve git kendi lanet köpeğini al."

Başını sallayıp hışımla uzaklaştığında beni çok şaşırttı.

Vay anasını. Bu, umduğumdan daha büyük bir itiraftı. Bu çok kolay oldu. Kabine oturmak için eğildim ve gülümsedim. "O her neyse, etkileyiciydi. Midge'in tüylerini diken diken ettin.

Crocs." Saylor güldü. "Seni görmek güzel, Ruby. Uzun zaman oldu."

Saylor Woodson'ı iyi tanıımıyordum ama aynı küçük kasabada büyümüştük ve benden birkaç yaş küçük olmasına rağmen her zaman arkadaşça davranmıştık. Çocukken birkaç yaz göl kenarında karşılaşmıştık ve her zaman biraz utangaç ama çok iyi biri gibi görünmüştü.

"O sadece Midge'i eli kurabiye kavanozundayken yakalamamdı." Dikkatimi tekrar Saylor'a çevirmeden önce omuz silkdim. "Seni görmek de güzel. Temelli mi döndün?"

"İşte biz de bundan bahsediyoruz," dedi Demi. "Saylor bir iş kurmak istiyor ve biz de en iyi fikri bulduk."

Letty siparişlerimizi almak için masaya yaklaştı ve o uzaklaşmadan önce hepimiz ona ne istediğimizi hızlıca söyledik.

"Duymak için sabırsızlanıyorum," dedim.

"Bir aşk kitabı dükkânı açmak istiyorum." Saylor kaşlarını, bu şimdiye kadar yüksek sesle söylediği en sinsi şeymiş gibi salladı.

Letty içkilerimizi önümüze koyarken Peyton, "Bunun için buradayım," dedi.

"Kahve dükkanının yanında bir yerimiz var ve oraya bir kitapçı açabileceğini düşünüyoruz. Kahve ve kekin yanına kitaptan daha iyi ne gider?"

"Kahve ve kekin yanında bir kitaptan daha iyi ne gider söyleyeyim. Kahve, kek ve içinde bolca seks olan bir kitap. Kahramanını delicesine seven ve onu yemek masasının üzerine atıp onunla birlikte olan bir adam." Peyton sodasına uzandı ve bir yudum aldı.

Ben onlara bakakalırken Saylor ve Demi kahkahalarla güldüler. "Uzun zamandır zevk için kitap okumadım. O kadar uzun süredir okuldayım ki akademik olmayan hiçbir şey okuyamadım. Belli ki çok şey kaçıyorum."

"Oh, çok şey kaçıyorsun." Saylor başını salladı ve gülümsedi. "Romantizm gelmiş geçmiş en iyi kaçış yolu. Haftada birkaç kitap okuyorum ve sanırım bir kitapçı sahibi olmak günlerimi geçirmek için en iyi yol olurdu. Tutkumu kariyerime bağlamış olurum."

"Aynen öyle," dedi Peyton. "Ben buraya tutku için geldim. Açık saçık konuşan puştlara bayılırım ve tahminimce bu kasabanın çoğu bir aşk romanı kitabevine bayılacaktır. Kasabanın bazı tutucu sakinleri aşk romanı okumayı hayal bile etmiyormuş gibi davransalar bile. Orada olacaklar. Güvenin bana."

Demi şimdi gülüyordu ve Letty tabaklarımızı önümüze koydu. "Bence harika olacak. İçeceklerini ve ikramlarını aldıktan sonra bir kitap alıp okuyabilirler."

"Karınlarını doyurduktan sonra bara gelip bir kokteyl içebilir ve kendilerine kitaba değer bir adam bulabilirler." Hamburgerime uzandım ve hepsi de şaka yapmıyormuşum gibi başlarıyla onayladılar.

Lanet olsun. Belki de romantizm okumaya başlamalıyım.

"Kalacağımı ve bir işe yatırım yapacağımı söylediğimde kardeşim muhtemelen sinir krizi geçirecek ama bunu atlatacaktır."

"Neden kalmanı istemesin ki?" Hamburgerimi tabağıma geri koyarken sordum.

"Annem Barry Leonard'a geri döndü ve diyelim ki Hayes, ben ve kötü üvey babamız arasında hiç sevgi yok. Beni Barry'nin yanında istemiyor ama ben annemi seviyorum ve sırf berbat bir kocası var diye evimden uzak kalmayacağım, anlıyor musun?"

"Annesiyle çok karmaşık bir ilişkisi olan biri olarak bunu anlıyorum. Sırf bundan kaçınmak için uzun süre uzak durdum."

"Ama sonra onlar kazanıyor. Bu hiç adil değil, değil mi? Neden sevdiğim bir yerden kovulayım ki? Büyüdüğüm yerden. Kardeşimin yaşadığı ve arkadaşlarımin olduğu yerden. Hayır. Biri götün teki olduğu için kaçmayacağım." İçkisine uzandı ve bir yudum aldı.

"Bunu hiçbir zaman kaçmak olarak düşünmedim çünkü bu benim tarzım değil. Ama ne demek istediğinizi anlıyorum. Sanırım bu sadece olayların ne kadar zehirli olduğuna bağlı. Eğer dibe çekilmekten kaçınabilirsen," dedim.

Saylor'un bakışları beni içine çekerken yumuşadı. "Ama sen babanı seviyorsun. Hatırladığım kadarıyla ikiniz her zaman çok yakındınız. Biz küçükken seni ve Lionel'i her yerde birlikte görürdüm. O zaman neden burada olamayasın ki? Anlıyorum. Bazen uzakta olmak özgürleştiricidir. Dramdan uzak olmak. Ama günün sonunda, burası evim. Burayı seviyorum. Ve başka nerede dünyanın en şirin kafesinin yanında bir aşk kitapçısı açabilirim ki?"

"Buna evet, kızım!" Peyton birkaç kafanın bize doğru dönmesine neden olacak kadar yüksek sesle söyledi.

"Burada olmaktan hoşlanıyor musun?" Demi dikkatini bana çevirerek sordu. "Yani annen ve kardeşlerinle yaşadığın dram dışında."

"Bilmiyorum. Bunu düşünecek kadar uzun süre duramıyorum, çünkü her zaman onlardan biriyle ilgili bir şeyler oluyor ve genellikle buradan gitmek için sabırsızlanıyorum. Ve başvurduğum işler Magnolia Falls'ta değil. Burada ne yapacağımı bilmiyorum, ve kesinlikle sonsuza kadar bar işletmek istemiyorum. Hayatım artık burada değil." Bu doğrudu ama burada başka hiçbir yerde hissetmediğim bir huzur vardı. Suyun üzerindeyken, tüm gürültüyü dışarıda bıraktığımda, burası aslında tüm dünyada en sevdiğim yerd. Şehirde bir terapist pozisyonu ve Arizona'da bir lise danışmanlığı pozisyonu için başvurmuştum. Bu noktada her şeye açkıttım. Ancak profesyonel bir bakış açısıyla, üniversite öğretmenliği pozisyonu kariyerimin bu noktasında benim için en akıllıca hareket olacaktı.

"Belki de buradayken zamanın tadını çıkarmalısın. Cutler artık her hafta bizimle gelmeni bekliyor, umarım seni buranın o kadar da kötü bir yer olmadığına ikna edebiliriz." Demi suyuna uzandı ve bir yudum aldı.

"Baban nasıl?" Saylor sordu.

"Durumu çok daha iyi. Hâlâ kat etmesi gereken yollar var ama sabahı hastanede geçirdim ve her gün fizik tedavide sıkı çalışıyor."

Demi, "Dün ona biraz hamur işi götürdüm ve sanırım seni özlemiştim ama seninle ne kadar gurur duyduğunu anlatıp duruyordu," dedi. "Sanırım senin evde olmanı seviyor."

Göğsüm hafifçe sıkıştı ve başımı salladım. "Evet. Onunla tekrar vakit geçirmek çok güzeldi. Onu ne kadar özlediğimi fark etmemiştim bile."

"Geçici de olsa burada olmanıza sevindim. Artık birlikte dışarı çıkabileceğimiz eğlenceli bir grubumuz var," dedi Saylor bardağını bizimkiyle tokuşturmak üzere kaldırırken.

"Belalı bir kız grubunun şerefine." Peyton kaşlarını salladı.

Başımı salladım ve saçmalıyorlarmış gibi davrandım ama gerçek şu ki, eğleniyordum. Bir şeyin parçası gibi hissetmek güzeldi.

O kadar uzun süredir yalnızdım ki son birkaç yıldır ne kadar yalnız hissettiğimi fark etmemiştim.

Öğle yemeğini bitirdik ve bara geri döndüm. Doreen alt kattaki envanteri boşaltıyordu ve ben de tüm siparişlerin geldiğinden emin olmak için mutfak personelini kontrol ettim.

Burada işler yolunda gidiyordu.

Babam işleri biraz akışına bırakmıştı ama defterler temizleniyordu ve faturaların hepsi ödenmişti. Arkadaşlarına borç vermeyi bırakırsa, iyi para kazanabilirdi. Yıllardır ödenmemiş borçları olan birkaç arkadaşını geri çevirmek zorunda kalmıştım.

Parayı ödeyene kadar kendilerine hizmet edilmeyeceğini anladıklarında parayı bu kadar çabuk bulmaları komikti.

Bulaşık makinesini henüz boşaltmış ve barın arkasını temizlemiştim ki kapı açıldı ve River içeri girdi.

"Hey, benden kaçtığını sanıyordum. Birkaç gün oldu," dedim, kalbim kulaklarımda gümbür gümbür atarken, bu da beni bariz nedenlerden dolayı kızdırdı.

Kalbi çarpan ya da midesinde kelekler uçuşan bir kız değildim.

Ama vücudum, bana destansı bir orgazm yaşatmayı başaran ve bunu bir sonraki nefesini almak kadar kolaymış gibi gösteren adama açıkça tepki veriyordu.

"Ahhh, beni özledin mi Queenie?" Bir bar taburesi çekti ve oturdu. "Bugün sadece bir Dr. Pepper, bir de hindi sopasına ne dersin?"

"Tamamdır," dedim bardağını buz ve soda ile doldurup ona uzatırken. "Bugün ofis nasıl gidiyor?"

"Hmmm... sormanız komik. Cassie kuzenini ofise getirdi. Evet. Onunla çalışmak için gerçek bir insan getirdi ve

Masasının üzerine koymak için bir bitki ya da resim getirmişti." İçkisinden bir yudum almak için durakladı. "Bana baktı ve 'Hey patron, umarım bugün kuzenimi işe getirmiş olmamın bir sakıncası yoktur' dedi."

Öne doğru eğildim ve kıkırdadım. "Kuzeninin orada ne işi var?"

"Hiç durmadan konuşuyorlar. Sonra Cassie her yirmi dakikada bir kafasını uzatıp ziyaret sırasında hâlâ çalıştığını söylüyor." Yüzünde saf bir tiksintiyle başını salladı.

"Yani, ofise bitki getirmek gibi bir şey mi bu?"

Dudaklarının kenarları yukarı kalktı ve başını salladı. "Burada işler nasıl gidiyor?"

"Güzel. Meşguldüm. Babam bu sabah erkenden orada olduğunu söyledi. Seni kaçırmış olmalıyım." Aşçımız Calvin'in sandviçin hazır olduğunu söylediğini duydum ve mutfığa açılan pencereye doğru birkaç adım yürüyüp siparişini aldım. "Buyurun."

"Sence bunu altmış saniyede yiyebilir miyim?" Sırıttı ve lanet olsun ki bu şimdiye kadar gördüğüm en seksi şey değildi.

"Neden istediğini anlamıyorum."

"Sanırım bu kadar çabuk yemek isteyeceğim tek bir şey var." Dili alt dudağında gezindi ve bakışları benimkilerle kilitlendi. "Ve tam ona bakıyorum."

Etkilenmemiş gibi davranmak için elimden geleni yaptım. "O tek seferlik bir şeydi, unuttun mu?" "Elbette, öyleydi." Kapıdan içeri ışık girdiğinde başı döndü.

Rico bana doğru yürürken içimi çektim.

"Selam kardeşim. Bugün sana iki kez mesaj attım ama cevap vermedin." River'ın yanındaki koltuğa oturdu ve ona dönerek başıyla hızlıca selam verdi. "Burada olduğum sürece bir bira alacağım."

Mesajlarını görmezden geldim çünkü sorduğu soruyu zaten yanıtlamıştım ve o da bunu biliyordu.

"Bu konuyu zaten konuştuk. Söyleyecek başka bir şey yok."

Rico çözülmeye başlarken River orada oturmuş sandviçini yiyordu. Kardeşim sevimli ve tatlıydı ama istediğini elde edemediğinde çocuk gibi davranmak gibi bir alışkanlığı vardı. Buna alışmıştım.

Rico birasından uzun bir yudum aldı ve sonra ellerini sağa sola salladı. "Bunun hakkında konuşmadık. Lanet olası bir iş istedim ve sen beni geri çevirdin. Bu konuşmak değil."

Öne doğru eğildim, kızgınlığımı gizlemek için hiçbir çaba göstermedim. "Bir işin vardı. Bu işe defalarca gelmemeyi seçtin ve kaybettin. Oscar dedi ki

Geçen hafta üç kez işe gelmedin. Bunun seni işe almak için cazip kıldığını mı düşünüyorsun? Hayır, teşekkürler."

"Tam bir sürtük gibi davranıyorsun," diye tısladı ve ben ona haddini bildiremeden River o kadar hızlı hareket etti ki irkildim.

Rico'yu gömleğinin yakasından yakaladı ve oturduğu yerden çekerek ikisinin de ayakta durmasını sağladı. "Onunla konuşurken ağzından çıkana dikkat et."

"Ne oluyor lan?" Rico bağırdı ve River onun üzerinde yükseldi. "O benim kız kardeşim. Bu seni neden ilgilendiriyor ki?"

"O benim işim. Anladın mı beni? Ona bir daha sürtük dersin kışını öyle bir tekmelerim ki günlerce yürüyemezsin."

Vay anasını. Bu aynı anda hem sinir bozucu hem de çok ateşliydi.

İçimdeki feminist bu çılgınlığa bir son vermem için bana bağırıyordu ama ben orada durmuş, sanki parlak zırhlı şövalyem beni büyük kötü kurttan kurtarmış gibi kalbim çarparak izliyordum.

Görünüşe göre, birinin beni savunması hoşuma gidiyordu. Ve bunu yapanın River olması hoşuma gidiyordu.

fi1teen

...

Nehir

BU ANASI SİKİK KİRASINI ÖDEMESİNE İZİN VERDİ, diğer pislik ise kumar borçlarını ödemesine izin verdi ve buraya gelip onunla böyle konuşabileceğini mi düşündü?

Benim gözetimimde olmaz.

Ruby'nin sesi öfkemi bastırdı. "Bırak onu, River."

Gömleğinin kumaşının parmaklarımın arasından kaymasına izin vermeden önce ona birkaç saniye daha baktım ve ellerini gömleğindeki kırıksıklıkları ütümeye çalışıyormuş gibi göğsünde gezdirdi.

Ben tekrar oturdum, o da aynısını yaptı.

"Bana böyle davranmasına izin mi vereceksin?" Sesi o kadar mızımızdı ki, aklını başına getirmek için ona bir tokat atmak istedim.

"Evet. Tek şikâyetim bunu ilk benim yapmamış olmam." Ruby dirseklerini bara dayamış, benden ona bakıyordu. "Seni işe almıyorum çünkü güvenilir değilsin ve ben bir iş yürütmeye çalışıyorum. Bu babamın geçim kaynağı ve sen Lionel'ı önemsediyini iddia ediyorsun ama hastanede yattığından beri bir kere bile onu görmeye geldiğini görmedim. Sana çok iyi davranıyor Rico."

"Panda hastaydı ve benim de annem ve Jimbo ile o kadar çok işim vardı ki oraya gitmeye fırsatım olmadı. Bu yüzden mi beni işe almıyorsunuz?"

"Hadi ama Rico. Kız kardeşimin diye bedavaya içip iş isteyemezsin. Biraz büyümen lazım. İşten kovuldun.

Çünkü işe gitmedin. Seni neden işe alayım ki?" diye sordu.

Adamın hakkını vermeliyim... Ne kadar şaşkın olduğunu saklamaya çalışmadı. Kafasını kaşdı ve kızın onu neden işe almak istemediğini gerçekten anlayamıyormuş gibi ona baktı.

"Çünkü ben senin kardeşimim."

"Evet, öylesin. Ben de senin kardeşimim. Bu yüzden seni kurtarmanın benim görevim olmadığını iddia edebilirim. Bir kez olsun bana yardım edip kendini kurtarmaya ne dersin?"

"Peki işim yokken bunu nasıl yapacağım?"

Tanrım. Büyü artık, dostum.

Başka tarafa bakmak zorunda kaldım çünkü bu adam acınacak haldeydi. Müdahale etmeden izleyemezdim, ki bunun iyi gitmeyeceğini biliyordum. Bu yüzden Ruby'nin işini yapmasına izin verdim ve ona haddini bildirdim.

"Bir tane bulursun. Bunun için yalvarırsın, ortaya çıkar ve yanında tutmaya değer olduğunu kanıtlarsın."

"Ama beni işe almanı sağlayamazsam, neden başkaları beni işe alsın ki?" "Tanrı aşkına," diye homurdandım, çünkü daha fazla dayanamayacaktım.

"Sızlanmayı kes. Herkes çalışıyor. Herkes faturalarını ödemek zorunda. Bir tek sen değilsin. Kız kardeşin kışını yırtarak çalışıyor ve burada babasına yardım ediyor çünkü o iyi bir insan. Ve sen ondan faydalaniyorsun. Kendine çeki düzen vermelisin."

Gözleri büyüdü ve başını salladı. Vay be. Beklediğimden daha kolay oldu.

"Nereden başlayacağımı bilmiyorum."

Sandalyemde döndüm ve onunla yüzleştim. "Erkek gibi davranmakla başla. Kız kardeşine, sana yardım etmekten başka bir şey yapmadığı halde ona kaltak dediğin için üzgün olduğunu söyle. Bunca yıldır onun parasını aldığın için üzgün olduğunu ve bunu yapmayı bırakacağını söyle. Hemen şimdi. Bakalım önce bunu yapabilecek misin, sonra belki, *belki* sana yardım ederim."

Ağzı bir karış açık bana bakan Ruby'ye bakmak için dönmeden önce birkaç kez göz kırptı.

"Özür dilerim, kardeşim. Sana sürük dememeliydim. Seni sevdiğimi biliyorsun, değil mi?" diye sordu ve sonra bana baktı.

"Ve..." Gözlerimi devirerek söyledim.

"Paranı aldığım ve her zaman baş belası olduğum için özür dilerim."

Ruby'nin yanındaki barda duran kaleme uzandım ve bir kokteyl peçetesine numaramı yazıp kaşlarımı kaldırdım. "Üzerinde beş dolar var mı?"

"Evet." Elini cüzdanına attı ve beş teklik saydı. "Biranın parasını öde."

Gözleri büyüdü ama parayı barın üzerine bıraktı.

Telefon numaramın yazılı olduğu peçeteyi ona uzattım. "Eğer onu bir şey için daha ararsan, bedava bira ya da kira parası gibi herhangi bir şeyden bahsediyorum, hatta senin saçmalıklarından şikâyet etmek için bile ararsan, teklifim geçersizdir. Bu benim numaram. Oscar kadar kibar olmayacağım. Benimle tek bir şansın var ve seni kovmakta hiç sorun yaşamam. Beni ara ve bir şeyler ayarlayalım."

Önce birasına, sonra da bana baktı. "İçkimi bitirebilir miyim, yoksa..."

Sinirle başımı salladım çünkü bu pisliğe yardım ederek ne halt ediyordum ki?

Ama bunu onun için
yapmıyordum. Onun için
yapıyordum.

Nedenini bilmiyordum ama ona yardım etmek
istediğimi biliyordum. "Sen satın aldın. İçip içmemen
neden umurunda olsun?"

Başını salladı ve elinin tersiyle ağzını silmeden ve bar taburesinden kaymadan önce kalanını yere çarptı. "Teşekkür ederim. Eve gider gitmez seni arayacağım. Ama ben avukat değilim, o yüzden benim için ne işiniz var bilmiyorum."

Hadi canım, Sherlock.

"Bu konuda endişelenme. Eğer çalışmaya istekliysen, sana yardım ederim. Ama sana daha önce de söyledim, benimle tek bir şansın var."

"Pekâlâ. Hoşça kal, Rubes." Elini kaldırdı ve kapıdan çıkarken veda ederken yüzünde zoraki bir gülümseme vardı.

Dikkatimi tekrar ona çevirdiğimde kollarını göğsünde kavuşturmuş beni izliyordu. "Bu ne içindi?"

"Bu senin içindi Queenie." Ellerimi sildim ve peçetemi tabağıma koyduktan sonra barın üzerine yirmi dolarlık bir banknot bıraktım ve ayağa kalktım.

"Ona ne yaptıracaksın?" diye sordu, sıcak küçük bedeninden yayılan öfkeyle.

"Henüz bilmiyorum. Bakalım önce arayacak mı? Eğer çalışmaya istekliyse, ona bir şeyler bulurum. Bu ona bağlı."

"Ona sadaka vermene ihtiyacım yok. Ben hallederim."

"Evet, herkesle ilgileniyorsun, değil mi?" Orada durup ona bakarken sordum. Bu lanet kadını aklımdan çıkaramıyordum. Düşüncelerimden.

Çok azmıştım ve başka kimseyi istemiyordum.

Bu daha önce hiç başıma gelmemişti ve bununla nasıl başa çıkacağımı bilmiyordum.

Birkaç gün ondan uzak durmaya çalıştım ama bu rahatsızlığımı hiç hafifletmedi.

İşte buradaydım, onun uyumsuz kardeşine yardım ediyordum.

Çünkü sadece onun etrafında olmak istiyordum. Onun birkaç metre yakınında olmak.

Sesini duyun. Çalışmalarını izleyin.

Sadece Ruby Rose'un yörüngesinde olmak istedim.

Bu beni garip bir şekilde sakinleştirdi. Kızgın ya da sinirli olsa bile hoşuma gidiyordu.

"Biliyorum. Ve hepimiz iyiyiz."

"Bakalım doğru anlamış mıyım. Pislik kardeşin sana orospu diyor ve iş için yalvarıyor, sen de onu geri çeviriyorsun. Ona senden özür dilemesini söyledim ve ona yardım etmeyi teklif ettim, sen de bana kızdın öyle mi?"

"Doğru. Bu da ne böyle? Bir keresinde asansörde yıkıldığımı gördün ve şimdi kurtarılmaya ihtiyacım olduğunu mu düşünüyorsun? Ben zor durumdaki bir genç kız değilim, River. Yardımına ihtiyacım yok."

"Çok inatçı bir kadınsın, değil mi?"

"Benim hakkımda hiçbir şey bilmiyorsun." Kaşlarını kaldırdı.

"Düşündüğünden daha fazlasını biliyorum. Ama kesin olan bir şey var: Yanlış insanlara çok kıızıyorsun. Buradaki kötü adam ben değilim."

Bana ters ters baktı. "Sen kim olduğunu sanıyorsun? Hayatım hakkında bir çeşit uzman mı? Lütfen. Ve kime kızmam gerektiğini düşünüyorsun?"

"Peki ya sana bok gibi davranan insanlar? Annen. Kardeşleriniz. Sizi kullanan ve daha fazlası için geri gelmeye devam eden insanlar. Ama elbette, sana yardım etmeye çalışan adama kızsın. Bu çok mantıklı."

"Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrin yok!" diye bağırды.

"Yardımına ihtiyacım yok. Senden gelecek hiçbir şeye ihtiyacım yok."

Tepkisi tamamen mantıksızdı ve ben de daha azını beklemiyordum.

Kadın kimseyi nasıl içeri alacağını bilmiyordu.
Ve bunu anlıyordum çünkü ben de çoğu insana
güvenmiyordum. Ama bazılarına güvenirdim.
Oğullarım. Büyükanнем. Herkesin
birine ihtiyacı vardı.

Lionel şu anda onun için o kişi olamazdı ve ikimiz de biliyorduk ki

o.

Ben de en iyi yaptığım şeyi yaptım, umurumda değilmiş gibi davrandım.

"Evet. Dizlerimin üzerinde sadece altmış saniye, değil mi Queenie?"

O kadar hızlı hareket etti ki, barı fırlatırken zamanında tepki veremedim.

Bana havlu fırlattı. "Siktir git, River."

"Bence bu hoşuna giderdi, değil mi? Belki de bu yüzden sürekli sinirleniyorsun. Hiç doğru düzgün becerilmedin. Bu senin için oldukça sinir bozucu olmalı."

"Sen bir pisliksin." Bana ters ters baktı. "Kapının kışına çarpmasına izin verme."

Gülümsemekten kendimi alamadım çünkü onu sinirli ve öfkeli görmek hoşuma gidiyordu. Cehennem kadar seksi ve ateş doluydu ve hiç kimseyi duvara çarpıp ağzını benimkiyle kapatarak susturmayı onun kadar istememiştim.

Sadece onu tatmak için.

Çözölmek üzereyken çıkardığı o küçük iniltileri duymak için.

Belki de hayal kırıklığına uğrayan bendim.

Bu kadın beni o kadar etkilemişti ki doğru düzgün düşünmiyordum. Elimi kaldırdım ve kapıdan çıktım.

Ofise döndüğümde Cassie ve kuzeni daha sonra göle gitme planları hakkında sohbet etmekle meşguldüler ve ona bir sonraki müşterim otuz dakika içinde gelene kadar beni rahatsız etmemesini söyledim.

Telefonum çaldı ve bilinmeyen bir numaraydı. "Ben

River," diye homurdandım.

"Hey, dostum. Ben Rico. Hâlâ bana yardım etmek istiyor musun?"

"Tek atış konusunda şaka yapmıyordum. Kaybedersen, gidersin."

"Anladım."

"Yarın sabah tam 8:00'de ofisimde ol. Beni buna pişman etme," diye tısladım.

"Yapmayacağım," dedi ve ben de aramayı sonlandırdım.

Masamın arkasına oturdum ve RoD grup sohbetinin **d e v a m** ettiğini gördüm, bu yüzden yetişmek için bir dakikamı ayırdım.

KINGSTON

Daily Market'ten yeni çıkmıştım ve Oscar'ın köpeği Boone bahçesine geri dönmüştü.

HAYES

Ve ben bunu umursuyorum çünkü?

NASH

Ben de aynen öyle düşünüyorum.

KINGSTON

Çünkü Oscar en iyi arkadaşıyla yeniden bir araya geldi, sizi sik kafalılar.

ROMEO

Vay anasını. Demi, Ruby'nin Midge'i Boone'u çaldığı için lokantada aradığını ve Boone'u geri vermezse tutuklanacağını söylediğini anlattı.

KINGSTON

Ruby tam bir baş belası. Henüz bir hamle yapmadın mı, kardeşim?

Sana söyledim, ortada bir şey yok. Ama Midge'in köpek hırsızı olduğuna ikna olmuş ve belli ki haklıymış.

NASH

Midge neden herkes gibi barınağa gidip bir köpek sahiplenmiyor?

KINGSTON

Pound beni üzüyor. Orayı sevmiyorum.

ROMEO

Neden? Kötü çocukluk köpek deneyimi mi? Hiç köpeğiniz olduğunu hatırlamıyorum.

Hayır. Hiç köpeğimiz olmadı. O sadece hüznü bir pislik. Super Bowl reklamı için nasıl ağladığını hatırlıyor musun?

HAYES

Nasıl unutabilirim ki? Whiskey Falls'taydık ve piç kurusu bir korkak gibi omzumda hıçkıra hıçkıra ağlıyordu.

KINGSTON

Hey şimdi! Birbiri olmadan işlevini yerine getiremeyen iki hayvanı bir araya getirdiğinizde, işim biter.

NASH

O reklamda iki hayvan mı vardı? Bira reklamı olduğunu sanıyordum.

KINGSTON

Bu reklamı izleyip de atı ve köpeği nasıl görmediniz? #adorbs

HAYES

Belki de çok sesli ağladığın için televizyon yerine seni izliyorduk.

Eğer bir daha #adorbs dersen, taşaklarını öyle bir bükürüm ki çift görürsün.

KINGSTON

Taşaklarım meme uçlarım gibidir. Çok hassastırlar. Onlara zarar verdiğinden bahsetmek bile beni rahatsız ediyor.
<winky face emoji>

Yanında bir ayna var mı, Kral?

KINGSTON

Evet. Neden? Ne kadar yakışıklı olduğumu hatırlatmak için yakışıklı yüzüme bakmamı mı istiyorsun?

Hayır. Bacaklarının arasında tutmanı ve orada hala taşakların var mı diye kontrol etmeni istiyorum, seni aptal orospu çocuğu.

ROMEO

<gülen yüz emoji>

HAYES

<kafa patlatma emoji>

NASH

Çok iyi. Sanırım onları uzun zaman önce kaybetti.

KINGSTON

Sizi temin ederim... yerlerinde sağlam duruyorlar ve hanımlar onları seviyor. <winky face emoji>

Her neyse... Bir iyiliğe ihtiyacım var. Aranızda evde yardıma ihtiyacı olan var mı? Bahçe işleri? Tamirci gibi şeyler?

NASH

Sana Cassie'yi işe almayacağımızı söylemiştim. O tamamen senin, kardeşim.

Farkındayım. Cassie değil.

ROMEO

Neden gerginim? Bu genelde King'in soracağı bir sorudur, senin değil. Sen kime yardım ediyorsun?

KINGSTON

Kim olduğunu duymak için sabırsızlanıyorum.

Önemli bir şey değil. Rico Dane iş arıyor. Oscar onu kovdu.

HAYES

Rico Dane Junior? Rico Dane Senior çok unutulmaz olduğu için mi?

NASH

İnsanların isimlerinin sonunda bir unvana ihtiyaç duyacak kadar önemli olduklarını düşünmelerinden nefret ediyorum. Herkese kendi lanet ismi verilmeli ve o isim sahiplenilmeli.

ROMEO

İlk Beefcake Heart gibi mi?

NASH

O kesinlikle bu ismi taşıyabilecek tek adam.

KINGSTON

Dur bakalım. Hepimiz burada büyük bir şeyi mi kaçırıyoruz? Rico Dane Junior Ruby'nin kardeşi, doğru mu?

Ne demek istiyorsun?

KINGSTON

Demek istediğim, bizden biri ve Cassie dışında kimseye yardım etmemiş olman garip, o da annesi büyükanneme yardım ettiği içindi, şimdi ise katlanamadığın bir adama yardım ediyorsun. Neden acaba? <el alnına vurma emoji>

NASH

İyi bir noktaya değindi.

HAYES

Rico tam bir pislik. Ona yardım etmemizi mi yoksa Ruby'ye yardım etmemizi mi istiyorsun?

ROMEO

Tam olarak benim sorum.

İnledim. Rico için olduğunu söylesem yapmazlardı. Kasabadaki herkes adamın bir işte tutunamadığını biliyordu. Kimse ona yardım etmeyi kabul etmeyecekti. Ama bir ton soruyla bombardımana tutulmak da istemiyordum.

Gerçekten önemli mi?

HAYES

Evet.

NASH

100%.

ROMEO

Kesinlikle.

KINGSTON

Sadece söylediğini duymak istiyorum, böylece daha sonra bu aynayı evine bırakabilirim ve sen de hala taşaklarının yerinde olup olmadığını kontrol edebilirsin. <kalp gözü emoji>

<orta parmak emoji>

KINGSTON

Bekliyorum.

Ruby için.

ROMEO

Tamamdır. Spor salonunda ya da evde biraz el işi bulabilirim.

NASH

Bu hafta sonu biraz bahçe işi yapmam lazım.

HAYES

Çitlerim dökölüyor ve biraz boyaya ihtiyacı var.

KINGSTON

Kalbim dolu, kardeşim. Sevgilinin kardeşine yapacak bir şeyler bulacağım.

Teşekkürler.

Telefonumu yere bıraktım ve sandalyemde arkama yaslandım. Bu pisliğe yardım etmemem gerektiğini biliyordum.

Ama Ruby'nin öne çıkıp ona yardım edecek birine ihtiyacı olduğunu biliyordum. Ve her ne sebeple olursa olsun, ben o adam olmak istedim.

OceanofPDF.com

on altı

...

Yakut

"BAŞKA BİR ŞEYE İHTİYACINIZ VAR MI?" I

Kingston, Romeo ve Hayes her zamanki masalarında otururken, River'in orada olmamasına rağmen sordum. Nash'in Cutler'la evde olduğunu biliyordum ama River'in benden kaçtığından emindim. Hayal kırıklığımı gizlemek için gerçekten çaba sarf etmem gerekti. Rico'ya yardım ettiği için onu azarladığım günden beri bara gelmemişti.

Dört gün önce.

Babamı görmek için hastaneye gittiğimde de onu görmemiştim. Genelde gittiğini bildiğim saatlerde bile gitmişim ama babam River'in o gün erken geldiğini söylerdi.

Her biri. Tek. Zaman.

O piç beni nasıl alt edeceğini biliyordu.

"Hayır, biz iyiyiz. Bunu ben hallederim." Kingston hesabı kapatmak için bana kartını uzattı.

Küçük el makinesinden geçirdim. "Demi bu gece nerede?"

"Annesiyle birlikte evde, ona evin planını gösteriyor ve bazı dekorasyon fikirleri hakkında konuşuyor. Tabii bu ev bir gün biterse." Romeo omuz silkti. "Hey, kardeşin dün geldi ve aslında ahırın yapılacağı alanı tırmıklayarak iyi bir iş çıkardı."

"Rico mu? Senin evinde miydi?" King'e kredi kartını geri verirken ve ona vermek için fişi yırtarken sordum. Kardeşimden haber alamamıştım.

Çünkü iş istediğinde onu geri çevirmiştim ve ben de ona ulaşmamıştım. Bazı sınırlar koyuyordum ve hepsinin bunlara uyum sağlaması gerekiyordu.

"Şaşırmış görünüyorsun," dedi Kingston ve yüzündeki heyecanı gördüm.

Bir elimi kalçama koydum. "Neden bana söylemek için sabırsızlandığı büyük bir sırrı varmış gibi görünüyor?"

Hayes kıkırdadı. "Her zaman böyle görünür. Dedikoducu küçük bir pislik."

Romeo yüzünde hınzır bir sırıtişla başını salladı. "Hayatı buna bağlı olsa bile kesinlikle sır saklayamazdı."

"Hey şimdi. Sen bize söylemeden önce Demi'yle aranızdaki ilişkiyi biliyordum ve bunu kendime sakladım." Romeo'ya kaşlarını kaldırdı. "Bir şey değil."

Parmaklarımı şıklattım. "Ne oluyor burada? Bana bir şey mi söyleyecektin?"

Kingston sırttı. "Ah, evet. Hepimiz *Rico Junior*'ın bizim için yapması gereken birkaç şey bulduk. Ağabeyim ona iş bulmaya çok hevesliydi. Ve biliyorsunuz, River sevmediği insanlara yardım etmeyi pek sevmez. Ve bunu kesinlikle *Rico Junior* için yapmıyor."

Kaşlarını kaldırdım. "Ona sürekli *Rico Junior* demenin bir nedeni var mı?"

"Rico Senior'u kesinlikle biz işe almadık. Demek istediğim, kardeşimin birisine Rico Junior'a yardım ettiği şekilde yardım etmek istemesinin karakterine çok aykırı olduğuydu."

Şimdi gülme sırası bendeydi çünkü Kingston Pierce çoğu zaman gülünçtü ve onu çekici bulmamak imkânsızdı. "Peki o zaman neden kardeşime yardım ediyor?"

"Sen söyle Ruby Rose," dedi kaşlarını sallayarak.

"Nereden bilebilirim ki? Birkaç gündür buraya gelmedi. Sanırım onu kızdırdım," dedim ve bunu umursamaktan nefret ettim.

"Bunu kişisel algılama. Rüzgâr River'ı kızdırabilir. Ama bir kadının onu kızdırması çok nadir görülen bir şeydir," dedi Hayes ve benimle en fazla bu kadar konuştuğundan emindim.

Romeo başını salladı ve ellerini birbirine sürttü. "Kesinlikle onun derisinin altına giriyorsun."

"Yani bana kızgın mı? Bir şey söyledi mi?" Üsteledim ve sesim bu kadar çaresiz çıktığı için kendimi tekmelemek istedim.

"Oh, tatlı, tatlı Ruby. Söylemedikleri her şeyi anlatıyor." Kingston kredi kartını cüzdanına geri koydu ve arka cebine soktu.

"Bu hiç mantıklı değil." Hayes ayağa kalktı. "Hiçbir şey söylemedi. Ama Rico'ya yardım etmemizi istedi ve bunun senin için olduğunu söyledi."

Kalbim sıkıştı ve bundan nefret ettim.

Yufka yürekli bir kız değildim, olmak da istemezdim.

Ama River onlardan kardeşime yardım etmelerini istemişti... benim için. Daha önce kimse benim için bunu yapmış mıydı?

Romeo, Hayes'in koluna dirsek atıp gülümseyerek, "Bu gece çok konuşkansın," dedi. "Güven bana. Bizden iyilik istemez ve o da bir iyilik istedi. Belli ki Rico için değildi."

Kingston, "Senior ya da Junior," diye araya girdi.

"Senin içindi." Romeo omzuma vurdu. "Sonra görüşürüz. Gidip kız arkadaşımı almam gerek."

"İyi geceler," dedim. "Demi'ye yarın Magnolia Beans'e uğrayacağımı söyle."

"Olur." Romeo arkadaşlarını kapıya doğru yönlendirdi ve Hayes zoraki bir gülümsemeyle başını salladı.

"Sonra görüşürüz, Ruby Rose." Kingston eğildi ve hüzünlü bir piç gibi yanağımdan öptü.

Sonraki kırk beş dakikayı temizlik yaparak ve kasayı kapatarak geçirdim. Kısa mesafeli eve doğru yürüdüm ve River'ın evinin önünden geçerken arabasının garajın önüne park ettiğini gördüm.

Kendimi durduramadan, ön kapısına giden yürüyüş yoluna doğru yürüdüm. İçeride bir ışık yanıyordu ve bunu hâlâ uyanık olduğuna dair iyi bir işaret olarak aldım.

Ama geç olmuştu.

Burada olmak için gerçek bir nedenim yoktu ama bir türlü uzaklaşamıyordum.

Kapıyı çaldım ve aklımdan geçen düşünceler karşısında anında paniğe kapıldım.

Burada bir kadın olabilir.

Burada birden fazla kadını olabilir. Özel hayatında ne yaptığını bilmiyordum.

Neden buradaydım ki?

Ona bir özür borçluydum ama bu kesinlikle gece yarısını geçene kadar bekleyebilirdi.

Beklemeliyim

Bu ılgınlık.

Ne düşünüyorum ben?

Tam kapı açılırken topuklarımın üzerinde döndüm. "Hey, Queenie."

Arkamı döndüm ve onu görünce ağzım açık kaldı. Koyu renk, asi, dalgalı saçlar, kalçalarına kadar inen koyu renk bir kot pantolon. Göğsü çıplak ve kaslıydı; gözlerim ağzımın kurumasına neden olan derin V'ye kaydı. Kollarını o mükemmel yontulmuş göğsünün üzerinde kavuşturmuş, kapının çerçevesine yaslanmıştı.

Birden neden orada olduğumu hatırlayamadım.

"Oh, selam. Sadece geçiyordum ve uyanık olup olmadığına bakayım dedim."

Gözleri kısıldı. "Bu saatte neden tek başına yürüyorsun?" "Bana mağara adamı gibi davranma. Kendi başımın çaresine bakabilecek durumdayım. kendim. Sanırım bunu size birçok kez söyledim." Ve şimdi neden burada olduğumu hatırladım. "Geçen gün bu yüzden tartışmıştık. Ve o zamandan beri benden kaçırıyorsun."

"Senden kaçtığımı söyleyemem. Araya biraz mesafe koyduğumu söyleyebilirim."

"Bu da aynı lanet şey. Neden araya mesafe koyuyorsun? Küçük bir anlaşmazlığı kaldıramayacak kadar hassas mısınız?" Gözlerimi devirdim.

"Hayır. Öyle bir şey değil." "Nasıl bir şey?"

"Şey, iki nedeni var. Birincisi, sana yardım etmeye ve senin için iyi bir şey yapmaya çalıştığım için bana açıkça kızgındın ve Rico'ya birkaç ek iş verdiğim için beni görmek istemediğini düşündüm."

"Evet. Bunu duydum. Aslında gelip davranışım için özür dilemek istemişim."

Dudaklarının kenarları yukarı kalktı. "Vay canına. Bir özür. Bu yüzden mi gece yarısından sonra kapımı çalıyorsun? Şu anda benden özür dileme ihtiyacı mı duydun?"

"Aşırı tepki gösterdim. İnsanların bana yardım etmesine alışık değilim. Ve sanırım senin Rico'ya yardım etmen beni geriyor."

Bakışları yumuşadı. "Bana nedenini söyle."

"Çünkü büyük olasılıkla bu işin peşini bırakacaktır. Bu da bana kötü yansır. Kanıtlamak için çok çalıştım-" Başka tarafa baktım. Ne söylemeye çalıştığımı bilmiyordum ve bu niyet ettiğimden daha derine iniyordu.

"Neyi kanıtlamak zor? Buna değdiğini mi? Annen ya da kardeşlerin olmadığını mı?"

Ben de ona baktım. "Onun gibi bir şey."

"Bana kanıtlaman gereken hiçbir şey yok Queenie. Senin kim olduğunu biliyorum. Kardeşinin kim olduğunu biliyorum."

"Yine de arkadaşlarının ona yardım etmesini mi istiyorsun?"

"Doğru. Çünkü bir molayı hak ediyorsun," dedi, bir rüzgâr etrafımızda dolaşırken ve yapraklar ay ışığının altında hışırdarken ağaca baktı.

Dili dışarı çıkıp alt dudağı boyunca kaydı ve ona doğru bir çekim hissettim.

Bu vahşi ihtiyaç ona ulaşmak için.

Bir adım daha yaklaştım ve o karanlık bakışlarıyla beni izledi.

"Uzak durmanızın iki nedeni olduğunu söylemişsiniz. İkincisi neydi?" diye sordum.

Eli boynumun yan tarafını buldu. "İkinci neden ise seni düşünmeden duramamam. Benim için nasıl parçalandığını. Adımı haykırdığında gözlerinin neredeyse altın rengine bürünmesi. O tatlı amcığını dudaklarıma değdirirken ellerinin saçlarımda dolaşması. Tat alma şeklin. Gülüşün. Kimseye ihtiyacın yokmuş gibi davranmaya çalışman. Bu yüzden uzak durdum."

Güzel. Lanet olsun. Cevap ver.

"Ya uzak durmanı istemiyorsam?"

"O zaman bunu söylemen gerekecek. Ve eğer sen de beni benim seni istediğim kadar çok istiyorsan, bunu da söylemen gerekecek."

Ne yapıyordum

ben? Burada

olmamalıydım.

Ama bir türlü ayrılamıyordum.

"Bir kez," diye fısıldadım.

Bakışları benimkileri aradı. "Lanet olası bir zamanlayıcı kurmuyorum Ruby. Eğer bu eve gelir ve bana bunu istediğini söylersen, bu altmış saniyeden çok daha uzun sürecek. Vücudunun her santimetresinin tadını çıkaracağım ve seni o kadar çok boşaltacağım ki şehirden ayrıldıktan sonra bile beni düşüneceksin."

Nefesimi içime çektim. "Sözler, sözler."

Gülümsedi. Gerçek, dolgun bir gülümsemeydi ve midem aşık olmuş bir kız çocuğu gibi d ö n ü p duruyordu.

Bu tehlikeliydi.

Riskliydi.

Bir kez asla yeterli olmaz.

"Söyle. Bana ne istediğini söyle."

Ellerim göğsünü buldu ve başımı geriye doğru eğdim. "Seninle bir gece geçirmek istiyorum. Zamanlayıcı yok. Kural yok. Ne istiyorsak onu yapacağımız bir gece."

"Bir gece," dedi eliyle saçlarımı okşayıp kulağımın arkasına sıkıştırırken. "O zaman fazla uyumamayı planlasan iyi edersin."

Kalbim kulaklarımda çarpıyordu ve onun bunu duyabildiğinden emindim. "Yarın normale dönüyoruz."

"Pekâlâ. Nasıl davranmam gerektiğini bana sabah söylemen gerekecek. Şu anda bunu düşünmek istemiyorum." Elleri arkamda hareket etti, kıcımlı kavradı ve beni kolaylıkla yerden kaldırdı. Geriye doğru yürüyüp dudaklarını dudaklarıma yapıştırırken bacaklarım beline dolandı.

Kapının kapandığını duydum.

Evinde uzaktan müzik çalıyordu. Dili ağzımın içine kaydı ve inledim. Bu adama duyduğum ihtiyaç doğal değildi.

En azından benim için değil.

Babam dışında hiç kimseye ihtiyacım olmamıştı ve o zaman bile çok genç yaşta ona ihtiyacım kalmamıştı.

İnsanlara bel bağlamak benim için iyi bir plan olmamıştı. İnsanlara güvenmek her zaman acı verici olmuştur.

Gerçekten güvenilebileceğim tek kişinin kendim olduğunu hatırlattı.

Ama River Pierce'ın puslu havasında kaybolmuştum. Tutku, arzu ve isteğin bir karışımı.

Beni evin içine taşıdı ve yere bıraktı, dudaklarını benimkilerle birleştirdi. Çekip gittiği anda onu özledim.

Ateşle oynadığımı biliyordum ama orada kaldım.

Alevlerin ortasında. Yanmaya çok istekliydim.

Gülümsedi, iri elleri yüzümün iki yanında duruyordu. "Yemek yedin mi?" "Yedim mi?" Bu soru karşısında afallayarak sordum.

"Kekeledim mi? Yemek yediniz mi diye sordum."

"Hayır. Ama aç değilim." Öne doğru eğildim ve alt dudağını ısırdım.

"En azından yemek için değil."

Hırladı. "Emin misin? Seninle sevişirken aç olmanı istemiyorum."

"Eve getirdiğin tüm kadınları besliyor musun, Vahşi Nehir?" Alay ettim ama bakışları sertleşti.

"Hayır. Ama sanırım ikimiz de senin farklı olduğunu biliyoruz."

Başımı salladım. Bunun derinlere inmesini istemiyordum. Neden bu adam kafamdaki her düşüncüyü okuyabiliyormuş gibi hissediyordum? Sanki ruhumu görebiliyordu.

Sanki kendimi bırakırsam beni yakalayacakmış gibi.

"Şu anda aç değilim."

"Tamam. Seni sonra besleyeceğim. Ama şu anda çok iyi yemeyi planlıyorum," dedi, eli bacaklarımın arasında ve eteğimin altında hareket ediyordu. Külotumu yana kaydırdı ve başım geriye düştü.

"Kahretsin," diye tısladım parmağı içime girerken.

Sonra parmağını geri çekti ve parmağını ağzına götürdü, gözleri daha önce hiç görmediğim kadar koyuydu. Parmağını dudaklarının arasında emdi ve bunu yaparken inledi.

Bu adam o kadar seksiydi ki yasadışı olmalıydı.

River'la geçirdiğim bir geceden sonra asla eskisi gibi olamayacağımı o anda anlamıştım.

Ama beni tezgahıtan kaldırdığında bacaklarım beline dolandı ve ellerim boynuna geçti.

Ve beni nereye götürdüğünü görmek için sabırsızlanıyordum.

on yedi

...

Nehir

Onu koridorun sonuna kadar **taşıdım**. Onun tadı dilimde tazeydi.

Kendimi onun derinliklerine gömmek için sabırsızlanıyordum. Ama acele etmemeye kararlıyım.

Ruby bana bir gece vereceğini söylediğinde, bunu sorun etmemeliydim.

Başkalarına teklif ettiğim tek şey buydu.

Ama bunun asla yeterli olmayacağını biliyordum. Bu yüzden bitene kadar her dakikanın tadını çıkaracaktım. Ve bu yavaş gitmek anlamına geliyordu. Kontrolde kalmak.

Bu sadece benim için bir sikiş değildi.

Ne olduğunu bilmiyordum, çünkü şimdiye kadar seks hep böyle olmuştu.

Ama bu farklıydı. O

farklıydı.

O *çok* farklıydı!

Onu yatağıma bıraktım ve bir kahkaha kriziyle zıpladı. Ruby'nin kahkahasını duymak bana özel bir şeye tanıklık ediyormuşum gibi hissettiriyordu. Kazandığınız bir şeye. Değer verdiğiniz bir şey.

Ayağa kalktı, kışını topuklarına dayayarak odama göz gezdirdi. "Tam senlik."

"Öyle mi? Nasıl yani?" Eğildim, dizlerim kalçalarının arasında hareket ederken onu arkaya yatırdım ve içime aldım. Koyu renk saç dalgaları etrafını sarmıştı.

göğsü hızla inip kalkıyordu.

"Biraz karanlık ve gizemli. Siyah yatak takımı. Karamsar bir ışıklandırma." Gülümsedi ve o kadar seksiydi ki onu yatağında görmeyi hak edecek ne halt ettiğimi bilmiyordum.

"Hiç ışık yanmıyor. Perdelerin arasından gelen ay." "Ve işte orada. Moody, tıpkı ışık gibi."

"Pek gizemli biri sayılmam," dedim ve eğilip çenesini öptüm.

"Güven bana, sen gizemlisin."

Dudaklarım boynunda gezindi. "Benimle ne görürsen onu alırsın."

Dilim boynundan ve göğsünden aşağıya doğru bir yol izlerken, tişörtü göğüslerinin arasında alçalırken mükemmel göğüslerinin arasında hareket ederken yukarı doğru kalktı.

"Çoğu zaman içine kapanık, temkinli bir adam görüyorum," diye fısıldadı.

Yatağımdayken bir kadınla konuşmaya alışık değildim ama nedense Ruby'nin sesi hoşuma gitmişti.

Başımı kaldırdım ve bakışlarım onunkilerle kilitlendi. "Kendime saklıyorum çünkü böyle olmasını seviyorum. Daha fazlasına ihtiyaç duymamam dışında özel bir nedenden dolayı korunmuyorum."

Gülümsedi. "Bir elmanın iki yarısı gibiyiz. Ben de aynı şekilde hissediyorum." "O zaman endişelenecek bir şey yok." Parmaklarım elbisesinin eteğini buldu.

Tişörtünü yere atmadan önce başının üzerinden çekebilmem için kollarını kaldırdı.

Ve sik beni.

Kırmızı danteller diri göğüslerini örtüyordu ve onu gördüğümde neredeyse pantolonuma boşalıyordum.

Dantelli kumaşla kaplı bir kadının göğüsleri beni daha önce hiç azdırmamıştı.

Ama işte buradaydık.

"Tanrım. Şu haline bak," dedim, parmaklarım onun sert tepelerinin üzerinde geziniyordu. Bu kadar güzel olmasıyla baş edemiyordum.

Gözleri hafifçe sulandı; dudakları onu öptüğüm yerden şişmişti ve dişleri sanki bir şey söylememek için kendini durdurması gerekiyormuş gibi sulu alt dudağına battı.

Kumaşı aşağı çekerek göğüslerini ortaya çıkardım ve öne eğilip dilimle oynatmadan önce parmaklarımla meme uçlarını çimdikledim.

Kalçalarını altımda sallamaya başladığında dışarıda dönüyor ve her biriyle tekrar tekrar dalga geçiyordu. Elim sutyenini açmak için arkasına gitti çünkü aramızda hiçbir şey olmasını istemiyordum. Askılarını kollarından aşağıya çektim ve mükemmel göğüslerinden birini ağızımla kapatırken gömleğiyle birlikte yere düşmesine izin verdim.

Bunu haftalardır düşünüyordum ve şimdi o buradayken, onun her şeyini istiyordum.

Dudaklarımı diğer tarafa kaydardım, kalçaları altımda daha hızlı dönerken onu tekrar tattım.

Ağızım memelerinin üzerindeyken nefesleri sert ve hızlı geliyordu. Kahretsin, bundan zevk alacaktım.

"River." Nefes nefese kaldı. "Bu çok fazla."

Ona bakmak için geri çekildim. "Kemerini bağla. Daha yeni başlıyorum Queenie."

Ayaklarımın üzerine geri oturdum ve parmaklarım güzel amını örten cimri danteli izlerken eteğini bacaklarından aşağı çektim. Külotunu bacaklarından aşağı çekip onu içime almadan önce parmaklarımla kenarlarını okşadım. Elim kalçalarının arasında hareket etti, onu sıırılsıklam buldu ve ağızım tekrar göğsünü kapladı. Bir parmağımı içine daldırıp duvarlarının etrafımda gerildiğini hissederken dilim sert tepesinin etrafında dönüyordu. Başparmağım klitorisini buldu ve bir saniye eklemeyen önce parmağımı içeri ve dışarı kaydırduğımda bana karşı eğildi. Sarsılmaya başladığını hissettiğimde ağızım göğüslerini yuttu.

"Aman Tanrım," diye fısıldadı. Çılgınca kıvrandı, parmakları saçlarımı buldu ve tekrar tekrar nefes alırken sertçe çekiştirdi.

Hareket etmeye devam ettim, zevkin her zerresini yaşamasına izin verdim. Tatlı ağzından kaçan küçük sesleri seviyordum.

Onu görmek için başımı kaldırdım. Gözleri yarı açıktı ve nefes almaya çalışırken dudakları aralanmıştı. Koyu renk saçları dağınıktı ve teni ter tabakasıyla kaplıydı.

Daha önce hiç bu kadar güzel bir şey görmemiştim.

Ruby Rose'un benim için parçalanması, şimdiye kadar yaşadığım her şeyden daha iyiydi.

Nefes alış veriş durulduğunda elimi geri çektim ve saçlarını okşayarak muhteşem yüzünden uzaklaştırdım. "Mükemmel göğüslerin var."

"Mükemmel parmakların var. Ve mükemmel dudakların."

Öne doğru itip yanına uzanırken kıkırdadım. Baş göğsüme yaslandı ve ben de kollarımı ona doladım. Onu soluyarak

içi

nd "Aletimin neler yapabileceğini görene kadar bekle."

e. Omuzları bana karşı sarsıldı ve kıkırdadı. "Eminim o sadece en az geri kalanınız kadar etkileyici."

"Sanırım en iyi özelliğim o olabilir."

Bana bakmak için dirseğini kaldırdı. "Kardeşime yardım ettiğin için teşekkür ederim. Bu konuda bir sürtük gibi davrandığımı için özür dilerim. Kimsenin bana yardım etmesine alışık değilim. Ben de buna alışkınım, biliyor musun? Bu yüzden nasıl başa çıkacağımı bilemedim."

"Böyle mi özür dileteceğim sana? Seni tekrar tekrar boşaltacağım ve sen de benim elimde oyuncak mı olacaksın?" Alay ettim.

"Demek istediğim, tüm vücudum karıncalanırken kızgın olmak zor," dedi eli aramızda hareket ederken ve kot kaplı aletim boyunca okşarken.

Kotumun düğmesine uzanıp fermuarı indirdiğinde tısladım, elini bir saniye daha bekleyemeyecekmiş gibi külotumun içine soktu.

Kotumu ve külotumu aşağı ittim, elini şaftımda aşağı yukarı gezdirmeye devam ederken sikimin serbest kalmasına izin verdim. Ağzım onunkini buldu, dillerimiz birbirine karıştı, daha fazlası için çaresizdik.

"Ruby," dedim, geri çekilerek. "Şu anda senin içinde olmam gerekiyor."

Başını salladı, nefes alış verişini bir kez daha çılgıncaydı. Ayağa kalktım, pantolonumu ve külotumu bacaklarımdan aşağı ittim ve bir kenara attım.

Ruby dirseklerinin üzerine kalktı ve beni izledi. Dili alt dudağı boyunca kayarak beni hiç olmadığı kadar sertleştirdi. Komodinin çekmecesini çekip açtım, bir prezervatif aldım ve ambalajın üstünü yırtarak prezervatifi yırtmadan olabildiğince hızlı bir şekilde üzerimi kapattım.

"Hatırladığımdan daha da etkileyiciymişsin. Seni tamamen çıplak görmek, kollarını kaplayan o mürekkeple - lanet olsun, sen tam bir paketsin."

Tekrar üzerine tırmandım, gözlerim onunkilerle kilitlendi. "Ve sen çok güzelsin. Bana binmeni istiyorum. Tempoyu ayarla. Kendini nasıl iyi hissediyorsan öyle yap." "Sana ne iyi geliyor?" diye sordu ve ben onun bu yönünü görmeye bayıldım. Çok sert bir dış görünüşü vardı, ama bunun altında çok tatlıydı.

Dış cephe.

Hassas ve gerçek.

"Beni saran amcığın tek umursadığım şey. Kontrolü ele almanı istiyorum."

"Memnuniyetle." Onu da yanıma alarak yuvarlanırken sesi tamamen alaycıydı. Ben sırtüstü yatıyordum, o da üstüme yerleşti, bir bacağı iki yanımda duruyordu.

Mükemmel.

Yuvarlak göğüsleri, uzun saçları etrafına dökülüyordu. Parmaklarım göğüslerinin arasında ve düz karnı boyunca ilerledi, sonra bana doğru yaklaşırken kalçalarını kavradı.

Ben inerken benimle alay ediyordu.

Aletimi kavradı ve yavaşça aşağı kaydırmadan önce girişi boyunca hareket ettirdi. Bakışları benimkinin üzerindeydi. Ay ışığı onun muhteşem bakışlarındaki her şeyi görmeye yetecek kadar ışık veriyordu.

Koyu safir, zümrüt yeşili ve altın patlamaları.

Beni santim santim içine aldı.

Onun tarafından büyülenmişim.

Durakladı, mükemmel ağzından bir iç çekiş kaçtı. Bedenime alışmaya çalışıyordu ve bu çok seksiydi.

"Nefes al," dedim ve gözleri benimkilerle kilitlendi. "Bunu kaldırabilirsin Queenie. Hepsini."

Ellerim göğüslerini avuçlamak için yukarı doğru hareket etti ve tam da neye ihtiyacı olduğunu bilerek meme uçlarıyla oynadım. Baş geriye düştü ve her yerimi içine alana kadar şaftımdan aşağı doğru kayd.

Onu etrafımda hissettiğimde dudaklarımdan vahşi bir inilti

kaçtı. Bu kadın benim için yaratılmıştı.

Ritmimi bularak hareket etmeye başladı.

Sırtımı yatak başlığına dayayarak öne doğru oturdum, ellerim beline dolandı, ağzım göğsünü kaplarken sırtında aşağı yukarı gezindi.

Doyamadım.

Ve bana bindi, ilk başta yavaştı.

Ritmimizi bulduk ve hiçbir şey daha iyi

hissettirmemişti. Beni itiş kakışla karşıladı ve daha hızlı hareket ettik.

Daha

sert.

Needier.

Uzandım, parmaklarımı saçlarına doladım ve ağzını kendime doğru çektim. Dilimin üzerinde adımı haykırdığını hissetmek istiyordum.

geldi.

Beni unutana kadar sürmeye devam etti.

Etrafımda sıkılaştığını hissettim ve öpüşmemiz inlemeler, pantolonlar ve çaresizliğin bir karışımıydı. Ama onu orada tuttum.

Her şeyine ihtiyacım var.

Başı geriye düşmeden önce dudaklarıma karşı adımı inledi ve o güne kadar tanık olduğum en görkemli şekilde paramparça oldu.

Göğüsleri zıpladı ve saçları kalçalarımın üst kısımlarını sıyırdı ve kalçalarını kavradım ve onunla birlikte uçurumun kenarına gitmeden önce üç kez daha içine girdim.

"Siktir," diye tısladım, zevkin son zerresine kadar sürmeye devam ederken. Öforik bir şeydi.

Hatta o anda hayatımı değiştirdiğini bile söyleyebilirim.

Seks konusunda duygusallaşan bir adam değildim ama bu bir üst seviyeydi.

Bu çok güçlü ve güzeldi ve daha önce yaşadığım hiçbir şeye benzemiyordu.

Ne yapacağımı bilemedim.

Öne doğru düşüp üzerime yığıldı ve odadaki tek duyulabilir ses nefeslerimiz oldu.

Onu yana yatırdım ve ipeksi, uzun, siyah saçlarını yüzünden uzaklaştırdım. Dudakları aralandı, bana bakarken gözleri altın sarısı parlıyordu ve orada öylece uzanıp birkaç saniye birbirimize baktık.

"Bu... etkileyiciydi," dedi, sesi ipeksi ve seksiydi.

Onu kaydırdım ve yavaşça dışarı çektim, içinde olmadığım anda onun hissini özlediğim gerçeğini işlemeye çalıştım.

Bu çılgınca bir şeydi, çünkü normalde seks biter bitmez çıkış stratejim üzerinde çalışmaya başlardım.

Ama onu burada tutmak istedim.

Kendimi tekrar tekrar onun içine gömmek için.

"Bu kelimenin az önce olanları tam olarak ifade ettiğini sanmıyorum," dedim, sesimi hafif tutarak çünkü anlaşma buydu.

Tek ve bitmiş.

Ayağa kalktım ve banyoya doğru ilerledim, prezervatifi çıkardım ve çöp kutusuna atmadan önce ucuna bir düğüm attım. Aynaya bakmak için döndüm ve yüzüme biraz su sıçrattım.

Sadece gerçekten iyi bir seksti. Fazla düşünme.

Yatak odasına geri döndüğümde yatakta doğrulup kıyafetlerine uzanıyordu.

"Bir yere gitmiyorsun. Bir gece demiştin, ben de sana acele etmeyeceğimi söylemiştim."

"Bana pek sarılacak biri gibi gelmedin." Sesi tamamen alaycıydı.

"Ben değilim." Bir elimi saçlarımda gezdirdim ve yatağa geri dönerek onu yanıma çektim. Ne yapıyordum ben böyle?

"Beni rehin mi tutuyorsun?" dedi kahkaha atarak.

"Bir anlaşma yapmıştık. Ben üzerime düşeni yapıyorum. Ayrıca, birkaç tur daha atmak isteyebilirsin," dedim.

O kendi tarafına döndü, ben de aynısını yaptım, böylece birbirimize bakıyorduk. "Tamam. Güneş doğana kadar seninim."

"Sonra ne olacak? Sen bir vampirsin ve gün ışığında ortadan mı kayboluyorsun?" Dişleri alt dudağına battı. "Onun gibi bir şey."

Saçlarını okşadım ve parmaklarım boynundan aşağıya, göğüslerinin üzerinde gezindi. "Hiç bu kadar mükemmel memeler görmemişim. Cidden, sanat eseri gibiler."

Başını kahkahalarla geriye eğdi. Onun bu yönünü görmeye bayılıyordum, hafif ve rahat. "Bu çok şiirsel. Onlardan hiçbir zaman çok etkilenmedim. Büyük değiller ama çok küçük de değiller. Sadece... ortalama."

"Onlarda sıradan bir şey yok," dedim, parmaklarım birinden diğerine geçiyordu ve meme uçları artık camı kesecek kadar sertti. "Mükemmel bir avuç dolusu, güzel pembe meme uçları var, yeterince dolgunlar, yine de ağzımı etraflarına dolayabiliyorum."

"Aman Tanrım," diye inledi. "Göğüslerim hakkında konuşmayı kes." "Tamam. Onlara dokunmaya devam edebilirsem, onlar hakkında konuşmayı bırakacağım." "Güneş doğana kadar seninler, unuttun mu?"

"Hatırlıyorum, Queenie."

Birkaç dakika sessiz kaldık ve şimdi parmaklarını kolumda aşağı yukarı gezdiriyordu.

"Bana sahip olduğun mürekkepten bahset. Tüm renkleri seviyorum ve yazıları çıkarmaya çalıştım ama bunu yapabilmem için asla yeterince uzun süre hareketsiz durmuyorsun," diye fısıldadı.

"Annemle babamın isimleri burada yazılı," dedim ve bir elimi onunkinin üzerine koyup sağ omzuma götürdüm.

"Sen küçükken vefat ettiler, değil mi?" diye fısıldadı.

Yine sessizdi. Bu kimseyle konuştuğum bir şey değildi. Kingston'la bile bu konuyu çok sık konuşmazdım.

"Ben beş yaşındayken bir araba kazasında öldüler. O zaman Kingston ve ben Magnolia Falls'a, büyükannem ve büyükbabamla yaşamaya taşındık."

Parmakları tekrar kolumda gezinmeden önce bir an sustu. "Çok üzgünüm, River. Arabada sadece onlar mı vardı?"

"Hayır. Ben arka koltuktaydım. Doğum günüm için beni ilk hokey maçına götürüyorlardı. Görünüşe göre küçükken hokey oyuncusu olmak istemişim," dedim, boğazımın arkası yanmaya başlamışken ses tonumu hafif tutmaya çalışarak. Bu konu hakkında konuşmayı sevmiyordum.

"Yaralandın mı?"

"Altı ayımı hastanede, iyileşme sürecinde geçirdim. Büyükannem tüm bu süre boyunca benimle kaldı."

"King seninle arabada değil miydi?"

"Gitmek için çok küçük olduğum için bakıcısıyla evdeydi. O zamanlar bir Labrador yavrusu kadar dikkati vardı. Şimdi de aynı şekilde. Onlarla ya da o dönemle ilgili pek bir şey hatırlamıyor, sanırım bu hem bir lütuf hem de bir lanet."

Bir dirseğinin üzerinde doğruldu, bana bakarken bir elini göğsüme dayadı. "Ama onları hatırlıyorsun? Kazayı hatırlıyor musun?"

"Onlarla ilgili bir şeyler hatırlıyorum. Sanırım bizi nasıl sevdiklerini. Annemin gülümsemesini ve babamın kahkahasını hatırlıyorum. Hastanede olduğumu ve gerçekten çok üzgün hissettiğimi hatırlıyorum. Ama bu kadar derin."

Parmağını kaşlarımın üzerinde, burnumun köprüsünde ve alt dudağımda gezdirdi. "Bu oldukça derin. Bu anılar kolay olamaz."

"Olur böyle şeyler, değil mi?"

Başımı salladım. "Evet, sanırım böyle şeyler olur. Ama bu yas tutamayacağın, üzülemeyeceğin ya da bununla mücadele edemeyeceğin anlamına gelmiyor."

"Tamam, Dr. Rose. Bugünlük bu kadar psikanaliz yeter." Onu aşağı çektim ve kollarımı etrafına doladım.

Kollarımda bir kadınla hiç yatmamıştım.

Hiç istemedim.

Ama onu gerçekten burada tutmak istedim. En azından şimdilik.

onsekiz

...

Yakut

Güneş perdelerin arasından geliyordu ve gözlerimi korumak için elimi kullandım. Altımda bir şey kıpırdadı ve hızla döndüğümde River'ın bedeninin üzerine yayılmış olduğumu fark ettim.

Gecenin anıları gözümün önüne geliyordu.

Uyuyakalmıştık ve gecenin bir yarısı ikinci raunt için uyanmıştık. Sonra beni mutfağa götürüp peynir, kraker ve meyve yedirdi, ben de onunla dalga geçtim.

Bira ve pizza artıklarıyla dolu bir buzdolabı bekliyordum. Ama River'ın içinde bir sürü yiyecek vardı. Evi tertemizdi. Hayal ettiğim gibi vahşi bir çocuk gibi yaşamıyordu.

Sonra üçüncü tura geçtik ve ben birkaç saat önce uyuyakalmışım.

"Hey," dedi, sesi hırçındı. "Nasıl hissediyorsun?"

Hafifçe yer değiştirdim ve inledim çünkü seks yaptıktan sonra hiç olmadığı kadar ağrımişti.

Ayrıca bir gecede hiç üç kez seks

yapmamıştım. Hiç saatlerce de sürmemişti.

Ve River kadar iri biriyle hiç birlikte olmamıştım.

"Bu sabah kesinlikle biraz ağrım var," diye itiraf ettim, çünkü buradan çıkmaya çalıştığımda bunu saklamak mümkün olmayacaktı.

Sanki ona evin yandığını söylemişim gibi öne fırladı. "Seni incittim mi?"

Kıkırdadım. "Hayır. Aletin alışılmadık derecede büyük ve bunu birkaç kez yaptık. Bu alışık olduğum bir şey değil." Seks sırasında orgazm olmaya da alışık değildim.

Hepsi. Üç. Times.

Parmakları ve diliyle geçirdiğim zamanı saymıyorum bile. Bu sabah acı ve doymuşluğun garip bir karışımıydım.

Bakışları daraldı ve sabahın ilk saatlerinde çok seksi görünüyordu. Arzu ve rahatsızlığın garip, cehennem gibi bir yerindeydim. Onu tekrar kendime çekmekten başka bir şey istemiyordum ama şu anda seks yapma düşüncesi beni aynı anda hem kıvrandırıyor hem de irkiltiyordu.

Yataktan kalkmış ve banyoya doğru adım atıyordu. Açılan suyun sesi beni öne doğru oturttu. Hâlâ çıplak olduğumu hatırladığımda üzerimi örtmek için çarşafı çektim. Üstünde tek bir giysi olmadan bana doğru geldi; bir kez daha sertleşmişti ve onu içime çekerken gözlerim büyüdü.

Vahşi, asi siyah saçlar, güçlü kaslar, renkli mürekkep ve dünyadaki tüm güven.

Elime uzanıp beni omzunun üzerinden fırlatırken tereddüt bile etmedi.

Çıplak.

Çırlıçıplaktım ve piç kurusu beni bir bez bebek gibi omzuna atmıştı.

Kıçına bir tokat attım ve kahkahalarımın rağmen kızgınmış gibi davranmaya çalıştım. "Ne halt ediyorsun sen?"

Beni doğruca geniş duşakabine taşıdı ve sıcak su fışkiyesinin altında ayaklarımın üzerine yatırdı ve içeri girip önümde durdu. İnançsızlıkla başımı salladım, ancak bunun çok iyi hissettirdiğini itiraf etmezsem yalan söylemiş olurum.

Su yakışıklı yüzüne sıçrarken sadece gülümsedi ve vücut yıkayıcısına uzanıp ellerine döktü. Elimi uzattım ama beni görmezden geldi.

"Arkanı dön," diye emretti, ben de kaşlarımı kaldırarak meydan okudum ama dediğini yaptım çünkü dün gecedен kalma bir tür seks sersemliği içinde olduğum için şu anda istediği her şeyi yapabilirdim.

"Orada garip bir şey yapmasan iyi edersin," diye omzumun üzerinden homurdandım.

Sabunlu elleri omuzlarımı bulup onlara masaj yaparken kulağıma doğru kıkırdadı. Başparmakları boynumun alt kısmına ve kafa derime doğru bastırdı ve işim bitti.

Elinde macun gibi.

Elinde çıplak bir macun.

Başka bir şişeye uzandı ve saçlarımı yıkamaya başladı, zaman ayırdı ve kafa derime masaj yaptı. Bu bir baş orgasmı gibiydi ve elinde tuttuğu ayrı bir hortumla saçlarımı duruladığında gözlerim kapanırken inledim. Yukarıdan üzerime yağmur yağmaya devam ediyordu. Saçımı duruladıktan sonra kremlemeye başladı.

"Ek iş olarak kuaförlük mü yapıyorsun?" diye sordum, sesim şakacıydı. Gözlerim kapalıydı ve sırtımı onun göğsüne yaslamıştım.

"Pek avukat gibi davranmadığımı belirtmiştiniz, değil mi?"

Kıkırdadım ve o da saç kremimi durulayarak saçımdan çıkardı. "Demek bir kuaförde ek iş yapıyorsun?"

"Uzun zamandır kendi saçımı yıkıyorum, bu yüzden seninkini yıkamak o kadar da zor değil." Beni kendisine doğru çevirdi.

"Geceyi onlarla geçirdikten sonra tüm sevgililerinizin saçlarını yıkıyor musunuz?"

"Hiç bir kadınla duş almadım, bu yüzden saçlarını kuruyken yıkamak garip olurdu." Bakışları daraldı. "Bacaklarını aç."

Benden ne yapmamı istediğini anlamadan önce, *daha önce hiçbir kadınla duş* almadığım yorumunu hâlâ sindirmeye çalışıyordum. "Neden? Ne yapıyorsun?"

"Tartışmayı bırak ve lanet olası bacaklarını aç," diye tısladı, dizlerinin üzerine çöktü ve başını kaldırıp bana baktı. Yanaklarından su damlacıkları süzülüyordu ve dudaklarının kenarları yukarı kalkmıştı.

Tanrım, çok güzel bir adamdı.

Ayaklarımı birbirinden ayırdım ve neyin peşinde olduğundan emin olamadığım için nefesimi içime çektim. Vücut yıkayıcısına uzandı ve bacaklarıma masaj yapmadan önce ellerine döktü ve sonra çok nazik bir şekilde

Onlar.

Vay anasını.

Normalde bu tür bir bakımı dehşet verici bulurdum ama her nedense seksi, romantik ve tatlıydı.

Birkaç saat önce beni mahvetme şeklinden sonra tamamen beklenmedik bir şeydi. Pis bir ağzı vardı ve hiç geri durmadı.

Ve her saniyesini sevmiştim.

Ama bu?

Bu, birinin aşk kitaplarına koyduğu türden bir şeydi. Karnımın alt kısmını öperken beni nazikçe okşamaya devam etti.

Sonra ayağa kalktı, elindeki başlığa uzandı ve sabunlu bedenimi duruladı.

"Teşekkür ederim," dedim boğazımda bir yumru oluşurken. Hiç kimse benimle böyle ilgilenmiş miydi?

Hiçbir şey söylemedi, sadece suyu kapattı, kapıyı açtı ve bir havlu uzatıp vücuduma sardı. Sonra bir tane daha aldı ve duştan çıkmadan önce onu da beline sardı. Makyaj masasının altındaki dolabı açtı, daha küçük bir el havlusu çıkardı ve saçlarımı taramaya başlamadan önce kurulamaya başladı. Arkamda dururken aynadan onu izledim.

Bu konuda hiç şaka yapmadım çünkü benim için bir anlamı vardı.

Ona ağrım olduğunu söylemiştim ve o da beni daha iyi hissettirmek için elinden geleni yapmıştı.

Bunda komik bir şey yoktu. "Daha iyi misin?" diye sordu.

"Evet. Teşekkürler."

"Yani, bana koca bir gece verdin. Seni buradan darmadağın gönderemezdim, değil mi?" Onu yatak odasına kadar takip ettiğimde kıkırdadı.

"Güneş doğmadan gitmiş olmam gerekiyordu," diye takıldım, çünkü yine şakacı şakalaşmalarımıza geri dönmüştük.

"Seni çok geç saatlere kadar uyutmadığıma göre, sanırım birkaç saat uzatmamızda bir sakınca yok."

"Sanırım kuralları esnetmek ve seninle biraz daha fazla zaman geçirmek olabilecek en kötü şey değil."

"Bu bana söylediğin en güzel şey olabilir, Queenie."

Gülmekten başım arkaya düştü. Bu kadar güldüğüm bir zamanı hatırlamıyordum.

Bir çekmece açtı ve bir çift siyah boxer külot çıkardı, ben de külotuma ve sütyenime uzanıp giyinmeye başladım. Başına bir tişört geçirdi ve yeni bir kot pantolon giydi, tam o sırada telefonu komodinin üzerinde titreşti. Ben eteğimi bacaklarıma kadar sıyırıp tişörtümü başımdan çekiştirirken o da okumak için aşağıya baktı.

"Hey, Demi'nin annesi şehir dışında ve Romeo orada barbekü yapacaklarını söyledi. Yemek yer, gölde yüzer, biraz rahatlarız. Gitmek ister misin?" diye sordu, en ufak bir tereddüt bile göstermeden.

Telefonum çantamda titrerken boğazımı temizledim. Elimi uzattım ve Demi'den gelen, beni davet eden mesajı okudum.

"Bana mesaj attı. Bilmiyorum. Yapmam gereken şeyler var." "Bugün Cumartesi. Bar geç saate kadar açık bile değil ve Doreen her zaman hafta sonları erken vardiyada çalışıyor, değil mi?"

Oflayıp pufladım ve siyah botlarımı giyip bağcıklarını bağlamak için oturdum. Bir yerlere gitmem istenmesine alışık değildim. Normalde hep çalışırdım. Ya da kendi başıma takılırdım. Dereck'le çıkarken yemeğe ve bazen de sinemaya giderdik. Ama ikimiz de çok çalışıyorduk ve ben ek işlerden hoşlanmıyordum, bu yüzden daha fazlası için zorlamamasını takdir ediyordum.

"Bana bak," dedi, sabrının tükenmekte olduğunu açıkça belli ederek.

Yüzümü ona döndüm. "Evet, Majesteleri."

"Az önce dizlerimin üzerine çöküp amını yıkadım, o yüzden bu tavrından vazgeçmeye ne dersin?" Sırttı.

Ağzım açık kaldı. Bu adamın yüz­süz­lüğü. "Bunu yapmanı ben istemedim."

"Yapmak zorunda değildin. Söylediğim bu değil." Bir elini saçlarında gezdirirken inledi. "Dinle, bunu yaptığım için mutluydum. Şimdiye kadar tanıdığım en iyi amcığa sahipsin."

Şimdi yine gülüyordum. "Kim bilebilirdi ki? Ödüllü bir vajina ve altın madalyalı göğüsler."

Başını salladı, yüzüne hınzır bir sırıtma yayıldı. "Her neyse, fazla düşünmeyi bırak. Bu lanet olası bir barbekü. Burada kimse evlenme teklif etmiyor. İkimiz de bunun ne olduğunu biliyoruz. Tek seferlik. Ben anladım. Sen de anladın. Ama yine de birbirimizi her gün barda ve hastanede göreceğiz, yani arkadaşlarla birlikte hamburger yemememiz için bir neden yok."

"Ahhh... işte yine şair. Güzel. Yemek yiyebilirim. Görünüşe göre, duşta hissedilmek gerçekten bir kızın iştahını açıyor."

Geleceğimi bildirmek için Demi'ye mesaj attım ve arabasının yolcu kapısını açarken onu ön kapıya ve dışarıya kadar takip ettim.

Ona bakakaldım. "Eve yürüyorum. Kıyafetlerimi değiştirmem lazım."

"Sert bir boğadan yeni inmiş gibi yürüyorsun. Seni eve bırakacağım. Bin şu lanet arabaya."

"Tam bir centilmen," diye tısladım, çünkü sanırım bu sadece bizim şakamızdı. Belki de bu sabah fazla nazik davranmıştık ve işleri normale döndürmemiz gerekiyordu. Yolcu koltuğuna tırmandım ve o da kapıyı sertçe çarptı.

Kafirler.

Beni sessizce eve bıraktı ve bu beni rahatsız etti.

"Yani şimdi benimle konuşmuyor musun?"

"Biliyor musun, bu şehirde benimle bir gece geçirip eve bırakılmaktan rahatsız olmayacak pek çok kadın var. Sanki seni öldürecekmişim gibi davranıyorsun." Elleri direksiyonu o kadar sert kavırıyordu ki eklemlerinin beyazlığını görebiliyordum ve gülmekten kendimi alamadım.

Bana baktı ve ters ters baktı, ben de gülmeye devam ettim çünkü artık başlamıştım ve duramazdım. Arabayı evimin önüne çekti ve yüzünü bana döndü.

"İşin bitti mi?"

Kendimi toparladım. "Özür dilerim. Beni öldüreceğini sanmıyorum."

"Sadece gülüyorsun çünkü...?" Kaşlarını kaldırdı.

"Çünkü duyguların incindiğinde çok tatlı oluyorsun." Omuz silktim.

"Duygularımı incittiğim pek söylenemez. Bu benim tarzım değil. Bu kadar saçmaladığın için kırıldım. Biz seviştik. O kadar da büyütülecek bir şey değil." Vay be. Gerçekten çok sinirlenmişti. Burada benim huysuzluğumdan daha fazlası olduğunu hissediyordum çünkü bu kesinlikle yeni bir şey değildi.

"Öncelikle, beni eve bırakmanı istemememin nedeni, kıyafetlerimi değiştirdikten sonra seninle barbeküye gelmemi isteyeceğini ve herkesin aramızda bir şeyler olduğunu düşüneceğini düşünmemdi."

Gözlerini devirdi ve sonra onu sıkıyormuşum gibi pencereden dışarı baktı. "Bunu sana söylemekten nefret ediyorum Queenie. Herkes şimdiden aramızda bir şeyler olduğunu düşünüyor. Kingston seviştikimize ikna olmuş durumda. İkinci şey ne?"

"İkinci bir şey olduğunu nereden biliyorsun?"

"Çünkü *'her şeyden önce'* dediniz, bu da genellikle başka bir şey olduğunu ima eder."

"Peki. İkincisi," dedim, boğazımı temizleyerek çünkü bununla onu gücendireceğimden emindim. "Seks yapmamız konusunda çok savunmacı görünüyorsun ve

O kadar da büyük bir şey olmadığını söyledim ama sanırım hoşuna gitti. Ve bence bu seni korkutuyor."

"Çıldırdığımı mı düşünüyorsun?" Sırıttı.

Ukala piç.

"Tekrar söyleyeyim mi, daha yavaş?" Ona yaklaştım, sinir bozucu bir şekilde yavaş konuşurken ağzım onunkinden bir nefes uzaktaydı. "Bence... sen... çıldırıyorsun... bayılıyorsun."

Bana ters ters baktı ve kendimi durduramadan öne atılıp onu öptüm.

Onu öptüm.

Bunun tek seferlik bir anlaşma olduğu konusunda ısrar ettikten sonra. Onunla barbeküye gitmeyeceğim konusunda ısrar ettikten sonra.

Güpegündüz arabasının ön koltuğunda bir adamı hırpalıyordum.

Vahşiler gibi öpüşürken beni orta konsolun üzerinden kucağına çekti.

Ona bakmak için geri çekildim ve kendinden oldukça memnun görünüyordu. "Hâlâ korkan ben miyim?" Gülümsedi.

Kucağından inip tekrar yolcu koltuğuna oturdum. "Bu sadece bir veda öpücüğüydü, bilirsin işte, saçımı ve kadınlık işlerimi yıkadığın için teşekkür etmek için."

Başı geriye düştü ve kahkahalar arabanın içinde yankılandı. "Senin kadın işin mi? Çok uygun, Queenie."

İnledim. "Güle güle, River. Barbeküde görüşürüz."

"Seni bırakmayı teklif ederdim ama kimsenin bir şeyler döndüğünü düşünmesini istemem." Alaycı bir tavır takındı. "Tabii az önce bana bir ağaç gibi tırmandığınızı gören meraklı komşulardan biri değilse. Magnolia Falls'ta laf çabuk yayılır."

Ona ters ters baktım ve arabadan dışarı ittim. "Kendini övme.

Bu iş bitti."

"Beklemede, bu öğleden sonra ellerini kendine saklayabilirsin." Göz kırptı.

Kapıyı çarparak çıktım ve hışımla ön kapıya doğru yürüdüm.

Kesinlikle sinirlenmişim ama yüzümdeki gülümsemeyi silemiyordum.

on dokuz

...

Nehir

Kingston, "Bugün biraz keyifsiz görünüyorsun," dedi, Çünkü Tanrı korusun, kardeşim düşündüğü her şeyi yüksek sesle söylemiyordu.

"Burada oturmuş, her zaman yaptığım gibi sizlerin konuşmasını dinliyorum. Ne durumdayım?"

"Bilmiyorum. Size farklı görünüyor mu?" diye sordu ateş çukurunun etrafındaki sandalyelerde oturan Romeo, Hayes ve Nash'e.

Demi, Peyton, Saylor ve Ruby, Cutler'la birlikte gölde yüzüyorlardı ama biz henüz girmek istemedik.

"Her zamanki huysuz haline benziyor," dedi Hayes, su şişesini benimkiyle tokuşturmak için kaldırarak.

"Birini tanımak için biri gerekir." "Touché," dedi.

"Tabii ki fark etmiyorsun Hayes. Sen de en az onun kadar huysuzsun." Kingston birasından uzun bir yudum alarak güldü. "Hadi ama Romeo, sen de fark ediyorsun."

Romeo bana bakmak için döndü, dudakları hafifçe seğiriyordu, bu yüzden bana bok atacağını biliyordum. "Her zamankinden biraz daha kendini beğenmiş."

"Tanrı aşkına. Bu saçmalığı uyduruyorsun."

"Nash, sen ne düşünüyorsun?" Kingston sordu.

"Sanırım dün gece biriyle yattı. Onda rahat bir hava var."

"Uzun zamandır sevişmemiş bir adam gibi konuştun. O kadar azmışsın ki kendini herkesin seviştiğine inandırmışsın." Kaşlarımı kaldırdım, umarım bu saçmalığa bir son verebilirdim.

Nash bir kahkaha attı. "Bu doğru olabilir. Cutler kesinlikle dünyanın en büyük horoz bloğu."

"Ne demek istiyorsun?" Kingston'ın nefesi kesildi. "Bu çocuk sana kadınların hiç görmediğim kadar ilgisini çekiyor."

"Doğru. Beefcake'i seviyorlar." Biraz daha güldü. "Ama ben lanet olası bir babayım. Ben çalışırken ona siz bakıyorsunuz. Ama evde altı yaşında bir çocuk varken sevişmek o kadar kolay değil."

Kingston kaşlarını sallayarak, "Hey, öğlenciler fena fikir değil," dedi.

"İnanması ne kadar zor olsa da, öğleden sonra şipşak bir ilişki için müsait olan çok fazla kadın yok."

"Eğer dışarı çıkmak istersen geceleri ona göz kulak olacağımızı biliyorsun," dedi Romeo. "Demi, Brinkley'nin baldızı Reese'le birlikte çalışıyor, şu tuttuğumuz tasarımcı, yeni evde Cutler için bir oda tasarımı hazırlıyor."

Brinkley, Romeo'nun Cottonwood Cove'dan baldızıydı ve bize erkek kardeşinin iç mimar olan ve evleri için onlara yardım eden karısından bahsetmişti.

"Kendi odasına ihtiyacı yok. Profesyonelce dekore edilmesine de ihtiyacı yok." Nash, tüm kadınlar sırayla onunla birlikte yüzerken suya bakarak başını salladı. "Bu küçük adam herkesin çok fazla ilgisini çekiyor."

Gözlerim Ruby'ye kaydı. Yemin ederim o küçük kırmızı ipli bikini ve kesik kot şortla ortaya çıktığında benimle taşak geçiyordu. Hayatımda gördüğüm en güzel göğüslere sahip olduğunu düşündüğümü biliyordu ve bu kıyafet bu gerçeği daha da pekiştiriyordu. Ve sonra o lanet şortu çıkardı ve bana ödüllü amını hatırlatarak eğildi.

Bazen kötü bir kraliçeydi.

"Ruby ile aranızda neler olduğunu bize anlatacak mısınız?" Romeo bana dönerek sordu.

"Hiçbir şey." Böyle konuşarak bir kadına saygısızlık edecek bir adam değildim ama bu adamlara da asla yalan söylemedim. Onlar kelimenin tam anlamıyla benim kardeşlerimdi.

"O bikiniyle ortaya çıktığında gözlerin yuvalarından fırladı." Kingston şimdi gülüyordu çünkü o bir pislikti ve benim çırpınışımı görmekten zevk alıyordu.

Ona ters ters baktım. "O havalı bir kız. İşte, söyledim. Artık bu konuda konuşmayı bırakabilir miyiz?"

Romeo gülümsedi. "Evet, kardeşim. Bu konuda konuşmayı bırakabiliriz."

"John Cook'un gelecek yıl emekli olmayı düşündüğünü duydum," dedim, konuyu değiştirmek için endişelenerek. John, Hayes'in çalıştığı Magnolia Falls itfaiyesinde yüzbaşydı.

"Evet. O hazır. Birkaç ayı daha olduğunu söyledi." Hayes sanki son birkaç yıldır bu günü beklemiyormuş gibi omuz silkti.

"Adını şapkaya mı yazıyorsun?" Nash, Cutler'ın iskeleden atladığı ve kızların onu yakaladığı suya bakarken sordu.

"Benim istediğimi biliyor ama lanet Lenny Davis de bunun için bastırıyor. Görünüşe göre dengeli erkeklerden hoşlanıyorlar ve Lenny'nin Kimber'la evli olması onu çekici kılıyor. Adam seni sırtından bıçaklayıp ateşe atacak ama sosyal bir karısı var, bu da onu çekici mi kılıyor? Bu tam bir saçmalık."

"Lanet oyunu oyna," diye tısladım. "Sistem her zaman adil değildir, bu yüzden onların kurallarına göre oynamak zorundasınız."

Adaletsizlikten nefret ederdim ve dışarıda çok fazla adaletsizlik vardı. Hukuk okumamın sebebi buydu.

"Sırf iş bulmak için evlenmeyeceğim. Yaptığım işte çok iyiyim ve onlar da bunu biliyor. Karım olması kimin umurunda?"

"Belli ki yetkili kişilerin umurunda." Kingston kıkırdadı.

"Evli olman neden umurlarında olsun ki?" Nash birasını yudumlarken sordu.

"Bu ille de evli olmamla ilgili değil. İtfaiyenin ailenin bir uzantısı olmasını seviyorlar. John'un karısı Elise her zaman parkta herkes için aile piknikleri düzenliyor ve bu bir topluluk falan oluşturuyor." Başını iki yana salladı. "Kimber, Elise Cook'a hiç benzemiyor ve onun böyle bir şey yaptığını görmedim ama şimdi birdenbire her hafta itfaiyeye kurabiye getirmeye başladı. Lanet Lenny oyunu nasıl oynayacağını biliyor."

"O zaman sen de oyunu oyna," dedi Romeo. "Evli olmak zorunda değilsin. Yeniden çıkmaya başlayabilirsin. Bence istikrarlı bir ilişki işe yarayabilir."

"Orada bulundum. Yaptım bunu. Nasıl sonuçlandığını hepimiz biliyoruz," diye tısladı Hayes.

Kingston, "Herkes Kate Campbell gibi değildir," dedi.

"Neredeyse şeytanla aynı koridorda yürüyordum. Lenny'yi görmek zorunda kaldığım her lanet gün bunu hatırlıyorum. Kate'le şehirde her karşılaştığımda. Herkesin böyle bir şey yaşamasına gerek yok ve kesinlikle terfi almamın bir nedeni olmamalı. Bu beni çok kızdırıyor." Hayes kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu.

"Gerçekten mi? Boynunun yan tarafındaki damar patlamak üzereyken kızgın olduğunu söylemek zor." Kıkırdadım. "Ucuz atlattın kardeşim. Lenny'nin kışını tekmelememiz için bize onay verdiği gün, sana söz veriyorum Romeo'yu karanlık bir sokakta onun üzerine salacağız."

Daha fazla kakhaha.

Hayes, birkaç yıldır birlikte olduğu Kate ile nişanlıydı. Ona hiç hayran olmamıştım. Hepimizle flört etme şekli bana hiç eğlenceli gelmemişti. İlgi görmek için yanıp tutuşuyordu ve bunu her şekilde elde etmeye çalışıyordu. Hayes her zaman temkinli davranırdı ama nedense onun yanında gardını indirmişti. Ve kadın onu en kötü şekilde mahvetti.

"İnan bana... Altın Çocuk'u onun kibirli kışının üzerine salmayı çok isterdim. Birkaç ay önce transfer olmayı düşündüğüne dair bir söylenti vardı ama Cook'un emekli olabileceği haberini yaymasıyla Lenny birden burada kalmaya karar verdi," dedi Hayes, sinirli bir nefes vererek.

"Etrafında olduğum her an bu adama duyduğum nefret daha da artıyor."

"Evet, o gerçek bir pislik," dedim ve Nash, Romeo ve Kingston hepsi başını sallayarak onayladı.

"Şey, zamanın var. Bir süre daha gitmeyecek. Belki doğru kadın seni kış üstü yatırır." Nash bacaklarını gerdi ve bileklerinden çaprazladı.

"Bence önce yanlış kadınla tanışmak gelecekteki tüm kadınlar için her şeyi mahvediyor." Hayes bir kakhaha attı. "Sonra annemin seçtiği erkeklere bakıyorum ve gerçek şu ki, bazı insanlar yalnız kalsa daha iyi."

"Bunu anlıyorum. Yani, benim nedenlerim farklı. Ben şahsen sadece bir kadınla birlikte olmayı hayal edemiyorum. Bu, hayatınızın geri kalanında sadece vanilyalı dondurma yiyebileceğinizi söylemek gibi bir şey. Naneli çikolata parçacıklı severim. Bazen kurabiye ve krema gibi hissediyorum." Kingston sırttı.

"Bebeğim, King az önce beni vanilyalı dondurmaya mı benzetti?" Demi, Kingston'ın sandalyesinin arkasında durduğu yerden gülerek konuştu.

"Ah, sen değil, Beans. Eğer tüm tatların birbirine karıştığı bir kızla tanışsaydım, kesinlikle yolumu değiştirirdim."

"İyi kurtardın." Demi süzülerek geldi ve Romeo'nun kucağına oturdu. "Biz neden bahsediyoruz?"

Romeo onun yanağını öpmeden önce, "Hayes bize Kate'in ona attığı kazıktan sonra neden bir daha kimseyle çıkmayacağını anlatıyor," dedi. Hayes'e baktı ve bakışları yumuşadı.

"Evet, dünyada kötü insanlar var, Hayes. Ama herkes kötü değil." Ona gülümsedi.

"Onlarla bir daha asla bir araya gelemeyecek kadar çok karşılaştım." Omuz silkti. "Yalnız kalacağından endişelenmiyor musun?" diye sordu. "Ben gayet iyiyim, Beans. Sen benim için endişelenme." Hayes ona göz kırptı. "Evet, ve kadınlar içinde Manolya Şelaleler Aşk a Kuluçkaya yatmış, Hasarlı itfaiyeci," dedi Nash.

Hayes peçetesini ona fırlattı. "Hey, kara kara düşünen itfaiyeciyi kabul ediyorum ama hasarlı kısmına alınıyorum."

Şimdi hepimiz gülüyorduk.

Demi başını salladı ve ayağa kalktı. "Gidip kurabiyeleri alıp getireceğim. Cutler tatlı bir şeyler yemek için hazır."

"Ben de öyle," diye takıldı Romeo ve kaşlarını salladı.

Yeterince uzaklaştığında öne doğru eğildi, dirseklerini dizlerine dayadı ve her birimize baktı. "Bunu size bu hafta spor salonunda buluştuğumuzda söyleyecektim ama madem buradayız, şimdi de söyleyebilirim."

"Bir şey mi oldu?" Ben sordum.

"Yakında Demi'ye evlenme teklif edeceğim. Bu ev üzerinde birlikte çalışıyoruz ve her lanet günü birlikte geçiriyoruz ve bilmiyorum. Bu doğru geliyor."

Kingston ayağa kalkıp Romeo'yu kucaklamak için kendine çekerek, "Bütün tatlar onda, kardeşim," dedi.

"Ben de olsam o boku kapatırdım." Nash ayağa kalkıp ona sarıldı ve hepimiz ayağa kalkıp aynı şeyi yaptık.

"Senin adına sevindim Romeo. O iyilerden biri." Hayes onu omzundan alkışladı.

Uzun bir süre onu inceledim. Romeo'yu çocukluğumuzdan beri tanırdım. Her zaman tanıdığım en sert adamdı ama altın gibi bir kalbi vardı ve sevdiği insanlar için ateşin içinden geçerdi. Bir şeyler görmüştüm.

ve onun için daha mutlu olamazdım. O ve ben birçok badire atlatmıştık ve diğer taraftan hâlâ ayaktaydık.

"Tüm bu sert adam saçmalığının altında hassas bir kalp olduğunu biliyordum." Sarılmak için onu kendime çektim. "Bunu hak ediyorsun kardeşim."

"Teşekkürler. Yüzük seçmek için benimle gelmeniz gerekebilir. Demi'nin zevki güzeldir ve ben elmaslar hakkında hiçbir şey bilmem." Kingston, "Beans en büyüğünü hak ediyor," dedi.

Hayes, "Hayır, elmasın büyüklüğü umurunda değil; o sadece arkasındaki adamla ilgileniyor," dedi ve hepimiz dönüp ona baktık.

"Dostum. Bu çok derindi. Bu da nereden çıktı şimdi?" Nash kahkahaları arasında şöyle dedi.

"Sadece söylüyorum. Kate'in yüzüğü için her şeyi yaptım ve o da gidip iş arkadaşımı becerdi. Önemli olan elmas değil, onu verdiğin kızdır." Hayes kaşlarını kaldırdı.

"O yüzüğü geri aldın, değil mi?" Romeo sordu.

Hayes bana baktı ve dudaklarının kenarları yukarı kalktı. "Evet. River onu benim için geri almayı başardı."

"Lenny'nin omzunda onunla yatakta yakalandığı için ağlarken Kate'i ziyaret ettim ve işi bitirmek için biraz gözdağı vermiş olabilirim. Ama şunu söyleyeyim, o yüzüğü çok çabuk teslim etti ve Lenny ben ortaya çıktığımda altına işeyecekmiş gibi görünüyordu."

"Bu doğru. Şimdi hatırladım," dedi Kingston. "Hepimiz Hayes'in Lenny'ye kızmasını engellemeye çalışıyorduk ki senin gidip o yüzüğü geri aldığını unuttum."

"Yüzük nerede şimdi?" Nash sordu.

"Son birkaç yıldır sadece toz topluyordu. Sadece gitmesini istiyorum. Aranızda isteyen varsa, sizindir."

Hepimiz ellerini havaya kaldıran Romeo'ya döndük. "Siktir et onu. Demi'ye lanetli bir yüzük vermeyeceğim. Onu satıp parayı geri almalısın."

Kingston yüzünde kocaman bir sırıtişla her birimize bakarken, "Sanırım hepimiz yüzük alışverişine çıkıyoruz," dedi.

"Bunlar bizim için duyacağımı hiç düşünmediğim sözler," dedim.

"Lincoln Cottonwood Cove'a gitmemiz gerektiğini düşünüyor, böylece kimse onu burada, kasabada ihbar edemez." Romeo'nun kardeşi harika bir adam çıktı.

"Kimin için yüzük alıyoruz?" Ruby kafasını Romeo ve Kingston'ın arasına soktu.

"Kahretsin. İşte bu yüzden size hiçbir şey söyleyemiyorum," diye inledi Romeo. "O bir şey söylemeyecek, değil mi Queenie?"

"Lütfen. Ben bir kasayım. Benden bir sır almak için beni öldürmeniz gerekir." Kaşlarını bana doğru salladı. "Gerçi River muhtemelen bana zarar gelmesinden hoşlanacaktır, değil mi?"

Şu anda bu kadına yapmak istediğim çok şey vardı. Ama onu öldürmek bunlardan biri değildi.

Orgazmla sessiz bir ölüm olmadığı sürece.

Bunu kabul edebilirim.

OceanofPDF.com

yirmi

...

Yakut

GÜN ÇOK DAHA İYİ GEÇMİŞTİ

Tahmin etmiştim. Belki de arkadaşlıktan kaynaklanıyordu. Bu gruptaki herkesi gerçekten sevdim, ki bu çok şey ifade ediyordu çünkü çoğu insan bir süre sonra beni sinirlendiriyordu.

Dün gece yaptığım muhteşem seks yüzünden keyfim yerinde de olabilirdi.

*Cinsel ilişki sonrası
sersemlik. Orgazm
mutluluğu.*

Her halükarda harika bir gündü. Cutler şimdiye kadar tanıdığım en tatlı çocuktu. Havalı, ilginç ve kendine özgü biriydi.

Kıyafetlerimi değiştirmiştim ve Demi'nin denemem için ısrar ettiği bir kurabiyeyi yemeyi bitirmek üzereydim çünkü onları o yapmıştı ve içinde ne olduğunu hiçbirimize söylemiyordu.

"Cutler bu *özel* kurabiyeleri yemeli mi?" Nash alay etti, çünkü hepsi esrarlı kurabiye olup olmadığını sormuştu.

"Hey, babalık. Adım Beefcake. Kurabiyeleri de sevdim," dedi ve ateş çukurunun yanındaki bankta yanıma otururken başını koluma yasladı.

"Tamam. Ben söyleyeyim. Hepinizin çok sevdiği bu kurabiyeler elma püresi ve glütensiz unla yapılıyor." Demi'nin yüzü güldü.

Çocukların hepsi inledi ve Peyton, Saylor ve ben hepimiz ona ne kadar muhteşem olduklarını söyledik.

"Ben vuracağım. Lionel'a bırakmam için bana birkaç tane hazırlamaya ne dersin? Ben şimdi hastaneye gidiyorum," dedi River.

Döndüm ve bakışlarım onunkilerle kilitlendi. "Ben de oraya gidiyorum." Kingston, "Ne biliyorsun... ikiniz de aynı yere gidiyorsunuz," diye alay etti.

River dikkatini bana çevirmeden önce ona bir kuş işareti yaptı. "Buraya yürüyerek mi geldin?"

"Evet." Kaşlarımı kaldırdım.

"Seni hastaneye bırakmamı ister misin? İkimiz de aynı yere gidiyoruz."

Her zamanki gibi kalbim hızla çarpıyordu ve bu çılgınlığı durdurmak için bir ilaç hakkında bir doktorla konuşmayı düşünüyordum.

Ama sadece belirli bir erkeğin etrafında olan bir şey için kendinizi nasıl tedavi edersiniz?

Bugün onu birkaç kez bana bakarken yakaladım ve bunun tek nedeni ona bakmaktan kendimi alamamamdı.

River Pierce aşık olacağın bir adam değildi. Olmayı bekleyen bir kalp ağrısıydı.

Profesör, her şeyini ortaya koyabileceğin türden bir adamdı. Orada kalp acısına yer yoktu. Ben de böyle sevdim.

"Hayır, teşekkürler. Yürümeyi tercih ederim."

Dudaklarının kenarları hafifçe yukarı kalktı. "Keyfin bilir. Orada görüşürüz."

Demi ona babam için bir paket kurabiye verdi ve ikimiz de herkesle vedalaşıp sessizce arabasına doğru yürüdük. Kapı koluna uzandığında durakladı ve anahtarları parmağında salladı.

"Son şansın. Bugün burası çok sıcak," dedi.

"Güneşi seviyorum," diye yalan söyledim. Omuzlarım güneşten yanmıştı ve bugün suda geçirdiğim onca zaman yüzünden aşırı ısınmıştım.

"Hiçbir vampir söylemedi."

"Bana kan emici demekten başka bir şey bulamıyor musun?"

"Tabii. Bence sen harika bir saksocusun."

Dudaklarımdan bir kahkaha kaçtı ve hemen kendimi düzeltip omzumun üzerinden ezik cevabımı haykırmadan önce yürümeye başladım. "Birini tanımak için biri gerekir."

Hastaneye giden caddeye döndüğümde yavaşça yanımdan geçti. "Biraz kızarmış görünüyorsun, Queenie. Bu klimalı arabaya binmek istemediğine emin misin? Güneşten zehirlenebilirsin."

"Ben hastaneye gidiyorum, gerekirse orada tıbbi yardım alacağım."

"Pekâlâ. Sonra görüşürüz."

Arabayla uzaklaştı ve ben kendimle konuşmaya çalıştım. Neden ona bu kadar çekilmiştim? Seks yüzünden mi? Açıkçası, akıllara durgunluk veren bir şeydi ama seksten önce bile ona çekilmiştim.

Klasik bir davranıştı. Dengesiz bir çocukluk geçirmiştim. Uygun olmayan bir anne figürü.

Çok genç yaşta büyümek zorunda kalmıştım.

Tabii ki, yürüyen bir kasırga beni çekerti.

Seksi, baştan çıkarıcı, esprili bir yıkım topu.

Ama bunun daha ileri gitmesine izin vermemem gerektiğini biliyordum. Ayak parmaklarımı cinsel açıdan patlayıcı sulara daldırmıştım ve şimdi geri çekilme zamanıydı.

Ya da şuna dokun.

Lanet olsun. İşte yine yapıyorum.

Artık River Pierce yok.

Mesafeye, boşluğa ve toplayabileceğim tüm irade gücüne ihtiyacım vardı.

Telefonum çaldı, arka cebimden çıkardım ve ekranda Dereck'in adını gördüm. Onunla konuşmayalı uzun zaman olmuştu, bu yüzden aramayı cevapladım.

"Selam. Nasılsın?" diye sordum.

"Ben iyiyim. Sen nasılsın? Baban nasıl?" Sesi derin ve duygudan yoksundu. Tanıdığım en sakin insandı. Onunla ne inişler, ne çıkışlar, ne de düşüşler olurdu. Her zaman istikrarlıydı.

Bu da son derece sıkıcı anlamına geliyordu. Ama en azından drama yoktu.

"Durumu iyi. Şu anda bir rehabilitasyon merkezinde ve önünde uzun bir yol var ama iyi bir ilerleme kaydediyor."

"Bu iyi haber Ruby. Birkaç nedenden dolayı sana ulaşmak istedim."

"Tamam, ne oldu?"

"Dekan Langston dün senin için yazdığım tavsiye mektubuyla ilgili olarak benimle konuşmaya geldi. Sonbaharda bu pozisyonu almanı umuyor. Bunu daha fazla düşündün mü?"

İçimi çektim. "Yapmak istediğim şeyin öğretmenlik olduğundan emin değilim. Dekan Langston'a birkaç işe başvurduğumu ve sadece seçeneklerimi değerlendirmek istediğimi söyledim. Karar vermem için bana zaman tanımak amacıyla pozisyonu birkaç hafta bekletmek istediğini söyledi."

"Bunu anlıyorum. Ama her zaman alabilir ve beğenip beğenmediğine bakabilirsin. Şimdiye kadar sahip olduğum en güçlü asistan sendin. Çok cana yakınsın ve öğrenciler seni seviyor."

Birkaç metre ileride hastaneyi gördüm ve bu sıcağtan kurtulmaya hazırdım. "Sence onlara ne zaman haber vermem gerekir?"

"Çok yakında bir karar vereceğim. Bu tür pozisyonlar sık sık ortaya çıkmıyor ve ülkenin en prestijli üniversitelerinden birinde ders verme fırsatını kaçırmak istemeyecek pek çok insan var." Konuşurken ses tonunda her zaman biraz kibir vardı, ama onu tanıdığınızda alçakgönüllü bir adamdı. Tamamen farklı iki dünyadan geliyorduk ama iş ahlakımız dışında pek ortak noktamız yoktu. Aramızdaki on iki yıllık yaş farkı muhtemelen kısa ömürlü, tutkusuz ilişkimizin en heyecan verici yanıydı.

"Pekâlâ. Bunu düşüneceğim."

"Sana biraz daha zaman kazandırmaya çalışacağım," dedi. "Seni özlüyorum, Ruby."

Yüzümü buruşturdum çünkü bunu beklemiyordum. Gerçekten de özlenecek bir şey yoktu. Birbirimizi özleyecek kadar iyi tanı mıyorduk. Ben mezun olmadan iki ay önce çizgiyi geçene kadar çok profesyonel bir ilişkimiz vardı.

"Bunu söylemen büyük incelik," dedim, sesimi hafif tutmak için çaba sarf ederek. Yalan söylemek ve onu özlediğimi söylemek istemiyordum, çünkü ayrıldığımdan beri onu gerçekten düşünmemiştim. Ama onun da beni özlediğine inanmıyordum. Sanırım benim fikrimi özlemişti. Çıkması gereken biriyle gizlice dolaşmanın heyecanını. Belki daha genç bir kadınla seks yapmayı. Ama derinlere inmemiştik. Onun hakkında eğitim yolculuğu ve yıllar boyunca çok seyahat ettiği gerçeği dışında hiçbir şey bilmiyordum.

"Bence cazibeni hafife alıyorsun."

"Teşekkür ederim." Hastaneye yaklaştım ve artık su içmek için yanıp tutuşuyordum.

"Bir şey değil. Ne yapacağına karar verdiğinde bana haber ver. Sanırım bu senin en iyi seçeneğin; bunu kaçırmak aptallık olur."

Muhtemelen haklıydı ama yorumu aynı zamanda beni rahatsız etti.

"Seni haberdar edeceğim. Hastanedeyim, gitmem gerek."

"Pekâlâ. Yakında konuşuruz. Hoşça kal."

Telefon görüşmesini sonlandırıp kapıyı çekiştirerek açtım, doğruca çeşmeye gitmek üzereydim ki kafamı kaldırdığımda River'ın hediyelik eşya dükkanının yanındaki duvara yaslandığını gördüm. Siyah bir tişört ve koyu renk bir kot pantolon giymişti. Yüzü bugün aldığı güneşten dolayı bronzlaşmıştı ve saçları koyu renk dalgalardan oluşan vahşi bir karmaşaydı. İki parmağının arasında tuttuğu bir şişe suyu ileri geri sallayarak benimle alay ediyordu. "Buna ihtiyacın olabileceğini düşündüm."

Tek kelime etmedim. Ona doğru koştum ve elindeki suyu kapmaya çalıştım ama o geri çekti.

"Cidden bana vermeyecek misin?" Öfkelendim.

Öne doğru eğildi. Yüzü bana o kadar yakındı ki nefesimi içime çektim. "Sadece söyle."

"Ne diyeyim?"

"Sadece inatçılık ettiğini ve benimle arabaya binmen gerektiğini söyle." Sırıttı.

"İyi. Arabaya binmeliydim. Lütfen bana işkence etmeyi bırakıp bir şişe su verir misin?"

"Bu kadar zor muydu?" Bana uzattı, ben de alıp kapağını açtım ve başımı arkaya eğip uzun bir yudumda hepsini içtim.

"Teşekkür ederim," dedim, ağzımı elimin tersiyle sildim ve şişeyi asansörlerin yanındaki çöp kutusunun geri dönüşüm bölümüne attım.

"Bir şey değil." Asansörün kapısını açık tutup binmemi işaret etti ve arkamdan içeri girdi.

Sessizdik ve beni izlediğini görmek için başımı kaldırdım ama bakışlarım onunkilere takıldığı anda başını çevirdi. Asansörden indik ve babamın odasına doğru yan yana yürüdük.

"Bugün eğlendin mi?" diye sordu.

"Şaşırtıcı bir şekilde, evet."

"Gördün mü, bu kasaba o kadar da kötü değilmiş."

Yorumu beni çok etkiledi. Haklıydı. Annemin telefonlarından kaçıyordum ve Rico, River'ın onun için bulduğu ufak tefek işlerle meşgul görünüyordu. Zane bu hafta iki kez bara uğramıştı ve benden ne para istemiş ne de önemli bir sorununu çözmemi istemişti.

Ve aslında evde olmaktan keyif alıyordum.

"Kendini beğenmişlik yapma. İyi bir gün geçirdim," dedim babamın kapısında duraksarken.

"Ve gerçekten iyi bir gece," diye kulağıma fısıldadı ve önümden itip içeri girmeden önce göz kırptı.

Piç kurusu.

"En sevdiğim iki insan burada," dedi babam oturduğu sandalyeden başını kaldırıp bir bulmaca üzerinde çalışırken.

Genç bir kızken onunla yapboz yaptığımız anılar gözümün önünden geçti. Onlar üzerinde çalışarak saatler geçirirdik. Hatta birkaç tanesini çerçeveletip evin koridoruna asmıştı.

Bir sandalye çekip yanına oturdum ve üzerinde dağlar ve büyük bir göl resmi olan kutuya baktım. "Bu çok güzel."

"Evet, bana o küçük koyda kayıkla gittiğimiz bölgeyi hatırlattı."

River bir sandalye daha çekip onun diğer tarafına yerleştirdi. "Demek en sevdiğin insanlardan biriyim, ha?"

"Tabii ki, odaklandığın şey buydu. Ve bu arada, sen kesinlikle onun ikinci favorisisin."

"Sen onun çocuğusun. Umarım seni en üst sıralardan indirmemişimdir."

"Rüyada görürsün," diye homurdandım ve birkaç yapboz parçasına uzanıp çalışmaya başladım.

Biz ileri geri şakalaşmaya devam ederken babam sadece güldü ve sonra araya girip benimle sohbet etmeye başladı.

Bulmaca üzerinde çalışmaya devam ederken babam "Wendy ile nasıl gidiyor?" diye sordu.

River gülünç derecede rekabetçiydi ve her kibrit bulduğunda işaret etti ve skor tutmaya başladı.

"Aslında daha iyi. Son zamanlarda telefonlarına çıkmıyordum. Kirası ödendi.

Çocuklar iyi. Ben de barda meşguldüm."

"Bunu duyduğuma sevindim, Rubes. Ve çocuklar erkektir, bunu aklınızda tutun. Umarım biraz eğleniyorsunuzdur. River'dan benim için sana göz kulak olmasını istedim."

"Kesinlikle ona göz kulak oluyorum. Ona bol bol ilgi gösteriyorum." Yüzünde hınzırca seksi bir sırıtişla bana baktı ve masanın üzerinden atlayıp boğazını yumruklamak istedim.

Ve ayrıca ağzımı onunkine çarptım çünkü onu öpmeyi seviyordum. Lanet olsun. Ne zaman onun yanında olsam bu oluyordu.

Babam yaptığı yorumu fark etmemişti bile. "Güzel. Hep çok çalıştı ve daha çok genç. Onun da biraz eğlenmeye ihtiyacı var."

River, "Aynı fikirdeyim," dedi.

Sonraki bir saati bulmaca üzerinde çalışarak ve sohbet ederek geçirdik ve kafamı her kaldırdığımda River'ı bana bakarken yakaladım. Gözlerimizi birbirimizden ayıramıyor gibiydik.

"Pekâlâ, ben eve gidip üstümü değiştireceğim ve bara gideceğim." Ayağa kalktım ve babamın yanağından öptüm.

"Çok çalışıyorsun, Rubes," dedi babam bana gülümseyerek. "Buradan olabildiğince çabuk çıkmaya çalışacağım, böylece sen de gerçek hayatına dönebilirsin."

"Sorun değil. Üniversitedeki işi kabul edip etmeyeceğime karar vermek için birkaç haftam var." O işi mutlaka istemiyordum, ama gelen bir sürü başka teklif de yoktu ve teklif ettikleri maaş etkileyiciydi. Bir kez olsun rahatça yaşayabilecek kadar para kazanmayı umursamazdım. Faturalar için stres yapmamak için.

"Seni bırakmamı ister misin?" River sandalyesinde arkasına yaslanarak sordu, gözleri beni başımdan ayaklarıma kadar taradı.

Dili alt dudağını ıslatmak için dışarı çıkarken yavaşça inceliyordu.

Kalçalarımı sıktım ve ona ters ters baktım. "Hayır. Yürümeyi tercih ederim."

Odadan çıkarken onun kıkırdadığını duydum.

River Pierce ile arabasında yalnız kalmaktansa eve yürürken güneşin altında su toplamayı tercih ederim.

Çünkü bunun nereye varacağını zaten biliyordum.

yirmi bir

...

Nehir

Ruby'yi görmeyeli bir hafta olmuştu ve ben aklımı kaçırmak üzereydim. Uzak durmak istediğini açıkça belirtmişti ve kadın buna sadık kalmadıysa lanet olsun. Kırılacağını düşünmüştüm.

Paylaştığımız geceden sonra bir seks çağrısı mesajı bekliyordum. Ama o sessizliğe gömüldü.

Benimle konuşması için ona yalvarmayacağımdan da emindim. Top onun sahasındaydı.

Keşke kardeşi bu kadar yapışkan bir orospu çocuğu olmasaydı. Bu adamdan kurtulamıyordum. Bana her gün mesaj atıyordu ve bu piç için yapabileceğim tuhaf işler tükenmek üzereydi. Ona yardım etmeyi kabul etmeden önce gezegendeki en tembel adamdı ve şimdi aniden gezegendeki en güvenilir adam oldu.

Ben de saçma sapan bir iş uydurdum ve bugün ben ofisteyken rıhtımımı boyamasını istedim. Büyük bir rıhtımdı ve boktan bir işti, bu yüzden bu sefer gelmeyeceğini düşündüm. Boyayı ve fırçaları arka verandaya bıraktım ve başlamak isterse orada olduğunu mesajla bildirdim. İçimden bir ses kaçmasını umuyordu çünkü yapacak başka bir şeyim yoktu.

Evime geldiğinde arabası yoktu.

Sonunda. Ona kaldırabileceğinden fazlasını vermiştim.

Arka bahçeye doğru yürüdüm ve Rico'nun yanında hortumla çimlerin ortasında yattığını gördüm ve iskelenin yeni bir kat boyayla boyanmamış ve tamamen bitmemiş olması beni kahretti.

"Vay canına. Her şeyi sen mi yaptın?" diye sordum.

Öne fırladı ve bir elini kaldırdı. "Evet. Hepsi tamam."

"Hortum ne iş?"

"Burası çok sıcak ve hiç suyum yoktu. Bu yüzden Magnolia Falls'un en iyisini içiyorum."

"Su getirmedin mi? Araban nerede?"

"Aküm bitmiş, tamir ettirmem lazım." Uzakta oturuyorlardı, bu yüzden yaklaşık iki mil yürümek gerekiyordu.

Rico sürprizlerle doluydu.

"İçeri gel ve bir Gatorade ile yiyecek bir şeyler al. Bütün gün burada mıydın?"

"Evet. Sabah sekiz gibi geldim."

Onu içeri götürdüm ve bir şişe mavi şekerli su ile bir muz verdim. Ne zaman bebek bakıcısı olmuştum bilmiyordum ama Rico kesinlikle bana bağlanmıştı.

"İskele gerçekten iyi görünüyor. Teşekkür ederim. Hepsini bugün yapmanı beklemiyordum." Cüzdanımı çıkardım ve parayı ona uzattım. Ona her zamankinden çok daha fazla para ödedim çünkü harika bir iş çıkarmıştı.

"Romeo'nun önümüzdeki birkaç gün spor salonunda bana ihtiyacı var, bu yüzden seni yarım kalmış bir rıhtımla baş başa bırakmak istemedim."

Lanet olsun. Romeo şimdi bunu kendi başına yapıyordu. Bu artık bir iyilik değildi; Rico gerçekten de güvenilir olabileceğini kanıtlamıştı.

Saatime baktım. Büyükanne bir saat içinde onu görmeye geleceğime söz vermiştim.

"Üzerimi değiştirmem için bana beş dakika ver, randevuma giderken seni eve bırakayım."

"Tamamdır, River. Ben burada olacağım, güzel görünümlü leke işime bakacağım."

Koridordan aşağıya indim ve arabaya binmeden önce hızlıca üzerimi değiştirdim.

"Kız kardeşin nasıl?" Sormadan edemedim. Onu hastanede özlemiştim ve bana gelmesini istediğim için bara gitmemiştim ama onu aklımdan çıkaramıyordum.

"Ruby'yi bilirsin, o her zaman iyidir. O böyle biri." Omuz silkti ve ben de sözlerini sindirmek için bir dakika bekledim.

"Kimse her zaman iyi değildir. Bence o sadece bunu iyi saklıyor."

"Evet, muhtemelen haklısın. Kendimi toparlamaya çalışıyorum çünkü ne bileyim, sanırım baş belası olmamdan bıktı. Benimle uğraşıyor."

Herkesin saçmalıklarıyla, anlıyor musun? En azından ben buna katkıda bulunmayayım." Birinin gemiye binip ona arka çıkmasının zamanı gelmişti.

"Kendini toparlamak iyi bir şey. Artık çocuk değilsin. Büyüme zamanı." Ruby tam dışarı çıkarken karavanın önüne çektim.

Rico arabadan inerken gülerek, "Şeytana bak," dedi. "N'aber abla?"

Arabadan indiğimde gözlerinin nasıl genişlediğini ve dudaklarının nasıl hafifçe yukarı kalktığını kaçırmadım.

Benim onu özlediğim kadar onun da beni özlediğine dair bir his vardı içimde. "Hey. Siz ikiniz nereden geliyorsunuz?"

"Kardeşin az önce tüm rıhtımımı lekeledi, ben de en azından onu eve bırakabilirim diye düşündüm."

Yüzüne içten bir gülümseme yayıldı. "Gerçekten mi? Bu harika, Rico."

"Teşekkürler. Burada ne yapıyorsun?"

"Annemin bakkala ihtiyacı vardı, ben de biraz temizlik yaptım. Yine yuvarlanıp gidiyor." Ruby omuz silkti ama gözleri benimkilerden hiç ayrılmadı.

"Bundan sonrasını ben hallederim." Rico onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Bu gece çalışıyor musun?" "Hayır. Aslında bu gece izinliyim. Kanoyu dışarı çıkaracağım. ve biraz rahatla."

"Tam bir baş belası olmak istemem ama arabam çalışmıyor. Panda'yı yemeğe götürmek için seninkini kullanma şansım var mı? Sabah getiririm ve benzin dolduracağıma söz veriyorum."

Elini cebine attı ve anahtarlarını ona uzattı. "Elbette. Hiçbir yere gitmiyorum."

"Teşekkürler. Hafta içinde sana mesaj atarım, River, ve benim için bir şeyin olup olmadığına bakarım. Önümüzdeki birkaç gün spor salonunda meşgul olacağım."

"Evet. Sorun değil. İskeleyi yaptığın için teşekkürler." Elimi kaldırdım ve o da karavana doğru yürüdü.

Ruby bana doğru yürüdü. "Hey."

"Hey, Queenie. Görüşmeyeli uzun zaman oldu."

"Evet. Bir süredir bara uğramıyorsun," dedi. "Ah, bu beni özlediğini söyleme şeklin mi?"

Gözlerini devirdi. "Hayır. Sadece bir gözlem."

"Eve bırakmamı ister misin?"

"Yürüyebilirim," dedi boğazını temizleyerek.

Yaklaştım, elim onunkini sıyırdı. "Yürüyebilecek durumda olup olmadığını sormadım. Ne kadar yetenekli olduğunu biliyorum. Seni bırakmamı *ister misin* diye sordum."

"Beni özlediğini söyleme şeklin bu mu?" sözlerimi taklit ederek bana geri döndü. Ve her ne sebeple olursa olsun, kendimi tutmadım.

"Evet. Seni çok özledim."

Gözleri şaşkınlıkla irileşti. "Madem beni özledin, en azından bir yolculuk yapıp seni varlığımla onurlandırabilirim."

Kıkırdadım ve yolcu kapısına doğru yürüdüm ve o içeri girerken kapıyı açtım. Neden bu kadar mutluydum ki? Beni eve bırakmayı kabul etmişti, başka bir şey değil.

Sürücü koltuğuna yerleştikten sonra ona bakmak için döndüm. "Benimle bir yere gitmek ister misin?"

"Daha açık konuşabilir misiniz? Beni bir tarikat toplantısına mı götürüyorsun? Silahlı çatışmaya mı? Köpekbalıklarıyla yüzmeye mi? Hiçbir bilgi olmadan nasıl kabul edebilirim?"

Bir kahkaha attım çünkü çok komikti ve birbirimizi anlıyorduk. "Büyükanne mi görmeye gidiyorum ve muhtemelen güzel bir yüz görmek ister."

Gülümsedi. İçten, gerçek bir gülümseme. Bu bugün gördüğüm ikinci gülümsemeydi. "Dalkavukluk seni her yere götürür, Vahşi Nehir. Elbette. Seninle büyükanne mi görmeye geleceğim. O her zaman benim favorimdi."

"Öyle mi? Onu kütüphaneden tanıdığını mı söylemiştin?" Karavan parkından çıktım ve Magnolia Haven'a doğru yol aldım.

"Evet."

"Eskiden orada çok zaman geçirir miydin?" Işıklarda durduğumda ona bakarak sordum.

"Evet. Göl her zaman en sevdiğim yerdin ama kütüphane de ikinci sıradaydı."

"Kütüphaneden hep nefret etmişimdir."

Son dönüşü yapıp park yerine girdiğimde güldü. Arabayı durdurdum ve yüzüm ona dönük olacak şekilde vites değiştirdim. "Seni özlediğimi söylerken yalan söylemiyordum."

"Yine de bir haftadır bardan uzak duruyorsun?"

"Seni yalnız bırakmaya çalışıyordum. Beni özlediğini fark edersen diye düşünmüştüm." Kelimeler ben onları durduramadan ağzımdan çıktı.

Eli orta konsolda benimkinin yanındaydı ve serçe parmağı benimkine dolanmıştı. "Seni bu kadar aptal sanmıyordum, Vahşi Nehir."

"Daha önce hiç duygusal olmamıştım." Arabadan inmek için elimi çekmeye başladım ama o elini benimkine doladı ve beni durdurdu.

"Seni özledim. İlk gün bara gelmediğin için hayal kırıklığına uğramıştım ama bir hafta sonra *mutsuz* oldum."

"Kötü kraliçenin duyguları mı var?" Ona yaklaşıp alt dudağını ısırarak alay ettim.

"Eğer birine söylersen, sana yavaşça işkence ederim."

"Senin tarafından yavaşça işkence edilmeye her zaman varım." Ona bakmak için geri çekildim.

"Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum." "İyi bir fikir olmayan ne?"

"Sen ve ben." Sesi fısıltının biraz üzerindeydi ve bu kadının savunmasız tarafına bayılmıştım.

"Dinle. Sana yalan söylemeyeceğim. Bunun ne olduğunu bilmiyorum. Ama seni özledim. Yani, ne istiyorsan onu yap. Magnolia Falls'ta geçirdiğin zaman geçici, o yüzden günü gününe yaşamaya ve canımız istediğinde takılmaya ne dersin?"

"Seninle bir daha yatmayacağım," dedi dişleri o sulu alt dudağına batarken.

"Çok iyi olduğu için mi tekrar yapmaktan ve gerçekten eğlenmekten korkuyorsun?" Alay ettim.

"Onun gibi bir şey. Hadi gidelim."

Büyükannemi görmeye hiç bir kadın getirmemiştim. Ama Ruby'yi getirmek için iki kere düşünmedim.

Çünkü bu kızla ilgili her şey farklıydı.

yirmi iki

...

Yakut

Son bir saatimizi Pearl Pierce ile **geçirmiştik** ve onun verdiği rahatlık anlatılamazdı. Bunu gençken hissettiğimi hatırlıyorum. Hayatımın kolay kolay güvenmediğim bir döneminde ve bu durum pek değişmemiştir ama artık daha akıllıydım, en azından öyle olduğumu umuyordum.

Ama o zamanlar insanlara karşı daha da temkinliydim.

Belki de sadece korku ya da bir çeşit kendini koruma güdüsüydü. Annem bu kasabada pek çok evliliği yıkmış ve pek çok köprüyü yakmıştı ve ben bunun her zaman farkındaydım. Wendy'nin kızı olduğum için yargılamanın bir kısmının bana düştüğünü hissettim.

Ama Pearl her zaman farklıydı. Sıcak, nazik ve samimi.

Onunla kitaplar hakkında konuşurken hiç tereddüt etmezdim. Bugün de farklı değildi.

Kapıdan girdiğim andan itibaren yüzü aydınlanmıştı.

"Başardığın her şeyle gurur duyuyorum. Hiç şaşırmadım. Senin için hep büyük şeyler gördüm Ruby," dedi elimi sıkarken.

"Teşekkür ederim. Bana her zaman çok cesaret verdin." Boğazımı temizledim ve River'ın bizi izlediğini görmek için bir göz attıktan sonra dikkatimi tekrar önümde oturan güzel kadına çevirdim. "Bunun anlamı çok büyüktü."

"İyi insanları gördüğümde tanırım." Gülümsedi. "Artık hiç zevk için kitap okuyabiliyor musun? Uzun süredir okulda olduğunu biliyorum, ama artık işin bittiğine göre, belki biraz kurgunun içinde kaybolabilirsin?"

Kıkırdadım. "Bunu söylemen çok komik. Demi, Peyton ve Saylor az önce Kindle kitaplığıma birkaç romantik kitap eklememi sağladılar. Sanırım ben de biraz kurguyla uğraşacağım."

"Romantizme bayılırım. En sevdiğim türdür," dedi ellerini bir kez çırparken.

"Gerçekten mi? Görünüşe göre çok şey kaçırmışım," dedim. "Sanırım bu gece bir tane başlatacağım."

"Bağımlısı olacaksınız. Ve size şunu söyleyeyim, kocam tüm o seksi kitapları okumamı takdir etti." Kadın kaşlarını salladı ve River inledi.

"Hey, romantik şeyler okumanın nesi yanlış?" Bakışlarımı ona dikerek söyledim.

"Yok bir şey. Sadece büyükannemin seksi kitaplardan ve büyükbabamın onlara verdiği değerden bahsettiğini duymak istemiyorum."

Başım kahkahalarla geriye düştü ve Kindle uygulamamda büyüyen kütüphaneme onun önerilerinden birkaçını ekledim.

"Bebek gibi davranma. Büyükbabam sana kuşlar ve arılardan uzun zaman önce bahsetti." Pearl torununa gülümseyerek yaklaştı, kolunu omzuna doladı ve yatakta yanına oturdu.

"O yaptı. Seni seviyorum. Biz gidiyoruz." Onun yanağına bir öpücük kondurdu.

Ayağa kalktım ve ona sarılıp vedalaştım, yakında onu ziyaret edeceğime söz verdim.

Arabaya döndüğümüzde, beni evine götüreceğini çünkü daha büyük bir kaygı olduğunu söyledi, yani görünüşe göre artık birlikte kano yapıyorduk.

Bu düşünce beni mutlu etti, bu yüzden fazla düşünmeyecektim. "Büyükanneni seviyorum."

"Evet, o iyilerden biri."

"Sen tuvaletteyken, bu hafta içinde çocuk ıslahevinde konuşma yapacağından bahsetti. Bu sık yaptığınız bir şey mi?"

Garaj yoluna girdi ve arabayı park etti. "Hayır. Bu benim ilk seferim. Yeni bir program müdürü var ve iyi birine benziyor. Romeo ve bana gelip çocuklarla konuşup onlara deneyimlerimizi ve orada bulunduktan sonra nasıl daha iyi değişiklikler yaptığımızı anlatıp anlatamayacağımızı sordu."

Pencereden dışarı baktı, omuzları kaskatı kesilmiş ve çenesi gerginlikten esnemişti. "Romeo'yla mı gidiyorsun?"

"Hayır. Geçen hafta gitti. Hiç de kötü olmadığını söyledi. Sadece bu konuyu deşmeyi sevmiyorum." Bir elini saçlarında gezdirdi ve dönüp bana baktı. "İkimiz için de iyi bir deneyim değildi. Elbette şimdi iyiyiz ama bunun nedeni o yerin bizi herhangi bir şekilde şekillendirmesi değildi. Orada hiç bulunmamalıydık bile."

"Oraya neden gönderildiniz? Daily Market'teki bir olay içindi, değil mi? Babamın bana anlattığını hatırlıyorum. Sen ve Romeo'nun hiçbir şey yapmadığınızı ve başka birinin işlediği bir suç için tuzağa düşürüldüğünüzü?"

"Evet. Aslında Slade Crawford ve onun pislik arkadaşı biraz içki çaldı, mekânı tahrip etti ve sonra Walt Salden'ı yere düşürdü. Başından oldukça kötü bir şekilde yaralanmış."

"Bunu yapan Demi'nin kardeşi miydi?" Şaşkınlıkla sordum.

"Evet. O zamanlar uyuşturucudan kafayı bulmuştu ve babası da bunu örtbas etti. Suçu bizim üstlenmemize izin verdi. Yanlış zamanda yanlış yerdeydik."

"Ve herkese ne olduğunu anlatmaya çalıştın? Yanlış bir şey yapmadığını mı?"

Başını salladı ve benimkiyle kilitlenen bakışlarında derin bir hüznü vardı. "Slade'in babasının çok parası vardı. Romeo'nun babası hapse yeni girmişti ve annesi bizim için uğraşacak durumda değildi. Büyükbabam ve büyükannem yaşlıydı ve ne yapacaklarını bilmiyorlardı. Büyükbabam sürekli ağlıyordu ve büyükannem de beni götürdüklerinde yıkılmıştı. Ama olur böyle şeyler, değil mi? Hayat devam ediyor."

Kendimi durduramadan konsolun üzerinden kucağına tırmandım. Kollarımı ona doladım ve olabildiğince sıkı sarıldım. Kalbim, yapmadıkları bir şey yüzünden uzaklara gönderilen bu iki çocuk için acıyordu. Çok korkmuş olmalılar.

"Evet. Baktan şeyler olur. Ama bu işleri kolaylaştırmıyor. Bunu yaşadığın için üzgünüm," diye fısıldadım kulağına.

Elleri etrafıma dolandı ve beni orada tuttu. "Sorun yok, Queenie."

Ona bakmak için geri çekildim ve bir damla gözyaşı serbest kalarak yanağımdan aşağı süzüldü. "İyi değil. Eminim korkutucuydu. Yapmadığın şeyler yüzünden yargılanmanın nasıl bir şey olduğunu bilirim."

Elini kaldırdı, başparmağıyla yüzümden aşağı süzülen tek damla gözyaşını silip süpürdü. "Benim için bir damla bile gözyaşı dökme, Ruby Rose." Dudaklarının kenarları yukarı kalktı. "Ben Bullet ya da baban değilim. O gözyaşını hak etmiyorum."

Ellerim yüzünün iki yanına gitti. "Düşündüğünden daha fazlasını hak ediyorsun."

"Arabada kucağıma çıkmayı alışkanlık haline getirdin, değil mi?"

Kıkırdadım. "Ne diyebilirim ki? Burası oldukça rahat."

"Ben iyiyim. Bunu sık sık düşünmüyorum. Sadece güzel anılarımın olmadığı bir yeri ziyaret etmek istediğimden emin değilim, anlıyor musun?"

Başımı salladım, ellerim yüzünün kenarlarını okşuyordu. "Evet, ama belki şu anda orada olan çocuklar için daha iyi hale getirebilirsin. Belki onlar için daha az korkunç hale getirebilirsin."

"Hiç bu şekilde düşünmemiştim. Bu kötü bir şey olmazdı."

"Seninle gelmemi ister misin?"

"Benimle ıslahevine gelip bir grup sorunlu çocukla konuşmamı mı izleyeceksin?"

"Evet. Sorunlu çocuklar favorimdir."

River Pierce da benim favorim ama bunu yüksek sesle söylemeyeceğim.

"Sen başka bir şeysin. Bunu yapmaya hazırsın ama benimle bir daha seks yapmayacak mısın?" Elleri kalçalarımın yerleşirken sesi tamamen alaycıydı. Kıçımın altındaki şişkinliği hissedebiliyordum ve gülümsememi gizlemeye çalıştım.

"Hadi, aşık çocuk. Gidip kayıkla açılalım ve belki sana bu gece başlamayı planladığım kitaptan biraz romantizm okurum. Kadınlar hakkında bir iki şey öğrenebilirsin."

"Ben kadınlar konusunda uzmanım." Kısa sürede ayağa kalktı ve beni kollarına alarak arabadan çıktı. Bacaklarım beline dolandı ve başım kahkahalarla geriye düştü.

"Oldukça pürüzsüz, değil mi?"

"Artık beni bırakabilirsin," dedim, o eve doğru ilerlerken.

"Hayır. Benim için üzüldüğünde seni yanımda taşımayı seviyorum. Aksi takdirde bana ters ters bakıyor ve benimle kavga ediyorsun. O yüzden bırak da bu anın tadını çıkarayım."

"Senin için üzülüyorum," dedim, kahkahalar arasında kendimi aşağı itip ayağa kalkmaya çalışırken.

"Bilmiyorum Queenie. O zamanlar sadece bir çocuktum ve o yerde bazı korkunç pislikler vardı. Oldukça korkutucuydu." Sesi tamamen alaycıydı.

Kollarımı boynuna doladım ve ona sarıldım. "Kirli oynuyorsun, River Pierce."

"Hiçbir fikrin yok," dedi evin içinden geçip beni mutfak adasına oturturken.

Birkaç şişe su, bir kutu kraker ve biraz üzüm aldı ve hepsini bir çantaya doldurdu. Çantamı tezgahın üzerine bırakıp aşağı atladım, telefonumu kot şortumun arka cebine soktum ve onu arka bahçeye kadar takip ettim.

"Kardeşin iyi iş çıkardı. Aslında beni şaşırttı. Bir günden fazla dayanacağını sanmıyordum ve çocuklar da ona pek iyi davranmadılar."

Çantayı kayığa bıraktı ve ikimiz de içine girdik. "Ben de şaşırdım. Belki de onun için bir umut vardır."

Küreklerle uzandı ve suyun içinde süzölmeye başladık.

"Bence sen onu kurtarmayı bıraktığında, o da kendi başının çaresine bakmak zorunda kalacak."

Başımı salladım, güneş parlayıp tenimi ısıtırken arkama yaslandım. Burayı çok seviyordum. Virajı döndü ve biz de koya doğru ilerledik. Arabada anlattıklarını düşünmeden edemiyordum.

"Ağabeyi ve babasının size yaptıkları Romeo ve Demi için karmaşık olmuş olmalı."

"Evet. Kolay bir yolları yoktu ama üstesinden geldiler. Yıllarca onunla hiçbir ilgisi olmayan şeyleri ona karşı kullandım. Ve şimdi Slade şehre geri dönecek ve Romeo için spor salonunda çalışacak. Sanırım bazen her şeyi oluruna bırakmak gerekiyor. İnsanları hataları için affetmek, değil mi?"

Bunu düşündüm. "Katılıyorum. Öfkeye tutunmak iyi bir şey değil."

Yemyeşil gölgesinin altında biraz gölge oluşturan büyük bir ağacın altında durduk.

Kürekleri kayığa yerleştirdi ve dirseklerinin üzerine yaslandı. Altın rengi gözlükleriyle bile beni izlediğini görebiliyordum.

"Benimle büyükannemi görmeye geldiğin ve inatçı bir eşek gibi davranmayıp arabaya bindiğin için teşekkürler."

Güneş gözlüklerimi çıkardım ve gözlerimi dramatik bir şekilde devirdim. "Ben inatçı bir göt değilim."

"Evet, öylesin. Ama hoşuma gidiyor."

Güneş gözlüklerimi yüzüme geri taktım ve arkama yaslandım. "Sen de oldukça inatçısın."

"Bunu tartışmayacağım. Ama takılmayı kabul etmene sevindim. Seni özlediğimi söylediğimde yalan söylemiyordum."

Midem, bu kadar hüznönlü olduğum için kendimi denize atmak istememe neden olan o kıvrımlı şeyi yaptı.

"Sanırım bazı kurallara ihtiyacımız var," dedim, tüm bunların nasıl sonuçlanacağını düşünürken.

İnledi. "Neden kurallara ihtiyacımız olsun ki? Bizler rızası olan yetişkinleriz.

Canımız ne isterse onu yapabiliriz."

"Neye bulaştığımı bilmek isterim. Tanrı aşkına, sen bir avukatsın. Bunu sevmelisin. Bu bir sözleşme gibi. Bir anlaşma. Bilirsin, işler karışmasın diye."

Öne doğru oturdu ve içini çekti. "Tamam. Şartlarınızı duyalım."

"İlk ve en önemli kural, ikimizin de bunun geçici olduğunu hatırlamasıdır. Bir NCF maddesini kabul etmemiz gerekiyor."

"Bunun ne anlama geldiğini duymak için sabırsızlanıyorum."

"Duyguları yakalamak yok," dedim. "İşler bu noktada karışıyor."

Kıkırdadı. "Benimleyken bu konuda endişelenmene gerek yok. Sana söz veriyorum. Duygularıma kapılmayacağım. Beni kızdırıyorsun ve tahrik ediyorsun. Beni kızdırıyorsun ve güldürüyorsun. Hepsi bu kadar."

"Doğru. Ben de senin için aynı şeyleri hissediyorum. Senden hoşlandığım kadar nefret de ediyorum. Bu yüzden, açıkçası, bu hiçbir yere gidemez, yoksa birbirimizi öldürürüz."

"Anlaştık. Yani endişelenecek bir şey yok," dedi, dili dudaklarını ıslatmak için dışarı çıkarken. "Bu katı kurallar altında kurallarınız tam olarak neye izin veriyor?"

"Şey, biz birbirimizden etkilenen ve aynı zamanda birbirimizi kızdıran arkadaşlarız. Ama yemek yemeyi seviyoruz, bu yüzden sanırım yemeğe izin var."

"Güzel. Yemek yemekten mi yoksa kukunu yemekten mi bahsediyoruz?" Sesi tamamen alaycıydı ama vücudum bu yoruma kesinlikle gülmüyordu. Kalçalarımı sıktım ve kontrolümü kaybetmemek için ciddi bir çaba sarf ettim.

"İkisi de onaylandı."

"Muhteşem. Yani, yemekler, hem restoranda hem de seksi kalçalarının arasında. Peki ya seks?"

"Bence sekse evet, ama çizgiyi her aştığımızda temasa geçiyoruz. Eğer ikimizden biri duyguları yakaladığımızı hissetmeye başlarsa seksi masadan kaldırırız. İnanın bana, geçmişte erkeklerle bu sorunu yaşadım. Mesela profesörü ele alalım. Böyle bir şey olacağını düşünmüyordu ama sonra oldu."

"Çünkü bu eşit bir ilişki değildi. Tüm zevki o aldı ve senin için hiçbir şey yapmadı. Tabii ki duyguları var. Ama bu karşılıklı bir zevk anlaşması. İkimiz de veriyoruz ve ikimiz de alıyoruz. Dolayısıyla güvenli bir

bölgedeyiz. Denge orada."

"Bu hiç mantıklı değil," dedim.

"Senin saçma sözleşmen de öyle, ama işte buradayız." Sıkılmış gibi yaparak esnedi. "Her neyse. Yemek. Seks. Tüm orgazmlar. Kontrol et ve birbirimizden hâlâ rahatsız olup olmadığımızı kontrol et. Başka?"

"Herhangi bir isteğiniz var mı?" Ben sordum. "Hmmm... Kimseye söylüyor muyuz?"

"Hayır. Bu aramızda kalacak. Neden? Birine söylemek ister misin?"

"Pek sayılmaz. Kimin ne bildiği umurumda değil ama çocuklar zaten şüpheleniyor ve bu konuda yalan söylemeyeceğim."

"Anlaştık. Soran olursa, sıradan bir şey olduğunu ve eğlendiğimizi söyleriz. Her şeyi yoluna koymak hoşuma gidiyor. Bu bizim için çok yetiştikince."

"Hem de çok. Nerede durduğumuzu biliyoruz. Bu konuda iyiyim. Düzüştüğüm hiç kimseyle bir anlaşma yapmadım ama bunun için buradayım."

"Ahhh, bu konuyu açtığına sevindim. Bir ekleme yapalım. Benimle yatarken sosis şnitzelini başka kadınlara batırmak yok."

Dudaklarından yüksek sesle kahkahalar döküldü ve bu kahkahalar koyda yankılandı. "Anlaştık. Ama bu, benimkinin tadını çıkarırken diğer tüm sosis şnitzellerinden uzak durman anlamına geliyor."

"Bunu yapabilirim."

"Bir anlaşmamız var ve şartlara uymazsam çok iyi bir erkek arkadaş olmazdım."

"Bize biraz romantizm okumama ne dersin, bakalım seni havaya sokacak mı?" Kaşlarımı sallayarak söyledim.

"Peki, tamam. Ama bil diye söylüyorum, sen etrafımdayken hep havamdayım."

Arkama yaslandım, Kindle uygulamamı açtım ve ona birkaç seçenek sundum. "Bir küçük kasaba romantizmi, bir mafya romantizmi ve bir milyarder romantizmi var. Bir tercihiniz var mı?"

"Bunlardan biri seni bu kayığın üzerinde soyunmaya mı götürecekt?"

"Belki." Güldüm ve arkama yaslanıp birinci bölüme geçtim. "Hadi küçük kasaba romantizmi yapalım. Ben bir bölüm okuyayım, sen de diğerini oku."

"Hayatta olmaz. Sözleşmede böyle bir şey yoktu. Sen oku, ben dinleyeyim." "Bu hiç adil değil. Neden bütün okumayı ben yapıyorum?"

"Çünkü bu kitabı okumak istemiyorum. Sen okusan, ben de dinlerken yüzümü kalçalarının arasına gömsem nasıl olur? O zaman ikimiz de biraz iş

yapmış olunuz."

Dişlerim alt dudağıma battı ve bacaklarımı ayırdım. "Anlaştık."

Bu ilişkisizliğin şimdiye kadar yaşadığım en iyi ilişki olacağından oldukça emindim.

O kadar hızlı hareket etti ki tekne sallandı ve birden bacaklarımın arasına girdi ve tam olarak söylediği şeyi yaptı.

Ve her saniyesinden keyif aldım.

OceanofPDF.com

yirmi üç

...

Nehir

"Yüzünüzdeki **çatıklığı silin**. Zaten olmak istemedikleri bir yerde sıkışıp kalmış durumdalar. En azından dostça görünmeye çalışabilirsiniz" dedi.

"Biliyor musun, kız arkadaşın olmayan birine göre çok patronluk taslıyorsun." Gülümsedi. "Alış buna. Huysuz birine benziyorsun."

"Bu sabah üstüne çıkıp seni adımı haykırmaya zorladığımda aldırmamış gibiydin," diye takıldım.

Evet, bu anlaşma fevkalade işliyordu. İstedığımız zaman seks yapıyorduk, ki bu her zaman oluyordu. Kanoya bindiğimiz o gün yüzümü bacaklarının arasına gömmüştüm ve bu, bugüne kadarki en sevdiğim anılarımdan biri olarak kalacaktı. Kendini kontrol etmeye ve tekneyi devirmemeye çalışmasını izlerken, onu tekrar tekrar kenara getirdim, sonunda gitmesine izin verene kadar ona yavaşça işkence ettim. Boşaldığında gülünç derecede seksiydi ve asla doyamazdım.

Ve şimdi günlerimizi onun bana hasarlı, kırılmış ve komşu kızına aşık olan bir adam hakkındaki kitabını okumasıyla sonlandırdık. Gerçekten, inanamıyorum. Yan dairede yaşıyordu. Lisede sevgiliydiler ve adam her şeyi mahvetmişti çünkü o bir erkekti ve duygularıyla nasıl başa çıkacağı konusunda hiçbir fikri yoktu.

Kitabı ilgisizmiş gibi davrandığım kadar önemsediğimi söyleyemem.

Belki de sadece sesini çok seviyordum. Her gece uyumadan önce ve her sabah ilk uyandıığımızda bana bir bölüm okurdu.

Evet, küçük anlaşmamızı yaptığımızdan beri her geceyi birlikte geçiriyorduk. Normalde bu bana ölüm fermanı gibi gelirdi ama Ruby ile tam tersi oldu.

Sadece daha fazlasını istedim.

"Seninle seks yapmaktan hoşlanmam, pislik yaptığında bunu sana söylemeyeceğim anlamına gelmez. Oraya git ve bu çocuklara biraz umut ver. Seni buraya çağıran adam bunu yaptı çünkü senin bu çocuklara ilham kaynağı olacağını düşünüyor. Sen lanet olası bir avukatsın, hem de çok iyi bir avukat. Bektan bir şeyi aldın ve olumlu bir şeye dönüştürdün," dedi ellerini sallayarak.

Gülümsedim. Kendime engel olamadım. "Avukatlık konusunda pek iyi olmadığımı sanıyordum?"

Gülmesini engellemek için eliyle ağzını kapattı. "Bunu sadece seni kızdırmak için söylüyorum. Sen bir tür rock yıldızısın, River Pierce. Harika bir arkadaş, muhteşem bir amca, harika bir torun, çok iyi bir avukat ve insansın. Ve yatakta da hiç fena değilsin. İşte. Mutlu musun?"

"Seni hemen şimdi becermek istiyorum. Tam burada, bu arabada."

"Ve şimdi de sen delirmişsin," dedi eğilip onu anlamsızca gıdıklarken. "Bir ıslahevinin önüne park ettik, seni kaçık. Sapıklığı bırak ve kendine gel."

Arabadan atlayıp kapısını açmak için etraftan dolaşmadan önce onu sertçe öptüm. "Hadi şu işi bitirelim."

"Burası ölüm odası değil," diye mırıldandı yanımda, sonra başını kaldırıp ona gülümsediğini gördü. "Bundan nefret ediyormuş gibi davranmayı bırak. Bence onlarla konuşacağın için gerçekten heyecanlısın, değil mi?"

"Hayır. Ne kadar harika olduğumu açıkça belirttiğin için heyecanlıyım."

Kolumu sertçe çimdikledi ve binaya yaklaşırken bir kolumu omzuna dolamadan önce güldüm.

İçeri girdiğimizde bizi Fresh Start Juvenile Detention Center'ın operasyon müdürü Terrence Juniper karşıladı. Altı ay önce göreve başlamıştı ve hem bana hem de Romeo'ya ulaşmıştı. Bizi önce ofisine götürdü ve masasının karşısındaki iki koltuğa oturup bize baktı.

"Romeo durumunuz hakkında çok açık konuştu. Sanırım burada arkadaşınızın önünde konuşmakta özgürüm?" Terrence öyle dedi.

"Kesinlikle. Ruby psikoloji doktorasını yeni bitirdi; sanırım paylaşmak istediğiniz her şeyi halledebilir."

Süslü diplomasını ortaya attığım için sinirlenmiş gibi davrandı ama yanaklarının hafifçe pembeleştiğini gördüm. Etkileyici bir şey başarmıştı ve Terrence'ın bunu bilmesini istiyordum. Son zamanlarda birlikte vakit geçirdiğimizde bunu çok yapıyordum.

Ruby Rose çok etkileyiciydi ve dünyanın bunu bilmesi gerekiyordu.

Sert ve katı davranmayı severdi, ama ben bunu anladım.

o.

Onun savunmasız tarafını gördüm.

"Bu büyük bir başarı. Tebrikler, Ruby. Seninle konuşmayı çok isterim Buradaki çocuklar için hazırladığımız bazı programlar hakkında. Burada bulunma sebepleri ve kaldıkları süre boyunca ailelerinden uzakta olmanın getirdiği zorluklarla başa çıkabilmeleri için onlara daha fazla destek sağlamayı umuyoruz."

"Bu hoşuma gider. Elimden gelen her türlü yardımı yapmaktan mutluluk duyarım. Size telefon numaramı bırakacağım, beni arayabilirsiniz. Bugün River'ın neden burada olduğuna, neler yaşadığına ve o zamandan bu yana nelerin üstesinden geldiğine odaklanmak istiyorum."

Dikkatimi tekrar önümdeki adama vermeden önce döndüm, bakışlarım onunkilerle kilitlendi.

"Sen buradayken her şeyin farklı olduğunu biliyorum ve bunun için özür dilemek istiyorum."

Boğazımı temizledim, o zamanlar yaşadığımız şeyler hakkında nasıl bir fikre sahip olduğunu merak ediyordum. "Romeo ve ben buradayken neler olduğunu nereden biliyorsun?"

"Çünkü ben senden birkaç ay önce buradaydım. Çok kötü ve korkutucuydu ve sonrasında hukuk dünyasına girdiğinizi biliyorum ve bunun dünyada bir fark yaratmak için olduğunu tahmin ediyorum. Romeo belli ki profesyonel bir dövüşçü oldu ve ben de Ruby gibi psikoloji eğitimi aldım. Sanırım hepimiz bir şeyleri daha iyi hale getirmeye çalışıyoruz, değil mi?" Gülümsedi ve bakışları aramızda dolaştı.

Terrence'ın dürüst bir tetikçi olduğuna şüphe yoktu. Palavra yok. İnsanları okumakta oldukça iyiydim ve burada manipülatif ya da hesapçı hiçbir şey yoktu.

"Bunların hiçbirisi senin hatan değildi. Buradaki çocukların iyiliği için artık her şeyin farklı olmasına sevindim," dedim. "Peki, tam olarak ne konuşmamı istiyorsun?"

bugün hakkında?"

"Ayrıldıktan sonra hayatınızı nasıl etkilediği perspektifinden hikayenizi paylaşabileceğinizi düşündüm. Hukuk dünyasında nasıl kariyer yaptığınızı. Bir dizi koşulun hayatınızın gidişatını nasıl değiştirdiğini."

Başımı salladım. Bu yerden tutkuyla nefret ettiğim düşünülürken, kendimi rahat ve oldukça huzurlu hissetmem beni şaşırttı. "Bunu yapabilirim."

"Önce grupta konuşmanızı, sonra da onlarla bireysel olarak ya da küçük gruplar halinde konuşarak biraz zaman geçirmenizi umuyordum."

"Benim için sorun değil."

Başını salladı ve Ruby'ye baktı. "Belki daha sonra burada kalıp çocuklarla konuşmak istersin."

"Evet, River burada olduğu sürece ben de buradayım," dedi ve nedense göğsüm az önce sevgilisini etkilemiş bir mağara adamı gibi kabardı.

Ayağa kalktım ve koridora çıkıp, on dört ila belki on yedi yaşlarında görünen genç adamlarla dolu, ön tarafa bakan belki otuz sandalyeli bir odaya doğru ilerledik.

"Bunun için hazır mısınız?" Terrence'ı odanın önüne doğru takip ederken Ruby sordu.

"Olabileceğim kadar hazırım. Bu konular hakkında konuşmayı pek sevmem ama Romeo çok kötü olmadığını söyledi ve biz de buradayız."

Ruby başıyla onayladı. Terrence durdu ve Ruby'ye ön sıradaki koltuğa oturması için elini uzattı. Ruby bana baktı. "Bacağını kır, Vahşi Nehir."

Sahneye çıkmadan önce sııttım ve Terrence mikrofonu alıp beni takdim etti.

"River on yedi yaşındayken sekiz ay boyunca buradaydı ve şu anda bir avukat. Yolculuğu hakkında size yardımcı olabilecek bazı bilgiler verebileceğini düşündüm," dedi Terrence kenara çekilmeden önce.

"Merhaba, ben River Pierce ve Terrence'in de dediği gibi, on yedi yaşındayken burada biraz zaman geçirdim. Sanırım yakın zamanda en iyi arkadaşlarımdan biri olan Romeo Knight'la tanıştınız ve burada beraberdik," dedim, birkaç kişi oğlumu alkışlarken. Belli ki onu hatırlamışlardı. Romeo'nun kısa süre önce kazandığı dövüşten sonra adının tüm haberlerde geçmesi onu incitmemişti, yani şu anda sadece belalı değil, aynı zamanda biraz da ünlü biriydi. Düşüncelerimi toparladım. "Sana söyleyeceğim şey şu. Günün sonunda büyük ya da küçük hatalar yapacaksın. Ama bu

önemli olan onlarla ne yaptığınızdır. Yıllar önce buraya gönderilme sebebim gerçekten yaptığım bir şey değildi. Başka birinin yaptığı bir şey içindi. Ve uzun bir süre bu bok beni yiyip bitirdi. Ama gerçek şu ki, mükemmel bir çocuk değildim ve burada zaman geçirmek bana hayattan ne istediğimi düşünmek için çok zaman kazandırdı. Burada sekiz ay geçirdim ve hiç hoş değildi. Lise son sınıfımın büyük bir bölümünü kaçırdım." Durakladım ve Terrence'ın benim için oraya koyduğu su şişesine uzandım. Odada iğne atsan yere düşmezdi, herkes tamamen sessizdi ve su şişemin kapağını kapatmamı bekliyorlardı. "Buradan ayrıldıktan sonra bazı ciddi değişiklikler yapmaya karar verdim. Başıma gelenlerin adil olmadığını biliyordum ve bu konuda bir şeyler yapacaktım. Suçunu üstlenmeme izin veren adama misilleme yapmadım, gerçi o pisliği umursamıyordum." Odada kahkahalar yükselirken durakladım. "İleride bir fark yaratmak için ne yapabileceğimi düşündüm ve bu beni üniversiteye götürdü. Kolay bir yol değildi. Kaçırdığım zamanı telafi etmem ve lise son sınıfı tekrar etmem gerekiyordu. Ve tahmin edin ne oldu, o yıl hep A aldım. Bunu daha önce hiç yapmamıştım."

Birkaç kişi alkışladı ve tezahürat yaptı ve ben de sanki bir başkanlık kabul konuşması yapıyormuşum gibi beni dinleyen Ruby'ye baktım.

"Bunu nasıl başardın?" diye bağırdı biri arkadan.

"Başımı öne eğdim ve canımı dişime takarak çalıştım. Çünkü buradan ayrıldığımda, kimsenin bana ileride kim olacağımı söylemeyeceğine dair bir karar verdim. Kim olduğuma kendim karar verecektim. Kim olmak istediğime ben karar verecektim. Ve ben de tam olarak bunu yaptım. Önce devlet üniversitesine gittim, sonra daha büyük bir üniversiteye geçtim ve ardından hukuk fakültesine tam burslu olarak devam ettim. Eğer yeterince isterseniz, kararlı olursanız, hayallerinizi gerçeğe dönüştürebilirsiniz. Bu dünyada bir fark yaratmak istiyordum. Bana karşı bahse giren pek çok insan vardı ama günün sonunda en önemli şey ne biliyor musunuz?" Durakladım ve odanın etrafına bir göz attım, dikkatimi tekrar odanın ortasına çevirmeden önce bakışlarım Ruby'nin üzerinde kısa bir süre durdu. "Sen. Kim olduğuna inandığın kişi. Olmak istediğin kişi. Kimse buna senin yerine karar veremez. Şimdi, buradayken kurallara uymak zorundasın, rotada kalmalısın, çizgiyi takip etmelisin ve tüm bu saçmalıklar. Buradan ayrıldığınızda da aynı şey geçerli. Akıllı olmalı ve istediklerinizin peşinden gitmek için burada ve dışarıda zamanınızı harcamalısınız. Ama sonunda yolunuza siz karar verirsiniz. Artık kendim için çalışıyorum. Kendilerini temsil edemeyen insanları temsil ediyorum. Kendilerini temsil edemeyen

kendi adlarına konuşacak donanıma sahip olmayanların sesi oluyorum. Ben de inandığım şeyler için mücadele ediyorum. Senin de anlamam gereken bu." Duraksadım ve su şişemden bir yudum daha aldım. "Neye inanıyorsun? Kim olmak istiyorsun? Çünkü bunu gerçekleştirecek güç sadece sende var."

Herkes alkışladı ve ıslık çaldı, ben de kıkırdadım ve ellerimi havaya kaldırdım. "Bir süre takılacağım ve sonra gelip sizinle sohbet edeceğim. Önemli bir şey öğrenmek isterseniz, arkadaşım Ruby yanımda," dedim ve ön sırada oturduğu yeri işaret ettim. "O aslında bir doktor, yani benden çok daha zeki ve eminim seninle konuşmakta benden daha iyi olacaktır."

Daha fazla ıslık ve alkış.

Sahneden indim ve Terrence herkese yemekhaneye gitmelerini söyleyerek birazdan sohbet etmek için geleceğimizi bildirdi.

"İyi iş, River. Senden hoşlanıyorlar. Seninle ilişki kuruyorlar. Sadece hikayeni paylaşarak burada bir fark yaratabilirsin," dedi Terrence ve bizi kafeteryaya götürdü.

Sonraki bir saat Ruby ve benim etrafta dolaşp çocuklarla konuşmamızla geçti. Ondan çok etkilenmişlerdi ve bunu anlıyordum çünkü ben de etkilenmiştim.

"Sen gerçek bir doktor musun Ruby?" Jonah sordu. On beş yaşındaydı ve komşusunun evine girip aç olan küçük kardeşleri için olduğunu söylediği yiyecekleri aldığı için buraya gönderilmişti. Komşuları polisi aramış ve ceketinde bir çakı bulmuşlardı, bu da onu çok daha ciddi bir suç haline getirmişti ve işte buradaydı.

"Ben tıp doktoru değilim. Doktoramı psikoloji üzerine yaptım."

"Demek bir zihin doktorusunuz. Bir hastanede hasta insanlarla mı çalışıyorsun?" Patrick yüzünde kocaman bir gülümsemeyle sordu. On altı yaşındaydı ve neden orada olduğunu açıklamamıştı. Ama günün sonunda bunlar çocuktu. Sadece bazı hatalar yapmış ve bedelini ödeyen genç adamlar.

"Ben sadece psikoloji hakkında biraz bilgisi olan biriyim," dedi. "Ve yeni mezun oldum, şimdi bununla ne yapacağımı bulmam gerekiyor."

"Ne yapmak istersin?" Jonah sordu.

"Sanırım bir dereceye kadar çocuklarla çalışmak istiyorum."

Patrick, "Sen tam bir kadın patronusun," dedi ve diğer çocuklar gülmeye başladı.

"O bir kadın patron," dedim sırtarak.

"O senin kız arkadaşın mı?" Duncan sordu. On dört yaşındaydı ve buradaki en genç çocuktı. Daha da genç görünüyordu ve gözlerindeki hüznü gördüm. Ona baktığım anda bunu fark ettim.

"Hayır. Kararları o veriyor ve bir erkek arkadaş istemiyor," diye dalga geçtim ve tüm çocuklar kahkahalara boğuldu, sırayla omzuma tokat attılar.

"Sakın pes etme, ahbap," dedi Patrick eski dostlarımız gibi beni yumruklarken.

"Hiç başın bir şey yüzünden derde girdi mi Ruby?" Duncan sordu ve çocukların geri kalanı dikkatlerini tekrar ona yöneltti.

"Gençken birkaç kavgaya karıştım ve otorite konusunda pek iyi değildim çünkü her zaman daha iyisini bildiğimi düşünürdüm."

Şok edici. Hâlâ öyle.

"Ve şimdi gerçek bir doktor mu oldun? Bunu nasıl yaptın?"

"Mükemmel bir hayatım yoktu. Ancak genç yaşta eğitimin önemli olduğunu biliyordum ve bunu elimden geldiğince ileri götürmeye kararlıyım. Üniversiteye gitme kararımı destekleyen babam dışında ailemde beni üniversiteye gitmeye zorlayan para ya da insan yoktu. Ama bu onun için önemli değildi. Sadece kendim için daha fazlasını istediğime saygı duyuyordu."

"Annen buralarda değil miydi?" Duncan sordu, sesi onu olduğundan daha da genç gösteriyordu.

Kahretsin. Buraya gönderildiğinde Romeo'nun yaşındaydı. Her zaman minnettar olduğum tek şey burada onunla birlikte olduğumdu. Buradayken birlikte olduğumuz için. Birbirimizin arkasını kollamıştık ve düşünmek istemediğim kadar çok kez kendimizi savunmak zorunda kalmıştık. Ama bunu başarmıştık çünkü birbirimize sahiptik.

Duncan'ın yanında kimse var mı bilmiyordum.

"Pek fazla değil. Ve bu illa ki kötü bir şey değildi. Babam gerçekten harika bir adam ve bu yeterliydi, anlıyor musun? Ama River'ın söylediği doğru, geleceğinize sadece siz karar verebilirsiniz."

"Bunu sevdim."

"Peki ya siz? Ailen ziyarete geliyor mu?" diye sordu.

"Burada bir ailesi var, değil mi Duncan?" Patrick söyledi. Aralarındaki bağı gördüm ve bu durumdan kurtulmalarına yardımcı olacaktı.

"Ben biliyorum. Bunlar benim çocuklarım. Ve babam hiç hayatımda olmadı. Annem deniyor ama iki küçük kardeşimle çok meşgul. Üvey babam

benden pek hoşlanmıyor," diye itiraf etti ve yüzündeki incinmiş ifadeyi görebiliyordum.

Yalnızlık.

Cesur bir yüz ifadesi takınmaya çalışan yaralı genç çocuk.

Ben de o yollardan geçtim.

"Gençken pek çok insan benden hoşlanmıyordu. Bu bir şey ifade etmiyor. İnsanlar çocuklara karşı serttir. Olduğun kişiyi seviyor musun?"

Ruby sordu.

Gözleri büyüdü. "Bazen anneme karşı bir pislik gibi davranabiliyorum. Sinirleniyorum ve bir pislik gibi davranıyorum."

"Bunu yapmayı bırakmaya ne dersin? Çünkü bunun sonunda k i m e zarar verdiğini biliyorsun, değil mi?" dedi.

"Ben."

"Evet. Annen seni seviyor mu? Böyle davranılmayı hak ediyor mu?"

"Beni çok seviyor. Burada olduğum için üzgün olduğumu biliyorum."

"O zaman belki de River'ın dediği gibi burada geçirdiğin zamanı en iyi şekilde değerlendirebilirsin. Buradan ayrıldığınızda kim olmak istediğinizi düşünün."

Lanet olsun. Bu çocuk Ruby'ye güneşi batırmış gibi bakıyordu. Etrafıma bakındım, hepsi ona öyle bakıyordu.

"Bir gün itfaiyeci olmak istiyorum," dedi Duncan beklenmedik bir şekilde. "Ama üvey babam yeterince büyük olmadığım için bunun gerçekleşmeyeceğini söyledi."

Ruby başını sallarken, "Pfft," diye homurdandı. "Daha on dört yaşındasın. Büyüdüğünde ne kadar büyük olacağını bilmiyorsun. Ama birisi sana yapmaya kararlı olduğun bir şeyi yapamayacağını söylediğinde en iyi intikamın ne olduğunu biliyor musun?"

"Ne?" diye sordu.

"Oraya gidiyorsunuz ve yapıyorsunuz. Buradan ayrılırsınız ve okulda çok çalışırsınız çünkü itfaiyeci olmak için iyi bir öğrenci olmanız gerekir. Bu rekabetçi bir iş ve sorun çıkaran birini işe almazlar. O yüzden başınızı öne eğin ve iyi kararlar vermeye başlayın. Bu hata yapmayacağınız anlamına gelmiyor ama hata yaptığınızda onlardan ders çıkarıyorsunuz. Ve itfaiyeci olma hedefinizi tüm yol boyunca aklınızda tutun. Bırakın bu sizi olmak istediğiniz her şey olmaya doğru götürsün."

"Yaptığın bu muydu?" diye sordu.

"Evet, onun gibi bir şey." Terrence gelip çocukların dışarı çıkıp biraz temiz hava alma zamanının geldiğini söylediğinde gülümsedi.

Ruby ve beni ön lobiye kadar geçirdi ve bir ara çocuklarla konuşmak için tekrar gelip gelmeyeceğini öğrenmek için numarasını istedi.

Ona teşekkür ettik ve ikimiz de arabaya bindiğimizde dönüp bana baktı.

"Orada harikaydın."

"İnanılmazdın. O çocukları avucunun içine almıştın," dedim.

"Her neyse. Onlar putlaştırılmış Sen." O omuz silkti.

"Sen vardı çok ilham verici, River Pierce."

"Daha sonra çıplak kaldığımızda bunu unutma."

Kendimi bu kadınla daha derine çekildiğimi hissedebiliyordum. Bu beni korkutmalıydı, ama korkutmadı. Sadece daha fazlasını istedim.

OceanofPDF.com

yirmi dört

...

Yakut

Dekan Langston ile bir telefon grmem **vardı** ve avularım şimdiden terlemeye balamıtı. Son iki hafta içinde, çocuklarla çeşitli kapasitelerde çalışan farklı programlar için bavurduğum pozisyonlar için birkaç görüşme yapmıtım. Şimdiye kadar neredeyse her pozisyon için gereğinden fazla nitelikli olduğum söylenmişti.

Gerçek u ki, babam eve döndüğünde bir i bulmam gerekiyordu, ki bu da eskisi kadar uzak değildi. Dört Temmuz hafta sonuydu ve zaman akıp gidiyordu.

Gz dönemi yaklaştığı için dekanı daha fazla oyalayamazdım.

Dizüstü bilgisayarımdaki Zoom bağlantısına tıkladım, giydiğim düğmeli bluzun yakasını düzelttim ve Dean Langston göründüğünde gülümsedim.

"Dr. Rose, merhaba. Sizi görmek ne güzel," dedi. Bu adamda gayri resmi hiçbir şey yoktu ve bana Ruby demesini isteyerek enerji harcamanın bir anlamı yoktu. Son iki yıldır üniversitede ğretim grevlisiyken bana Bayan Rose diye hitap etmişti.

"Merhaba, Dekan Langston. Benimle görüşmeye zaman ayırdığınız için teşekkür ederim."

"Elbette. Açıkçası, sizinle zaten mülakat yaptık ve eminim son birkaç hafta içinde başka üniversitelerde de mülakata girmisinizdir. Daha azını beklemezdim. Ancak, zaman daralıyor ve pozisyon için birkaç adayımız olduğu için hemen bir cevaba ihtiyaımız olacak. Biz

en rekabetçi paketlerden biri olduğunu tahmin ettiğim bir teklif sunuyor, bu yüzden bir karar verdiğinizizi umuyorum."

Boğazımı temizledim. Resmi olarak bir karar vermemiştim, ancak bu noktada başka geçerli bir seçeneğim de yoktu. Bu bir yetişkin pozisyonuydu. Profesör olacaktım. Cömert bir maaş, muhteşem sosyal haklar, yazları izin ve ileride doğacak çocuklarımın - ki çocuk sahibi olup olamayacağım hakkında hiçbir fikrim yoktu - okul harcında çok etkileyici bir indirim alacağı anlamına geliyordu. Görünüşe göre, bu çoğu profesör için büyük bir satış noktasıydı.

"Seçeneklerimi keşfetmem için bana zaman verdiğiniz için çok minnettarım. Aslında biraz daha genç öğrencilerle, yani desteğe ihtiyacı olan çocuklarla çalışabilmenin farklı yollarını arıyordum."

Ağzından gösterişli bir kahkaha kaçtı ve başını salladı. "Tüm bu eğitimi düşük ücret almak için almadın, değil mi? Üniversite düzeyinde öğretmenlik yapma hakkını kazandın. Çalışma saatleri harika; güzel bir kariyer. Neden daha genç, sorunlu çocuklarla uğraşmak isteyesin ki?"

Zengin bir pislik gibi konuştun.

"Muhtemelen bir zamanlar ben de öyle olduğum içindir." Bakışlarını bilgisayar ekranında buluşturdum. "Psikolojinin eğitimimi kullanabileceğim pek çok alan sunduğunu düşünüyorum."

"Ve dur tahmin edeyim, hepsi senin aşırı nitelikli olduğunu söyledi." "Bunu birkaç kez duydum," diye itiraf ettim.

"Okul danışmanı olmak ve okul bahçesindeki kavgaları ayırmak isteseydiniz, eğitiminizde farklı bir yol izleyebilirdiniz. Doktoran var."

Evet, kahretsin, Sherlock.

"Sadece birkaç farklı şeye bakıyordum. Ama üniversite düzeyinde öğretmenlik yapmanın birçok nedenden ötürü benim için en iyi seçenek olduğuna katılıyorum."

"Gerçek bir psikoloji doktoru gibi konuştun," dedi, dudakları büzülmüştü ve tek kaşına bakmam imkansızdı.

Kabul ettiğim şeyi düşündükçe midem bulanıyordu. Doğru gelmiyordu. Belki de bu büyümenin bir parçasıydı. Önümüzdeki otuz yıl boyunca ne yapacağıma karar vermiştim. Bir sonraki Dereck Hamilton olmayı kabul ediyordum. Bir ev satın alacak, şarap içecek ve ayda bir kez tüm profesörlerle happy hour'a gidecektim. Sınıfın önünde duracak, işimde uzmanmışım gibi davranacak ve emekli olana kadar işimi yapacaktım.

Sıkıcı ve sıradandı.

Ama tutarlı ve sorumlu.

"Tek endişem babamın Ağustos'un ilk ya da ikinci haftasına kadar evde olmayacak olması ve derslerin başlayacağı ayın ilk haftasına kadar bana orada ihtiyacınız olacağını biliyorum. Belki de kontratımı yıl ortasında yapıp ikinci dönem için Ocak ayında başlayabilirim?"

Burada altı ay geçirme düşüncesi beni daha iyi hissettirdi. Gitmeye hazır değildim. Hoşuma giden bir rutine girmiştım. Ve eve döndüğünde babamla biraz zaman geçirmek istiyordum.

"Bu konuda endişelenmeyin. Siz gelene kadar yerinize bakması için yedek bir profesör tutacağız. Önümüzdeki bir iki hafta içinde imzalamanız için sözleşmenizi göndereceğim. Ailemize hoş geldin Ruby."

Başımı salladım ama boğazımda kocaman bir yumru oluştu. "Bu kadar anlayışlı olduğun için teşekkür ederim. Minnettarım."

"İrtibatta olacağım. Kendine iyi bak." Telefonu kapattı ve ben de sandalyeme oturup konuşmayı değerlendirdim. Heyecanlanmalıydım. İstedğim şey buydu, değil mi? Artık hayatımda ne yapmak istediğim konusunda kendimi çıldırtmayacaktım. Artık kira ödemek için mücadele etmek yok. Artık aydan aya yaşamak yok.

Hatta babama maddi olarak yardım edebilirdim, böylece istemediği takdirde çok fazla çalışmak zorunda kalmazdı.

Kapı çalındı. Ayağa kalktım ve kapıyı çekip açtığımda iki kardeşim de hızla içeri girdi.

"Hey, abla, seni yemeğe götürmeye geldik," dedi Zane, beni kucağına alıp bir barbar gibi etrafında döndürürken.

"Ne? Beni hiç yemeğe götürmedin."

"Knockout Gym'de tam zamanlı olarak işe alındım. Romeo soyunma odasını boyarken yaptığım işten etkilendi ve bakım elemanı taşınıyor, bu yüzden bana iş teklif etti," dedi Rico. "Kutlamak için seni dışarı çıkarırız diye düşündük."

"Hey. Ben de araba dükkanında terfi aldım. Sam'in borcunu benim için ödediğin zaman sana olan borcumu ödemeye geldim. Yani, akşam yemeğini Rico ısmarlayacak," dedi Zane, Rico ona ters ters bakarken kahkahaları arasında.

Şaşırmıştım. Zane bana borcunu ödemek için hiç çaba göstermemiştı ve Rico'nun bir işte çalışıyor olması da beni şaşırtmıştı.

Hepsi beni şaşırttı.

Son birkaç haftadır annemden neredeyse hiç haber alamıyordum, bu da onun daha iyi olduğu anlamına geliyordu.

Wendy Rose-Dane-Holt-Smith- Slaughter'ın hayatında hiçbir haber iyi haber değildi.

Rico mahcup bir ifadeyle, "Senin için güzel bir şey yapmak istediğimize o kadar da şaşırma," dedi. "Evde olman hoşumuza gidiyor. Çok güzeldi."

"Fazla bağlanma. Üniversitede bir öğretmenlik pozisyonu kabul ettim. Babam eve döner dönmez ayrılacağım."

Zane bir kolunu omzuma dolayarak, "O zaman birlikte geçirdiğimiz bu zamanın tadını çıkarsak iyi olur," dedi.

"Tadını çıkarmak mı? Şu haline bak, süslü püslü konuşuyorsun," dedi Rico kahkahalar atarak. "Hey, benim ablam Batı Üniversitesi'nde profesör.

Kaliforniya. İnsanlar artık benden bunu bekleyecekler."

Çantamı aldım ve onları kapıdan çıkarken takip ettim.

Golden Goose'a vardığımızda Midge menülere uzandı ve bizi masamıza götürdü.

"Oscar'ın Boone'u geri aldığını duydum," dedim kardeşlerim masaya giderken yanımızdan geçen herkesle konuşmak için durduklarında.

Midge arkasını döndü. "Benim kötü bir insan olduğumu düşündüğünüzü biliyorum ama hayvanları çok severim ve Boone da tıpkı sizin yavrunuz gibi bir gün kapımda beliriverdi."

Onu tanıdığımdan beri ilk kez, Midge Longhorn suçlu görünmüyordu; düpedüz acınası görünüyordu.

Üzgün ve kalbi kırık.

Köpek onun bile değildi. Onun olayı neydi?

"Gidip barınaktan kendi köpeğinizi kurtarabileceğinizi biliyorsunuz, değil mi?"

Omuzları sertleşti ve gözleri benimkilerle buluşmadan önce etrafına bakındı ve sesini alçak tuttu. "Doug Callan son yirmi beş yıldır barınağı yönetiyor."

"Bunu biliyorum. Ondan hoşlanmıyor musun?"

"Onunla liseden hemen sonra evlendim. Gençtik. İşler yolunda gitmedi. Yıllar boyunca doldurduğum her başvuru reddetti, ben de denemeyi bıraktım. Ve süslü bir yetiştiriciden butik bir köpek almayacağım."

Yetiştiricilerle sorunu var ama köpek çalmakla yok mu?

İçimi çektim. "Adamın kalbini mi kırdın? Bunu neden yapsın ki?"

"Ben onun kardeşiyle evlendim." Ellerini savunmak için kaldırdı.

"Gençtim.

Birkaç yıl sonra ondan boşandım."

Bu beni heyecanlandırmamalı ama heyecanlandırıyor.

Midge bir asiydi ve ben buna bayılıyordum.

"Bu ona sizin köpek sahibi olmanızı engelleme hakkını vermez."

"Katılıyorum, ama bu onu durdurmadı." Omuz silkti, tıpkı kardeşlerimin

menülerini alarak kabine geçtiler.

"Şuna bir bakayım," dedim ve uzaklaşmadan önce başını salladı.

Zane menüdeki her maddeyi yüksek sesle okumaya devam ederken Rico'nun yanındaki kabine geçtim. Buraya bekleliğimizden beri geliyorduk. Menü hiç değişmemişti.

River'a kısa bir mesaj göndermek için telefonuma uzandım.

Hey. Bir iyiliğe
ihtiyacım var.

ARROGANT PRICK

Altmış saniyemi mi?

Bana ilk mesaj attığında onu telefonuma *Kibirli Hıyar* adıyla kaydetmiştim ve onu çıldırttığı için orada tutmuştum.

Çok ukala. Ama iyilik bu değil.

Birlikte alışılmadık bir zaman geçirdik. Her gece. Çalışmadığımız her dakika, takılmak için bir yol buluyorduk. Artık fazla düşünmüyordum; sadece devam ediyordum.

ARROGANT PRICK

Adını
koy.

Midge bir köpek
istiyor.

ARROGANT PRICK

Onun için bir tane çalmamı ister misin? <kafa patlatma
emojisi>

Hayır. Tabii ki olmaz. Birini kurtarmasına yardım etmeni
istiyorum.

ARROGANT PRICK

Neden bunu kendisi yapamıyor? Neden bana ihtiyacın
var?

Uzun hikaye. Doug Callan'ı bazı yasal jargonlarla korkutmanı
istiyorum.

ARROGANT PRICK

Avukatlık konusunda iyi olmadığımı
sanıyordum.

Surat asmayı bırak. Sana zeki olduğunu söylemiştim.

ARROGANT PRICK

Telefonunda hâlâ Kibirli Hıyar olarak kayıtlı olmasam iyi olur.
Değiştirmezsen sana hiçbir iyilik yapmayacağım.

Tabii ki değiştirdim. <göz kırpan surat emoji>

ARROGANT PRICK

Ekran görüntüsü istiyorum. Kanıt görene kadar iyilik
yapmıyorum.

Lanet olsun sana. Şimdi
değiştiriyorum.

<Ekran
Görüntüsü>

SICAK AVUKAT

Güzel. Ben alırım. Neden Doug Callan'ı korkutmak zorundayım
ki? Herkes barınaktan bir köpek sahiplenebilir.

Eskiden evli oldukları için onu reddetmeye devam ediyor.

SICAK AVUKAT

Bir bok
yok mu?

Evet, lanet olsun. Ve... Buna hazır
mısın?

SICAK AVUKAT

Nefesimi tutarak bekliyorum.

Onun kalbini kırdı ve kardeşiyle evlendi.

SICAK AVUKAT

Dennis Callan mı? O bir vaiz, değil mi?

Tanrı seni korusun. Midge sürprizlerle dolu. <dua eden eller
emoji>

SICAK AVUKAT

Tamam, olur. Yarın ilk müşterimden önce oraya gideriz.
Dekanla görüşmen nasıl geçti?

Tırnağımı çiğnedim. İkimiz de bunun yakında biteceğini biliyorduk.
Bunu söylerken neden gergindim?

Güzel. İş kabul ettim.

SICAK AVUKAT

İş istemediğini sanıyordum.

Bu benim en iyi seçeneğim.

Ekranda üç küçük nokta hareket etti ama hiçbir mesaj gelmedi.

Beni özleyeceğin için ne diyeceğini bilemiyor musun?

SICAK AVUKAT

Sanırım seninle olabildiğince çok zaman geçirsem iyi olacak, ha? Neredesin?

Kardeşlerimle akşam yemeği. Rico ısmarlıyor.

SICAK AVUKAT

Romeo'nun ona tam zamanlı bir iş teklif ettiğini duydum. Aferin ona. Ve o da seni tedavi etmeli.

Duygusallaşmayın. Saatimiz işliyor. Anlaşmamız sona eriyor.

SICAK AVUKAT

Benden ne istiyorsan alsan iyi olur Queenie. Bunu kaçıracaksın. <eggplant emoji>

Kendini övme.

SICAK AVUKAT

Yemeğini bitirdiğinde o küçük seksi kıcını buraya getir. Gittiğinde neler kaçıracağını sana göstereceğim.

Yakında görüşürüz.

Siparişlerimizi verdik ve her iki kardeşim de bir dakika içinde bir mil konuşmaya başladı. Son birkaç haftadır birkaç kez bara uğramışlardı, ama her şey oldukça olaysız geçmişti. Rico artık sürekli çalıştığı için pek dışarı çıkmıyordu.

Belki de ikisi de aslında biraz büyüyorlardı.

"Zane ve ben kendi evimizi almayı düşünüyoruz. Panda da bizimle birlikte taşınacak. Aramaya başladık."

Gözlerim büyüdü ve pislik gibi davranmamak ve tamamen şok olmuş gibi görünmemek için yüz hatlarımı hızla düzelttim.

Ama tamamen şok olmuşum.

"Taşınmak mı istiyorsun? Annem biliyor mu?"

Zane bir elini ensesinde gezdirdi. "Onunla sonsuza kadar yaşayamayız ve açıkçası orası da berbat bir yer. O ve Jimbo sürekli ayrılıyor ya da barışıyorlar ve annemin huysuzluklarına katlanmak çok zor."

Bunu çok genç yaşta anladım. Sürekli duygusal iniş çıkışlar yaşayan biriyle uğraşmak hiç hoş değildi. Hangi Wendy'yi alacağınızı asla bilemezsiniz.

Bunun farkına vardıkları için mutluydum.

"Dün karavanı temizledim, sonra Jimbo bir grup arkadaşıyla geldi ve annemle birlikte partiye katıldılar. Bu sabah her yer darmadağındı. Geceyi Panda'da geçirdim çünkü çok gürültü yapıyorlardı."

"Sizinle gurur duyuyorum çocuklar. Bence bu doğru yönde atılmış bir adım." Yemeğimiz önümüze konurken gülümsedim.

Omuzlarımdan bir yük kalktı.

Kardeşlerim bir yolunu bulacaktı.

Annem muhtemelen hiç düzelmeyecekti ve bu sorun değildi. Onu düzeltmek benim işim değildi.

yirmi beş

...

Nehir

"4 Temmuz partisine ayrı ayrı gitmek aptallık olur. Sen buradasın. Kimin umurunda?" Kollarımı ona doladım ve kendime çektim.

Geceyi benim evimde geçirdi.

Yine.

Kahretsin, son birkaç gündür her gece geceyi birlikte geçirmeyi başarmıştık. Kendimizi yatıştırmak için farklı bahaneler kullandık.

Bir şişe şarap açtık ve araba kullanmamalıyız.

Birbirimize yürüme mesafesinde yaşıyor olmamıza rağmen.

Bir gece ikimiz de yataktan çıkamayacak kadar soğuk olduğunu, bu yüzden orada kalabileceğimizi söylemiştik. Lanet olası Temmuz ayıydı. Dışarısı cehennem gibi sıcaktı.

İkimiz de saçmalıyorduk ve ikimizin de umurunda değildi.

Bir anlaşmamız vardı. Artık yapmak istemeyene kadar bunu yapmaya karar vermiştik. Ama mesele şu ki, onunla birlikte olmaktan hoşlanıyordum.

Yatak odasının içinde ve dışında.

Önemli değildi. Birkaç hafta içinde ayrılacaktı, bu yüzden fazla düşünmeyecektim.

İçime gömüldü, yasemin ve portakal duyularıma doldu.

"Herkesin aramızda bir şeyler olduğunu düşünmesine ihtiyacımız yok." Bana bakmak için başını geriye doğru eğdi.

Bu sabah gözleri zümrüt yeşiliydi ve etraflarında safir mavisi halkalar vardı. Ruh haline göre gözlerinin renginin değişmesine bayılıyordum.

Şu anda rahatlamıştı.

"Herkesin zaten bir şeyler döndüğünü düşündüğünün farkındasınız, değil mi?"

"Hayır. Birbirimizden nefret ettiğimizi düşünüyorlar. Çünkü çoğu zaman ediyoruz." Kıkırdadım. "Baban bana bir şeyler olup olmadığını sordu."

Geriyeye çekildi. "Ne dedin? Ona ne söyledin?"

"Takıldığımızı söyledim. Yakında gidecektin. Hepsi bu kadardı."

"Bunu ona neden söyledin?"

"Baban sağlığıyla ilgili sana yalan söylediği için kızgın olan sen değil miydin?"

Bunu düşünürken kaşları çatıldı. "Bu doğru. Ama devam eden bir şey yok. Ben buradayken sadece takılıyoruz. Önemli bir şey değil."

Ben her zaman hiçbir şey istemediğimi açıkça ifade eden bir adam olmuştum. Ama bana sürekli aynı şeyleri söylemesinden bıkmıştım.

Biz bir hiçtik.

Ben hallederim.

Yine de her gün yatakta birlikteydik.

Gerçek bir ilişki için tam olarak neyin yeterli olduğunu bilmiyordum çünkü daha önce bir kadınla hiç ciddi bir şey yaşamamıştım.

Ama bu kesinlikle hiçbir şey değil.

Bir elimi yanağına koydum ve bakışlarının benimkilerle buluşmasını bekledim. "Son birkaç haftadır seni her gün görüyorum. Birlikte olmadığımız zamanlarda mesajlaşıyoruz. Bu hafta her gün seninle uyandım. Kalmayacağını biliyorum. Bunun bir yere gitmeyeceğini biliyorum. Ama bunun bir şey olmadığını söylemeyi kes. Şimdiye kadar kimseyle yaşamadığım kadar çok şey yaşadım ve bunu söyleyip durman beni çok kızdırmaya başladı."

Bakışları benimkileri ararken elini göğsüme koyarak ayağa kalktı. "Sen de söyledin."

"Hayır. Uzun zamandır söylememiştim. Bana her gün bunun bir şey olmadığını hatırlatan sensin. Anladım. Bunun bir sonu olduğunu biliyorum ama şu anda içindeyiz. Ve seninle lanet olası 4 Temmuz partisine gitmek istiyorum."

Güzel yüzüne yavaş, kolay bir gülümseme yayıldı. "Benden hoşlanıyorsun, değil mi?"

"Ukalalık yapma. Sadece bunu küçümsemenden hoşlanmıyorum."

İç çekti. "İyi. Ben de senden hoşlanıyorum. Seninle 4 Temmuz partisine geleceğim."

"Teşekkür ederim. Bu kadar zor muydu?" Yanağını göğsüme yaslariken sordum.

"Hayır. Dürüst olmak gerekirse hiçbiri zor olmadı."

"Ne demek istiyorsun?" Uzun, ipeksi saçlarını yüzünden uzaklaştırmak için okşadım ve parmakları omzumda ve kolumda gezindi.

"Profesörle birlikteyken ve hatta ondan önce çıktığım iki erkekle de kurallarım vardı. Haftada bir kereden fazla geceyi birlikte geçirmeyi sevmezdim. Böyle değildi."

"Anlıyorum. Daha önce hiç bir kadınla defalarca gece kalmamıştım. Genelde kendi alanıma ihtiyacım olur ve oldukça kolay sinirlenirim."

Kıkırdadı ve bana bakmak için başını geriye eğdi. "Gerçekten mi? Sen mi?

Öyle olmadığını söyle."

"Öyle, seni ukala. Ama senin yatağında olman hoşuma gidiyor."

"Belki de ikimiz de yakında biteceğini bildiğimiz için bir şeye dönüşmesi konusunda endişelenmemize gerek yoktur."

"Evet, muhtemelen öyledir," diye yalan söyledim. Aramızdaki bağ daha önce hiç kimseyle paylaşmadığım bir şeydi. Ve bunun onu korkuttuğunu biliyordum çünkü beni de korkutuyordu. Ve olması gereken nedenlerden dolayı değil.

Ruby Rose'a aşık olmaktan korkmuyordum. Zaten düşmüştüm.

Gittiğinde olacıklardan korkuyordum. Bu yüzden her şeyi kontrol altında tutmak için elimden geleni yapıyordum ama bir yerlerde bu kadınla kontrolü kaybetmişim.

Gitmesini istemiyordum ve sadece bu düşünce bile kafamı kurcalıyordu.

"Bu hafta çocukları görmek için benimle Fresh Start'a gelmelisin.

Duncan Cuma günü evine dönüyor" dedi.

Terrence ziyaretimizden sonra Ruby'ye ulaşmıştı ve o da fırsat buldukça çocuklarla çalışmak için oraya gidiyordu. Bara gitmeden önce öğleden sonraları boştu ve orada gönüllü olarak çalışıyordu.

"Cassie öğleden sonra programımı boşaltabilir mi diye bakacağım. Oraya çok sık gidiyorsun, ha? Hoşuna gidiyor mu?"

"Evet. Her gün gitmeyi planlamamıştım ama bir program yaptım ve kaç tanesinin gelecek hafta benimle konuşmak için kaydolduğuna inanamazsınız. Sanırım sadece birinin onlara iyi olacaklarını söylemesini istiyorlar."

"Ve hepsinin ateşli doktora karşı büyük bir aşkı var."

"Saçmalıyorsun. Bu çocuklarla konuşmayı seviyorum. Bir fark yarattığımı hissediyorum, anlıyor musunuz? Terrence artık gelecekleri hakkında da daha fazla konuştuklarını söyledi. Bu yüzden iyi hissettiriyor."

"Kendine bir bak Queenie. Dışarıda, büyük, kötü dünyada bir fark yaratıyorsun." Başının üstünü öptüm. "Sözleşmeyi yaptığım değişikliklerle birlikte üniversiteye geri gönderdin mi?"

Dekanın gönderdiği sözleşmeyi inceledim ve ifadeler muğlaktı, bu yüzden imzalamadan önce ona birkaç öneride bulundum.

"Evet. İfadenin değiştirilmesini talep ettiğim için pek heyecanlanmış görünmüyorlardı ama hafta sonu tatilinden sonra ilgileneceklerini söylediler," dedi. "Elimde bir avukat olmasını beklediklerini sanmıyorum."

"Sahip olmak kötü bir şey değil, ha? Ve sözleşmeler karmaşık olabilir. Her zaman bir çıkış stratejiniz olsun istersiniz çünkü çoğu zaman hayatın sizi nereye götüreceğini bilemezsiniz."

"Yaptığın şey bu mu? Her zaman bir çıkış stratejiniz var mı?" diye sordu. "İçinde olmak istemediğim bir durumdan nasıl çıkacağımı her zaman bilirim."

"Sence aileni bu kadar genç kaybettiğin için mi? Çok rahat olmayı sevmiyor musun?"

"Beni yine mi analiz ediyorsunuz, Dr. Rose?"

"Yani, senin yatağındayım. Bana ücretsiz avukatlık hizmeti verdiniz. En azından ne gördüğümü söyleyebilirim."

"Peki ne görüyorsun?" Sabah odunlarım onun sıcak küçük bedeninin benimkine bastırılmasıyla ağrırken ona doğru iterek sordum.

İkimiz de çıplak olduğumuz için eli aramıza girdi, Ruby ile birlikteyken böyle olmasını tercih ederdim. Beni birkaç kez okşadı ve ben inledim.

"İçeri girmesine izin verdiği birkaç kişiyi şiddetle seven bir adam görüyorum. Ama kolay kolay güvenmez. Çoğu insanı sevmez ama sevdikleri için ateşin içinden bile geçer. Ayrıca çok seksi gözleri ve etkileyici bir aleti var."

Dudaklarımdan sert bir kahkaha kaçtı ve göğsünü avuçlamadan önce elimi kalçasının yan tarafında gezdirdim. Başparmağımın ucuyla meme ucunu okşadım, sonra onu sırt üstü yatırdım ve kalçalarının arasına yerleştim.

Nefesini içine çekti, iki eli de yüzümün iki yanında duruyordu. Gözleri bir şey arıyordu ama ne olduğunu bilmiyordum.

"Bana ne istediğini söyle," dedim. Çünkü bu kız benden bir şey isteseydi ona her şeyi verirdim. Onun yüzünü güldürmek için ne gerekiyorsa yapardım.

Eğer şansım olsaydı her lanet gün yüzüne bakardım.

"Seni hissetmek istiyorum. Her şeyini." Dudakları aralandı ve bakışları duygularla ıslandı. "Korunmadan hiç kimseyle birlikte olmadım. Ve doğum kontrol hapi kullanıyorum. Sadece her zaman iki katına çıktım."

"Ben de hiç prezervatifsiz bir kadınla birlikte olmadım. Aslında şimdiye kadar hiç istemedim." Biri tarafından tuzağa düşürülmekten hep korkmuşumdur. Kimseye o noktaya gelecek kadar güvenmemiştim. Ama Ruby'ye güveniyordum. Ruby'yi daha önce hiç kimseyi istemediğim bir şekilde istiyordum. "Ama ben de senin her şeyini hissetmek istiyorum Queenie. Her santimini."

"Duyguları yakalamak yok, Vahşi Nehir," diye fısıldadı.

"Zamanı geldiğinde onları kapatabilirim. Ama şu anda hepsini hissetmek istiyorum," diye itiraf ettim ve yanağından tek bir damla gözyaşı süzüldü. Başparmağımla gözyaşını sildim. "Kimse yavru köpeğini çalmıyor. Kimse babana zarar vermiyor. Bu sadece prezervatifsiz seks yapmak isteyen iki insan. Beni korkutmaya çalışma."

Gülümsedi. "Yapmayacağım."

"Aramızda hiçbir şey olmadan tüm bunlara katlanmaya hazır mısınız?" Aletimin ucunu onun göbeğine doğru iterek sordum.

"Evet," diye tısladı, başı geriye düşerken ve gözlerini sıkarak kapatırken. "Lütfen. Seni hemen şimdi istiyorum."

Hızlı bir hareketle onu ters çevirdim, böylece ben sırtüstü yatıyordum, o da üzerime çıkıyordu. Saçları omuzlarına dökülüyor, tatlı göğüslerinin üzerine düşüyordu. Kalçalarını kavradım ve onu kaldırdım, o da yavaşça ereksiyonumdan aşağı kayd, santim santim.

Ve her şeyi hissettim.

Tüm tatlılığını. Tüm sıcaklığını.

Hayatımda yaşadığım en erotik şeydi. Aramızda hiçbir şey yoktu.

Sadece ben ve o.

Bakışları benimkilerle kilitlenirken alt dudağını ısırıp ve bir iniltiyle beni tamamen içine aldı.

Islak, sıkı ve mükemmeldi.

"Henüz hareket etme. Bunun her saniyesinin tadını çıkarmak istiyorum. Sen mükemmelsin."

Tamamen hareketsiz kaldı ve bir elimi başının arkasına doladım ve onu sertçe öpmeden önce aşağı çektim. Dilim onu keşfetti.

Tam hareket etmeye başlamışken ağzını kapattı.

Ritmimizi bulmadan önce ilk başta beni yavaşça sürdü.

Geri çekildi ve parmakları benimkilerle kenetlendi, sikimde yukarı aşağı kayarak beni itiş kakış karşıladı.

Ruby'nin olayı buydu.

Beni her zaman itiş kakışla karşılardı. Sözlü olarak tartışıyor olsaydık, beynimizi beceriyor olsaydık ya da kığımızla gülüyor olsaydık.

Tam oradaydı.

Sanki benim için yaratılmış gibiydi.

Daha hızlı hareket etti, nefes alışları artık daha zordu.

Yanakları kızarmış, dudakları ayrılmış, gözleri derin ve duygulu.

"River," diye inledi ve etrafımda sıkışmaya başladığını hissettim. Bir elimi çekip aramızda gezdirdim.

Ne istediğini biliyordu. Neye ihtiyacı olduğunu.

Başparmağımın ucuyla klitorisini daire içine aldım ve çaresiz ve muhtaç bir şekilde nefes alıp verişini izledim.

Çok seksi.

Ve adım haykırdığında, bunun dünyada en sevdiğim ses olduğunu fark ettim.

Onun parçalanma sesi. Vahşi ve

özgür.

Tıpkı bir kraliçe gibi.

Gözlerimin önünde kendinden geçti, göğüsleri zıplıyor ve ben iki kez daha içine girerken vücudu titriyordu.

Sert.

Hızlı.

Gözlerimin arkasında ışıklar patladı ve dudaklarımdan gırtlaktan

bir ses çıktı. Onu unutuşa kadar takip ettim.

Ve asla geri dönmek istemedim.

yirmi altı

...

Yakut

"Göründüğünden daha iyi biri olman mümkün mü?" River barınağın otoparkına girerken sordu.

"Hayır, bu mümkün değil," dedim kuru bir sesle.

Arabayı durdurdu ve bana doğru döndü. "Haftalardır her gün Fresh Start'ta gönüllü çalışıyorsun, büyükannemi sürekli huzurevinde ziyaret ediyorsun ve şimdi de çocukluk düşmanına bir köpek almam için beni barınağa sürüklüyorsun."

Gözlerimi dramatik bir şekilde devirdim. "Öncelikle, cin okeyinde tüm kadınları tüttürdüm, bu yüzden pek de zor olmadı. Fresh Start benim ana gemim gibi. Her zaman sorunlu ruhlara uyum sağladım, bu yüzden orada kendimi rahat hissediyorum. Ve son olarak, Midge Longhorn'a çocukluk düşmanım demek biraz dramatik, değil mi?"

Dudaklarının köşeleri yukarı kalkmıştı. River'ın yakışıklı yüzünün her ayrıntısını ezberlemeye çalıştığım anlar oldu. Birinin gülümsediğini görmekten hiç onun kadar keyif almamıştım. Sanki dünyanın geri kalanının deneyimleyemediği bir şeyi kazanmış gibiydim. Bana çok gülümsedi. Ve ben bundan hoşlanıyordum.

"Yirmi yılı aşkın süredir ilk kez ağladın. Şimdi ondan hoşlandığını mı iddia ediyorsun?" Sırıttı. "Bana karşı yumuşuyor musun Queenie?"

"Empatiyi yumuşak olmakla karıştırmayın. Bir şeyi canını acıtacak kadar çok istemenin nasıl bir şey olduğunu bilirim." Ne söylediğimin farkına varmadan kelimeler ağzımdan çıkmıştı.

"Öyle mi?" diye sordu, elime uzandı ve parmaklarımızı birbirine geçirdi. Bu artık bizim olayımızdı. Üç hafta önceki 4 Temmuz'dan beri birbirimizi çok seviyorduk. Beni arkadaşlarımızın önünde öpmüş, sonra da yakında gideceğimi ve bunun geçici olduğunu, bu yüzden birkaç hafta buna alışmaları gerektiğini söylemişti. Ve kimse bu davranışa biraz olsun şaşırması görünmüyordu. "Canını acıtacak kadar çok istediğin şey nedir?"

Aklıma gelen ilk şey River oldu.

Wild River.

Beni kendi tenimde rahat hissettiren adam. Beni güldüren ve hatta seks sırasında defalarca ağlatan adam. O tamamen ulaşılmazdı. İşkencenin en kötüsüydü ama ben yine de daha derine düşmeye devam ettim.

Artık herhangi bir güvenli alana bağlı değildim. Sadece her gün biraz daha düşüyordum ve bittiğinde ne kadar acı vereceğini biliyordum.

Daha önce bunu yapmama hiç izin vermemiştim. Hiç bu kadar çok hissetmeme izin vermemiştim. Daha iyisini biliyordum ama yine de buradaydım.

Sen.

"Bullet, hatırladın mı?" Sırıttım.

"Ama sen burada Bullet'i çalan kadına bir köpek alıyorsun. Midge neden burada değil? Bu neden bizim sorunumuz?"

"Hey, tavrını bırak, ahbab. Beni herkesin içinde öpmene izin verdim. Bana borçlusun."

Güldü ve gülüşü takside yankılandı. "Sana borçluyum, ha? Hemen şimdi ödememe ne dersin?"

"Bunu nasıl yapmayı planlıyorsun?"

"Seni arka koltuğa çekebilir, giydiğin o küçük eteği kaldırabilir ve nerede olduğumuzu unutacak kadar sert boşalana kadar bana binmene izin verebilirim."

Burası yeni mi ısındı?

"Çok pis bir ağzın var River Pierce, ama şu anda buna hayır demek zor. Midge bizimle burada buluşacak ve beni arka koltukta erkek arkadaşım olmayan biriyle seks yaparken yakalaması riskini göze alamam. İçeri girelim ve Doug Callan'ın gözünü korkutalım. Eğer Midge bir köpekle ayrılırsa, bu gece şanslı olabilirsin."

Her gece şanslıydı. River söz konusu olduğunda ben kesin bir şeydim. Ama yine de onu kızdırmak eğlenceliydi.

"Biliyor musun, hukuk fakültesine gittiğimde, sırf çıkmadığım kadının düşmanı bir köpek olsun diye yaşlı bir adamın gözünü korkutacağımı hiç düşünmemiştim."

"Ne diyebilirim ki? Hayat sürprizlerle dolu." Kaşlarımı salladım ve o da arabadan atlayıp kapımı tutmak için yanıma geldi.

Yürüyen bir çelişkiydi. Küfürlü konuşan bir beyefendi. Kulağıma müstehcen şeyler fısıldamaktan ya da en saçma şeylerde bana meydan okuyarak beni kızdırmaktan çekinmezdi ama her zaman kapımı açar ve benim için sandalyemi çekerdi.

"Sürprizlerden bahsetmişken, dekan sözleşmede yaptığım son değişiklikleri beğendi mi?"

Evet, hâlâ sözleşme üzerinde pazarlık yapıyorduk. River, imzaladığım takdirde beni mahvedeceği konusunda ısrar ettiği başka bir boşluk buldu, bu yüzden üçüncü kez iade ettik.

"Bu kez küçümseyici yorumlar yapmadı. Bu hafta bana geri döneceğini ve orada uzun bir öğretmenlik kariyeri geçirmemi dört gözle beklediğini söyledi."

Üç hafta. Bu kadar süremiz kalmıştı. Babam inanılmaz bir ilerleme kaydettiği için iki hafta içinde eve dönecekti. Ama alışmasına yardımcı olmak için evde onunla bir hafta geçirecektim ve barda çalışanlarla bir program üzerinde çalışmışım, bu da artık uzun saatler çalışmasına gerek olmadığı anlamına geliyordu.

Her şey bir araya gelmişti.

"Güzel. Şimdi, burada olacaklara karışmaya çalışma. Beni anladın mı? Bu işi ben hallederim. Midge ne zaman gelecek?" diye sordu ve ben de aşağıya bakıp ondan gelen mesajı gördüm.

"Sarı kanarya kondu." İçeri gelmeden önce mesajımı beklemesi için bir mesaj yazmadan önce kıkırdadım. Onu üzecek bir şey yapmadan önce Doug'ı ikna ettiğimize emin olmalıydım. Midge Longhorn'un yalnız olduğu ortaya çıktı. Çaresizce bir köpek istiyordu ve o bir köpeğe sahip olana kadar Magnolia Falls'tan ayrılmayacaktım.

Çalıntı olmayan ve ona ait olan bir tane.

"Bu sarı kanarya da kim?" River fısıldayarak kapıyı açtı ve içeri girmemi işaret etti.

"Casus filmleri seyretmiyor musun? Bu senaryoda sarı kanarya Midge."

"Onun bir kanarya olacağını sanmıyorum. O daha çok bir akbaba gibi."

Parmaklarımı yüzünün önünde şıklattım. "Odaklan. Oyun zamanı."

Başını salladı ve resepsiyona doğru yürüdü. "Doug Callan içeride mi?"

"Evet. Kimin sorduğunu öğrenebilir miyim?" diye sordu tezgâhın arkasında çalışan genç kız.

"Tabii. Doug'a soranın en kötü kâbusu olduğunu söyle, ne dersin?" diye bağırdım ve kızın gözleri kocaman oldu, sonra da kaçtı.

"Senden yapmanı istediğim tek şey neydi?" River bana bakarken sesi tamamen düzgün ve kontrollü bir şekilde sordu.

"Özür dilerim. Adrenalinim yükseliyor."

Dudakları kulağımın kenarını sıyracak şekilde eğildi. "Eğer daha sonra *pompalanmayı* planlıyorsan... o ağzını kapatıp bunu benim halletmeme izin versen iyi olur."

Geri çekildiğinde gülümsedim. "Bunu birbirine bağlaman hoşuma gitti."

"Yine konuşuyorsun." Kaşlarını kaldırdı, gözleri her zamankinden daha karaydı. "O güzel çeneni kapatmanın bir yolunu biliyorum."

Lanet olsun. Normalde bunu bana söylediği için bir adamın boğazını sıkardım ama River'ın bunu söyleme şekli çok seksiydi.

İleriye doğru bastırdım, ağzını ağzımda istiyordum çünkü şimdi adrenalin patlamamı tamamen mahvetmişti ve çok azmıştım.

Alt dudağımı ısırды. "Henüz değil, Queenie."

"Yardımcı olabilir miyim?" dedi yolumuzda yürüyen yaşlı adam. Altmışlı yaşlarında, bira göbekli bir adama göre oldukça sinirliydi. Kollarında birkaç dövme vardı ve tişörtünde şöyle yazıyordu: *Sadece am için buradayım*. Hiç beklediğim gibi değildi ama River'ın sihrini görmeye hazırdım.

River, kendisinden iki ya da üç santim kısa olan adama dönerek, "Evet, yapabilirsin," dedi. "Ne zamandır bir köpek sahiplenmeye çalışan bir arkadaşım var, tatlım?" O ukala ses tonuyla bana döndü. "Yirmi beş yıldır bir köpek edinmeye mi çalışıyor?"

"Evet. Çok haklısın hayatım." Dangalak Doug'a ters ters bakmadan önce kaşlarımı kaldırdım.

"Dur tahmin edeyim, seni buraya Midge Longhorn gönderdi." Bir filmde başroldeki kötü kızdan duyabileceğiniz manyakça bir kahkaha attı. Bu rol için biraz yaşlıydı ama Midge'in biraz sıra dışı olmayan eski bir erkek arkadaşı olmasını beklemezdim.

"Haklısınız. Ben River Pierce, Midge'in avukatıyım."

"Ah, Tanrı aşkına," diye homurdandı Doug. "Birinin evcil hayvan başvurusunu reddetmek suç değil. O uygun değil ve köpek alamayacak."

Oflamaya başladım ve River'ın eli benimkini buldu, sessiz kalmamı hatırlatacak kadar sıktı.

"Sana neden yanıldığını söyleyeyim Doug," dedi, omuzlarını dikleştirirken sesi seksi ve hırçındı. "Sırf kalbini kırdı diye bir kadının evcil hayvan başvurusunu reddetmek yasalara aykırıdır."

"Kardeşimle evlenmesine ne dersiniz? Bu sana yasal geliyor mu?"

"Dinle, ona neden kızgın olduğunu anlıyorum. Gerçekten anlıyorum.

Ama

Kadın bir köpek sahiplenmek istiyor ve iyi bir yuva sağlayacaktır, bu yüzden bunu yapmasına izin verilmelidir." River durakladı ve omuzları gevşedi. "Hadi ama dostum. Onu yirmi beş yıldır cezalandırıyorsun. Ateşkes ilan edelim."

"Bundan senin çıkarın ne?" Doug kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Sana erkek erkeğe, benim çıkarımın ne olduğunu söyleyeyim. Bu muhteşem kızı görüyor musun? yanımdaki kadın?"

Doug, River'ın omzunun arkasından baktı ve bana baktı. "Evet."

"Çoğu zaman benden nefret ediyor ve burada sadece üç hafta daha kalacak ve eğer köpeği Midge'e verirsen bu gece benimle eve gelmeyi kabul etti. Yani Doug, o lanet köpek olmadan buradan gitmiyorum. Senin için işleri çok zorlaştırabilirim. Kaldırım boyunca uzanan kablolar ve pencerelerdeki koli bantları ile bu binanın dışında bir sürü ihlaliniz var. Bunları kontrol etmesi için belediyeyi buraya getirmekten nefret ediyorum."

"Lanet olsun. Belli ki çok fena kapmışsın ve istediğini yapmazsam beni sikip atmaya hazırsın. Hepsi bir kadın için mi?" Doug iğrenerek başını salladı.

River'ın tek söylediği, "Birbirimizi anlıyor gibiyiz," oldu.

"Yani Midge'e köpeği verirsem, sen de gidersin ve bir sorunumuz olmaz, öyle mi?" "Anlaşma böyle." River omzunun üzerinden baktı ve bana göz kırptı.

Kendi iyiliği için fazla yumuşak.

"Tamam. Çabuk olalım."

"Aslında burada. İçeri gelip köpeklere bakması için ona mesaj atacağım," dedim ve Midge'e bir mesaj yazdım.

"Sanırım onu görmek istemiyorsun?" River söyledi.

"Onu kesinlikle göreceğim. Sırf ona ters ters bakmak için haftada bir Golden Goose'a gidiyorum."

River bir kahkaha attı. "Bu ilginç olacak."

Midge sanki büyük bir başarı kazanmış gibi yüzünde hınzır bir sırıtışla kapıdan içeri girdi. Üçümüzün arasına baktı ve bakışları Doug'inkine takıldı. "Merhaba, göt herif."

"Merhaba, yuva yıkan adam," dedi Doug.

"Hatalarımdan bahsetmeyi çok seviyorsun ama kardeşinle ilişkiniz başlamadan önce en yakın arkadaşımınla yattığını söylemeyi unutuyorsun," diye tısladı.

Keşke bir kova patlamış mısıрім olsun, çünkü bu en iyi haliyle reality TV izlemek gibiydi.

"Rhonda'yla asla yatmadığımı sana defalarca söyledim!" Şimdi bağıırıyordu.

"Oh, seni yatıya kalmak için onun yatağında mı yakaladım?" Ona yaklaştı ve parmağıyla yüzünü işaret etti. "İntikam çok kötüdür, Dougy. Şimdi beni köpekleri görmeye götür."

"Aile yasak bölge, bunu sen de biliyorsun," diye homurdandı. "Onu sevmiyorsun bile!" diye bağıırdı.

"Evet, çünkü o benim lanet olası karımla evlendi," diye tısladı Doug.

River burnunun kenarını sıkarak, "Dinle," dedi. "Bu konuşma ne kadar sürükleyici olsa da, yapmam gereken işler var. Köpeğı aldıktan sonra devam edebilir misin lütfen?"

"Benim için sorun değil." Midge omuz silkti. "İstersen bunu kahve içerken de tartışabiliriz."

Doug'ın gözleri büyüdü. "Benim için sakıncası yok. Kafeini kullanabilirim." "Harika. Yeni yavrumu yerleştirmeme yardım edebilirsin, ben de bir tencere

Kahve. Evde en sevdiğin fındık kremasını bulunduruyorum." Omuz silkti.

Ağzım bir karış açık kaldı ve başımı kaldırıp River'ın yüzünde bir gülümsemeyle beni izlediğini gördüm.

Kısa süre önce kelimeler olmadan iletişim kurma yeteneğimiz olduğunu keşfetmiştik. Temel olarak, yüksek sesle söylemeden ona beni rahatsız ettiğini söyleyebiliyordum ve o da aynısını yapabiliyordu.

Ben de ona bir bakış attım. *Midge hala Doug'a karşı bir şeyler hissediyor ve bence Doug da ona karşı bir şeyler hissediyor.*

Kaşlarını kaldırdı ve ağzının bir tarafı ukala bir piç gibi yukarı doğru kıvrıldı. *Hadi canım, Sherlock.*

Doug bizi arka tarafa götürdü ve sahiplenilmeyi bekleyen sevimli köpeklerin bulunduğu iki sıra kulübenin önünden geçtik.

Ben de bir tane evlat edinmek isterdim. Demi ve Cutler ile her hafta sonu ata biniyordum ve bir parçam burada hayvanlarla dolu bir çiftlik evinin nasıl olacağını merak ediyordu.

Birkaç hafta içinde yaşamaya başlamayı kabul ettiğim hayattan tamamen farklı bir hayat.

OceanofPDF.com

yirmi yedi

...

Nehir

Zane, Rico ve Panda'nın taşınacağı kiralık evin önüne geldiğimizde, "Herkesin kardeşlerimin yeni evini boyamaya yardım edeceğine **İNANAMIYORUM**," dedi.

"Onlara bedava pizza ve bira teklif ettim ve hepsi kabul etti." Arabayı park ettim. Rico bana bağlanmıştı ve bunu umursadığımı söyleyemem. Belki de onun kardeşi olduğu içindi. Bilmiyordum ama adamın bana yaslanmasını sorun etmiyordum. En azından şimdilik. "Hey, sana sözleşmeyi e-posta ile geri gönderdim. Çalışacağın o kendini beğenmiş dekan aslında istediğimiz her şeyi kabul etmiş. Maaşını yükseltti, tatil süreni artırdı ve sözleşmedeki o berbat ifadelerden bazılarını çıkardı."

On gün içinde gidiyordu. Babası üç gün içinde evde olacaktı.

Her şey değişmek üzereydi.

Bunun olacağını biliyordum.

Kahretsin, bu benim yöntemimdi. Kısa ve tatlı. Duygu yok. Sadece iyi vakit geçiriyorduk.

Daha fazlası değil.

Geldiği günden beri buradan gitmeye hazırdı. Bu konuda sık sık konuşurdu. Buranın onun evi olmadığından. Belki de burada unutmak istediği çok fazla anısı vardı.

Ama hoşuna gitsin ya da gitmesin, burada geçirdiği zaman beklediğinden daha iyi olmuştu. Arkadaşlar edinmişti. Her hafta sonu ata biniyordu.

Şehirde yapamayacağı bir şey. Babasıyla çok zaman geçiriyor, Fresh Start'taki çocuklara yardım ediyordu ve ikimiz de kabul etsek de etmesek de birbirimize bağlanmıştık. Planımız bu değildi ama istesem de bunu durduramazdım.

Benimle ilgili iyi olan şey, duygularımı kapatma konusunda bir profesyonel olmamdı. Yıkıcı kayıplar yaşamıştım ve nasıl toparlanacağımı öğrenmiştim.

Ailemi genç yaşta kaybetmek bana bağlılıkların kalıcı olmadığını öğretti. Hayatınızı, herhangi biri elinizden alınırsa hayatta kalabileceğiniz şekilde kurmanız gerekiyordu.

Belki de Ruby'nin gidiyor olması iyi bir şeydi. Çünkü daha fazla kalırsa, beni terk ederse hayatta kalamayacağımı içten içe biliyordum ve bu beni çok korkutuyordu.

Daha iyisi içindi.

Bu bir kaçamaktı. Daha fazlası değil.

Kahretsin, benim kadar korunaklı olan tek kadını bulmuştum. Güvenli bir bahisti. Başından beri bizim için bir son kullanma tarihi olduğunu biliyorduk.

Sadece yakında geleceğini hatırlamam gerekiyordu.

"Bunu benim için yaptığın için teşekkürler." Yüzünü bana döndü. "Gittiğimde beni özleyeceğini düşünüyor musun?"

Ayılar ormana sığar mı? Evet, seni özleyeceğim.

"Her şey yoluna girecek. Planımız buydu." Onu inceledim, söylememem gerektiğini bildiğim bir şey söyledim. "Oradaki işi almak istiyorsun, değil mi?"

"Elbette. Ve ben gidince Magnolia Falls'taki tüm kadınlar senin peşine düşecek. Havai fişekleri izlerken beni kucağında otururken gören Evie küplere bindi."

"Bu seni kıskandırıyor mu Queenie? Senin olmadığın bir anda Evie'nin yatağında olmak istediğini bilmek?" Bunu söylemek çok boktan bir şeydi. Evie'yi yatağıma almak gibi bir niyetim yoktu. Yatağında başka kimseyi istemiyordum. Ama bunun onu rahatsız edip etmediğini görmek istedim.

"Asla. Bunun ne olduğunu biliyorum. Bu yüzden işe yarıyor. İkimiz de aynı şeyi istiyoruz." Omuz silkti ve bakışlarında bir şey gördüm. Belki de üzüntü.

Sanırım ikimiz de hiçbir şeyin plana göre gitmediğini biliyorduk. Kabloyu şimdi kesmeli ve bunu ikimiz için de daha kolay hale getirmeliydim. Ama bir türlü yapamadım. Geçen hafta bunu birkaç kez düşünmüştüm ama işte buradaydık.

"Peki bu nedir?" diye sordum.

"Ciddi bir şey istemeyen iki insan, ihtiyaç duydukları şeyi diğerinden alıyor."

Başımı salladım. "Kulağa doğru geliyor. Hadi gidip şu evi boyayalım."

Birkaç kutu pizzayı, birkaç altılı bira paketini ve birkaç gazlı içeceği taşımama yardım etti.

Rico ve Panda, resim yapmak için olduğunu tahmin ettiğim, birbiriyle uyumlu bol tulumlar giymişlerdi ve kesinlikle gülünç görünüyorlardı. Zane'in üzerinde eski bir tişört ve solmuş bir kot vardı. Köşeyi döndüğümde Demi ve Romeo mutfak kontrol ediyorlardı. Saylor köşedeki küçük masada Kingston'la konuşuyordu, Nash ve Hayes arka bahçede etrafa bakınıyorlardı ve Cutler koşarak Ruby'ye doğru geldi.

"Rubes, seni özledim. Yarın ata bineceğiz, değil mi?"

Elindekini alıp tezgâhın üzerine koydum ve ona sarılabilmek için onun seviyesine kadar eğildi. Dışarıdan çok sert görünüyordu ama o dış görünüşün altında kalpten başka bir şey yoktu.

"Evet. Seninle ve Demi'yle ata binmeyi hiçbir şeye değişmem."

"Keşke taşınmasaydın. Babam çok yakında olacağını söyledi." Suratını astı.

Sen ve ben, küçük dostum.

"Seni özleyeceğim ama ziyarete geleceğim."

Bana bakmak için döndü ve saldırdı. "Merhaba, River Amca. En sevdiğim pizzayı getirdin mi?"

"Tabii ki öyle. İşte bu yüzden senin en sevdiğin amcanım," dedim ona yumruk atarken.

Bana baktı ve göz kırptı. Bu lanet çocuk kendi iyiliği için fazla düzgündü.

Kingston bana ters ters bakarak, "Hey, bizim favorilerimiz yok," dedi.

"Tabii en sevdiğin King Amca değilse. Seni kim suçlayabilir ki?"

Herkes güldü ve Ruby, kardeşleri ona evi gezdirmeyi teklif etmeden önce yemek yiyebilmeleri için tabakları dağıtmaya başladı. Belli ki buraya ilk gelişim değildi. O bunu bilmiyordu.

Bunu bilmesine gerek yoktu.

"Yatak odalarından başlayacağım. Hadi şu işi bitirelim," dedi Nash, gerçek bir müteahhit gibi konuşarak. O ve Kingston zaten benimle birlikte evi kontrol etmek için buraya gelmişlerdi. Romeo başıyla onayladı ve Nash'i koridorda takip etti.

Kingston, Hayes ve Saylor'ı alıp aile odasından başlayacaklarını söyledi; Ruby ve Zane misafir yatak odasına yönelirken Rico ve Panda da çamaşır odasına bakıyordu.

Demi, "Görünüşe göre mutfağı sen ve ben yapıyoruz," dedi.

Bir dilim pizza aldım ve birkaç ısırmak aldım. "Hadi yapalım şu işi, Beans."

O taburenin üzerine çıkıp tavanı bantlamaya başladı, ben de boya kutusunu boyayla doldurmadan önce boya fırçalarını ve rulolarını çıkardım. Kingston her yeri açık gri renge boyamamızı önermişti. Duvarlara biraz taze boya sürmek bile büyük bir fark yaratacak.

Evin fazla bir şeye ihtiyacı yoktu. Normalde çevirebileceğimiz çöplüklere yatırım yapardım, ama bunlar Ruby'nin kardeşleriydi ve kendi evlerine sahip olmak için sabırsızlanıyorlardı, bu yüzden bu evi olduğu gibi oldukça iyi durumda satın aldım.

O gittikten sonra onlar hakkında bu kadar endişelenmemesinin onun için daha iyi olacağını biliyordum.

Annesi değişmiyordu ama kardeşleri şimdiye kadar gösterdiklerinden daha fazlasını yapabileceklerini kanıtlıyorlardı. Belki de kız kardeşlerinin burada olması bir fark yaratmış ya da onları bir şekilde motive etmişti.

"Tamam, plan nedir?" Demi bir boya fırçası tutup bana gülümserken sordu.

"Geniş alanı ben yapsam ve duvarın çoğunu boyasam, sen de tüm kenarları yapsan nasıl olur?"

"Bana uyar." Fırçasını taze boyaya daldırdı ve işe koyuldu.

Uzaktan sesler duyabiliyordum, bir uçtan kahkahalar, diğerinden müzik geliyordu. Herkes yardım ediyordu çünkü birbirimiz için yaptığımız tek şey buydu.

"O gittiğinde iyi olacak mısın?" Demi saçları başının üstünde düğümlenmiş bir halde bana bakarak sordu.

"Tabii ki iyi olacağım. Ben her zaman iyiyim, Beans."

"Öyle olduğunu biliyorum. Ama değilsen de sorun değil."

"İyi olacağım. Normale dönmek iyi gelecek," dedim.

"Ondan kalmasını istemeyi düşündün mü?"

"Hayır. Kalmak istemiyor. Burada iş başvurusunda bile bulunmadı. Sadece eyalet dışına başvurdu. Olmak istediği yer burası değil." Boyayı duvar boyunca yuvarladım ve Demi benim ulaşamadığım yerleri doldururken sağıma doğru ilerledim.

"Belki de kalmasını isteyebileceğinizi bilmiyordur." Durakladı. "Size kalsa, kalmasını ister miydiniz?"

Hay sikeyim. Bu bana bağlı değil. O yüzden oraya gitmeyeceğim.

"Peri masallarını sevmediğimi biliyorsun. Ben iyiyim, Demi. Yalnız olmayı seviyorum."

Yakın zamana kadar hep öyleydim. Uzun zamandır bunu tercih ediyordum.

Ruby ile olan ilişkimin beni hazırlıksız yakalamasının nedeni buydu.

"Senden istediğim bu değildi, River."

Merdanemi taze boyaya daldırdım ve bakışlarım onunkilere kilitlendi. "Bu bana bağlı değil. Hikayenin sonu. Bana evdeki gelişmelerden bahset."

İnledi ve duvarın alt kısmını tekrar boyamaya başladı. "Reese bu hafta mobilya ve dekor için bazı fikirleri gözden geçirmek üzere geliyor. Çok heyecanlıyım. İşler gerçekten yolunda gidiyor."

"Evet, ne zaman uğrasam daha fazla ilerleme kaydediyorum. Siz daha farkına varmadan taşınmış olacaksınız."

"Hey, River," dedi, sesi alçak ve sabitti.

"Evet." Daha önceki konuşmamızın bitmediğini biliyordum.

"Peri masallarına inanmıyor olmanız, onların gerçekleşemeyeceği anlamına gelmez. Herkes gibi sen de sonsuza dek mutlu olmayı hak ediyorsun."

Yeni boyanın eski, soluk rengi kolaylıkla örtmesini izledim. Belki de hayat böyle işliyordu. Sürekli yeni kat boya sürüp baştan başlayabilirdiniz.

Hayatımın çoğunda yaptığım şey buydu.

"Elbette. Ama herkesin sonsuza dek mutlu olması farklı görünebilir."

"Evet, biliyorum. Ama bunu gözlerinin önünde gördüğünde, birinin bunu kavramasını ummamak çok zor, anlıyor musun?"

"Ne demek istiyorsun?"

"Anlıyorum. İkinizin arasında yaşayan bir tür sihir. Sizi birlikte izlemeye bayılıyorum. Tüm o şakalaşmalar ve kahkahalar, oldukça özel."

Gözlerimi devirdim. "Bizi tartışırken ve kavga ederken izlemenin özel olduğunu mu düşünüyorsun? Bence bazı şeyleri romantikleştiriyor olabilirsin."

"Romeo bile görüyor. Hepimiz görüyoruz. Ben sadece bunu kaçırmanı istemiyorum, River. Nasıl hissettiğini itiraf edemeyecek kadar inatçı olduğun için güzel bir şeyin elinden kayıp gitmesine izin vermeni istemiyorum."

Sözlerinin içime işlemesine izin verdim. Normalde bu saçmalığı hemen kapatırdım ama bu Demi'ydi ve söylediklerinde doğruluk payı vardı.

Ruby ile yaşadığım şey, daha önce bir kadınla yaşadığım her şeyden farklıydı. Ama birinin bir ayağını kapıdan dışarı attığını da bilirdim çünkü bu normalde bendim. Ve Ruby Rose'un bir ayağı kapının dışındaydı. Benim sunabileceğimden daha büyük şeyler istiyordu ve bunları hak ediyordu.

"Buna ne dersin?" Durakladım ve ona baktım. "Seni anlıyorum. Bunu düşüneceğim, tamam mı?"

Dudaklarının kenarları yukarı kalktı ve başını salladı. "Yeterince makul."

Ama ona söylemeye cesaret edemediğim şey, hayatın her zaman adil olmadığıydı.

Ve bunu herkesten daha iyi biliyordum.

OceanofPDF.com

yirmi sekiz

...

Yakut

Saatlerdir **boya yapıyorduk** ve herkes yorulmaya başlamıştı. Kardeşlerim annemin karavanından taşındıkları için çok heyecanlıydım. Bu ikisi için de daha iyi bir değişiklikti. Annem beni aramış, onlar giderse faturalarını ödeyemeyeceğini söyleyerek sızlanmıştı ve ben de kendi ayakları üzerinde durana kadar ona yardım etmeyi kabul etmiştim.

Yakında daha fazla para kazanacaktım ve nihayet kendi işlerini kurmaya başladıklarında onları suçlamasını istemiyordum.

Rico birkaç haftadır spor salonunda çalışıyordu ve gerçekten de kendine uygun bir alan bulmuş gibiydi. Romeo'yla birlikte antrenman yapıyordu ve onun bir konuda tutkulu olduğunu görmek beni mutlu etmişti.

River'ı idol olarak görüyordu, bu çok açıktı. Rico onu her gün arıyordu ve River'a ona geri çekilmesini söyleyeceğimi söyledim, ama o aldırmadığını söyledi. Sanırım kardeşim ona saygı duyuyordu ve Rico'nun ilk kez motive olduğunu görünce, buna engel olacak bir şey yapmayacaktım.

Ve bunu takdir ettim.

Ona teşekkür etmek için bir şeyler yapmalıyım.

Evi yeni temizlediğimiz sırada elimde iki torba çöp ile garaja girdim.

"Güzel bir ev, değil mi? Artık kendi evlerinde yaşayacaklarını bilmek seni daha iyi hissettiriyor olmalı," dedi Kingston arkamdan gelirken.

King ve ben çok samimi olmuştuk. Çok komikti ve kardeşiyle dalga geçmeyi en az benim kadar seviyordu, bu yüzden birbirimize bağlanmıştık. "Evet. Artık çok daha az endişeleneceğim. Ve dürüst olmak gerekirse, Rico için yaptıklarınızdan dolayı hepinize teşekkür etmek istiyorum. İş bulmasına yardımcı olduğunuz ve ona daha önce hiç sahip olmadığı bir amaç verdiğiniz için."

"Aslında iyi bir adam. Ve çok çalışıyor." Omuz silkti. "Kardeşimin de büyük bir hayranıdır."

Kıkırdadım. "Öyle. Umarım River'ı fazla çıldırtmaz."

"Eşit derecede yatırım yapmamış olsaydı River'ın bu evi satın alacağını sanmıyorum" dedi.

"Ne? Hangi evi aldın? Bu evi mi?"

"Kahretsin," dedi nefesinin altında. "Sana henüz söylemediğini fark etmemiştim. Adam son zamanlarda çok gergin olduğu için beni otobüsün altına atma. Zaten sır olmaması gereken bir şey için kıcıma yapışmasını istemiyorum."

"Hiçbir şey söylemeyeceğim. Bu evi neden satın alsın ve bu neden bir sır?"

"Bilmiyorum Ruby. İkinizin derdi ne? Oturduğum yerden, hep birliktesiniz. Kardeşim hiç bu kadar mutlu görünmemişti. Birbirinizle kavga ettiğinizde bile, o-bilmiyorum, daha hafif. Onu hiç görmediğim kadar mutlu."

"Muhtemelen geçmişte başka kadınlarla birlikteyken pek dikkat etmediniz. Kendine saklamayı sevdiğini biliyorsun." Boğazımı temizledim çünkü o yumru yine oradaydı.

"O hiç kimseyle çıkmadı," dedi ve bu düşüncemi bölmemi engellemek için ellerini kaldırdı. "Biliyorum, biliyorum, siz ikiniz çıkmıyorsunuz. Sadece takılıyorsunuz - ya da buna ne diyorsanız artık. Ama daha önce bir kadınla hiç böyle takılmamıştı. Bu kadar uzun süre. Bu kadar sürekli. Aile üyeleri için evler satın alıyor ve onlara iş buluyor. Siz buna ne dersiniz deyin, adam yatırım yapmış. Ve evet, daha önce de ev aldı. Ona para kazandıracağını düşündüğü şeylere yatırım yapıyor. Adam çok zeki. Ama bu ev farklı. Yatırım için almadı. Genelde aldığı gibi bir tamirci de değil. Bu evi kardeşlerine yardım etmek için aldı. Rico'yu sevdiği kesin ama kardeşin olmasaydı ona ev almazdı."

Kalbim o kadar hızlı ve gürültülü atıyordu ki Kingston'ın duyabileceğinden emindim. "Bu geçici bir durum. İkimiz de bu tür şeylerde iyi değiliz. O

uzun vadeli bir şey de istemiyor. Ben güvenli bir bahistim çünkü ayrılıyorum. O sadece zamanını dolduruyor."

"Eğer böyle düşünüyorsanız, River'ı sandığım kadar iyi tanıımıyorsunuz demektir."

"Bu ne anlama geliyor?"

"Yani kardeşim senden hoşlanmasa kalman ya da gitmen umurunda olmazdı. Eğer senin için deli olmasaydı. Bunu bize, hatta kendisine bile itiraf etmiyor olabilir ama hepimiz görüyoruz. River'ın gönlü olmasaydı, uzun zaman önce çekip giderdi. Seninle durum farklı. Kasabaya geldiğin günden beri öyle."

"Bu konuyu konuştuk. Ayrılmamı sorun etmiyor."

"Öyle mi? Peki ya sen? Gitmek senin için sorun olur mu? Çünkü eğer gerçekten öyleysen, gidişini görmekten ne kadar nefret etsem de yakında gideceğin için mutluyum Ruby. Çünkü burada olmanı seviyorum. Seni kardeşimle birlikte görmeyi, ikinizin birbirinize bok atmanızı ve çoğu zaman kışınızla gülmenizi seviyorum. Ama kardeşim hayatında çok şey yaşadı. Genç yaşta bir sürü kayıp ve travma. Kolay kolay açılmadığını biliyorum ama burada farklı bir şeyler var. Bunu hepimiz fark ettik. Ve eğer bunu hissetmiyorsanız, en iyisi bir an önce uzaklaşmanızdır. Hayatı boyunca daha fazla acı çekmeyi hak etmiyor, anlıyor musunuz?"

Nefes alamıyordum. Sözleri göğsüme ağır bir şekilde oturuyor, ciğerlerimdeki havayı çalıyordu.

Hissediyorum, değil mi?

"Böyle birine nasıl güveneneceğimi bilmiyorum," diye fısıldadım.

"Hadi ama kızım. Zaten biliyorsun. Baban ve kardeşlerinle ilişkisi var. İş sözleşmen için sana yardım ediyor. Eskiden onun için kara bir bulut olan Fresh Start'ta çocuklarla gönüllü olarak çalışıyorsun ve oraya tüm ışığını getiriyorsun. Eğer benim gibi bunun gerçek bir anlaşma olduğunu düşünüyorsanız, bu adımı atmanız gerekecek. Çünkü bunu yapmayacaktır. Seni engellediğini falan düşünecek. Sen psikoloji dehasısın; muhtemelen tüm bunların ne anlama geldiğini biliyorsundur. Belki de kendini korumak için bahaneler uyduruyordur? Hiçbir fikrim yok. Ama şunu biliyorum." Kingston durakladı ve ellerini ceplerine soktu. "River istediği zaman zor bir piç olabilir, ama bu adam tanıdığım en iyi adam. Ve bu riski almaya değer. O da tıpkı senin gibi mutlu olmayı hak ediyor."

Garaj kapısı açıldı ve River orada durup aramıza baktı. "Burada neler oluyor?"

King'in omuzlarının sertleşmesini kaçırmadım, bu yüzden kendini otobüsün altına atmadan önce konuştum.

"Kardeşlerimin burada bir bilarado masası olması gerektiği konusunda beni ikna etmeye çalışıyor," dedim gülerek.

"Öyle mi?" River ensesini kaşıdı. "Bu korkunç bir fikir değil."

"Yakında barda yeni bir taneye ihtiyacımız olabilir, bu yüzden babam mevcut olanı satmaya karar verirse onlara haber veririm."

"Bu iyi bir plan. Gitmeye hazır mısınız? Herkes yola çıkıyor," dedi ve o anda Kingston'ın söylediği her şeyin mantıklı olduğunu anladım. River her zaman beni kontrol ediyordu. İyi olduğumdan emin oluyordu. Çoğu zaman bunu düşünceli ve zorba bir şekilde yapsa bile. Beni önemsediyini göstermenin bir yoluydu bu.

"Evet. Çok yorgunum." Ona doğru ilerledim, o da kapıyı iterek açtı ve Kingston beni içeri kadar izledi.

Konuşma bitmişti ama sözleri hâlâ zihnimde dolaşıyordu.

Biriyle hiçbir beklentisi olmadan bir ilişkiye girmek, birlikte bir gelecek planlamaktan çok farklıydı.

Şu anın ötesinde hiçbir şey hakkında konuşmamıştık. Bu onun tarzı değildi ve birçok açıdan benim de tarzım değildi. Kalbimi koruma konusunda bir profesyonel olmuştum.

Ve River'ı sevmek tehlikeliydi.

Birlikte çökme ihtimalimiz çok yüksekti. Şu anda sadece eğleniyorduk.

Ne yapacaktım ki? Burada sahip olmadığım bir pozisyon için hayatta bir kez sahip olabileceğim bir işi mi bırakacaktım? Çok temkinli olduğu için bana karşı ne hissettiğini muhtemelen asla söyleyemeyecek bir adam için mi? Duygularımız konusunda bir şeyler söylemeye en çok yaklaştığımız an, birbirimizden her zaman nefret etmediğimizi itiraf ettiğimiz nadir zamanlardı.

Ya da bizim *bir hiç* olmadığımızı söylediği an.

Yani, birbirimizden nefret etmiyorduk ve hiç yoktan daha fazlasıydık. Bu güçlü bir temel değildi.

İçeri girdiğimizde Panda, "Ruby, herkese sen üniversiteye gitmeden önce mavi kazağını çaldığım için ne kadar kızgın olduğunu söylüyordum," dedi ve herkes güldü.

"Onu hiç geri alamadım, değil mi?" Kaşlarımı kaldırdım.

"Sadece senin gibi havalı görünmek istedim. Ruby onunla ilk tanıştığım andan itibaren her zaman belalı, kendine güvenen bir kızdı ve geri kalanımız sadece ona ayak uydurmaya çalışıyorduk," dedi. Sözleri beni ürküttü çünkü kendimi daha önce hiç böyle görmemiştim.

Her zaman kanıtlamam gereken bir şey varmış gibi hissedirdim. Kendime.

Etrafımdaki herkese.

Belki de etrafımı saran o kadar çok zırh vardı ki, orada olan iyiliği göremiyordum.

Belki de hala yapıyordum.

"Teşekkürler. Belalı biri olduğumu pek sanmıyorum ama lacivert kazak sana kendini güçlü hissettirdiyse, buyur." Hepimiz kapıya doğru yürürken kıkırdadım.

Rico boğazını temizleyerek herkese "Bunu yaptığınız için teşekkürler," dedi. "Çok minnettarız."

"Yardım etmekten mutluluk duyarım." Demi gülümsedi ve Romeo bir kolunu onun omzuna doladı.

"Ama yarın kollarının ne kadar ağrıyacağı umurumda değil. Sabah spor salonunda görüşürüz."

Daha fazla kahkaha ve hepimiz vedalaştık.

Kardeşlerim bana her zamankinden daha sıkı sarıldılar, ben de hemen geri çekildim. Ayrılmayı düşünmek son zamanlarda bana ağır geliyordu. River ve ben onun evine doğru kısa bir yolculuk yaptık.

Sessizdik. "Ev güzel görünüyor, değil mi?" diye sordum.

"Evet. Yeni bir kat boyanın bir yere neler yapabileceği inanılmaz."

Garaja park ettik ve içeri girdik. Gelip gelmeyeceğimi sormamıştı. Bu noktada sadece varsayılmıştı. Çünkü artık yaptığımız şey buydu.

İşlerin bu kadar derinleşmesine nasıl izin vermişim? Bu kadar ileri gitmesine?

Farkında bile olmadan tam anlamıyla bir ilişki içindeydim.

Onu mutfığa kadar takip ettim, ben tezgâhın üzerine zıplarken ışıkları yaktı ve ikimize de birer bardak su doldurdu.

"Rico ve Zane'in taşınmasına sevindim."

Bana bir bardak uzattı ve bacaklarımın arasında durdu. "Evet. Sanırım onlar için iyi olacak."

"Bana ev hakkında söylemek istediğin bir şey var mı?" Bir yudum alırken bardağın kenarından baktım.

"Şu lanet olası gevşek dudaklı kardeşim lanet çenesini kapalı tutamıyor, değil mi?"

Kıkırdadım. "Neden yapsın ki? Bu neden bir sır?"

"Çünkü bunun büyük bir meseleye dönüşeceğini biliyordum. Korkmanı istemedim. Ev satılığa çıktı ve ben de yeni bir mülk arıyordum. Kardeşlerin de kiralık bir ev arıyorlardı. Bu ikimiz için de bir kazançtı."

Başımı salladım. "Ben olsam bu konuda çıldırmazdım. Onlar için bunu yapman çok hoş. Rico için çok şey yaptın ve ben sadece minnettarım."

"Bu da ne? *Ruby Rose*, biri onun için güzel bir şey yaptığı için kızgın değil mi?" İri eli boynumun yan tarafına doğru hareket ederken sesi tamamen alaycıydı. Başparmağı çenemi yukarı kaldırdı, böylece bakışlarım onunla buluşacaktı.

"Bana *Ruby Rose* demek çok ürkütücü."

Gülümsedim. "Ah, şimdi ürkütücü oldum, ha?"

Bakışlarım uzun süre onunkileri aradı, o bunaltıcı duygunun tekrar beni ele geçirdiğini hissettim. Boğazımdaki yumru yine oradaydı. Gözlerim hızla kırpışıyor, düşmek üzere olan gözyaşlarımı itiyordum.

"Teşekkürler, Wild River."

"Rica ederim, Queenie."

Bir şeyler söyle. Ona nasıl hissettiğini sor. Bandajı yırt.

"Gittiğim için üzgün müsün?" Fısıldadım.

Beni inceledi, başparmağı çene çizgimi okşadı. "Hayallerini yaşadığını görmek beni asla üzmez. Bu işe başladığımızda skoru biliyorduk. Ben iyiyim, bu yüzden benim için endişelenme."

"Muhtemelen rahatlamışsındır."

Başını hafifçe salladı. "Rahatladın mı? Gidip hayallerinin peşinden koşmaya hazır mısın?"

"Elbette." Kalbim kulaklarımda o kadar yüksek sesle atıyordu ki doğru düzgün düşünemiyordum.

"Duymak istediğim tek şey bu." Beni tezgahtan aldı ve koridordan yatak odasına götürdü.

River beni sürekli taşıyordu ve normalde bir erkek beni evinde taşımak istese, bana çaresiz bir kadınmışım gibi davrandığı için taşaklarını tekmelemek isterdim.

Ama River benimle ilgilenirken hiç öyle hissetmedim.

Kendi başımın çaresine bakabileceğimi düşünmediğini hiç hissetmedim.

Sanki bana tapmak, benimle ilgilenmek istiyordu - bunu kendim için yapamadığımdan değil, sadece bunu yapma fırsatı istediği için.

Beni yatağa bıraktıktan sonra "O kadar resim yapmaktan ağrıyor mu?" diye sordu.

"Hiç ağrıyorum." Kaşlarımı salladım.

"Önce seni tatmama izin vermeye ne dersin? Sonra da beni unutmana izin vereceğim."

"Buna nasıl hayır diyebilirim ki?" Sesim tamamen alaycıydı, ama beklenti beni şimdiden kıvrandırmıştı.

Kot şortumun üst kısmına uzandı ve fermuarı indirmeden önce düğmesini açtı. Bacaklarımdan aşağı çekti, sonra parmaklarını pembe külotumun dantellerinin üzerinde gezdirdi.

"Senin lanet vücudunu seviyorum. Pembe dantel külotunu ve askeri botlarını seviyorum. Sen yürüyen bir çelişkinsin ve ben buna bayılıyorum," dedi ve ellerimi bulup başımın üzerinde sabitledi. "Bunları burada tut."

Sözleri bir kez daha başımı döndürdü.

Seni seviyorum.

Söylemek istedim. Hayatımda ilk kez bir erkeğe onu sevdiğimi söylemek istiyordum. Çünkü River'ı mümkün olduğunu hiç bilmediğim bir şekilde seviyordum.

Ama bunu söylemek her şeyi değiştirir.

Şimdi uzaklaşın ve kimse onarılamayacak şekilde zarar görmesin.

Külotumu bacaklarımdan aşağı indirirken gözlerimi kapattım. Kollarımı başımın üstünde, bıraktığı yerde tuttum.

Dili klitorisimde gezinirken başı kalçalarımın arasına yerleşti ve nefesim kesildi. Elim saçlarına dolanmak için aşağı indi ve durup bana baktı.

"Ellerini başının üstüne koy yoksa boşalamazsın. Sana verdiğim her şeyi hissetmeni istiyorum. Beni istediğin yere yönlendirmeni istemiyorum. Ne istediğini biliyorum Queenie. Buna güvenmeni istiyorum."

Kolumu tekrar başımın üzerine kaldırdım, parmaklarımı iç içe geçirerek orada tuttum ve ona hafifçe başımı salladım.

Ve River tam olarak söz verdiği gibi teslim etti.

Dili, dudakları, parmakları... Saf bir coşkuydu.

Vücudumu
tanıyordu. Aklımı
biliyordu.

Neye ihtiyacım olduğunu ve beni nasıl memnun edeceğini biliyordu.

Tüm vücudum titremeye başladı. Ellerimi birbirine kenetledim,
çaresizce ona uzanmak istiyordum ama buna izin vermiyordum.

Çünkü ona güvenmiştim.

Hiç kimseye güvenmediğim kadar.

Dili tam bir işkenceydi. Hareket ediyor ve beni tekrar tekrar
kızdırıyordu. Bir parmağını içeri kaydırды ve dudakları klitorisimi kapladı
ve sertçe emdi, tepki olarak eğilmeme ve bükülmeme neden oldu.

Bir parmağını daha soktu ve gözlerimin arkasında ışıklar
parladı. Dudaklarım bir çığlıkla ayrıldı ve paramparça oldum.

Hayatımın en güçlü orgasmını yaşadım. Ve beni orada tuttu,
zevkin son zerresine kadar sürdü. O anda gelecekteki tüm
erkekler için mahvolduğumu biliyordum.

Çünkü bu adam bana sahipti.

Bedenime ve kalbime sahipti. Asla vermeyi
planlamadığım iki şey.

yirmi dokuz

...

Nehir

"**NEDEN** bugün alışılmadık derecede kötü bir ruh hali içindesin? Ve bu senin için çok şey ifade ediyor, çünkü kötü ruh hali senin tarzın," dedi Kingston, süslü yüzüklerle dolu bir cam vitrinin etrafında toplanmış dururken.

Cottonwood Cove'da Romeo'nun kardeşi Lincoln'ün karısı Brinkley için yüzük satın aldığı bir kuyumcudaydık. Romeo, Demi'ye Magnolia Falls'ta bir yüzük almanın asla sır olarak kalmayacağına inanıyordu ve muhtemelen haklıydı da. Ona sürpriz yapmak istiyordu. Lincoln bizi bu sabah özel bir uçakla buraya getirmişti ve bu gece evde olacaktık.

"Biliyor musun, benim ruh halimi analiz etmek için **harcadığın** zamanın yarısını kendi saçmalıklarını çözmek için harcasan hepimiz daha mutlu olurduk," diye tısladım.

"Yüzüğü bulmaya odaklansak ve öğle yemeğinde River'ın kayda değer kötü ruh hali hakkında konuşsak nasıl olur?" Hayes kardeşimle benim aramda bir bakış attı.

Benim kötü ruh halim hakkında çenemizi kapatıp başka bir şey konuşmaya ne dersin?

Bunu yüksek sesle söylemedim çünkü o zaman bu bambaşka bir konuşma olurdu.

Romeo bir yüzüğü kaldırıp incelerken başımı salladım. "İşte bu. İşte bu."

"Ah, güzel seçim efendim. Bu muhteşem bir prenses kesim elmas. Şık ve zarif," dedi mekânın sahibi olan yaşlı adam.

Kingston, "Fasulye şık ve zariftir," dedi ve ben de sırf kendimi daha iyi hissetmemi sağladığı için kafasına bir tokat attım.

Herkes kıkırdadı ve Lincoln Romeo'ya bakıp başını salladı.

"Katılıyorum. Bu mükemmel."

"Ben alırım." Romeo her birimize baktı. "Burada olduğunuz için teşekkürler.

Hayatımın en büyük kararını verdim ve bunu doğru yapmak istedim."

Nash onu omzundan alkışlayarak, "Ya sür ya öl, kardeşim," dedi.

"Burada seninle olmaktan onur duyuyorum," dedi Lincoln. "Ve kardeşimin

etrafında her zaman iyi arkadaşları var."

Romeo'nun Demi ile evleneceğini düşündükçe hepimiz hüzünleniyorduk. Hepimiz onu seviyorduk ve birlikte uzun, mutlu bir hayatları olacağını biliyordum.

Kendim için hiç istemediğim bir şeydi ama son zamanlarda düşüncelerim beni allak bullak etmişti.

Belki de Romeo'nun ne kadar mutlu olduğunu gördüğüm içindi. Belki de yaşlandığım içindi.

Belki de Ruby Rose hayatıma girip her şeyi alt üst ettiği içindi.

İstememem gereken şeyleri istememe neden oldu.

Queenie.

Romeo hesabı ödeyip yüzük kutusunu ceketinin cebine soktu ve hep birlikte Reynolds's Bar & Grill'e kadar olan kısa mesafeyi yürüdük.

Lincoln'ün kayınbiraderi ve baldızı Hugh ve Lila Reynolds mekanın sahibiydi ve sözde şehirdeki en iyi yemekleri onlar yapıyordu.

Restorana vardığımızda, bizim için bir masanın kurulduğu arka tarafa yönlendirildik. Uzun saçlı, iri yarı bir adam etrafta dolaşarak kendini restoranın sahibi Hugh olarak tanıttı. İyi bir adamdı, bunu hemen söyleyebilirim ve Lincoln sonraki birkaç adam içeri girerken tanıştırdı. Romeo'nun daha önce bahsettiği Maddox Lancaster ve kardeşi Wyle vardı. Maddox, Brinkley'nin kız kardeşi Georgia ile evliydi. Elimizi sıktılar ve Romeo'yu nişan yüzüğü almak için şehre geldiği için tebrik ettiler. Ardından Finn Reynolds geldi; Ruby'nin geçen hafta sonu izlememiz için ısrar ettiği *Big Sky Ranch* adlı dizide rol aldığı için onu hemen tanıdım. Oldukça ünlüydü ama bunu bilemezsiniz; sıradan bir adam gibi davranıyordu. Yanındaki düşünceli adam, ağabeyi Cage Reynolds, yanımdaki sandalyeye yerleşti. İkimiz de eşit derecede huysuz bir enerji yayıyor gibiydik, bu yüzden bu durumdan memnundum. Hugh hepimize pirzola isteyip istemediğimizi sordu, ki istemiştik ve masaya bir ton meze de sipariş etti.

"Önce yüzyılın dövüşünü kazandın, şimdi de sevgiline evlenme teklif ediyorsun. Romeo Knight olmak için iyi bir yıl," dedi Finn.

Romeo başıyla teşekkür etti ve sohbet koyulaşmaya başladı. Cage ve Nash aynı yaştaki çocukları hakkında derin bir sohbe dalmışlardı ve ikisi de bugünlerde çocukların yaptığı ödevlerden şikâyet ediyordu.

Lincoln diğer yanıma oturdu ve ikimiz de masanın ortasına yerleştirilmiş soğan halkalarına uzandık.

"Sana söylüyorum, yiyebileceğin en iyi yemek bu. Doyamıyorum," dedi ve ben de bütün bir soğan halkasını ağzıma tıktırırken güldüm ve başımı salladım.

"Çok doğru. Whiskey Falls'un oyununu hızlandırması gerekiyor."

"Orada birkaç kez yemek yedim ve bu yemeğe çok yakın bir ikinci yer." Suyuna uzandı. "Buraya gelip yüzüğünü seçmesine yardım ettiğiniz için teşekkürler. Siz Romeo için ailesiniz, bu da benim için aile olduğunuz anlamına geliyor."

"Aynen kardeşim." Çenemi yukarı kaldırdım çünkü sadece ligin bir numaralı oyun kurucusunun hayranı değildim, aynı zamanda onu çok seviyordum. Ayakları yere basan biriydi ve bilmediği kardeşleri olduğunu öğrendiği andan itibaren Romeo ve kız kardeşi Tia'nın yanında yer almıştı.

"Peki, şu her z a m a n k i n d e n daha karamsar olan şey nedir? Bunun hakkında konuşmak ister misin?" diye sordu.

"Oh, Tanrı aşkına. Neden herkes hep huysuz adamları analiz ediyor? Belki de biz sadece sessiz olmayı seviyoruzdur," diye homurdandı Cage diğer yanımdan.

"Güven bana, sessiz davranmıyor. Huysuz küçük bir sürtük gibi davranıyor çünkü aşık ve bunu itiraf edemeyecek kadar korkak," dedi Kingston.

Şimdi tüm masa dikkatini bana çevirmişti ve hepsi olaya dahil olacaktı.

"Bu sabah yeterince *kendime zaman* ayırmadın mı? Buraya gelmek için ayrılmadan önce Zen bahçende duyguların üzerinde çalışmadın mı ve günlüğüne yazmadın mı?" Tısladım.

Kingston'ın başı kahkahalarla geriye düştü ve Finn de aynısını yaptı.

"Vay be. Bu adamı sevdim." Cage beni dürttü ve masa yine kahkahalara boğuldu.

Lincoln benimle Cage'in arasına bakarak, "Bir elmanın iki yarısı," dedi. "Peki, bize olayın detaylarını anlat. İşin içinde bir kız mı var?"

"Oh, evet," dedi Romeo. "Her zaman bir kız hakkında."

Hayes, "Yani, kız arkadaşın iş arkadaşını sikene kadar," dedi ve şimdi herkes gülüyordu.

"İyi olanlar da var, kötü olanlar da. Şanslıyım ki kendime etraftaki en iyi kızı buldum," dedi Maddox ve kardeşi sırıttı.

"Ben de aynıını söyleyebilirim," dedi Wyle gururla, garson yemeğimizi önümüze koyarken.

"Peki, bir kız var mı, River?" Finn sordu. "Seni darmadağın mı etti?"

Bir kaburga yerken ve kemiği tabağa bırakıp ağzını silerken masa sessizdi. "Bir kız var."

Bu şerefsizlerin hepsi sanki durup dururken bir şey söylemişim gibi tezahürat yapmaya ve bağırmaya başladılar.

"Her zaman vardır," dedi Cage. "Her zaman o lanet olası bir kız seni aksın etrafına sarar. Sonunda kendimi toparlamam yıllarımı aldı. Yani artık bir tür uzmanım."

"Ah, Tanrı aşkına," dedi Finn. "Şimdi de terapist mi oldun?"

"Presley'le evlendiğinden beri eskisinden daha hassas." Hugh bir kaburgaya uzandı ve tekrar yemeye başladı.

Maddox içkisini masaya bırakıp bana bakarken, "Ben de o yollardan geçtim dostum," dedi. "Bundan kaçış yok. Doğru kişiyle bir kez karşılaştın mı, her şey biter. O yüzden sadece teslim ol."

Lincoln kahkahaları arasında, "Bu bir ölüm cezası değil," dedi. "Bu iyi bir şey."

Kingston, Hayes'e göz kırparak, "Tabii senin iş arkadaşını becermediği sürece," dedi. "Doğru," dedi Hayes.

"Hayır, Ruby iyi biri. Sorun bu değil." Nash peçetesiyle yüzünü sildi ve tabağının yanındaki masaya fırlattı.

"Peki, sorun nedir?" Cage sordu.

Kollarımı göğsümde kavuşturup arkama yaslandım ve hepsinin beni anlamasına izin verdim.

"Ruby ve River'ın ikisi de inatçı götler. Gördüğüm en büyük sorun bu," dedi Kingston ve masanın üzerinden bana göz kırptı.

"Çok şiirsel, kardeşim." Ona ters ters baktım.

"King'in söylemek istediği," diye araya girdi Romeo, "Ruby de River da güçlü insanlar ve ikisi de uzun süredir bekâr. Demi ikisinin de korunaklı olduğunu söylüyor."

"Bu da ne böyle? Beni sürekli aşağıladığın bir tür psikoterapi mi?" Tısladım.

"Karşı koyma, dostum. Bunu bana her zaman yapıyorlar ama genelde bir yere varıyor." Cage omuz silkti ve Finn masanın üzerinden ona bir yemek ekmeği fırlattı ama Cage tek eliyle yakaladı ve hiç vakit kaybetmeden bir ısırık aldı.

"Sorun şu ki biz bir şey aramıyorduk. Bu geçici bir durumdu ve ikimiz de bunu kabul ettik. Ayrıca Magnolia Falls'ta yaşamıyor. Evdeydi, felç geçiren babasına yardım ediyordu ve şimdi bir hafta içinde yeni bir iş için geri dönecek. Durumu biliyordum ve bununla başa çıkacağım. Sadece günün her saniyesi bu konuda analiz edilmeye ihtiyacım yok."

Beni dinlerken masa sessizdi.

"Birlikte çok zaman geçiriyor musunuz?" Finn sessizliği bozarak sordu.

"Her lanet gün," dedi Kingston. "Her geceyi birlikte geçiriyorlar. Çalışmadıkları zamanlarda birlikte takılıyorlar. Kardeşleri kiralayabilsin diye bir ev satın aldı."

Hugh ve Finn ıslık çaldı ve Lincoln beni teselli edercesine omzuma vurdu.

"Bunu hayatında tek bir ilişki yaşamamış olan kardeşim söylüyor. Daimi playboy. Şimdi de ilişki uzmanı mı oldun?" Homurdandım.

"Hey. Ben kim olduğumu biliyorum. Korunaklı değilim; sadece dikkat eksikliği yaşıyorum. Kalbim bayanlar için atıyor. Ama kalbimin başka hiç kimse için değil de onlar için atmasını sağlayacak birini bulamıyorum." Kingston ekmeğinden bir ısırık aldı ve kaşlarını kaldırarak bana baktı.

"Haklı bir noktaya değindi," dedi Nash. "Birbiri ardına ilişkiler yaşıyor. King'in korunaklı bir yanı yok."

"Evet. Yirmi dört saat açık bir ev gibi. Herkese kapımız açık," dedi Hayes ve masadakiler kahkahalara boğuldu.

Romeo dönüp bana bakarak, "Hey, tedbirli olmanın yanlış bir şey olduğunu sanmıyorum," dedi. "Ama planı değiştirmenin de yanlış bir tarafı yok. Bunun olacağını hiç tahmin etmedin ama bu kötü bir şey olduğu anlamına gelmez. Ben de bunu hissettim ve her şeyi berbat etmekten korktum ama Demi'yle birlikte olmak başıma gelen en güzel şey."

Başımı salladım. "Ve senin adına mutluyum kardeşim. Tedbirli davranmıyorum; gerçekçi davranıyorum. Öncelikle, yapabileceğimden bile emin olmadığım bir şey için ondan kalmasını isteyemem. Bu işe bir son kullanma tarihi olduğunu bilerek girdik. Ben hiçbir zaman

bir kadınla uzun süre birlikte olamam. Ben yalnız biriyim. Kendi başıma olmayı severim. O da öyle."

"Oh, adamım, bunu anladım." Cage ıslık çaldı. "Ancak, daha önce yalnız kalmayı sevdiğini düşünmen bunu sonsuza dek isteyeceğin anlamına gelmez. Her gün ve gece onunla mı takılıyorsun? Bu ne kadar zamandır devam ediyor?"

"Birkaç haftalığına." Boğazımı temizledim.

"Daha çok iki ay gibi, dostum," dedi Kingston, kendi fikrini eklemekten duramayan adam.

"Huzur içinde yat kardeşim. Zaten bir ilişkin var, sadece farkında değilsin." Maddox omuz silkti ve Wyle bana başıyla onay verdi.

Cage, "Ve eğer bu konuda bir şey yapmazsanız, yalnız ve mutsuz bir adam olarak ölürsünüz," dedi.

"Onu bok gibi hissettirmenin yolu." Hugh dikkatini bana çevirdi. "Ona sadece nasıl hissettiğini söyle. Her şeyi çözmüş olmana gerek yok. Ama en azından ne istediğine o karar versin ve sen de her şeyi orada bıraktığını bil."

"Bu benim tarzım değil. Ona bir şey için baskı yapmayacağım. ya da bana göre karar vermesi için onu suçlamam. İnsanlar hayatı boyunca bunu yaptı. Ben o adam olmayacağım." Gerçek buydu. Ruby kalmak istiyorsa, bunu kendi başına yapması gerekiyordu. Benim için bir şeyler yapmasına ihtiyaç duyan başka bir kişi olmayacaktım. "Ve zaten nasıl hissettiğimden bile emin olamıyorum."

Cage kaşlarını kaldırdı. "Bunu söylediğim için üzgünüm ama nasıl hissettiğinizi zaten açıkça belirttiniz."

"Az önce bunun ne olduğunu bile bilmediğimi söylediğimde bunu nasıl anladın?"

Bakışlarının masanın etrafında nasıl hareket ettiğini kaçırmadım ve Finn bana bakarken gülümsedi. "Onun ihtiyaçlarını kendi ihtiyaçlarının önüne koyuyorsun dostum. Birini sevdiğinde böyle yaparsın."

"Teşekkür ederim!" Kingston, eli masaya sertçe inerken bağırdı. "Ruby Rose'a aşıksın, seni küçük amcık."

Masa kahkahalarla gürlledi ve ben başımı salladım.

Onunla aynı fikirde olmadığımından değil.

Onu sevdiğimi iddia edemezdim.

Ancak bu konuda harekete geçmek farklı bir hikayeydi.

otuz

...

Yakut

"BEBEK BAKICISINA İHTİYACIM YOK. Bu kadar tepemde dolaşmana gerek yok, Rubes," dedi babam kahvaltı tabağını masadan kaldırırken. "Bugün bara gitmeye ve normale dönmeye hazırım."

Normale döndük.

Bu artık ne anlama geliyordu ki?

Uzun zaman önce normal gözden kaçırmıştım.

Babam dört gün önce hastaneden eve dönmüştü ve o zamandan beri her gün geceyi burada onunla geçiriyordum.

Tek başına.

Neredeyse içgüdüsel olarak River'dan uzaklaşmaya başlamıştım. İkimiz de gideceğimi biliyorduk.

İşler çok ileri gitmişti.

Karşı koymamıştı, sanki oraya da biraz mesafe koymanın zamanı geldiğini düşünmüş gibiydi.

Ama bir uzvumu kaybetmiş gibi hissetmeyi beklemiyordum. Onsuz nefes alamıyormuşum gibi.

Göğsümdeki sıkıcı ağrının beni fiziksel olarak hissettirmesini beklemiyordum.

H

ast Biz de konuşmamıştık. Sadece radyo sessizliğine bürünmüştük. Mesaj a. yok. Arama yok. Gizlice dolaşmak ya da seks aramaları yok.

"İki yeni kişiyi işe aldım ve sen gelecek haftaya kadar programda yoksun. Ayrıca, artık gece vardiyasında çalışmayacaksın. Gündüz vardiyasında çalışacaksın. Kendine daha iyi bakmanı istiyorum baba."

"Rubes," dedi sesi yumuşayarak. "Ellili yaşlarımda sonlarındayım. Ölmüyorum. Almamam gereken bir ilaç aldım. Kendimi nasıl bir tehlikeye attığımı farkındayım ve kendimi toparlamak için çok çalıştım. Ama barda kendi programımı yapacağım ve yine geceleri çalışacağım çünkü barı kapatmayı seviyorum."

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuştururken inledim. "Eski alışkanlıklar zor ölüyor, ha?"

"Kendimi iyi hissediyorum ve tekrar içmeye başlamayı düşünmüyorum. Yıllardır olduğum en iyi durumdayım ve fizik tedaviye ve her gün egzersiz yapmaya devam etmek istiyorum. Barda benim için yaptıklarına ne kadar minnettar olsam da hayatımı geri almam gerekiyor. Bunu anlayabiliyor musun?"

"Evet, baba. Bunu anlayabiliyorum." Masanın üzerinde duran ve hâlâ imzalamadığım sözleşmeye baktım. Dekan Langston bana e-posta göndermiş, tüm değişikliklerimi kabul ettiklerini bildirmişti ama yine de imzalanmamış olarak duruyordu.

River son birkaç hafta boyunca ince ayarlar yapmak için çok fazla zaman harcamıştı ve bana sözleşmeye son bakan kişi olarak avukat olmayan bir adama asla güvenmemem gerektiğini söylemişti. Ben de imzalamadan önce baştan sona okuyacağıma söz vermiştim. Dean Langston'a internetimin kesik olduğu, geri gönderdiğim ve evrende kaybolmuş olması gerektiği gibi bahaneler uydurdum ama sözlü kabul şimdilik onu yatıştırmış görünüyordu.

Bu gece oturup sözleşmenin her kelimesini okuyacak, imzalayacak ve geri gönderecektim.

Bu sabah bunu yapmayı planlamıştım ama bugün kendimi biraz kötü hissederek uyandım. Son dört gündür her gün kendimi biraz kötü hissediyordum.

Bu oydu.

Onu kaybetmek.

Bu daha önce hiç başıma gelmemişti. Ama işte buradaydım. Benim olmayan bir adam için göğsüm ağrıyordu.

"Bana bugün için planlarını anlat. Doreen beni almaya gelecek ve öğle yemeği için Golden Goose'a gideceğiz, sonra da işleri kontrol etmek için bara gideceğim."

Ona bebek bakıcılığı yapmamı istemiyordu; bunu açıkça belirtmişti.

"Fresh Start'a gitmeden önce Pearl Pierce'ı görmeye uğrayacağım. Terrence

Gitmeden önce benimle konuş, ben de çocuklara veda edeyim. Sonra barda olacağım. Bu gece çalışıyorum, o yüzden akşam yemeğinde tek başına olacaksın."

Gülümsedi. "Bu iyi olacak. Benimle ilgilenmek için fazladan bir hafta kalmana gerek yoktu. Yeterince şey yaptın. Ben kendi başıma iyiyim ve senin de gidip büyük işine başlaman gerekiyor."

"Gitmeden önce yerleştiğinden emin olmak istedim," dedim ve boğazımda yine bir yumru oluştu, tıpkı gitmeye yaklaştıkça daha fazla yaptığı gibi.

"Hâlâ istediğin şey bu, değil mi? Profesörlük işi mi? Çok çalıştın ve çok şey başardın." Bu da düşüncelerimin yeniden dönmesine neden oldu.

"Evet, baba. I-" Ben ne istiyordum? Neden bu kadar mücadele ediyordum? "Sadece senin için endişeleniyorum."

"Bunu yapmayacağız, Rubes. Ben iyiyim," diye homurdandı babam, sonra bir başka endişemi daha yüzüme vurdu. "Fresh Start'ta çocuklarla çok zaman geçiriyorsun, değil mi? Hoşuna gidiyor, değil mi?"

"Evet, gerçekten harikaydı. Ulaşılabilir bir gelecek görmelerine yardımcı olarak bir fark yarattığımı hissediyorum ve umarım sadece kötü bir seçim yüzünden sıkışıp kalmadıklarını fark ederler. Orada geçirdiğim zamandan gerçekten keyif aldım." Ben de öyle yaptım. Kesinlikle özleyeceğim. Oradayken genç River'ı düşündüm. O sırada birinin onu korumak için orada olmasını ne kadar çok istediğimi düşündüm.

Gülümsedi ve bu gülümseme gözlerine kadar ulaştı. Bu, babamla ilgili en sevdiğim şeylerden biriydi. "Bir şeyleri tamir etmekte her zaman iyidim. Kırık şeyleri bulup tekrar bir araya getirmekte."

Gözlerimi devirdim ve aynı anda kıkırdadım. "Bunlar gerçek insanlar baba, eşyalar değil. Ve kırılmadılar; sadece biraz hasar aldılar."

"Biliyorum, ama bu senin gücün. Bunu kardeşlerinle yaptın. Benimle de yaptın. Hatta çıktığın erkeklerle bile. Onları hasarlı buluyorsun ve sonra onları temelli terk etmeden önce düzeltiyorsun." Sesi tamamen alaycıydı ama sözleriyle irkildim.

Neden bahsediyor bu?

"Aileme yardım etmek için elimden geleni yapmaya çalıştığımı kabul ediyorum ama flört hayatımda değil. Düzeltilmeye ihtiyacı olan erkekleri aramıyorum. Genellikle benimle aynı şeyi isteyen erkekleri arıyorum. Çok ciddi bir şey değil." Kollarımı göğsümün üzerinde savunmacı bir şekilde kavuşturdum.

"Lütfen. Çıktığın üç erkekle tanıştım ve hepsinde de aynı sorun vardı." Bakışlarımı kısmıştım. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Üniversitedeki erkek arkadaşın Dalton'la başlayalım. Onunla tanıştığında tam bir tren enkazıydı."

"Kız arkadaşını oda arkadaşıyla yatakta bulmuştu. Biraz kırılmıştı."

"Ve sen onu tekrar bir araya getirdin, hiç aşık olmayacağını düşündüğü bir anda tekrar aşık olmasını sağladın ve sonra da yollara düştün. Bu senin numaran. Onları onarır ve bırakırsın."

Nefes nefese kaldım. "Bu doğru değil. O sadece çok bağlandı ve ben onun için aynı şeyleri hissetmedim."

Kaşlarını kaldırdı ve elma dilimini ısırды. "Doğru. Ona yeniden nasıl sevileceğini gösterdin ve sonra onu yoluna gönderdin. Peki ya Şeytan? Ona da aynısını yaptın."

"Adı Devlyn ve ben onunla tanışmadan hemen önce yabancı bir ülkede bir yıl hapis yatmıştı. Travma geçirmişti. Marihuana ile seyahat edilemeyeceği hakkında hiçbir fikri yoktu." Omuz silktim. Bugün hafıza şeridinde bu yolculuğu beklemiyordum. "Bu yüzden kendini kötü hissediyordu ve kendini sevgiye layık görmüyordu. Üzücü bir durumdu."

"Sen onunla işini bitirdiğinde, o da kabul etmişti. Sana evlenme teklif etmedi mi?"

"Bugün kendini çok havalı hissediyorsun, değil mi? Evet. Evlenme teklif etti. Evlenme teklif etti ama birbirimize aşık değildik. Kendini yeniden bulmuştu ve ona hayatını geri veren kişi olmamı istiyordu. Ona aşık değildim. Ayrıca, teklifi geri çevirmek zorunda kaldım. Soyadını hatırlarsınız... bu benim için büyük bir sorun olurdu." Gülümsedim çünkü bunu her düşündüğümde beni hâlâ güldürüyordu.

"Evet. Siz Bayan Ruby Looby olurdunuz." Kahkahası odada yankılandı. "Ama sorun onun adı değildi."

"Doğru. Onun hislerine karşılık vermedim. Ve hala iyi arkadaşız. Şimdi evli ve küçük bir kızı var. Yani, her şey yolunda gitti."

"Evet. İşiniz bitti ve profesöre geçtiniz." Kahvesine uzandı.

"Beni seri randevularla utandırma. O ilişkilerin her birinin arasında iyi bir yıl vardı. Ve profesör iyiydi. Kırılmamıştı. Yani teorin çöpe gitti, sevgili babacığım."

Başını salladı, bakışları benimkilere kilitlendi. "Hiç evlenmemiş yaşlı bir adam. Aşka karşı yeteneksiz olduğuna inanıyor. Sonra da kendisinden çok daha genç olan asistanına aşık oluyor."

"Her şeyi skandal gibi gösteriyorsunuz. Uzun vadeli bir şey aramıyordum ve bu konuda her zaman açık oldum. Ama onun arkadaşlığından keyif alıyordum ve onun kendine geldiğini görmek beni mutlu ediyordu. Kişiliği olmayan bir zekâdan ibaret değildi. O iyi bir adam. Bir gün birini çok mutlu edecek ama o kişi ben değilim."

"Sanırım aynı şeyi söylüyoruz, tatlım. Onları tamir ediyorsun ve bırakıyorsun. Bu bir alışkanlık."

"Şanslısın ki artık iyileştin ve ben de yakında yola çıkacağım." Yanağına bir öpücük kondurdum ve bardağımı durulamak için lavaboya doğru yürüdüm.

"Peki ya River? Son sekiz haftadır birlikte çok fazla zaman geçiriyor gibiydiniz. Ve şimdi, tam da gitme vaktiniz gelmişken bitti mi?"

"Teorin kesinlikle orada ölecek, baba. River Pierce'ın düzeltilmeye ihtiyacı yok. O kim olduğunu ve ne istediğini çok iyi bilen, kendine güvenen bir adam. Kendini yaltaklanmaya çok layık hissediyor." Güldüm ama içten değildi, çünkü onu düşünmek çok acı veriyordu. "Düzeltilecek bir şey yoktu."

Çünkü o olduğu gibi mükemmeldi.

Ondan uzaklaşmak için çaresiz değildim çünkü duygularına karşılık vermiyordum; ondan uzaklaşmak için çaresizdim çünkü hayatımda ilk kez duyguları olan bendim.

Ve bu beni çok korkuttu.

Bir numaralı kural: Duyguları yakalama.

Her zaman bu sloganla yaşayabilmişim, ta ki yaşayamayana kadar. Konu River'a gelince, bunu çok çabuk çiğnedim.

Belki de bu sefer işler benim için tersine dönmüştü. Çünkü haftalar önce beni ilk kez öptüğünde kırılan bendim. Ve bir şekilde, beni tekrar bir araya getirmişti.

Sadece bu konuda ne yapacağımı bilmiyordum.

Bildiğimi sandığım, istediğimi düşündüğüm her şey buradan çok uzaklarda beni bekliyordu.

Tek yapmam gereken sözleşmeyi imzalamak ve güvenli küçük hayatıma geri dönmektir. Yapmam gereken buydu.

Üç gün içinde ayrılıyordum. Zaman daralıyordu.

"O kesinlikle kırık değil. İkiniz aslında birbirinize çok benziyorsunuz," dedi babam. "Nasıl anladın?" Çantamı kapıp kayışını çekerek sordum Omzumun üzerinden.

"İkiniz de etrafınızdaki herkesle ilgilenmeyi seviyorsunuz ve kimsenin sizinle ilgilenmesine ihtiyaç duymuyorsunuz. Bu pek çok açıdan harika bir şey, ancak bunun gerçekten yalnızlığa da yol açabileceğini düşünüyorum."

"Tamam, seni ağlak budala. Bugünlük bu kadar psikanaliz yeter. Terrence'la buluşmaya ve çocuklara veda etmeye gidiyorum. Seni sonra ararım."

Konuşmamız beni gerçekten çok etkiledi ve mutlu vedalarla dolu olacağını düşündüğüm bir gün aslında beklediğimden çok daha zor geçti. Hayatımı geride bırakıyormuşum gibi hissediyordum ve böyle olmaması gerekiyordu. Yeni hayatıma başlamam gerekiyordu, uğruna çok çalıştığım, çabaladığım her şeyi başardığımı hissettirecek olan hayatıma. Başardığımı ve artık herkes kadar iyi olduğumu söyleyen bir hayat. Ama hiç de öyle hissetmiyordum.

Pearl'e sarılıp vedalaşırken gerçekten ağlamıştım, o da aynısını yapmış ve beni tamamen hazırlıksız yakalamıştı. Daha sonra Fresh Start'a gittim ve yine tamamen hazırlıksız yakalandım. Terrence ile tanışmak hem heyecan verici hem de kafa karıştırıcıydı. Bana oradaki çocuklarla çalışmam için gerçek bir pozisyon teklif etmişti. Tüm bu haftaları bir pozisyonun onaylanması için harcamış ve gerçekleşmeme ihtimaline karşı bana söylemek istememişti. Evraklar dün geç saatlerde eline ulaşmıştı ve her şeyi bugün benim üzerime yıktı.

İyi bir teklifti.

Eyaletin dört bir yanındaki çocuklarla çalışacaktım ama Fresh Start'ta resmi bir ofisim olacaktı ve burası benim evim olacaktı.

Sevmeye başladığım ve kendimi ait hissettiğim bir yer.

Her zaman yapmak istediğim işi yapabileceğim bir yer. Bir fark yaratabileceğim ve birinin hayatında olumlu bir faktör olabileceğim bir yer.

Yanlarında birine ihtiyacı olan çocuklara yardım ediyordum. Maaş yeterince iyiydi.

Ama bir üniversite profesörü olarak alacağım maaşla kıyaslanamazdı. Yine de şehirde yaşamak burada yaşamaktan çok daha pahalı olacaktır.

Fresh Start'ta sosyal haklar da daha azdı. Ve tabii ki kadrolu olmak gibi bir seçenek de yoktu, yani geleceğim üniversitedeki pozisyonu kabul etmem durumunda olduğu gibi benim için belirlenmiş olmayacaktı.

Hem ben ne zaman kolay yolu seçtim ki?

Bunu gerçekten düşünüyor muyum?

Demi'ye bir mesaj gönderdim ve işten kaçıp benimle biraz buluşup buluşamayacağını sordum. Yakınlaşmıştık ve ona güveniyordum. Bugünlerde pek çok insana güvenmeye başlamıştım, hayatımda hiç güvenmediğim kadar.

Onunla çiftlikte buluşmamı ve gezintiye çıkabileceğimizi söylemişti. Eskiden yaptığımız gibi atların üzerinde konuşuruz.

Geldiğimde beni bekliyordu, ata atladık ve suya doğru sürmeye başladık.

Rüzgâr etrafımızda dönüyordu ve kıyıya vuran dalgaların sesi beni rahatlatıyordu. Demi atını benimkinin yanına çekti ve bana doğru baktı. "Bana neler olduğunu anlat."

"Üç gün içinde ayrılacağımı biliyorsun."

"Evet. Aslında bu midemi bulandırıyor. Seni neredeyse her gün görmeye alışmıştım. Ve şimdi yılda bir ya da iki kez dışında geri gelmeyeceksin."

Neredeyse her güne Magnolia Beans'de başladım. Demi benim için bir arkadaştan daha fazlası olmuştu. O artık bir bakıma ailemdi.

Hepsi öyleydi.

"Terrence bana çocuklarla tam zamanlı çalışabileceğim çok iyi bir iş teklif etti." Atımı durdurduktan sonra gözümü suya diktim.

Dizginleri geri çekti ve yüzünü bana döndü. "Ne? Burada bir şey için başvurduğunu bilmiyordum."

"Ben yapmadım. Benim için kendi başına bir iş buldu. Baştan çıkmamam gerekirdi ama çıktım. Doğru hissettiriyor."

"Maaşı profesörlük pozisyonu kadar iyi mi?"

"Hayır. Yaklaşamadım bile." Güldüm. Çünkü mesele sadece para değildi. Elbette rahat yaşayabilmek istiyordum ama kararımı sadece maddi yönüne dayandırmayacaktım. Yaptığım işten gurur duymam gerekiyordu ve elbette üniversite öğrencilerine öğretmenlik yapmak da bir etki yaratabileceğim anlamına geliyordu, ama bu farklıydı. Üniversiteli çocuklar genellikle eğitim sürecine yatırım yapıyorlardı çünkü orada olmak için çok para ödüyorlardı. Ancak Fresh Start'taki çocuklar, geri döndürülmesi emek isteyen zorluklarla karşı karşıyaydı. Evde destekleri olmayabilirdi ya da bir değişiklik yapmak için ihtiyaç duydukları kaynaklara sahip olmayabilirdi, ama bu anladığım bir şeydi. İyi yapabileceğimi bildiğim bir şeydi.

"Burayı seviyorsun, değil mi? Nefret etmeye o kadar kararlı olduğun yer şimdi evin gibi geliyor, değil mi?" Sırttı.

"Bugün herkes ukala mı? Babam gibi konuşuyorsun."

"Belki de seni sandığından daha iyi tanıyoruzdur. Ve kesin olarak bildiğim bir şey var," dedi bakışlarını benimkilerle birleştirirken. "Beni buraya hangi işi alacağımı konuşmak için getirmezsın. Sen tanıdığım en özgüvenli insansın. Kararsız değilsin. Ne istediğini biliyorsun. Kim olduğunu biliyorsun. Bana gelebileceğin tek bir şey var ve bunu ikimiz de biliyoruz."

Başım bir iniltiyle geriye düştü. "İnsanlarla tanıştığım anda onları okumaya çalıştığım için bu benim karmam mı? Şimdi herkes beni kendimden daha iyi mi tanıyor? Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok. Açıkçası iş konusunda ne yapacağımı bilmiyorum. Dekanı kızdırıp o köprüyü yakmak istemiyorum ama hiç doğru gelmedi. Ama kalmalı mıyım onu da bilmiyorum."

Atından indi ve bana da aynısını yapmamı işaret etti; göl kenarında sıcak bir yer bulmadan önce onları yanımızdaki ağaca bağladık. Parmaklarım ılık kuma yerleşti ve başımı güneşe doğru eğerek tenimi ısıtmasına izin verdim.

"Ruby Rose, bana bak."

Yüzümü düzelttim ve ona üç kafası varmış gibi bir bakış attım. "Neden tam adımı kullanıyorsun?"

"Çünkü bunun işle ilgili olduğunu hiç sanmıyorum. Bence River'a aşıksın ve bu seni çok korkutuyor. Ama doğru yere geldin. Çünkü sana tam olarak ne yapman gerektiğini söylemek için buradayım."

Tartışmak istedim.

Yüzüne gülmek ve ona kesinlikle saçmaladığını söylemek için. Ama ikisini de yapmadım.

Ona öylece baktım, gözlerimin duygularla dolduğunu hissettim. "Bana ne yapacağımı söyle," diye fısıldadım.

Yüzüne geniş bir gülümseme yayıldı. "Her yerde çalışabilirsin. Ama River Pierce Magnolia Falls'ta. Ve kalbinin yarısını burada bırakıp mutlu olmayı bekleyemezsin. Eğer üniversitedeki o işi istiyorsan, ona ne hissettiğini söyle ve seninle gelip gelmeyeceğini gör."

"Bu işi istediğimi sanmıyorum. Hiç doğru gelmedi. Ve oradaki eski hayatım artık benimmiş gibi hissettirmiyor. Uzun zaman önce kaçtığım bu yer şimdi farklı hissettiriyor. Ve sanırım bunun River'la çok ilgisi var."

Başını salladı ve elime uzandı. "Bana buranın nasıl bir yer olduğunu anlat." "Evim gibi."

OceanofPDF.com

otuz bir

...

Nehir

Ofisimin kapısı çalındı ve Cassie'ye içeri gelmesi için bağırdım. Berbat bir gün geçiriyordum. Hatta berbat bir hafta geçiriyordum. Dört gecedir yatağımda yalnız uyuyordum ve bu hiç hoşuma gitmiyordu.

Eskiden en sevdiğim yerd.

Sessiz ve sakın.

Ve şimdi soğuk ve yalnız hissediyordu.

Yalnızlık çekmedim. Her zaman yalnızlıkla büyüdüm. Tek başına kalmayı beceremeyen piçlere acırdım.

Ve işte buradaydım, üzgün, lanet olası bir orospu çocuğuydum.

"Hey, patron," dedi Cassie ve burnumun kenarını sıktım çünkü bana patron dememesini en az sekiz milyon kez rica etmişim. "Büyükannen telefonda, ben de dışarı çıkıyorum. Geç oldu. Sen de bir an önce gitmeyi düşünmelisin," dedi Cassie.

Tek söylediğim "İyi geceler" oldu.

"İyi misin?" diye sordu. "Her zamankinden biraz daha huysuz görünüyorsun." "Ben iyiyim." Başımı salladım. Gitmek için döndü ve ben de gerçek bir

ve üç haftadan uzun süredir randevusuz kimseyi içeri almamıştı. "Hey, Cassie."

"Öyle mi?" Bana doğru döndü.

"Son birkaç haftadır insanların sadece uğramasına izin vermeyerek iyi bir iş çıkardınız. Bunu fark ettim ve takdir ediyorum."

Gülünç bir şekilde kocaman gülümsedi. Ona hiç iltifat etmemiş miydim?

"Ruby birkaç hafta önce size öğle yemeği getirdiğinde randevularla ilgili olarak insanların beni ezip geçmesine izin vermemem konusunda bana bir ipucu verdi."

"Ne dedi?"

"İşiniz için çok çalıştığınızı ve tanıdığı en iyi avukat olduğunuzu söyledi. Asistanınız olduğum için bunu bilmem ve işinizi yapabilmeniz için korumam gerektiğini söyledi."

Hay sikeyim. Bunun olacağını tahmin etmemiştim.

"Sana onlarca kez onları göndermeni söyledim. Tek duyman gereken işimde iyi olduğum muydu?" Ağzımdan alaycı bir kıkırdama çıktı çünkü bu çok saçmaydı ama Ruby'nin benim için mücadele etmesinden dolayı göğsüm gururla kabardı.

"Bana sürekli hırlıyorsun ve bu beni sinirlendiriyor sanırım. Ruby bunu sanki herkesin bildiği bir şeymiş gibi açıkça söyledi. Ve mantıklı geldi. İşte böyle." Omuz silktilti.

"Pekâlâ. Bu telefona baksam iyi olacak. Yarın görüşürüz." Telefonu açtım. "Hey, büyükanne."

"Merhaba, oğlum. Neden hâlâ iştesin?" "Çünkü meşgulüm," dedim.

Ve eve gitmek istemiyorum çünkü tek yaptığım onu düşünmek.

O gidiyordu. Bunu atlatacağım. Ama şu anda meşgul olmam gerekiyordu. "Ahhh... Ruby dün beni görmeye geldi. Bir günlüğüne uğradı.

Taze Başlangıç'taki çocuklarla vedalaşmanın bir yolu. Ona veda ettin mi?"

"Henüz gitmedi, yani hayır. Ve onu birkaç gündür görmedim."

"Evet, bundan bahsetti," dedi büyükannem ve ben daha fazlasını öğrenmek istedim. "Ne dedi?"

"Seni görmediğini ve belki de böylesinin daha iyi olduğunu çünkü gideceğini söyledi."

"Tipik Ruby. Her zaman her şeyi psikanalize tabi tutar."

"Bence bunu kabullenmek, nasıl hissettiğini inkâr etmekten daha iyidir."

"Sana bir haberim var," dedim sandalyemde arkama yaslanarak. "Aynı anda hem bunu kabul edip hem de inkâr edebilirsin. O kız her şeyi bildiğini sanıyor ve benden daha fazla inkâr içinde."

İşte. Söyledim işte. Gerçek buydu.

"Peki tam olarak neyi inkâr ediyor?" diye sordu, çünkü bu büyükannemin en sevdiği şeydi.

"Kaçıyor. Etrafındaki herkesi analiz etmeyi seviyor ama lanet olası aynaya bakmaktan korkuyor. Nasıl hissettiğini itiraf etmekten korkuyor. Bir psikoloji doktoru için hiç de iyi bir özellik değil," diye tısladım.

"Neden bahsettiğini bilen bir adam gibi konuştun. Belki sen de inkar ediyorsundur?"

İnledim. Onu bu konuşma için hazırlamıştım ve bundan keyif alacaktı. "Dinle, inkâr etmiyorum. Her zaman tam olarak nasıl hissettiğimi söyledim. Başlarda ona karşı dürüsttüm ama sonra işler değişti. Hiçbir şey söylemedim çünkü kalması için ona baskı yapmak istemiyorum. *Kalmayı istemesini istiyorum*. Kendini toparlaması için ona zaman tanıyordum."

Büyükannem sonunda konuşmadan önce bir süre sessiz kaldı. "Bazen insanlar daha fazlasına ihtiyaç duyar. Onunla ilgilenen çok fazla insan olmadı, River. Senin nasıl hissettiğini bilmiyor olabilir," dedi.

"Nasıl bilmez? O akıllı bir kadın." Ve biliyordu, çünkü ona bir not yazıp haber vermiştim. Peki sonra ne yaptı? Beni dışladı. Ondan bir daha haber alamadım.

Eminim onu çok korkutmuşumdur.

"Ve sen akıllı bir adamsın ama onun nasıl hissettiğini bilmiyor gibisin. Neden inatçılığı bırakıp ilk adımı atan sen olmuyorsun? Ona nasıl hissettiğini söyle. Kaybedecek neyin var ki?"

Bir elimi saçlarımda gezdirdim. "Ben yaptım. Ona bir not yazdım ve bu onu açıkça korkuttu."

"Gerçekten mi? Ona bir aşk mektubu mu yazdın? Etkilendim."

"Çok heyecanlanmayın. Yapışkanlı bir nottu. İmzalamadan önce görsün diye sözleşmenin sonuna koydum. Belli ki görmüş. İmzaladı. Ve o zamandan beri benden kaçıyor."

"River Pierce. Seni bir korkak olarak mı yetiştirdim? Yapışkan bir nota mı yazdın?"

"Hey. Kendimi ortaya koydum. Az konuşan bir adamım ama en azından ne hissettiğimi söyleyecek cesaretim var."

"Bir kadın bir erkekten böyle bir şey duymak istemez. Git ve onunla yüz yüze konuş. Bebek gibi davranmayı bırak. Hiçbir şeyden korkmadın. Şimdi de başlama."

Ne haltlar dönüyordu? Son zamanlarda herkes aklını mı kaçırmıştı?

"Bu konuda daha fazla tavsiyeye ihtiyacım yok. Ben iyiyim. Gitmem gerekiyor. Bu hafta seni görmeye geleceğim."

"Seni seviyorum,"
dedi. "Ben de seni
seviyorum."

"Gördün mü, bunu söylemek çok mu zordu? Şu üç küçük kelime."
Kıkırdadı ve ben inanamayarak başımı salladım.

"Güle güle." Telefon görüşmesini sonlandırdım ve her zamanki gibi
bütün gün görmezden geldiğim grup mesajını görmek için aşağıya baktım.

Konuştuğumuz tüm sıradan şeyleri çabucak yakaladım. Kingston ve
Nash, Silvertan'ların evindeki tadilattan ve Walter Silvertan'ın kapıyı nasıl
çırılçıplak açtığından bahsedip durdular. Bu konuşma bir sürü sonsuz mem
ve emoji aldı. Ve iyi anlamda değil.

Hayes bize dün gece Suzie Walters'tan gelen saçma sapan bir yangın
çağrısından bahsetti; Walters sadece birinin gelip duman dedektörünün
pillerini değiştirmesini istiyordu.

Kingston onun ne kadar ateşli olduğunu ve pillerini istediği zaman
değiştirebileceğini söyledi.

Normalde bunları komik bulurdum ama bugün havamda değildim. Ama
bir sonraki gözüme çarptı.

NASH

Cutler'in gelecek hafta okula dönüş gecesi var ve herkesin
orada yeni öğretmeniyle tanışmasını istiyor. Ona Ruby'nin
haftaya burada olmayacağını söylemeye yüreğim el vermedi. O
gitmeden önce barbekü falan yapacak mıyız? Böylece hepimiz
vedalaşabiliriz. Cutler'in nasıl olduğunu bilirsin. O gittikten
sonra kendini kaybedecek.

KINGSTON

Sadece onun olduğunu sanmıyorum. Hala inatçı bir pislik misin,
kardeşim?

ROMEO

Herkes olaylarla farklı şekilde başa çıkar. Bırak bunu atlatmaya
çalışsın.

HAYES

Bu hepinizi şok edecek... ama bu konuda King'e katılıyorum.
Aptallığı bırak ve gitmeden önce kıza ne hissettiğini söyle.

KINGSTON

Şuraya bakın. Kör bir sincap bile arada bir cevizini bulur.
Görünüşe göre, bugün benim günüm. Hayes bile benim
tarafımda. Hadi, Altın Çocuk ve Nash. Kral trenine atlayın.

ROMEO

Sen delinin tekisin. Bu sözü mahvettiğine eminim. Kör sincap bir ceviz bulur, kendi cevizini değil. <kafa patlatma emojisi> Ve ben de senin tarafındayım. Ona nasıl hissettiğini söylemesini istiyorum ama bence bunu kendi yöntemiyle yapmalı. Kendi zamanında.

NASH

Hay sikeyim. Bu konuda kimin tarafını tuttuğumu bilmiyorum. Hepiniz iyi noktalara değindiniz.

Çünkü aynı lanet şeyi söylüyorlar. Anladım. Ona nasıl hissettiğimi söylememi istiyorsun. Yapışkan notu hatırlamıyor muyuz? O Kingston'ın fikri değil miydi?

HAYES

Yapışkanlı bir notla aşkını itiraf etmeyi hiçbir zaman kabullenemedim.

NASH

Bunu bir nota yazmanın ve alışılmadık derecede küçük bir nota yazmanın sorunu, bunu alıp almadığını bilmemenizdir. Ayrıca el yazınız da çok düzgün değil.

ROMEO

Bu notu King'in ilk fikrinden daha çok sevdim; göğsüne dövme yaptırıp gömleğini yırtmak.

HAYES

Bu kesinlikle biraz fazlaydı. King'in fikirlerinin çoğu berbat.

KINGSTON

Hey, şimdi. Doğru değil, sizi sık çakalları. Dövme biraz abartılıydı, ama Ruby büyük işlere kalkışacak türden bir kız. Yapışkan not düşmüş gibi görünüyor ama görüp görmediğinden emin değiliz, değil mi?

Tabii ki gördü. Şimdiye kadar kontratı imzalamış olmalıydı. İki gün içinde taşınıyor. Dün Fresh Start'ta büyükanneye ve çocuklara veda etti. Belli ki notu görmüş. Muhtemelen çok korkmuştur. Bunu açıklamalıydım.

KINGSTON

Bunu nasıl açıklıyorsun? Seni seviyorum demek her şeyi açıklıyor, değil mi?

ROMEO

Hiç ilişkisi olmamış bir adamdan tavsiye aldığının farkındasın, değil mi? Alınma, King.

HAYES

Bu çok iyi bir nokta.

NASH

Yapışkan not fikrini hemen öldürmeliydik.

KINGSTON

Hepimiz lanet elçiyi vuralım. İşi halleden tek kişi benim. Hiçbiriniz masaya bir şey getirmiyorsunuz. <orta parmak emoji>

HAYES

Romeo kız arkadaşına evlenme teklif ediyor, o zaman neden şapkaya bir fikir atmasına izin vermiyoruz?

KINGSTON

Duyalım bakalım, Altın Çocuk.

ROMEO

Bara gidip ona nasıl hissettiğini anlatabilirsin. Notu alıp almadığını merak etmekten çok daha kolay olur.

NASH

Bu daha iyi bir plan.

KINGSTON

Öngörü ve tüm bunlar, sizi yargılayıcı piçler.

Bu konuşmayla işim bitti. Daha sonra tekrar kontrol ederim.

Telefonum titremeye devam etti, ama onu cebime soktum ve lanet olası boğayı boynuzlarından tutmaya karar verdim. Hiçbir şeyden korkmamıştım ve Ruby Rose'dan da korkmadığıma emindim.

Bu noktada kaybedecek neyim var ki?

Whiskey Falls'a kadar olan kısa mesafeyi yürüdüm ve kapıyı açtım. Evie adımı haykırdı, birkaç arkadaşıyla oturduğu yerden kelimeleri çoktan bulanıklaşmıştı. Gözlerim barı tararken onu kısaca onaylamak için elimi kaldırdım. Ruby'den iz yoktu.

Doreen barın arkasındaydı, ben de ona doğru yürüdüm.

"Hey, River, sana ne getireyim?"

"Şimdilik bir şey yok. Ruby'nin bu gece gece vardiyasında çalıştığını sanıyordum?" "Evet. Geç saate kadar kalmamı istedi çünkü arkadaşı burada ve

Son bir saattir arkada konuşuyorlar. Belki de taşınmasına yardım etmek için buradadır? Bilmiyorum ama ona acele etmesini söylerseniz harika olur. Ayaklarım beni mahvediyor ve bir an önce çıkmak istiyorum."

Omuzlarım sertleşti.

Taşınmasına yardım etmek için burada.

"Yanındaki adam kim?" Musluğun başında durmuş, sipariş için birkaç bira bardağını doldururken sordum.

"Dereck adında bir adam. Sanırım şehirden."

Lanet profesör.

Bu uzun sürmedi.

Barın arkasına geçip mutfağa açılan çift kapıyı iterek açtım ve göreve çıkmış bir adam gibi hızla içeri daldım. Yemek pişiren Calvin'e başımla selam verdim ve onun ofisinde olduklarını varsayarak merdivenlere doğru yürüdüm.

Onunla ilk kez birlikte olduğum yer.

Ama onları mutfakın köşesinde, sırtını duvara dayamış, onu bir şeye ikna etmeye çalışıyormuş gibi görünürken bulduğumda irkildim.

Adam oldukça yıkılmış görünüyordu ve kadın da sanki kendini kötü hissediyormuş gibi onu teselli ediyordu.

Eminim öyledir.

O benimle uğraşırken bunca zamandır birlikte miydiler?

Ve şimdi eski hayatına geri dönüyordu.

Muhtemelen yaşlı adam taşakları olan sıkıcı erkek arkadaşıyla rutinine geri döndü.

"Ne oluyor lan burada?" diye bağırdım ve ikisi de irkildi. Günümün en önemli olayı, bu orospu çocuğunun beni götürürken kıvrandığını görmektir.

içinde.

"Ne halt ediyorsun sen?" Ruby bakışlarını bana dikti.

Görevdeki lanet bir stormtrooper gibi onlara doğru ilerledi.

"Burada kim varmış?" Kafasını vücudundan ayırmaya hazır olmama rağmen sesim yumuşak ve sakindi. Üzerinde lanet olası bir polo tişört ve haki pantolon vardı ve saçları askerdeymiş gibi kısa kesilmişti.

Geri döneceği adam bu muydu?

"Hey, ben Dereck Hamilton," dedi ve sesi bile gösterişliydi. Hafif bir Doğu Yakası Ivy League tınısı vardı ve bu da onu hepimizden daha iyiymiş gibi gösteriyordu. Elini uzattı ve ben de ona baktım.

"Elinizi çekin, Profesör."

Kaşlarını kaldırdı, sanki daha önce hiç kimse onu bir şeyden mahrum bırakmamış gibi.

Ve belli ki sevdiğim kadın da onu reddetmiyordu. "River, götlük yapıyorsun."

"Son iki aydır kışımın bir sorunun varmış gibi görünmüyordu, değil mi?" Sırıttım.

Sanki bunu yüksek sesle söylediğime inanamıyormuş gibi yanakları kıpkırmızı oldu.

Evet, kemerini bağla Queenie. Daha yeni başlıyorum.

Öfke, kızgınlık ve alışık olmadığım yabancı bir şey damarlarımda dolaşıyordu.

Belki hayal kırıklığı.

Acı.

Emin değildim, çünkü nasıl karşılık vereceğimi bilmemin tek yolu karşılık vermektir.

Beni yaralamıştı ve ben de karşılık vermeden ölmeyecektim.

Profesör Dangkalak ona sanki üzerine çullanıp onu kurtarmak istiyormuş gibi baktı ve bu beni daha da çileden çıkardı.

Bu onun işi değildi.

"Dereck." Ruby'nin sesi kulaklarımda uğuldayan öfkeyi yarıp geçti ve ben burada durmuş, açıkça üzgünken bile ona seslenişini duyunca göğsüme bir bıçak saplandı. "Bara gidebilir misin? Birkaç dakika içinde orada olacağım."

"İyi olduğuna emin misin?" Dereck sordu ve ellerim yumruk oldu.

"O iyi mi? Benimle dalga mı geçiyorsun? Neden gidip kendine güzel bir kadeh chardonnay koyup telefonundan birkaç polo tişört daha sipariş etmiyorsun, seni kendini beğenmiş pislik."

Profesör alınmamış bile görünüyordu. Sanki onunla bu şekilde konuştuğuma inanamıyormuş gibi hayal kırıklığına uğramış görünüyordu.

Bunun ne kadar çirkinleşebileceğini bilmiyordu.

"Aman Tanrım, senin neyin var?" Ruby kolumdan tutup yüzümü ona çevirdi, erkek arkadaşı da onun dediğini yapıp mutfaktan çıktı.

"Neyim var *benim*? *Senin* derdin ne? Tanrım. Ben bir pisliğim ve birlikte geçirdiğimiz onca zamandan sonra ben bile bu kadar çabuk hareket etmezdim."

İçini çekti, gözleri nadiren gösterdiği acıyı gösteriyordu. "Pekâlâ, River. Bana elinden geleni yap. Yanlış yaptığımı düşündüğün şey nedir?"

İnanılır gibi değil.

Ona vermeme izin verecek ve burada masummuş gibi mi davranacaktı?

"Bu hoşuna giderdi, değil mi?" Ona doğru eğildim, yüzüm onunkinden sadece birkaç santim uzaktaydı. "O zaman Magnolia Falls'tan iyi adam gibi ayrılabilir ve benden nefret etmek için geçerli bir nedenin varmış gibi davranabilirsin."

Bakışlarımla buluştuğunda "Senden nefret etmiyorum," dedi.

"Evet. Biz iyiyiz, değil mi? Erkek arkadaşın burada ve sen de hayatına devam ediyorsun. Bana söylediğin her şey doğruysa tabii."

Çenesi yukarı kalktı, gözleri şimdi sertleşiyor, savaşa hazırlanıyordu. "Hangi konuda dürüst değildim?"

"Bunca zamandır onunla mıydın? Erkek arkadaşın, sen benim yatağımdayken burada babanla ilgilendiğini mi sanıyor? Şimdi de onun yatağına geri mi dönüyorsun? Bunca zamandır benimle oynadın." Ondan bir tepki almak için öfkemi kusuyordum.

Ondan bir tepki bekliyordum. Ama o bana hiçbir şey vermiyordu.

"Bitti mi?" diye sordu, yanağından bir damla gözyaşı süzülürken.

"Benden bu kadar." Geri çekildim, parmağımla yüzünü işaret ettim.

"Sanırım son gülen sen oldun. Ama en azından beni uyardın, değil mi?"

"Seni ne hakkında uyarmıştım?" Yanaklarını sıvazladı ve ona ters ters baktı

Ben.

"Bir numaralı kural. Duyguları yakalamak yok. Sanırım kötü kraliçe hala oyunu oynayan tek kişi." Geri çekildim, bakışlarım onunkilere kilitlendi. "Ve o yapışkan notun kafana girmesine izin verme. Hiçbir anlamı yoktu. İyi bir hayatın olsun."

"Canın cehenneme, River," dedi, küçük ateşli bedeninden öfke yayılıyordu.

"Bunu zaten yaptınız. Ama eminim ki şu anda benimle birlikte olmak isteyen pek çok kadın vardır." Döndüm ve mutfaktan çıktım, insanlar sanki kavga çıktığını duymuş gibi bakıyorlardı.

Evie oradaydı, beni bekliyordu.

Elimi tuttu ve çıkışa doğru yanımda yürüdü. Yanından geçerken tiki profesöre ters ters baktım ve o da şarap kadehiyle öylece oturup ağzı açık bir şekilde bana baktı.

Kapıya vardığımda arkamı döndüm ve o ela gözleri üzerimde buldum. Bu gece safir mavisiydiler ve etraflarında altın halkalar vardı.

Kızgın. İncinmiş. Kafası karışmış.

Güzel. Umarım o da benim hissettiğim acının bir kısmını hissetmiştir.

Onun bir şeyler hissetmesine ihtiyacım vardı, yoksa bunların hiçbiri gerçek değildi.

"İyi misin?" Ben kapıyı itip dışarı çıkarken Evie sordu.

"Olacağım." Elini bıraktım. "Ama şu anda yalnız kalmaya ihtiyacım var. Yine de yanımda olduğun için minnettarım."

Başını salladı. "İstediyini biliyorum. Sadece oradan yalnız çıkmanı istemedim."

"Teşekkürler." Geri çekilirken bir elimi kaldırdım. "Kendine iyi bak, Evie."

Arkadaşlarının bardan çıkıp Golden Goose'a yiyecek bir şeyler almaya gittiklerini söylediğini ve onun da onların yanında sıraya girdiğini izledim.

Telefonumu çıkarıp grup sohbetini açtım ve çocuklarıma mesaj attım.

Sana
ihtiyacım
var.

Tek söylemem gerekenin bu olduğunu biliyordum. Evime gittiğimde, çoktan oradaydılar.

Sür ya da öl.

otuz iki

...

Yakut

"PEKALA, BU WAS AN İLGİNÇ GECE," dedi Dereck, barı kapatmayı bitirdiğimde. Burada kalan son iki kişiydik ve eve gitmek için sabırsızlanıyordum, çünkü son birkaç saattir kendimi zar zor toparlıyordum.

"Sanırım öyle de denebilir."

Anahtarlarıma uzandım ve onu mutfaktan arka kapıya kadar geçirdim. Neyse ki kendi kiralık arabası vardı ve vedalaşır vedalaşmaz nihayet arabamda yalnız kalacaktım.

Buraya kadar benimle konuşmak için gelmişti ve onun önünde dağılmak adil olmazdı.

"Dinle Ruby, az önceki sahnenin üzücü olduğunu biliyorum." Boğazını temizledi ve arabalarımızın önünde durduğumuzda omzuma dokunmak için uzandı. İyi bir adamdı ve River'ın hem bana hem de ona karşı kendini kaybetmesine tanık olduktan sonra benim için üzüldüğünü biliyordum.

Ve ne yazık ki River'ın sözleri kafamın içinde yer etmişti.

Ve şimdi onun yatağına geri atlıyorsun, ha?

Bir numaralı kural. Duyguları yakalamak yok. Sanırım oyunu hala oynayan tek kişi kötü kraliçeydi.

Verdiği tepkiyi aklım almıyordu. Bu akşam işten sonra onunla kararım hakkında konuşmayı planlıyordum.

hem Dean Langston hem de Terrence ile konuşmuştu. Bugünün olduğundan çok daha farklı geçeceğini görüyordum.

Dereck'in Magnolia Falls'a gelmesini de beklemiyordum. Son iki gündür telefonlarına cevap vermemiştim çünkü ne yapacağımı bilmiyordum. Bu sabah Dean Langston'ı arayıp fikrimi değiştirdiğim için özür dilemiştim ve Dereck çoktan buraya doğru yola çıkmıştı.

"Ben iyiyim. Benim için endişelenmene gerek yok. Buraya gelmen çok hoştu," dedim ama şu anda tek istediğim arabama binip yalnız kalmaktı.

"Sana bunun bencilce nedenlerle olduğunu söylemiştim. Benim yüzümden sözleşmeyi imzalamadığın için endişelendim. Açıkçası, geri dönmeni istiyordum. O işi hak ettin ve elbette, belki de bir parçam hala umut besliyordu," dedi ve sözümü kesmemi engellemek için ellerini kaldırdı. "Bu benim suçum. Kasabadan ayrılmadan çok önce duygularını açıkça belirtmiştin. Ama bu, ayrı zaman geçirdiğimizde bir şeylerin değişeceğini ummaktan beni alıkoymadı. Ve şimdi biliyorum ki değişti."

"Ne demek istiyorsun?" Hafif bir esinti etrafımızda dolaşırken sordum.

"Şu senin arkadaşın, hani şu mutfağa dalan bu gece ve olay çıkardı," dedi iç çekerek. "Şu anda pek arkadaşım sayılmaz."

"Ruby, duygularımı korumak için bana yalan söylemek zorunda değilsin. Neden ayrılmak istemediğin aslında mantıklı."

"Onunla hiçbir ilgisi yok."

En azından şu anda öyle değil.

"Dinle, yapmak istediğim son şey sana başka bir adam hakkında tavsiye vermek. Ama oradaki küçük sahne bir sürü duygudan besleniyordu. Kıskanç ve yaralıydı; bu kadarını görmek kolaydı."

"Bir ahmak gibi davrandı ki bu beni şaşırtmamalı. Öfkeli, inatçı ve saçma sapan biri. Bunu benim iş yerimde yaptığa inanamıyorum bile." Ellerimi havaya kaldırdım.

Dereck gülümsedi ve gözlerindeki empatiyi gördüm. "Burası bir bar, yani o kadar da yersiz değildi. Ve bazen duygularınız o kadar güçlü olur ki onları kontrol edemezsiniz. Keşke ben de ihtiyacım olduğunda bu kadar tutkulu olabilseydim."

Gecenin ağırlığını üzerimden atmaya çalışarak küçük bir kıkırdamayla, "Ben daha sakın bir yaklaşımı tercih ederim," dedim.

"Bunun doğru olduğunu sanmıyorum." Bakışları benimkilerle kilitlendi. "Orada bir şey var ve ikimiz de bunu biliyoruz. Gözleri olan herkes bu kadarını görebilir. İşler çirkinleştii diye ondan kaçmak için bir neden bulma. Neden böyle tepki verdiğini öğren. Seni de hiç bu kadar yaralı görmemiştim, belli ki burada derin bir şeyler var."

"Ne olup bittiğı hakkında hiçbir fikri yokken bana sinirlenen biriyle birlikte olamam. Bunu kim yapar ki?"

"Bir kadını her şeyden çok seven ve onu kaybettiğini düşünen biri," dedi.

"Birine onu sevdiğinizi bu şekilde gösteremezsiniz."

"Birine nasıl hissettiğinizi göstermenin doğru ya da yanlış bir yolu yoktur. Asıl soru, siz de aynı şekilde hissediyor musunuz? Anahtar bu." Gözlerini kaçırdı ve göğsüm sıkıştı. Çünkü bana olgun, normal ve şefkatli bir şekilde aşkını ilan etmişti ve ben onu reddetmişim.

"Dereck." Başımı salladım ve elini sıktım. "Seni incittiysem çok özür dilerim. Böyle hissettiğini bilmiyordum. Bana söylediğinde beni hazırlıksız yakaladın."

"Dürüst olduğum için asla özür dileme. Zor bir ihtimal olduğunu biliyordum." Sırıttı. "Ben iyiyim Ruby. Yeniden çıkmaya başladım ve biraz zaman geçirdiğim biriyle tanıştım. O da buraya gelmemi ve ihtiyacım olduğunu düşündüğü kapanışı yapmamı istedi. Buraya seni suçlamak ya da fikrini değiştirmeye çalışmak için gelmedim. Buraya geldim çünkü benimle çalışmaktan rahatsız olduğun için işi reddetmenden korkuyordum. Biz arkadaşız ve sana değer veriyorum. Ama şimdi o işi kabul etmemenin çok daha büyük bir nedeni olduğunu biliyorum. Ve bu beni çok mutlu ediyor. Buna asla izin vermeyeceğinden korkuyordum. Mutluluğı hak ediyorsun, o yüzden bundan kaçma."

İlerledim ve kollarımı ona doladım. "Teşekkür ederim. Buraya gelmenizin anlamı çok büyük."

İkimiz de geri adım atmadan önce bana sıkıca sarıldı. "İyi olacak mısın?"

"Elbette. Beni bilirsin. Ben her zaman iyiyimdir." "Bir arkadaşına ihtiyacın olursa ben her zaman yanıdayım."

"Aynen. Ve tanıştığın bu yeni bayan hakkında daha fazla şey duymak istiyorum. Senin adına sevindim. Ona bir şans vermelisin, Dereck." Anahtarlarımı şingırdattım ve bir adım daha geri çekildim. "Sonra konuşalım."

"Dört gözle bekliyorum."

Ben arabama binene kadar bekledi, ben de onun aynısını yapmasını izledim ve arkamdan otoparktan çıktı. Evime doğru bir blok gittim ve yolun kenarında durdum, arabayı park ettim ve her şeyi bıraktım.

River bunca zamandır Dereck'le birlikte olduğumu sanıyordu. Ne yaptığımı? İkisiyle de yattığımı mı? Bunca zaman yalan söylediğimi düşündü ve beni tam bir pislik olmakla suçladı.

Pislik olan o.

Gözyaşlarım akmaya başladı, durmadılar ve boğazımdan tanınmaz bir hıçkırık çıktı. Göğsüm ağrıyordu. Midem bulanıyordu.

Ve hiç bu kadar yalnız hissetmemiştim.

Sanki en iyi arkadaşımı ve sevdiğim adamı bir çırpıda kaybetmiş gibiydim.

Babam dışında hiçbir erkeğe onu sevdiğimi söylememiştim ve burada kalmaya karar vermiştim ve bu kararın River'a karşı hissettiklerimle çok ilgisi vardı.

Magnolia Falls benim için doğru yerd.

Ama şimdi, büyük bir hata yapıp yapmadığımı merak ediyordum.

Aşk bir kaltaktı ve bu yüzden kalbinizi vermiyordunuz. Kahretsin, adama henüz nasıl hissettiğimi bile söylememiştim ve o çoktan kalbimin üzerinde tepinmişti.

Piç kurusu.

Peçete almak için çantama uzandım, omuzlarım titredi ve asansörde River'ın önünde yıkıldığım o anı hatırladım.

Beni teselli eden oydu. O gün ve o günden beri her gün.

Ve şimdi nerede durduğumuza dair hiçbir fikrim yoktu.

Ağladıkça daha da sinirleniyordum. Hiçbir erkeğin duygularımı bu şekilde kontrol etmesine izin veremezdin.

Dikiz aynasını indirip yüzümü temizledim, nefesimi sakinleştirdim ve birkaç derin nefes aldım.

"Sen iyisin. Kontrol sende. Bundan daha güçlüsün." Bu sözleri, onlara inanmaya başlayana kadar birkaç kez tekrarladım.

Sonra aynayı yerine taktım ve arabayı sürdüm.

İlerliyordum ve şimdilik River Pierce kışımı öpebilirdi.

River'la barda karşılaşmamızın üzerinden üç gün geçmişti ve yeni işim yarın başlıyordu, yani bu benim son resmi izin günümdü. Babam bardaki vardiyalarını devralmıştı ve Whiskey Falls'taki işim resmen bitmişti. Babam Magnolia Falls'ta kalacağım için çok heyecanlanmıştı.

Bara geri dönmemiştim çünkü River'la konuşmaya hiç niyetim yoktu. Hâlâ şehirde olduğumu bilip bilmediğini bilmiyordum ve bu noktada umurumda da değildi.

Bu bir yalandı. Biraz önemsedim.

Dürüst olmak gerekirse tek düşündüğüm buydu.

Babam bardaydı ve ben evde yalnızdım. Demi, Saylor ve Peyton kalmaya karar verdiğimi bildiklerinden nasıl olduğumu öğrenmek için bana mesaj atıyorlardı. River'ın beni barda pataklamasının ertesi sabahı evime geldiklerinde onlardan bunu paylaşmamalarını istemiştim. Onlar da benim adıma aynı derecede kızgındılar ve bu noktada planlarımı bilmeyi hak etmediği konusunda hemfikirdiler.

Belli ki bana güvenmiyordu ve belli ki benim hakkımda çok az şey düşünüyordu.

Yeni işime başlamadan önceki son izin günümü kutlamak için bugün buraya öğle yemeğine geleceklerdi. Beni önemsemeleri çok hoştu. Babama River'la olanlardan hiç bahsetmemiştim, çünkü duygularımı saklamakta ustalaşmışım.

Kapının çalınmasıyla düşüncelerimden sıyrıldım ve kapıyı açtığımda üç gülümseyen yüzle karşılaştım.

"Yeni iş başlamadan önceki son gün," dedi Demi, Golden Goose'dan büyük bir çanta alıp önümde sallayarak.

Her birine sarıldım ve onlar da içeri girip yemek masasına yemeklerimizi yerleştirdiler.

"Berbat görünüyorsun. Ondan sonsuza dek saklanamazsın, biliyorsun." Peyton çantadan dört şişe su çıkardı ve dağıttı.

"Ondan saklanmıyorum. Sadece onu görmek istemiyorum çünkü hala taşaklarını tekmelemek için güçlü bir istek duyuyorum," diye itiraf ettim ve hepsi güldü.

Saylor bize birer sandviç ve cips verdi ve sandalyelerimize yerleştik.

"Romeo, River'ın günlerdir kötü bir ruh hali içinde olduğunu ve evde hasta yattığını söyledi." Demi hindili sandviçini açtı. Evie'yle ayrıldığı gece hiçbir şey olmadığını, hemen gelmeleri için çocukları aradığını söylemişti.

Ama o zamandan beri neyin peşinde olduğunu kim biliyordu? Ve neden umursayayım ki?

Yapmadım. Yapmayacağım. Yapmayacağım da. Bu noktada ona enerji vermeyi reddediyorum.

Peyton çiğnemeyi bitirdiğinde, "Her zaman kötü bir ruh hali içinde," dedi.

"Onu hayatım boyunca tanıdım," dedi Saylor. "Her zaman huysuz biriydi, ama eğer teselli olacaksa, sana karşı farklıydı."

"Katılıyorum. Yine de bu yaptıklarını mazur göstermez ama bence kıskandığı için böyle davrandı. Ve şu yapışkan not olayının ne olduğunu hâlâ bilmiyoruz, değil mi?" Demi sordu.

"Hiçbir fikrim yok. Yapışkanlı bir nota bir şey yazıp bana vermeyi unutması tam ona göre. Sonra da nasıl hissettiğini bilmediğim için beni suçluyor," diye söylendim. "Ve... ve... beni Dereck'le yatmakla ve ilişkim hakkında yalan söylemekle suçladı. Ona verdiğim değerden daha da büyük bir pislikmiş."

"Bazen insanlar incindiklerinde böyle davranırlar. River kimseyi incinecek kadar uzun süre içeri almaz ama sanırım sana karşı farklıydı." Saylor omuz silkti. "Yaptığı şeyi mazur görmüyorum; sadece anlamaya çalışıyorum."

"Sinir krizi geçirip kendini kaybettiğinde mazur görülemez. Affedilmek istiyorsa ayaklarına kapanmalı." Peyton kaşlarını kaldırdı.

"Burada olduğumu bile bilmiyor. Mesaj atmadı ya da aramadı, bu yüzden umursadığını sanmıyorum. Açıkçası benim de umurumda değil," diye yalan söyledim ve hepsi bana inanmıyormuş gibi sempatiyle baktı.

Sonra Peyton suyundan bir yudum aldı. "Güzel. River'ı ve onun aptal yapışkan notunu ve saçma suçlamalarını sikeyim."

"Vay canına. Bize gerçekten nasıl hissettiğini anlat," dedi Demi kahkahaları arasında.

"Hey, seninle bir şey konuşmak istiyordum." Saylor çiğnemeyi bitirdiğinde peçetesiyle ağzını sildi. "Bir ev arıyorum çünkü ağabeyimle daha fazla yaşayamam. Sürekli üstüme geliyor ve zorba bir ebeveyn gibi davranıyor. Buradan taşınmak ve bir yer bulmak istediğini biliyorum. Oda arkadaşı olmak ister misin?"

Hiç oda arkadaşım olmamıştı. Babamla yaşamıştım ve o zamandan beri tek başıma yaşıyordum.

Ama eve geldiğimden beri içimde bir şeyler değişmişti. Artık her zaman yalnız olmak istemiyordum.

Ailem artık her zaman olduğu gibi küçük bir çember gibi hissetmiyordu.

"Evet. Hadi yapalım. Şehirdeki dairemin kira sözleşmesi sona erdi ve her şeyi buraya getirmeleri için nakliyecileri ayarladım, yani bir yer döşemek için bolca mobilyam var."

"Gerçekten mi? Yaşasın. Bu harika. Buradan çok uzakta olmayan, su kenarında birkaç küçük şirin ev buldum. İki yatak odası, bir sürü cazibesi var." Saylor kaşlarını salladı.

"İkinizin birlikte yaşayacak olması çok eğlenceli. Burası bizim yeni mekânımız olacak," dedi Peyton.

"Bu hafta sonu seninle birkaç yere bakmaya gidebilirim," dedim.

"Mükemmel. Emlakçımla bizim için birkaç tur ayarlayacağım. Ama henüz kardeşime söyleme. Para biriktirmem konusunda bana ders vermeye başlar. Ama kendi alanıma ihtiyacım var."

"Daha fazla para kazanman gerekiyorsa, istersen Magnolia Beans'te daha fazla saat çalışabilirsin. Kitapçıyı açana kadar yardıma ihtiyacımız var," dedi Demi. Saylor'ı, kafenin yanında bir kitapçı açmak için iş planı hazırlarken işe almıştı.

Onlar işe dönmeden önce bir saat boyunca havadan sudan konuştuk. Bu hafta sonu hangilerini göreceğimize karar verebilmek için Saylor'un bana gönderdiği kiralık evlerin fotoğraflarına internetten baktım.

Yarınki ilk iş günümde giyeceğim kıyafeti seçmek için yatak odama gittiğimde imzalanmamış sözleşme hâlâ masamın üzerinde duruyordu.

Büyük bir hata yapmadığımı umarak ona baktım. Dekan Langston haberi pek iyi karşılamamıştı ve gelecekte kapının benim için açık olacağından şüpheliydim.

Masamın çekmecesine koymak için elime aldığımda küçük sarı bir yapışkan not düştü. Sözleşmenin arka sayfalarından birinde olmalıydı. Yerden aldım ve okudum.

Ya da burada kalabilirsin çünkü seni seviyorum. Vahşi Nehir.

Ağzım açık kaldı. Cidden aşkını yapışkanlı bir notla mı ilan etmişti? Bunu kim yapar ki?

River Pierce.

Gardını asla düşürmeyen adam.

Daha önce hiçbir kadına onu sevdiğini söylemediğini biliyordum.

Bu, birinden mesaj yoluyla ayrılmakla eşdeğer olsa da River için büyük bir hamleydi.

Beni sevdiğini bir sözleşmeye yapıştırdığı dört inçlik bir kağıt parçasına mı söylemişti?

Başım dönüyordu ve Dereck'e karşı davranışları yüzünden hâlâ öfkeliydim. Bana güvenmediğini açıkça belli etmişti.

Ama aynı zamanda River'ı tanıyordum. Ve garip bir şekilde, bu küçük patlamasının onun ruhunu ortaya koyma ve bana ne kadar değer verdiğini gösterme şekli olduğuna inanıyordum. Önemsenmeye alışık değildi ve bu onu savunmasız hissettiriyordu ve onun saçma tepkisinin, yaralanmış hissetmesine verdiği diz çökme tepkisi olduğuna gerçekten inanıyordum.

Ama bunu doğru şekilde yapmadığından emindi. Ve ben onun için bahaneler uydurmayacak, işini kolaylaştırmayacaktım.

Kızlarla grup sohbetini açtım.

Yapışkan not ikilemini çözdüm. Beni sevdiğini lanet olası sözleşmenin arkasına yapıştırdığı yapışkan bir notla söyledi.

SAYLOR

Bayıldım.

DEMI

Biraz romantik.

PEYTON

Zavallı. Erkek gibi davranıp bunu yüzüne söylemeliydi.

DEMI

Doğru. Ama en azından onun nasıl hissettiğini biliyorsun. Bu River için büyük bir şey.

Bana hilekar yalancı demek onun için bile alçakça.

SAYLOR

İyi noktalara değindiniz. Ama en azından artık gizemi çözmek zorunda değiliz. Ve seni sevdiğini itiraf etti.

SEVDİM BENİ. Geçmiş zaman.

Beni sevdiğini biliyordum. Ama beni incitmişti ve henüz bir özür almamıştım. Burada yaşadığımı bilse de bilmese de işleri düzeltmek için elini bile uzatmamıştı.

DEMI

Yapışkan notla aşk yeni bir şey olabilir. Birinin penceresinin önünde durup onu sevdiğinizi söylemek gibi. Bu çok modern, tatlı bir şekilde.

PEYTON

Kafanı kıcıından çıkar, aşık kız. Ayaklarına kapanması lazım. Özür dilemeli. Ve yapışkan bir notla değil. Yüz yüze. Erkek erkeğe.

SAYLOR

O bir kadın.

Teşekkür ederim.

Bunu birkaç mem ve emoji takip etti ve telefonumu yere bırakıp yatağıma oturdum ve yapışkan nota baktım.

Ondan nefret etmek istedim.

Ama bunun yerine, o küçük kâğıt parçasını elimde tuttum ve göğsüme bastırdım. Ve zamanı geri alabilmeyi ve her şeyi farklı yapabilmeyi diledim.

Çünkü River Pierce beni seviyordu ve gerçek şu ki ben de onu seviyordum.

OceanofPDF.com

otuz üç

...

Nehir

SON BİRKAÇ gün tam bir cehennem gibiydi. Aslında bir kalbim olduğunu öğrenmiştim ama ne yazık ki kalbim parçalanana kadar bunun farkına varamamıştım.

Ruby Rose beni ikiye böldü.

Son birkaç gündür Cassie'den programımı temizlemesini istemiştim ve ona hasta olduğumu söylemiştim, bu yüzden kız her gün Golden Goose'dan çorba getirtiyordu. Ama iştahım yoktu ve bunun nedeni Ruby'yi Profesör Topal Kış ile bulduğumdan beri her gün kafayı bulmaya karar vermiş olmamdı.

Kendini uyuşturmanın o kadar da etkili olmadığı ortaya çıktı. Şu anda bunu hissetmemek için dünyada yeterince içki yoktu. Hepsini hissettim.

Üzüntü. Acı. Yalnızlık.

Ve yalnızlıktan hoşnut biri için bu durum beni çileden çıkarıyordu. Evimin artık bu kadar sessiz olmasından nefret ediyordum. Alay etmek, bitmek bilmeyen şakalaşmalar ya da iğneleyici kahkahalar yoktu.

Queenie yok.

Hayat yok. Işık yok. Neşe yok.

Hayatım boyunca bazı boktan şeyler yaşamıştım ama bu farklı bir karanlıktı.

Herkesi dışarıda bırakmıştım ve adamların bununla işlerinin bitmek üzere olduğunu biliyordum çünkü son birkaç mesaj artık kontrol etmiyordu. Endişeliydiler.

Bugün, uyanır uyanmaz şişeye dönmediğim ilk gündü. Sonsuza kadar yuvarlanamayacağımı biliyordum.

Cassie'ye hızlı bir mesaj gönderdim.

Çorba için teşekkürler ama artık iyiyim, yemek göndermeyi bırakabilirsin. Yarın ofise döneceğim. İptal ettiğimiz müşterileri yeniden planlamaya başlayabilirsin.

CASSIE

Teşekkürler patron. Şu anda yolda çorba var. Bugünkü favorin, Fransız soğanı.

Başımı salladım. Söylediğim hiçbir şeyi dinlemedi mi? Ve gezegendeki hangi hasta insan bir kase sıcak Fransız soğan çorbası ister ki? Cevap vermedim ve sonraki bir saati birkaç gündür ilk kez duş alarak ve giyinerek geçirdim.

Kapının zili çaldı ve kapıyı açtığımda Kingston orada duruyordu, elinde kaşıkla çorba kabını ağzına götürüyordu.

"Bu senin kapının önündeydi ve üzgün ruh halinle Fransız soğanı istemeyeceğini düşündüm."

"Siktir git. Az önce kendine yardım mı ettin? Ne işin var burada?"

"Çünkü ben senin kardeşimim ve kafanı kıcıncıdan çıkarmanın zamanı geldi." Beni eve kadar takip etti ve yemek yemeye devam ederken mutfak adasına oturdu.

Benim yemeğim.

"Ya hasta olsaydım ve mideme girebilecek tek besin olarak bu gönderilseydi?" Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum.

"Yine de yerdim. Sen hayatta kalan birisin. Karada yaşayabilirsin. Muhtemelen bir adada hayatta kalabilecek ve iyi yaşayabilecek adamlardan biri olurdun. Ben daha çok paket servis yapan, benim için yemek yapan bir adamım. Ev yemeklerini ve şımartılmayı severim. Dün gece biraz fazla bira içtim ve belki benim için kafama masaj yaparsın diye düşündüm." Sırıttı. Sinir bozucu piç kurusu, küçük, muhtaç bir herifti.

"Kendini iyi hissetmeyen benim. Başıma masaj yapmaya ne dersin?"

"İnsan dokunuşundan nefret ediyorsun. Ben dokunuşla gelişirim. Bu da beni asıl konuya getiriyor." Kaşıkla birkaç lokma çorba yemeden önce omuz silkti.

"Bugün başarabilecek misin?"

"Ah... her zaman çok sabırsız." Kaşığı yere bıraktı ve çorbanın içinde dinlenmeye bıraktı. "Yapışkan not konusunda çuvalladığınızı söylemeye geldim."

"Hadi canım, Sherlock. Beni bir pislik gibi gösterdin. Ona onu sevdiğimi söyledim ve o da profesörle gün batımına doğru yelken açtı. Zekice bir tavsiye, seni sik çakal." Buzdolabına doğru yürüdüm ve kendime bir bardak meyve suyu doldurdum.

Kingston kıkırdadı. "Ona onu sevdiğini söylemenin kötü bir fikir olduğundan bahsetmiyordum. Bunu yapışkanlı bir notla yapmandan bahsediyorum. Bunu yapmanın doğru yolu bu değildi. Ruby yapışkanlı not yazacak tipte bir kız değil."

Hayır. O kalp kıran türden bir kız. Kalbinize öyle bir giriyor ki onsuz nefes alamıyorsunuz ve sonra çekip gidiyor. Tamamen zarar görmeden.

"Her neyse. Boktan bir tavsiyeydi ve bunun hakkında konuşmak istemiyorum." "River," dedi, sesi artık ciddiye. "Bana bak."

"Ne?"

"Onu seviyorsun. Ona söylemek bir hata değildi."

"Bunu aştım. Hayatımı olduğu gibi seviyorum. Onunla bu kadar yakınlaşmak bir hataydı."

"Katılmıyorum," dedi.

"Tabii ki istiyorsun. Yapmayı en sevdiğin şey bu," diye tısladım ve ağrı kesici almak için dolaba yöneldim. Lanet olası başım beni öldürüyordu. Göğsümde bir türlü kurtulamadığım bir ağrı vardı. Ağzıma iki aspirin attım ve biraz meyve suyuyla geçiştirdim.

"Çok şey yaşadığınızı biliyorum. Annemi ve babamı kaybetmenin senin için çok zor olduğunu biliyorum. Ben şanslı olanım, çünkü onları senin gibi hatırlamıyorum. Ama sen her şeyi hatırlıyorsun. Kazadan sonra iyileşmek için aylarca hastanede yattın ve ailemizin öldüğünü biliyordun. Ben çok daha kolay kurtuldum," diyerek beni hazırlıksız yakaladı.

Ne oluyor lan?

"Cehalet mutluluktur. Bu senin suçun değil." Boğazımı temizledim.

"Bana karşı gerçekten çok iyiydin, River. Yani, senden daha iyi bir kardeşim yok," dedi, gözleri aniden duyguyla dolmuştu.

"Sen neden bahsediyorsun? Hasta mısın? Ölüyor musun?"

Kıkırdadı. "Hayır. Senin için endişeleniyorum. Sen iyi bir adamsın. Dünyadaki en iyi kardeşsin. Ve mutlu olmayı hak ediyorsun. Sana söylediğim gibi

Ruby'ye onu sevdiğini söyle. Hayat böyle bir şeydir."

"Bunu gezegendeki en büyük çapkın söylüyor. Bir kadına onu sevdiğini hiç söylemedin." Boğazımda oluşan yumruyu uzaklaştırmaya ve ses tonumu hafif tutmaya çalıştım.

"Hey, ben aşktan kaçmam. Sadece kısa süreliğine birçok kadını seviyorum." Kıkırdadı. "Ben kendimi senin gibi kapatmıyorum ve bunun nedeni senin gibi incinmemiş olmam. Ama Ruby kasabaya geldiğinden beri sende bir farklılık gördüm."

Mutfak adasına yaslandım ve ayaklarımı bileklerimden çaprazladım. "Ne şekilde?"

"Mutluydun. Daha hafif. Bu kadar düşünceli ve öfkeli değildin." Omuz silkti. "O senin için iyiydi."

"Ve bak nasıl sonuçlandı. Başladığı gibi bitti... patlayıcı. Kurallara uymayan bendim. O sadece bir oyun oynuyordu."

"Hadi ama kardeşim. Gerçekten böyle mi düşünüyorsun? Onu tanıyorsun. O öyle biri değil. O da en az senin kadar dürüst biri. Kim olduğu için özür dilemez. Bir gecede aniden değişmedi."

Geriye dönüp baktığımda, mantıken bunun doğru olduğunu biliyordum. Onun kim olduğunu biliyordum.

Ama artık ne düşüneceğimi bilmiyordum.

"Erkek arkadaşı onu şehre taşımaya geldi. Veda etmeye bile tenezzül etmedi. Bence bu, olayları yanlış yorumladığıma dair iyi bir işaretti."

"Bunun doğru olduğunu biliyor muyuz?"

"*Bunun doğru olduğunu biliyor muyuz?* Lanet olası gözlerim yalan mı söylüyordu? Onları mutfakta birlikte gördüm. Gitti ve notu aldıktan sonra bana tek kelime etmedi. Yani, evet, doğru olduğunu biliyoruz."

"Yapışkan notu gördüğünü nereden biliyorsun?"

İnledim. "King, seni seviyorum kardeşim. Gerçekten seviyorum. Ama başım çatlıyor ve Ruby hayatıma girmeden önce vücudumda canlı bir organ olduğunu bilmediğim kalbim paramparça oldu. Artık bunun hakkında konuşamıyorum ya da anlam veremiyorum. Olan oldu. Bitti ve işe dönmenden önce sefalet içinde debelenmek için bir günüm daha var ve bunu yalnız yapmak istiyorum."

Başını salladı, çorbasına tekrar baktı ve ayağa kalkmadan önce birkaç ısırık daha aldı. Bana doğru yürüdü, elini arka cebine attı, sarı yapışkanlı bir not çıkardı ve elime tutuşturdu.

Tanrı aşkına.

Bu kâbus hiç bitmeyecekti. Aşağı baktım ve okudum.

Az önce Ruby'yi Magnolia Beans'te gördüm. Görünüşe göre artık burada yaşıyor.

Şimdi en iyi kardeş kim?

"Sen neden bahsediyorsun? Üniversitedeki yeni işine çoktan başlamadı mı? Ve neden bunu yapışkanlı bir nota yazdın?"

"Yapışkan notların senin yeni aşk dilin olduğunu sanıyordum." Diğer soruları yanıtlamadan önce omuz silkti. "Evet. Yeni işine başladı. Fresh Start'ta çalışıyor. O ve Saylor kiralamak için bir ev arıyorlar. Sen debelenip dururken bir sürü şey olup bitiyor kardeşim." Başını salladı. "Görünüşe göre kızlar biliyormuş ama Ruby kimseye söylemelerini istememiş. Romeo sonunda anlamış ve bu sabah bize söyledi, ben de bugün onu kendi gözlerimle gördüm."

Zihnim allak bullak olmuştu. Bir anlam veremiyordum. "Fresh Start'ta çalıştığını nereden biliyorsun?"

"Öncelikle, ona tek taraflı bir yapışkan notla sormadım. Ona rastladım. Orada ne yaptığını sordum. O da bana Fresh Start'ta işe girdiğini ve Saylor'la birlikte kiralamak için ev baktıklarını söyledi."

"Erkek arkadaşı buradaydı. Bunu ben uydurmadım. Bu hiç mantıklı değil." Mutfağın içinde volta atarken, az da olsa yeniden canlandığımı hissediyordum.

"Bundan bahsetmeniz komik. Ona Profesör Tiki Pantolon'u da sordum ve onun yüzünden işi reddetmediğinden emin olmak için geldiğini söyledi. Onlar arkadaş. Onu kontrol ediyordu."

Sikeyim.

Sik beni.

"Oh."

"Evet, *ah*, salak. Bu sefer gerçekten sıçtın batırdın."

"Yani sözleşmeyi hiç imzalamadı mı?"

"Görünüşe göre bulamamış ama söz konusu yapışkan notu bulduğuna inanıyorum," diyerek kilere doğru ilerledi ve bir kutu kurabiye çıkardı.

"Nereden biliyorsun? Sana o mu söyledi?"

"Şey, varsayımında bulunmamamız gerektiğini biliyorum ama seni görmeye geleceğimi söylediğimde bunu sana vermemi istedi." Tekrar arka cebine uzandı ve başka bir yapışkan not çıkardı.

Bana uzattı ve ben de okumak için aşağıya baktım.

Beni yapışkan bir nota yazacak kadar sevdin, ama benimle konuşacak kadar güvenmedin. <orta parmak emoji'si ekle>

Uzun bir nefes verdim ve bir elimi saçlarımda gezdirdim. "Sanırım bu durumu yanlış anladım."

"Öyle mi düşünüyorsun? İnsanları okumak hiçbir zaman senin gücün olmadı. En kötüsünü düşünmek için çok hızlısın. Öte yandan ben *insanları okumakta* çok iyiyimdir." Ağzına çikolata parçacıklı bir kurabiye attı.

"Oh, öyle mi? Yapışkanlı not senin fikrindi." Notuna baktım ve bundan ne anlam çıkaracağımı merak ettim. Şimdi benden nefret mi ediyordu?

Onu profesörle yatmakla suçlamıştım. Birlikte olduğumuz süre boyunca bana yalan söylemekle.

Benim yatağımdan onunkine atlamaktan.

"Hey, şimdi. Hepsini kazanamayız. Ama benim iyi bir sicilim var."

"Peki şimdi ne yapacağım, dahi?"

Çiğnemeyi bitirdi ve telefonuna bakarken yüzüne geniş bir gülümseme yayıldı, telefonu titreştiğinde bir mesajı okuyordu. "Çocuklar Romeo'nun çiftliğinde buluşmamızı bekliyorlar, böylece kafalarımızı bir araya getirip bu işi çözebiliriz."

"Nash ve Romeo'nun işte olduğunu sanıyordum. Hayes bugün itfaiyede çalışmıyor mu?"

"Bin ya da öl, sik yalayıcı. Buraya gelirken onları aradım. Onlara oğlumuzun her şeyi berbat ettiğini ve kraliçesini geri almasına yardım etmemiz gerektiğini söyledim. Bu, tüm erkeklerin güverteye çıkmasını gerektiriyor. Git ayakkabılarını giy, göt herif. Gitmemiz gerek."

Başımı salladım ve arkamı dönmeden önce yürümeye başladım, bakışlarım Kingston'inkileri buldu. "Daha önce söylediklerin için teşekkürler. Fazla bir şey hatırlamadığına sevindim. Tek istediğim senin mutlu olmandı."

"İkimiz de bunu bir denesek nasıl olur, ha?"

Başımı salladım. "Evet. Bu noktada bir şeyleri onarabileceğimden emin değilim ama gidip herkesi dinleyeceğim."

Aceleyle koridora indim ve ayakkabılarımı giydim, aklım hâlâ başımdaydı. Ruby artık burada yaşıyordu.

Beni profesör için terk etmemişti.

Beni hiç terk etmemişti. Ama bana planlarındaki değişiklikten de bahsetmemişti, bu da bana kızgın olduğu anlamına geliyordu. Muhtemelen benden nefret ediyordu.

Ona verdiğimden çok daha fazlasını borçluydum.

Sebep olduğum hasarı düzeltmek için çok geç olup olmadığı konusunda hiçbir fikrim yoktu ama denemeliydim.

Kingston elinde anahtarlarıyla kapıdaydı. "Hadi gidelim."

Onu dışarı kadar takip ettim ve kapıya yapıştırılmış sarı bir not gözüme çarptı.

Seni seviyorum, kardeşim.

Göğsüm sıkıştı.

Belki de yapışkan notlar benim yeni aşk dilimdi.

OceanofPDF.com

otuz dört

...

Yakut

"MERHABA?" Demi ve Romeo'nun çiftlik evindeki ahıra vardığımda seslendim. Bana mesaj atmış ve onunla burada buluşmamı istemişti çünkü kaydettikleri ilerlemeyi bana göstermek istiyordu.

"Lütfen bana kızmayın." Demi, Romeo ve arkasındaki diğer çocuklarla birlikte bana doğru adım atarken yüzünü buruşturdu. Gözlerim her zamanki gibi beni izleyen River'ın kilitlendi.

İnanılır gibi değil.

"Nedir bu?"

"Romeo'nun sır tutamadığı ortada ve dürüst olmak gerekirse Ruby, ondan sonsuza dek kaçamazsın." Önüme geçtiğinde elimi sıktı, yüzünde özür dileyen bir ifade vardı.

"Ben kimseden kaçmıyordum. Bana yalancı diyen ve huysuz bir çocuk gibi davranan oydu. İsteddiği zaman gelip beni bulabilirdi."

River aramızdaki mesafeyi kapatarak, "Senin burada olduğunu bilmiyordu," dedi.

"Yani burada yaşamasaydım, özür hiç gelmeyecek miydi?" Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum ve ona ters ters baktım. Demi ve çocuklar birkaç adım geri çekildiler ve Demi bana garip bir şekilde el salladıktan sonra hepsi yarı inşa edilmiş ahırdan aceleyle çıktılar.

Dikkatimi tekrar River'a çevirdim; dağınık saçları ve siyah tişörtünü zorlayan pazularıyla gülünç derecede seksi görünüyordu. Gördüm ki

Gözlerindeki yorgunluğu görünce içgüdüsel olarak kendimi onun kollarına attım.

Bu adamın beni korkunç şeylerle suçladığını unutmayacağım. Bana güvenmiyor ve bu kabul edilemez. Eğer ilerleme şansımız varsa bunu anlamalı ki bir daha böyle bir şey olmasın.

"Burada yaşamıyor olsaydınız, profesörle birlikte olmadığınızı bilemezdim. O gece gördüklerimin doğru olmadığını. Durumu yanlış değerlendirmişim."

"Durumu yanlış mı anladın? Söyleyeceğin şey bu mu?" Sorguladım, çünkü bu bir özürden çok uzaktı.

"Queenie." Sesi kırıldı ve sesindeki savunmasızlık karşısında göğsüm sıkışmaya başladı. "Daha önce hiç böyle hissetmemiştim. Her şeyi berbat ettim ve bu konuda ne yapacağımı bilmiyorum."

"Onunla tekrar birlikte olduğuma ve bunca zamandır seninle oynadığıma gerçekten inandın mı? Yani, beni sevdiğini söyleyip sonra da bunu yapacağımı nasıl düşünebilirsin?" Ona bakarken boğazımda bir yumru oluştu.

Bir elini yüzüne götürdü. "Ben bir pisliğim."

"Ciddi misin? Yani, günler oldu. Özür dilemek için hiç ulaşmadın. Eğer taşınmış olsaydım, benimle bir daha hiç konuşmayacak mıydın?"

"Tabii ki hayır. Birkaç gün yuvarlanıp sonra kendimi toparlardım. İncinmiştim. Sana seni sevdiğimi söylediğim halde karşılık vermediğin için çıldırmıştım."

Çabaladığını biliyordum ama bir durumu her yanlış değerlendirdiğinde böyle tepki veremezdi.

"River. Beni sevdiğini yapışkan bir notta söylemiştin. Bir kontratın arkasına yapıştırdığın bir not. Ya onu hiç bulamasaydım?"

"Bu işte iyi değilim Ruby." Yaklaştı, ellerime uzandı ve onları avuçlarının içine aldı. "Her şeyi berbat ettiğimi biliyorum."

Uzun bir nefes verdim. "Arkadaşların seni buraya sürükledi. Kendi başına gelmedin. Kendini toparlaman lazım. Ben de korkuyorum. Ve sen beni incittin. Hem de çok."

"Bir şeyleri açıklamak için kapıma geldiğini görmedim."

Ellerimi çektim. "Çünkü bana bir şans vermedin. O gece gelip seninle konuşmayı planlıyordum ama sen onun yerine barda deli gibi davranarak ortaya çıktın. Fresh Start'taki pozisyonu yeni kabul etmiştim ve sana söylemek için heyecanlıydım. Belki sen de aynı şekilde hissetmiyorsundur diye gergindim.

Ama yine de kendimi ortaya koymaya istekliydim. Birlikte olduğumuz süre boyunca yalan söylediğimi düşünmenin beni nasıl hissettirdiğini biliyor musun? Ve hala buradayız, arkadaşların benimle konuşman için seni sürüklüyor. Bu yeterince iyi değil. Bunların hiçbirisi yeterince iyi değil. Ve ben uzlaşmaktan yoruldum. Kendine çeki düzen ver, verdikten sonra da gel beni bul." Hışımınla uzaklaştım. İstedğim özür bu değildi. Bir gelecek güven üzerine inşa edilirdi ve eğer buna sahip değilsen, hiçbir anlamı yoktu.

"Sana güvenmememin senden çok benimle ilgisi var," dedi. Bu itiraf karşısında şaşırıp kaldım ve durdum.

"Anlaştık."

"Başka insanlara güvenmeye alışık değilim ve senin hakkında hissettiklerim beni çok korkutuyor."

"O zaman, sanırım bu konuda ne yapmak istediğine karar versen iyi olur. Çünkü bu"-omzumun silkti-"yeterince iyi değil. Bir dahaki sefere benimle konuşmaya geldiğinde, istediğin için gel. Ne istediğini bildiğin için gel."

Ve onu orada bırakarak ahırdan çıktım. Kalbimin yarısıyla birlikte.

Ne kadar acı verse de doğru şeyi yaptığımı biliyordum. River'ın kim olduğunu biliyordum ve bunu anlayacağına inancım vardı.

Bir yolunu bulacağımızı.

Benim için savaşmaya istekli olmayan bir adam için risk alamazdım. Hatalı olduğunda özür dileyecek. Ve gözlerimin içine bakıp beni sevdiğini söyleyecekti.

Birkaç saat sonra yatağa girdiğimde, sonraki birkaç gece yaptığım gibi ağlayarak uyudum.

Evet, görünüme göre, bu benim yeni

şeyimdi. Artık her gün ağlıyordum.

River'dan haber alamamıştım ve onu çok özlemiştim.

Bir parçam ikimizin de aşık olamayacağından endişeleniyordu.

Kendi başlarına daha iyi olan iki kırık insan.

River'ın bunu istediğini bilmem

gerekiyordu. *Beni* istediğini.

Terrence'ın benim olarak belirlediği çalışan yerine park ettim ve binanın içine doğru ilerledim.

Yanlarına gidip merhaba dediğimde Jenna resepsiyonun arkasında oturmuş Terrence'a bir şeyler fısıldıyordu. İkisi de bana tuhaf bir gülümsemeyle baktı.

Yüzlerini, yanaklarımı ve ağzımı fırçaladım. "Yüzümde yemek falan mı var? Neden bana öyle bakıyorsunuz?"

"Ne?" Terrence sordu. "Hayır. Ben bir şey görmüyorum. Ne demek istediğini anlamıyorum."

"Ben de öyle." Jenna kıkırdadı.

Bakışlarımı ikisine de diktim ve ofisime giden koridorda yürüdüm. Kapımı itip açtığımda gözlerim fal taşı gibi açıldı. Masamın arkasındaki duvar tavandan yere kadar küçük sarı yapışkan notlarla kaplıydı. Duvar kâğıdı gibi görünüyordu, her bir santimlik alan sarı kâğıtlarla kaplıydı ve her birinin üzerinde el yazısıyla notlar vardı. Çantamı masamın üzerine, devasa bir çiçek aranjmanının yanına bıraktım ve her birini okumak için zaman ayırarak duvara doğru yürüdüm.

Özür dilerim.

Her beşinci ya da altıncı notada bu iki küçük kelime yazıyordu. Gözlerim diğer mesajları da alarak alanı taradı. Sayılamayacak kadar çoktu.

Seni seviyorum.

Birine onu sevdiğini yapışkan bir notla söylemek neden kötü olsun ki? Seni ne kadar çok sevdiğimi ahırda söylemeliydim.

Bunu telafi etmek istiyorum.

Tiki profesör konusunda seni suçladığım için özür dilerim. Ben bir pisliğim.

Vahşi bir

nehir. Seni

özlüyorum.

Seni o kadar çok özledim ki işlevimi yerine getiremiyorum. Queenie, lütfen beni affet.

Ne istediğimi biliyorum.

Seni istiyorum. Sadece seni. Her zaman seni.

Duvarın alt yarısındaki mesajları okumak için eğildiğimde duygular devam etti.

Arkamdan gelen boğaz temizleme sesi beni kendime getirdi. Terrence yüzünde hınzır bir sırıtişla kapımın önünde duruyordu. "Görünüşe göre, yalakalık yapmanın yeni yolu bu mu?"

"Bundan haberin var mıydı?" Ben sordum.

"Dün gece kapattıktan sonra gelip gelemeyeceğini sordu, ben de burada kaldım ve işini yapmasına izin verdim."

"Çok nazıksınız."

"Beefcake ile tanıştım. Seninle işleri karıştırdığı için River'a gerçekten zor anlar yaşıyordum."

Başımı salladım, gözyaşlarımı geri ittim. Bu adamı seviyordum ama beni incitmişti. İnsanları affetme konusunda hiç iyi olmamıştım ama geldiği için çok mutluydum, belki de değişiyordum.

"Etraftaki en havalı çocuk o."

Terrence bir adım geri çekilerek, "Katılıyorum," dedi. "Bence özür dilemek için bu kadar zahmete giren biri en azından dinlenmeyi hak eder. Yapışkan not duvarıyla işiniz bittiğinde çiçeklerin üzerindeki kartı okumanızı söylememi istedi."

Kapımı kapatıp giderken güldüğünü duydum.

Masamın üzerinde duran vazo üç düzine kırmızı gülle doluydu ve ben de karta uzandım.

Queenie. Lütfen bu akşam işten sonra benimle koyda buluş. Sadece seninle konuşmak istiyorum. Nehir

İçimi çektim ve telefonum titremeye başladığında oturmak için yere düştüm.

DEMI

İşe gitmedin mi daha? Bu sabah büyük bir sürprizle karşılaştığınızı duydum.

SAYLOR

Sürprizlere bayılırım. Neymiş o?

PEYTON

Umarım kocaman penisi olan çıplak bir adamdır.

PEYTON

Ya da taze muzlu waffle yakın bir ikinci olurdu.

Geri çekildim ve çiçeklerin ve yapışkan notlarla kaplı duvarın ekran görüntüsünü aldım.

<ekran
görüntüsü>

SAYLOR

Kalbim patladı. Kutsal bayılmalar! Bu çok romantik.

PEYTON

Çok tatlı ama seri katil gibi bir şey. Ama bunun için buradayım.

DEMI

Bence bu harika.

Bu akşam onunla koyda buluşup onu dinlemeli miyim?

DEMI

EVET! Ondan kendini toparlamasını istediniz ve ben de öyle yaptığına inanıyorum.

SAYLOR

Katılıyorum. İlk özrü etkileyici değildi. Bakalım bugün ne yapacak.

PEYTON

Onu dinleyin, ama süründürün. Yani, gerçekten süründürün.

Bunu yapabilirim. Ben yalvarmaya zorlama kraliçesiyim.
<winky face emoji>

Günün geri kalanında odaklanmaya çalıştım ama aklım River'daydı.

Tam çıkmaya hazırlanırken telefonum çaldı, böylece eve koşup kanoyu çıkarmadan önce kıyafetlerimi değiştirebilecektim. Bana bir zaman söylememişti, bu yüzden eve gittiğimde gitmeyi planladım.

Annemin yüzü ekranımı aydınlattı ve normalde yaptığım gibi yüzümü buruşturmadım bile. O anda uzun bir yol kat ettiğimi fark ettim. Kardeşlerim de öyle. Artık ailemle her şey çok daha iyiydi ve geriye hiç değişmeyen tek kişi annem kalmıştı.

Ve yapacağından da şüpheliydim.

Ama ona verdiğim tepkiyi değiştirmiştım ve kendi akıl sağlığım için bunu yapmaya devam edecektim.

"Merhaba," dedim anahtarlarıma uzanıp çantamı alırken.

"Selam." Sesi asık suratlı ve üzgündü. "Neredesin sen?"

"Ofisten çıkıp eve gidiyorum."

"Sigaram ve biram bitti ve onları almaya gidecek enerjim yok. Yolunun üzerindeki dükkana uğrayıp onları bırakmanı istiyorum."

Wendy'nin sözlerinin içime işlemesine izin verdim ve sakince cevap verdim. "Bu benim için işe yaramıyor."

"Artık burada yaşıyorsun, yani uzakta olman artık işe yarayan bir bahane değil," dedi, sesi kızgınlık ve tavırla sertleşmişti.

"Anlaştık. Artık tam zamanlı olarak burada yaşadığım için bazı yeni sınırlar belirlememiz gerekecek. Tüm gün çalıştıktan sonra sana sigara ve içki getirmek için koşturmak ne benim zaman ayırabileceğim bir şey ne de onlar için para ödemeye hazırım. Kiranıza yardım etmeyi teklif ettim ve maaşım üniversitedeki işi kabul etseydim alacağım kadar olmasa da, sözüme sadık kalacağım ve siz daha fazla vardiya alıp kendi ayaklarınızın üzerinde durana kadar üç ay boyunca anlaştığımızı sadık kalacağım. Sana teklifim bu."

Telefonun diğer ucunda sessizdi, ben de asansöre doğru yürüdüm ve masasının önünden geçerken Jenna'ya el salladım.

"Peki. O zaman kardeşlerine soracağım. Bunu onların üzerine yıkmak senin için sorun olur mu?" Sesi kendini beğenmiş gibiydi ve bu beni çok rahatsız etti.

"Elbette. Onlar yetişkin insanlar. Eninde sonunda bundan bıacaklar ve sana hayır diyecekler. Ayrıca yataktan kalkıp gidip kendin de alabilir ve herkesi kendinle birlikte aşağı çekmeyi bırakabilirsin."

"Doğru, sanki bu sende hiç işe yaramış gibi. Süslü eğitimin ve büyük işinle çok yüksek ve güçlüsün. Benden daha iyi olduğunu düşünüyorsun-" Wendy her zaman yaptığı gibi başka hakaretler etmeye devam etti. Annem olmakla, büyüklerime saygı duymakla ve yıllardır yaptığı psikopatça numaralarla ilgili bir şeyler söyledi.

Asansörün kapıları açılırken ağzımdan manyakça bir kahkaha çıktı. "Okulda çok çalışmam ve kendime harika bir iş bulmam olumsuz bir şeymiş gibi söylüyorsun. Bu konuşmaya dahil olmayacağım. Kendi kiranı ödemeye başlamak için üç ayın var. Haftaya akşam yemeği yiyip hasret gidermek istersen teklifim hâlâ geçerli." İlişkimizin dinamiğini değiştirmeye çalışıyordum, yani sürekli oraya gidip ona yardım eden ben değildim. Bir dereceye kadar normal bir ilişki yaşamaya çalışmak istiyordum ama her iki durumda da iyi olacaktım. Annem söz konusu olduğunda herhangi bir beklentim yoktu.

"Bu hoşuma giderdi," diyerek beni şaşırttı.

"Harika. Asansördeyim ve aramayı kaybedeceğim. Yarın sana mesaj atarım ve buluşmak için bir gün belirleriz. İyi geceler."

"Evet, sen de," dedi, konuşmaya hazırlıksız yakalanmış gibiydi.

Kızıışmamıştı. Hiçbirine tepki vermemiştim ve bu çok iyi hissettirmişti. Görüşmeyi sonlandırdım ve asansörün duvarına yaslanıp gülümsedim. Her şey bir araya geliyordu.

Kalbim geçen hafta olduğu gibi ağrımıyordu, unkü bunu özeceğimizi biliyordum.

Onu süründürürdüm ama sonucu zaten biliyordum.

Onu çok özledim.

Onu severdim.

S ö y l e d i ğ i n i duymak istedim. Özür dilemesini duymak istedim, *gerçekten*.

Dereck konusunda tam bir ahmak gibi davrandığım için özür dilerim.

Ama onun iyi bir adam olduğunu biliyordum.

Kalbime sahip olabilecek tek erkeğin o olduğunu biliyordum, bu yüzden bunu düzeltmekten başka bir seçenek yoktu.

Çünkü onsuz hiçbir şey işe yaramıyordu.

Aceleyle eve gittim ve kanoma binmeden önce üzerime bir atlet ve bir çift jean şort giydim. Suya çıktığımda hava tamamen kararmıştı ve elimde beni koya götürecek sadece ay ışığı vardı. Gerçi buraya uykumda bile gelebilirdim, yani sorun değildi. Gece daha da huzurluydu.

Yukarıdaki ağaçlarda hışırdayan kuşların sesi ve etrafımda dolaşan hafif esinti beni sakinleştirdi.

Yine de karnımda uçuşan kelebekleri durdurmadı.

Artık bununla savaşımyordum. Hiçbir zaman bir erkeğin yanında heyecanlanan bir kız olmamıştım. Ama River Pierce beni heyecanlandırıyordu.

Benim Vahşi Nehir'im.

Ona çok kızgın olduğumda bile bunun bir önemi yoktu. Onu hâlâ seviyordum.

Köşeyi döndüğümde, bölgenin küçük beyaz ışıklarla aydınlatıldığını görünce nefesim kesildi. Ağaçların ve çalıların üzerinde ışıklar vardı ve River'ın kıyıda oturduğunu, kanosunun oradaki eski, yıpranmış iskeleye bağlı olduğunu görebiliyordum. Suyun içinde süzıldüm, kalbim o kadar hızlı atıyordu ki kulaklarımda ınılıyordu.

"Geldiniz," dedi.

"O da öyle dedi." Kendime engel olamadığım için kıkırdadım.

Bana doğru yürüdü, suya girerken kot pantolonunun altının ıslanmasına aldırmadı ve güldü. Kanomun ön tarafına uzandı ve onu iskeleye çekerek kendi kanosunun yanına bağladı. Bana elini uzattı ve çıkmama yardım etti.

"Ne zamandır buradasın?" diye sordum.

"Hemen hemen bütün gün. Bunu ayarlıyordum ve seni kaçırmak istemedim, bu yüzden kalıp bekledim. Geleceğini umuyordum." Beni bir battaniyenin yanına götürdü ve ikimiz de oturduk. Mumlarla dolu birkaç fener vardı. "Sana kendi işine bakmanı söylediğimde, bu ofisimin duvarını yapışkan notlarla kaplaman ve tüm bu ağaçları aydınlatman gerektiği anlamına gelmiyordu.

ve çalılar. Gelip benimle konuşabilirdin."

Bir elini çenesine götürdü ve başını salladı. "Bu kadar önemsemeye alışık değilim. Her şeyi berbat ettim ve bunu düzeltmek istiyorum. Düzeltmem *gerekıyor*. Ve seni ahırda gördüğüm o gün kalmaya karar verdiğin için çok şaşırmıştım. Olayları ele alış biçimim konusunda aptallık ettiğim için hayrete düşmüştüm. Ne diyeceğimi bilemedim, bu yüzden işleri daha da kötüleştirmeyi başardım."

"İşleri daha da kötüleştirmedin, sadece daha iyi hale getirmedin." Omuz silktim. "Bazı korkunç şeyler söyledin. Affedilemeyecek şeyler."

"Evet. Pisliğin tekiydim. O tiki herifi gördüm ve kendimi kaybettim. Hemen sonuca atladım." Boğazını temizledi. "Korkmuş olmam dışında bunu neden yaptığımdan bile emin değilim. Seni kaybettiğimi düşündüm ve Tanrım, üzgünüm Queenie. Çok özür dilerim."

Dinledim, sözlerini anladım. "Bunu anlıyorum. Ama bu şimdi ne anlama geliyor? İkimiz de korkuyoruz, River. Artık burada yaşıyorum diye bu değişmeyecek."

"Sana neyin değiştiğini söyleyeyim." Boğazını temizledi. "Seni seviyorum Ruby. Seni yapabileceğimi hiç bilmediğim bir şekilde seviyorum. Ve senin için, bizim için her gün savaşacağım. Değişen şey bu. Son birkaç gündür fark ettim ki seni sevmekten hiç korkmamışım. Beni asıl korkutan seni kaybetmekmiş."

Boğazımdaki yumru o kadar kalındı ki konuşmakta zorlanıyordum. "Seni seviyorum ve korkmanı anlıyorum çünkü ben de korkuyorum. Ama ilerlemek istiyorsak bazı temel kurallara ihtiyacımız var. Eğer bu işin yürümesini istiyorsak."

"Bunu istiyorum. Bana şartlarını söyle," dedi yakışıklı yüzünde hınzırca seksi bir sırıtışla.

"Başlangıç olarak, artık suçlama yok. İkimiz de açık sözlü insanlarız, bu yüzden sadece konuşarak anlaşmaya ne dersiniz?"

Başını salladı. "Bunu yapabilirim."

"Artık öfke nöbeti ya da sinir krizi yok. Eğer bir şeyden rahatsız olursan, bana söylemen yeterli."

Omuz silkti. "Bitti. Sırada ne var?"

Gülmemeye çalıştım çünkü o anda çok yoğun ve ciddiye. Kucağına tırmanmamak için kendimi zor tuttum. Onu özlemiştim. Onunla ilgili her şeyi özlemiştim. "Artık yapışkan notlu iletişim yok. Eğer bir şey hissediyorsan bana söyle. Ben de aynısını yapacağım."

"Ama o yapışkan notlardan oluşan duvar çok etkileyiciydi, değil mi? Beefcake bile etkilendi. Nash'e yatak odasında bir yapışkan not duvarı olup olamayacağını sordu ve sen de dahil olmak üzere tüm favori kızlarından notlar istiyor."

Ay'a bakmak için başımı kaldırdım ve kıkırdadım. "O altı yaşında. Altı yaşında bir çocuğun yapışkan notlarla iletişim kurması çok daha mantıklı."

"Tamam. Artık yapışkan not yok. Gerçi King'le birlikte gönderdiğin yapışkan notta bana bir pislik olduğumu söyleyerek harika bir iş çıkardın."

"O an için uygun görünüyordu." Başımı çevirip ona baktım, karanlık bakışları benimkilerle kilitlendi.

"Şey, biraz sert bir şey yaptım çünkü geçen günkü özür dileme girişimimden sonra seni gerçekten geri kazanmak istedim. Ama şimdi fark ediyorum ki yine çuvallanmış olabilirim çünkü sen şu yeni *her şeyi konuşmalıyız* kuralını koydun."

Başımı yana eğdim. "Duvarımı küçük sarı kağıtlarla kapladın ve tüm bu alanı parıldayan ışıklarla aydınlattın. Bundan daha sert ne olabilir?"

Bir elini omzunun üzerinden uzatıp tişörtünden bir tutam aldı ve başının üzerinden çekti. Göğsünü büyük bir bandaj kaplıyordu ve bandajı sıyırdığında gözlerim büyüdü. *Queenie* kelimesi oraya kazınmıştı.

"Kalbimde kalıcı olarak yer alıyorsun, çünkü o sana ait Ruby. Nasıl oldu bilmiyorum ama seni seviyorum. Seni hep yanımda istiyorum. Bu yüzden seni sonsuza dek saklayabileceğim bir yere, buraya koydum."

Yanağımdan bir damla gözyaşı süzülürken dişlerim alt dudağıma gömüldü. "Her şeyi enine boyuna konuşmakla ilgili kurala bir ekleme yapabiliriz. Mürekkep farklıdır."

"Öyle mi? Beğendin mi?"

"Hoşuma gitti," diye fısıldadım, dizlerimin üzerinde doğruldum ve bir parmağımla etrafındaki bölgede hafifçe gezindim. "Seni seviyorum, River Pierce."

"Öyle mi?" Dövmesini bandajla kapatıp beni göğsüne doğru çekerken sesi yumuşak ve seksiydi.

Başımı kaldırdım ve gülümsedim. "Öyle."

"Seni seviyorum. Her şeyi berbat ettiğim için özür dilerim. Aklımı kaçıırıyordum. Gitmeni istemiyordum ve bunu nasıl söyleyeceğimi bilmiyordum. Nasıl hissettiğimi sana nasıl söyleyeceğimi. Ve profesöre saldırmak bana daha doğal geldi."

Hafif esinti etrafımızda dolaşırken güldüm ve sözlerini taklit ederek ona geri döndüm. "Öyle mi?"

"Öyle." Saçlarımı yüzümden uzaklaştırdı ve kulağımın arkasına sıkıştırdı. "Sen çok güzelsin Ruby. Muhtemelen her şeyi berbat edeceğim ama bunu yapmamak için kendimi zor tutacağım."

"Hata yapmamanı beklemiyorum. Eminim ben de çok hata yapacağım. Ama bazı şeyleri ortaya çıktıkça konuşmamız gerekiyor."

"Yaklaşan şeylerden bahsetmişken," diye alay etti, bana doğru itti ve beni ne kadar özlediğini hissettim.

Beni ne kadar istediğini.

Ve daha mutlu ya da memnun olduğum bir zamanı hatırlayamıyordum.

Tam burada. Şu anda.

Bu adamla.

OceanofPDF.com

otuz beş

...

Nehir

RUBY ve ben bir hafta ayrı kaldıktan sonra doyumsuzduk. Su kenarında, evimde iki kez daha seks yapmıştık ve şimdi beni onunla banyo yapmaya ikna etmişti.

Görünüşe göre, ilişkiler uzlaşmayla ilgiliymiş. Bilemezdim çünkü hiç ilişkim olmadı.

Ama bu kadın için yapamayacağım hiçbir şey yoktu ve buna alışılmadık derecede sıcak su dolu bir kapta ıslanmak da dahildi. Bu onun çıplak vücudunun benimkine bastırılması anlamına geliyordu.

Bu da onu bir zafer yaptı.

Sırtını göğsüme dayamış, bandaja yaslamamaya dikkat ederken ve parmaklarımız bir elimizde iç içe geçmişken, "Demek yeni kurallar belirledik," dedim. Yaktığı iki mum dışında banyo karanlıktı. Mum ışığı duvarlarda titriyordu ve kendimi hiç bu kadar mutlu hissettiğimi hatırlamıyordum.

"Evet. Sanırım ikimiz de bu şartlarla yaşayabiliriz." Sesi tamamen alaycıydı. "Eklemek istediğin bir şey var mı?"

"Benim yanıma taşınmanı istemek için çok mu erken?"

Vücudu kaskatı kesildi ve sonra bir tür denizkızı hareketi yaparak bana bakabilmek için yüzüstü döndü. Gözleri, üstünü su geçirmez bir şeritle kapladığımız bandajı taradı ve sonra bana baktı.

"Çok erken değil. Birini sevmenin ne zaman uygun olacağına dair bir zaman sınırı olduğunu sanmıyorum." Bu sefer ben kazanmışım gibi konuşmaya başladığımda parmağını dudaklarıma götürdü. "Ancak, geçen haftaki küçük gösterin beni nerede durduğumuz konusunda kararsız bıraktı. Saylor'un yanına taşınmayı kabul ettim ve aslında bunu yaparken ikimizin de kendi ayaklarımızın üzerinde durması ve kendi yerlerimizin olmasının iyi olacağını düşünüyorum."

"Yani seni kızdırırsam güvenli bir evin mi var?" Bir kahkaha attım.

"Ben böyle düşünmemiştim ama evet, bu bize alışmamız için zaman veriyor. İkimizin de daha önce hiç böyle bir ilişkisi olmamıştı..." Düşünmek için durakladı.

"Müthiş. İnanılmaz," dedim.

"Yoğun." Sırıttı. "Bu duygular ikimiz için de yeni. Yaptığımız şeyi yapmaya devam etmeye ne dersiniz? Gecelerimizi birlikte geçirebiliriz ama bazen burada, bazen de yeni evimde olabiliriz."

"Pekâlâ. Bununla yaşayabilirim. Hazır olduğunda buraya taşınabilirsin." Saçlarını okşayarak muhteşem yüzünden uzaklaştırdım.

"Anlaştık."

"Evlilik ve çocuklar hakkında ne düşünüyorsun?" Kelimelerin ağzımdan çıkmasını engelleyemeden sordum.

Bu da nereden çıktı şimdi?

"Vay canına. Bunu bana yapışkanlı bir notla sormadığına inanmıyorum." Dudaklarının kenarları yukarı doğru kalktı ve onu görünce göğsüm ağrıdı. "İkisinin de bana göre olduğunu hiç düşünmemiştim ama babam dışında bir adama onu sevdiğimi söyleyeceğimi de hiç düşünmemiştim. Bir erkeğin yanına taşınmak ya da her gecemi onunla geçirmek isteyeceğimi hiç düşünmemiştim. Bu yüzden zamanı geldiğinde görüşmelere açığım. Sen ne dersin?"

"Aynen. İkisini de hiç düşünmedim ve kesinlikle henüz o noktada değilim ama görebiliyorum. Bunu düşünüyorum. Yatağında uyandığın o son gün, seni uyurken izledim ve tüm bu düşünceler zihnimi dolduruyordu."

"Bu normalde çok ürkütücü olurdu ama seni uyurken defalarca izlemediğimi söyleyemem. Uyurken çok huzurlu görünüyorsun ve beni kızdırmadığın tek zaman bu." Kıkırdadı.

"Seni kızdırmayı seviyorum Queenie. Hayatımın geri kalanını seni kızdırarak geçirmek istiyorum."

"Dövme için her şeyi yaptın. Sanırım artık bana takılıp kaldın."

"Umarım öyledir," dedim ve ağzını kendime doğru çekip onu sertçe öptüm.

Onu benimmiş gibi öptüm.

"Siz ikinizin bir gün evleneceğinizi düşünüyor musunuz?" Cutler, Ruby'nin elini tutarken sordu ve üçümüz birlikte Demi'nin ailesinin arazisindeki ahıra doğru yürüdük.

Burası her Cumartesi ata binmek için geldikleri yerd. Burası Magnolia Falls'un en güzel yerlerinden biriydi ve Romeo'nun Demi'ye evlenme teklif etmek istediği yerd.

"Evet diyeceğini bilsem bugün sorardım," dedim ve yüzünde kocaman bir gülümsemeyle başını salladı.

"Sanırım olacak ve eğer sorarsa evet demeyeceğim bir gün olduğunu hayal bile edemiyorum." Sanki daha iyi bir cevabı varmış gibi kaşlarını kaldırdı.

"Bugün Ro Amca ve Fasulye hakkında konuşacağız." Grubun ahırın yanında durduğunu gördüm.

Romeo'nun evlenme teklif ederken herkesi burada istemesine şaşırmıştık çünkü o oldukça içine kapanık bir adamdı. Ama kız arkadaşının sevdiği tüm insanların orada olmasını isteyeceğini biliyordu ve onun için istediği de buydu.

Birini sevdiğinde yaptığın şey buydu. Eskiden ona bok atardım, ama şimdi anlıyordum. Anladım.

Nash koşarak yanımıza geldi ve hızlı bir hareketle oğlunu kucağına aldı. Romeo'nun torpido gözüne bıraktığı yüzüğü havaya kaldırdı. "Tamamdır. Ve çok yaklaştık. Az önce mesaj attı, gezintiden dönüyorlarmış. Herkesi ahırın arka odasına götürmeliyiz."

Ruby, Peyton, Saylor, Demi'nin annesi ve büyükannesi bütün sabah Romeo'yla birlikte arka odayı dekore etmişlerdi. Ruby bir filmde fırlamış gibi görüldüğünü söyledi.

Meğer ben ve oğullarım çok romantikmişiz.

Bunu asla tahmin edemezdim ama birkaç hafta önce yapışkan notlardan bir duvar örmüştüm, yani sizi bütün hissettiren o kişiyi bulduğunuzda ne yapacağınızı asla bilemezsiniz.

Ruby Rose tüm kırık parçalarımı almış ve hiç uğraşmadan beni tekrar bir araya getirmişti. Sadece nefes alarak. Var olmak.

Ahıra doğru koşmaya başladık, herkesi arka odaya götürürken Cutler kahkahalar atıyordu.

"Selam River," dedi Slade, Demi'nin kardeşi. Onu yıllardır ilk kez görüyordum ve bu adamdan nefret ederek çok zaman geçirmiştım ama bugün ona bir şans verecektim. Çalışmıştı ve birkaç ay içinde Magnolia Falls'ta yaşamaya başlayacaktı ve ben de geçmişi geride bırakmaya hazırdım.

Belki de dört gözle beklediğim bir şey olduğu içindi. Yanımdaki bu kadınla bir gelecek.

Etrafımda bu insanlar varken.

"Merhaba. Gelebilmene sevindim. Romeo burada olmanı çok istiyordu ve kız kardeşinin de seni gördüğüne sevineceğini biliyorum." Elini sıktım ve başımı kaldırıp annesinin sulu gözlerle bizi izlediğini gördüm.

Demi'nin babası da oradaydı, arka köşede durmuş bir yabancı gibi görünüyordu. Bana ve Romeo'ya yaptıklarından sonra adamla hâlâ sorunlarım vardı ama Demi sayesinde bunları aşmaya çalışıyordum. O bile ilişkilerinde pek bir ilerleme kaydedememişti ve Demi'nin annesiyle hâlâ ayrıldılar ama adam buradaydı.

Ortaya çıkmıştı.

Ve bazen önemli olan tek şey buydu.

Sevdiğin insanlar için ortaya çıkmak. Gerisi kendiliğinden hallolur.

Demi'nin babasına başımı salladım, o da bana gülümsedi.

Deniyordum.

Herkes etrafta dolaşıp merhaba diyordu ve Brinkley ile Lincoln da uçakla gelip tam zamanında yetişmişlerdi. Lionel büyük bir futbol hayranı olduğu için Lincoln'e sarılmadan önce ikimize de sarıldı. Nash ve Cutler, Kingston bize doğru yürürken birkaç kişiye merhaba demeye gittiler.

"Şu halinize bakın. Parlıyorsunuz kardeşim." Sırıttı, kendini beğenmiş küçük piç.

"Ve sen o kadar bok dolusun ki gözlerin kahverengi." Ona karşılık vermeyi severdim.

Başı kahkahalarla geriye düştü ve birkaç kadın onu susturdu ama umursamadı.

"Sanırım bok dolu doğmuşum, o zaman?"

"Sanırım söylemek istediği şey teşekkür etmektir," dedi Ruby, kollarını kardeşime dolayarak. Bu kadar yakın olmalarını seviyordum. Kingston ve benim pek fazla ailemiz yoktu, büyükannem yaşayan son akrabamızdı. Ama geniş ailemizi burada bulmuştuk. Çoğu bu odada bizimle birlikteydi.

"Senin için bir şeyim var." Kingston elini cebine attı ve iki yapışkanlı not çıkardı, çünkü ukalanın tekiydi ve benimle uğraşmak için hiçbir fırsatı kaçırmazdı.

Önce Ruby'ninkini uzattı ve Ruby yüksek sesle okumadan önce yere baktı. "*Bugün çok güzel görünüyorsunuz Kraliçe Ruby.*" Ruby başını salladı ve gülümsedi. "Bunu beni görmeden önce yazmışsın."

"Ne diyebilirim ki? Geleceği görebiliyorum. Güzel gri sundress elbisenle, bir hayal gibi görünerek buraya geleceğini biliyordum."

"Kız arkadaşımın flört etmeyi bıraktığını mı, göt herif?"

Bana yapışkanlı bir not uzattı ve ben de yere bakıp ikisine de okudum. "*Büyükannenin bahçesi için daha fazla çiçeğe ihtiyacı var. İşini saksaklamayı bırak, seni çok çuvalı.*"

Kahkahasını örtmek için elini kullanırken ona ters ters baktım. "Demi'nin annesi beni çağırıyor. Hemen döneceğim. Hey, şu notu ters çevir, kardeşim. Arkasında daha fazlası var."

O uzaklaştı, Ruby baktı ve birlikte okuduk.

Mutluluk sana yakışıyor kardeşim. Ve evet, seni sevdiğimi yapışkanlı bir notla söylüyorum.

Ruby bana yaslanırken, "Bu yapışkan not olayı kendi başına bir hayat aldı," diye fısıldadı. "Ama o haklı. Mutluluk sana çok yakışıyor."

"Öyle mi? Sanırım bununla yaşayabilirim. Sadece bir pislik olarak ünümü lekelemek istemiyorum."

"İtibarınız hâlâ sağlam; bu konuda endişelenmeyin."

Hayes, Nash, Cutler ve Kingston yanımıza geldi, Peyton ve Saylor da hemen arkalarından, Lincoln ve Brinkley de aceleyle yanımıza geldi.

Nash, herkesin onu duyduğundan emin olmak için, "Tamam, Romeo iki dakika uzaklıkta olduklarını söyledi," dedi. Herkes konuşmayı kesti ve ben de etrafıma bakındım. Birkaç hafta önce Ruby'yi etkilemeye çalışırken kullandığım ışıklarla kaplamışlardı. Etrafta saman balyaları ve çiçek kovaları vardı. Bundan sonra onların arazisinde yemek yiyecektik.

Kapının diğer tarafından sesler geldi ve Cutler'ın gözleri büyüdü, ben de kaşlarımı ona doğru salladım. Küçük tombul elini gözlerini kapatmak için kullandı.

Nash kaşlarını kaldırarak sessiz olması için uyardı.

Demi gülüyordu ve Ruby yakın olduklarını bildiği için elimi tuttu.

"Sanırım yemek hazırdır. Neden buraya girmek istiyorsun?" Demi kapı kayarak açılmaya başladığında şöyle dedi.

Romeo, "Sana bir sürprizim var bebeğim," dedi ve Peyton bunun nasıl olacağına dair gönderdiği üç yüz mesajda bizi uyardığı gibi parmaklarını kaldırdı.

Üçüncü parmağını kaldırdığında hepimiz "Sürpriz!" diye bağırdık.

Demi irkildi, Romeo güldü ve herkes alkışladı. Demi'nin bakışları grupta dolaştı ve gözleri kardeşinin üzerinde durduğunda kocaman oldu. Ona doğru koştu ve kendini onun kollarına attı. "Burada ne işin var senin?"

Slade onu tekrar ayağa kaldırırken, "Bunu öğrenmek üzeresin," dedi.

Arkasını döndüğünde Romeo tam oradaydı. Romantik herif tek dizinin üzerine çökmüştü.

Kahretsin, adam çok düzgündü.

"Aman Tanrım," diye fısıldadı. "Ne yapıyorsun?"

Nash yüzüğü ona çoktan vermiş olmalıydı çünkü cebinden çıkarıp elinde tutuyordu. "Az konuşan bir adam olduğumu biliyorsun, o yüzden kısa tutacağım."

Herkes kıkırdadı ve ben de Lincoln, Brinkley ve Tia'nın Romeo'nun annesi ve büyükannesinin yanında durduğunu ve hepsinin gülümsediğini görmek için baktım.

"Seni seviyorum, Demi. Seni o kadar çok seviyorum ki bazen canım yanıyor. Ama biliyorsun ki acıya bir şampiyon gibi dayanabilirim." Sesi tamamen alaycıydı ve o anda önünde diz çökmeye karar veren Demi de dahil olmak üzere herkes güldü.

"Bebeğim, ben kendi işimi yapıyorum. Sen burada ne yapıyorsun?" diye sordu ve herkes onlara gülümsüyordu.

"Sana yakın olmak istiyorum." Yüzünden akan gözyaşlarını silkeledi ve ben de dönüp en az onun kadar ağlayan Ruby'ye baktım.

Hemen hemen her şeyin üstesinden gelebilen bu güçlü kadın, tüm bunların altında hassas bir kalbe sahipti. Farkına vardığım ve değer verdiğim bir şey.

Benim kadını aynı anda hem güçlü, hem cesur, hem şefkatli hem de duyarlıydı.

Ve buna bayıldım.

Bir kolumu omuzlarına doladım, o da bana doğru eğildi, sanki yeterince yaklaşamamış gibiydi.

"Her gün seninle uyanmak, her gece seninle uykuya dalmak ve sen hazır olduğunda bir sürü çocukla dolduracağımız evimizi birlikte inşa etmek istiyorum. Benimle evlenir misin, bebeğim?"

Demi kollarını Romeo'nun boynuna dolayıp ona sarılırken çok net bir şekilde *evet* diye bağırdı ve herkes ısıklık çalıp bağırdı. Romeo yüzüğü Demi'nin parmağına taktı ve onu ayağa kaldırdıktan sonra başını geriye doğru eğip öptü.

Hepimiz ahırdan çıkarken Ruby'nin elini buldum ve yemek için evin arkasına gitmeden önce onları tebrik etmek için zaman ayırdım. Ruby o anda beni gruptan ayırdı ve küçük bir patikaya doğru götürdü.

"Burası hafta sonları buraya geldiğimizde ata bindiğimiz yer. Şu manzaraya bak." Uzaktaki turkuaz renkli suya bakarken yanımda durdu.

Üzerinde uzun, siyah saçları omuzlarından ve sırtından aşağıya dökülen güzel gri güneş elbisesi ile ona baktım. Bakışlarım onunkilere kilitlendi. "En çok bu manzarayı, sana bakmayı seviyorum."

"Bundan sıkılmayacağını mı düşünüyorsun?" diye alay etti.

"Sana sonsuza dek söz verdim ve ben sözümün eriyim."

"Seni buna zorlayacağım." Parmak uçlarına kalktı ve öptü Ben.

Ve o anda sonsuzluğun asla yeterince uzun olmayacağını biliyordum. Ruby ile.

Ama alabildiğimi alırdım.

Epilog

...

Yakut

SONBAHAR **GELDİ** ve ben her saniyesinin tadını çıkarıyordum. Yaprakların değişimini görmek ve serin havanın tadını çıkarmak yılın en sevdiğim zamanıydı. Döndüğünüz her yerde balkabakları ve saman balyaları ile kasaba şenlikliydi.

Hepimiz Cutler'la şeker mi şaka mı oynamaya gidiyorduk. Tanıdığım en havalı çocuktuk ve Cutler Heart gibi bir çocuğum olacağı garanti edilseydi, muhtemelen bir düzine çocuk sahibi olmak için imza atardım.

River ve ben artık sık sık gelecek hakkında konuşuyorduk. Bu geçmişte hiç yapmadığım bir şeydi. Ama şimdi, ileriye bakmaktan zevk alıyordum. İsteyeceğimi hiç düşünmediğim şeyleri hayal ediyordum.

Sanırım aşkın bir şeyleri değiştirmenin bir yolu vardı.

Benim için öyleydi. River Pierce tarafından sevilme yeni bir yönümü ortaya çıkarmıştı. Üzüldüğümde ağladım, mutlu olduğumda da ağladım.

Bir şeyler hissettiğim için kendimi utandırmadım. Bir şey beni incittiğinde soğukkanlı olmaya çalışmadım. Bunun hakkında konuştum ve erkek arkadaşım... beni inciten herkesi dövmekle tehdit etti. Sonra ikimiz de kendimizi daha iyi hissedene kadar biraz daha konuştuk.

Günün sonunda, hayatımda ilk kez, bir şeylerin üzerinden geçiyormuşum gibi hissetmedim.

Yaşıyordum.

Oda arkadaşımın hevesli bir aşk romanı okuyucusu olması da cabasıydı ve ben de kaçmayı sevdiğim yepyeni bir dünya bulmuştum. Meğer ben bir

büyük, içten içe romantik.

Saylor kitabevini açmak için sabırsızlanıyordu ve ben, Demi ve Peyton onun en büyük amigolarıydık.

Magnolia Falls'a geri döndüğümde bulduğum bir başka şey de buydu. Kız arkadaşlar.

Daha önce hiç sahip olmadığım bir şeydi ve şimdi onlarsız bir hayat düşünemiyordum. Kadınlar diğer kadınları yükseltiyor, bu çok güçlüydü.

Babam çok ilerleme kaydediyor, sağlıklı besleniyor ve kendine çok daha iyi bakıyordu. Magnolia Falls'a geri döndüğümünden beri onu neredeyse her gün görebilmeyi seviyordum ve artık her Pazar River ve benimle akşam yemeğine geliyordu.

Kardeşlerimin başarılı olmasından zarar görmedim. İkisi de bir işte çalışıyor ve nihayet kendi başlarına yaşıyorlardı ve henüz bir kira ödemesini kaçırmamışlardı. Onları sık sık görüyordum ve bana sadece ihtiyaçları olduğunda gelmiyorlardı. Gerçi arada bir tavsiye almak için bana geliyorlardı ve bundan hoşlandığımı itiraf etmezsem yalan söylemiş olurum.

Annem ve ben henüz ilerleme aşamasındaydık ve ben bunu sorun etmiyordum. Şu ana kadar iki kez öğle yemeği yemiştik ve daha kat etmemiz gereken çok yol olmasına rağmen, uzun zamandır olmadığı kadar iyiydi.

Bunu söyleyeceğimi hiç düşünmezdim ama hayat güzeldi. Gerçekten iyiydi.

Cutler koşup zili çalarken ve her daha fazla şeker aldığında en sevimli mutluluk dansını yaparken ev ev dolaştık.

Sokak sokak dolaşırken hepimizin Magnolia Beans bardakları sıcak balkabağı iyiliğiyle doluydu çünkü bu çocuk söyleyecek bir şeyi varsa tek bir evi bile kaçırmayacaktı.

River kulağıma, "Tanrı'ya şükür bu son ev," diye fısıldadı.

"Saçmalamayı kes. Buna bayılıyor."

"Neyi seviyorum biliyor musun? Giydiğin bu kostümü." Kulağımı ısırdı ve ben de kıkırdadım.

"Siyah kot pantolon, siyah kazak ve taç giyiyorum. Pek kostüm sayılmaz," dedim.

"Ne diyebilirim ki? Kötü kraliçem beni tahrik ediyor" dedi.

"Peki senin ne olman gerekiyor?" Kot pantolon ve kazak giydiği için kaşlarımı kaldırdım.

"Ben bir avukatım."

Gülümsedim. "Pek avukat kıyafeti değil."

"Aynen öyle. Eğer avukat gibi görünmeye başlarsam, kafama vursan iyi edersin."

"Bundan emin olabilirsin." Nash'in evine doğru yürüdük ve Cutler şekerlerini karıştırmaya başlamak için mutfığa koştu.

"Pizza sipariş ettim. Otuz dakika içinde burada olur," dedi Nash, aile odasındaki L şeklindeki büyük kanepeye yerleşirken.

Kingston yanına otururken, "Sağ ol, açlıktan ölüyorum," dedi. "Bu hafta büyük bir hafta." Demi, Romeo ve Saylor'ın arasına oturdu.

"İnşaat

Pazartesi günü kitapçıda başlıyor."

"Bu konuda çok heyecanlıyım. Kahve dükkanında çalıştığım ve kitapçı da hemen yan tarafta olduğu için gelişmeleri gerçek zamanlı olarak izleyebiliyorum," diyor Saylor.

"Bu işi yaparak hayatını kazanabileceğine emin misin?" Hayes birasından bir yudum aldı ve bakışlarını küçük kız kardeşine dikti.

Kendi evine taşındığında endişelenmiş ve yalnız kalmasın diye onunla aynı odada kaldığım için minnettar olmuştu. Ama adam onun için çok endişeleniyordu. Bunu anlıyordum çünkü kardeşlerime karşı hep böyle davranmıştım. Ama bunun farklı olduğunu biliyordum. Saylor için her zaman bir baba gibiydi. Kolay yetişmemişlerdi ve annelerinin kocasıyla bazı şeyler yaşadıklarını biliyordum ama o bu konuda konuşmuyordu. Bağımsız olmak istiyordu ve Hayes'in bu kadar koruyucu olması onu sinirlendiriyordu.

"Bütün araştırmaları yaptım. İşletme diplomam var. Kitapları seviyorum ve tutkumu kariyerime dönüştürüyorum. Yani, evet, sanırım bu işi yaparak geçimimi sağlayabilirim. Eğer yapamazsam, o zaman başka bir şey bulurum." Hayes'e baktı ve herkes sustu çünkü ortada kesinlikle bir gerilim vardı ama hepimiz her iki tarafı da anlıyorduk.

Adamın onu koruma ihtiyacı ve kadının kendi başının çaresine bakabileceğini kanıtlama ihtiyacı.

Kingston sessizliği bozarak, "Onu öldürecek," dedi. "Ruby de bu aşk kitabını bana verdi ve sana söyleyeyim, şu anda tamamen onunla ilgileniyorum. Lanet olsun." Islık çaldı. "Kadınlar konusunda kendimi geliştirmem gerek. Kitaptaki adam müthiş bir aşık."

Bu yorumdan hiç de keyif almamış görünen Hayes dışında, salon kahkahalara boğuldu.

"Aşk kitapları okuyan o kadar çok insan var mı?" Hayes sordu.

"Hayır. Bu çok popüler olmayan bir tür. Bu yüzden aşk kitapları satan bir dükkan açıyorum, çünkü işimin başarısız olmasını istiyorum," dedi Saylor, sinirlendiğini saklamadan, ki bu onun için nadir görülen bir şeydi. Çoğu zaman gün ışığı gibiydi. Ancak bu işi kurmanın, kredi almanın ve her türlü kararı vermenin baskısı üzerindeydi.

"Zeki olduğunu biliyorum Say. Bunu sorgulamıyorum. Sadece çok derine inmediğinden emin olmak istiyorum." Hayes bakışlarını yumuşattı ve birasını yere bıraktı.

"Kendi işinizi kurduğunuzda her zaman bir kumar oynarsınız. Kitapçada sadece aşk kitapları olmayacak, her ne kadar ana tür bu olsa da, başka türler de olacak. Ama yeterince gerginim Hayes ve senin bu şüphe tohumlarını ekmene ihtiyacım yok. Bu konuda heyecanlıyım ve senin de katılmana ihtiyacım var."

"Evet, anladın. Yorum yapmayı bırakacağım," dedi ve ayağa kalktı. "Bir bira daha isteyen var mı?"

Kingston ve Romeo aynı anda, "Ben bir tane alacağım," dediler.

Kapı çaldı ve Nash pizza olduğunu düşündüğüm kapıyı açmaya gitti.

Demi omzunu Saylor'un omzuna çarparak, "Harika olacak," dedi. "Ben de çok gergindim ve ailem bir kahve dükkânının iyi bir fikir olduğundan emin değildi. Ama Magnolia Beans geliyor ve kitabevi de farklı olmayacak."

"Sadece senin için endişeleniyor." River, Saylor'la konuşurken bir kolunu bana doladı.

"Evet, endişelenmek onun sevgi dilidir. Değil mi bebeğim?" Romeo kıkırdadı. "Evet. Özellikle de konu Saylor olduğunda," dedi Demi.

"Ben yetişkin bir kadını." Saylor sinirlenerek başını salladı. "Dün gece bir randevum vardı ve Hayes eve döndüğümde onu aramam için ısrar etti çünkü Lucas Kraft'ın bir pislik olduğunu düşünüyor. Ama son çıktığım adamdan da nefret ediyordu."

River kahkahaları arasında, "Bunu sana söylemekten nefret ediyorum ama Lucas Kraft tam bir pislik," dedi.

"Peki bunu neden söylüyorsun?" Kaşlarımı kaldırdım. Onunla aynı fikirdeydim ama hayallerini yıkmayacaktım. Üniversitedeki erkek arkadaşıyla aylar önce ayrıldıklarından beri dışarı çıkmadığı için bir randevuya çıkacağı için heyecanlıydı. Dün gecenin nasıl geçtiğini bana henüz anlatmamıştı ve Lucas'tan hoşlanmamak için dişlerinin biraz fazla beyaz olması ve kendini beğenmiş olması dışında gerçek bir nedenim yoktu.

"Öncelikle, kendisinden üçüncü şahıs olarak bahsediyor. Bir yıldan uzun bir süre önce, üniversitedeyken süper kahraman koleksiyonlarından kurtuldukları için ailesine dava açmak üzere beni görmeye geldi. Ona aldıkları oyuncakların parasını geri almak istiyordu."

Saylor eliyle ağzını kapattı. "Tam olarak şaşırmadım. Randevu tam bir felaketti ama konu bu değil. Kendi başımın çaresine bakabilirim."

"Bu sabah kafeye geldi ve bana dün gece harika vakit geçirdiğinizi söyledi. Yani Lucas'ın her şeyin yolunda gitmediğine dair bir fikri olduğunu sanmıyorum." Demi kıkırdadı.

"Evet, çünkü ben hiç konuşmadım. Bütün zaman boyunca kendinden bahsetti. Ve hesabı onunla bölüşmemi istedi; o tam bir başlangıç yemeği ve üç kokteyl yerken ben bir içki ve bir meze aldım."

Kahkahalar etrafımızdaki boşluğu doldurdu.

Kingston, "Tam bir pislik," dedi. "Sana zor anlar yaşatırsa arkamı kollarım."

"Senin bir aşık olduğunu sanıyordum, bir savaşçı değil." River kardeşine kaşlarını kaldırdı.

"Saylor için bir yumruk atardım, buna hiç şüphe yok." Ona göz kırptı ve yanaklarının kızardığını fark etmedim.

Hep birlikte dışarı çıktığımızda birbirlerine nasıl çekildiklerini fark etmiştim. Belki de son zamanlarda okuduğum aşk kitapları yüzünden bazı şeyleri daha fazla fark ediyordum.

River, Fresh Start'ta kaldığı süre boyunca Saylor'un birkaç ay onlarla yaşadığından bahsetmişti ama bu konuda fazla bir şey söylememişti. Bunun anlatılacak bir hikaye olmadığını söylemişti, ben de zorlamamıştım.

"Teşekkürler, Kral." Gülümsedi.

Kingston, "Ve o kitapçıyı olmasını istediğiniz her şey haline getireceğiz," diye ekledi.

Nash gelip yemek yemesi için seslendiğinde, "Geleceğini biliyorum," dedi.

Herkes mutfağa doğru ilerledi ve River kardeşinin kapüşonunu çekiştirerek onu geride tuttu.

"Kendine dikkat et, küçük kardeşim. Kız kardeşler yasak bölgedir ve bunu sen de biliyorsun." River sesini alçak tuttu, böylece sadece üçümüz onu duyabildik.

"Dostum, götlük yapma. Oraya asla gitmem. Saylor benim için küçük bir kız kardeş gibidir."

River başını salladı. "Pekâlâ, güzel. Zaten senin için fazla tatlı."

"Hey, ben tanıdığım en tatlı adamım. Değil mi Ruby?" Kingston kıkırdadı. "Bir kasaba playboyu için oldukça tatlısın," dedim.

"Bayanlar beni seviyorsa yapacak bir şey yok."

Mutfağa doğru yürürken River, "Evet, bu gerçek bir lanet," diye homurdandı.

Parmaklarını benimkilerle birleştirdi ve kardeşi pizzaya doğru ilerlerken beni geri çekti.

"Benimle evlenmeye hazır mısın?" River kulağıma fısıldadı. Bunu sık sık yapardı. Neredeyse her gün, hazır olduğum anda benimle evleneceğini söylerdi.

"Evet dediğim gün ne yapacaksın?" Göğsümü onun göğsüne dayayarak döndüğümde alay ettim.

Bu adama o kadar aşıkım ki, kafamı toparlamakta zorlanıyordum. "O tatlı kışını omzuma atacağım ve ve seni resmen benim yapacağım."

"Ben zaten seninim," dedim çenemi yukarı kaldırıp onun ateşli bakışlarıyla buluşmak için. "Evet, öylesin."

Ayağa kalktım ve ağzına bir öpücük kondurdum. "Seni seviyorum." "Ben de seni seviyorum," dedi.

"Bir oda bulun!" Hayes bağırdı ve herkes güldü.

"İnan bana, yanıma taşınması için uğraşıyorum. Üzgünüm Saylor, onunla aynı odada kalmayı sevdiğini biliyorum ama onu tamamen kendime istiyorum."

Saylor başını salladı ve güldü. "Ya o her gece sizin evinizde ya da siz bizimkindesiniz."

"O böyle açgözlü Piç kurusu." Kingston dedi.

"Özür dilerim. Kulaklıklar, Beefcake."

Nash gözlerini devirdi. "Kötü kelimeyi söylemeden önce kulaklık demen gerekiyordu, seni ahmak."

"Hey, dangalak da piç kadar kötüdür."

"Evet. Farkındayım. Ellerini kulaklarının üzerinde görüyor musun?"

"Rica ederim. Onları örtbas etmesinin nedeni benim." Kingston sırtı ve kardeşine baktı.

River, "Tek bir konuda açgözlüyüm, o da sevgilim," dedi.

"Bunun şerefine." Romeo birasını kaldırdı ve River'inkiyle tokuşturdu.

Omzuna yaslandım, sevmeye başladığım bu aileyi bulduğum için minnettarım.

Ve bana istediğimi bile bilmediğim peri masalını veren bu adam.
River bana aşkın ne olduğunu göstermişti.
Birlikte iyileşen iki kırık ruh olmuştuk. Ve ben hiç bu
kadar mutlu olmamıştım.
Beni ilk öptüğünde benim için sonsuzluk başlamıştı. Ve
o günden beri her gün.
SON

Vahşi Nehir'i okuduğunuz için teşekkürler. Laura'nın tüm kitaplarını
laurapavlov.com adresinde bulabilirsiniz.

Ruby'nin River'ın doğum gününü kutladığı özel bonus sahneyi BURADAN
okuyabilirsiniz: [VAHŞİ NEHIR BONUS SAHNESİ](#)

Kingston'ın en iyi arkadaşının küçük kız kardeşine aşık olduğunu görmek
istiyorsanız... Yasak Kral BURADAN ön sipariş verebilirsiniz: [YASAK
KRAL İÇİN ÖN SİPARİŞ VER](#)

OceanofPDF.com

acknowledgments

Greg, bana bu peri masalını yaşattığın için teşekkür ederim. Seni sonsuza kadar seviyorum.

Chase & Hannah, Beni her zaman desteklediğiniz ve yanımda olduğunuz için teşekkür ederim. İkinizle de inanılmaz derecede gurur duyuyorum ve sizi çok seviyorum!

Willow, en çok ihtiyacım olduğunda beni her zaman güldürdüğün için teşekkür ederim! Her gün çok parlak bir ışıksın ve arkadaşlığın için sonsuza dek minnettarım! Seni seviyorum!

Catherine, sen benim L-Lo'mun Ben'isin! Arkadaşlığın için çok minnettarım!

Sonsuza dek T&T. Seni seviyorum!

Kandi, sensiz nasıl var olduğumu hiç bilmiyorum. Sohbetlerimizi, kahkahalarımızı, çöreklerimizi, cesaretlendirmelerimizi ve SEN'in tüm büyüsunü seviyorum! Hayatımda olduğun için sonsuza dek minnettarım! Seni seviyorum!

Elizabeth O'Roark, Beni her zaman güldürdüğünüz ve tüm kitaplarınızı bana erken vermeniz için size baskı yapmama izin verdiğiniz için teşekkür ederim! Arkadaşlığınız için çok minnettarım! Seni seviyorum!

Pathi, SEN olmasaydın her gün sevdiğim işi yapıyor olamazdım! Arkadaşlığın ve tüm destek ve teşviklerin için çok minnettarım! Sensiz kaybolurdum! Bana inandığınız için teşekkür ederim! Sizi çok seviyorum!

Nat, seni ne kadar takdir ettiğimi kelimelerle ifade edemem! Elimden gelen her şeyi sana iletmeme izin verdiğin için teşekkür ederim! LOL! Bir canavar yarattın! Sensiz gerçekten kaybolurdum. Yani evet... Elinizde beşinci evre bir yapışkan var. Senin için çok minnettarım ve seni çok seviyorum!

Nina, sana bundan sonra RÜYA YAPICI diyeceğim. Benim için bu kadar çabaladığın, bana inandığın ve en çılgın hayallerimi gerçekleştirdiğin için teşekkür ederim. Seni sonsuza dek seviyorum!

Kim Cermak, SEN olduğun için teşekkürler! Bunu söylemenin başka bir yolu yok. Sen milyonda birsin. Köşemde olduğun için, ama en önemlisi sana arkadaşım diyebildiğim için sonsuz minnettarım. Seni seviyorum!

Christine Miller, Kelley Beckham, Sarah Norris, Valentine Grinstead, Amy Dindia, Kate Kelly ve Ratula Roy, SİZLERE sonsuz minnettarım!

Meagan Reynoso, Tüm yazdıklarımı erkenden okuduğunuz, muhteşem geri bildirimler verdiğiniz ve benimle birlikte pr paketlerini oluşturmak için çok çalıştığınız için teşekkür ederim. Seni seviyorum!

Logan Chisolm, size kesinlikle bayılıyorum ve desteğiniz ve cesaretlendirmeniz için çok minnettarım! Seni seviyorum!

Kayla Compton, sizinle çalıştığım için çok mutluyum ve SİZİN için çok minnettarım! Bastır Niners! Seni seviyorum! Xo

Doo, Abi, Meagan, Annette, Jennifer, Pathi, Natalie, Caroline ve Diana, şimdiye kadarki EN İYİ beta okuyucular olduğunuz için teşekkür ederim! Geri bildirimleriniz benim için dünyalara bedel. Size çok minnettarım!!!

Sözlerimi cııalanmış son bir kitaba dönüştüren tüm yetenekli, harika insanlara, size sonsuz minnettarım! Sue Grimshaw (Edits by Sue), Hang Le Design, Sarah Sentz (Enchanted Romance Design), Emily Wittig Designs, Christine Estevez, Ellie McLove (My Brothers Editor), Jaime Ryter (The Ryters Proof), Julie Deaton (Deaton Author Services) ve inanılmaz yetenekli Madison Maltby, bu kadar teşvik edici ve destekleyici olduğunuz için teşekkür ederim!

Crystal Eacker, Sesli beta dinleme/okuma becerileriniz için teşekkür ederim! Sana kesinlikle bayılıyorum!

Ashley Townsend ve Erika Plum, yarattığınız inanılmaz yağmalara bayılıyorum ve ikinize de çok minnettarım!

Jennifer, sonsuz bir destek sistemi olduğun için teşekkür ederim. Facebook grubunu yönettiğin, yayınladığın, incelediğin ve her yayın için ne gerekiyorsa yaptığın için. Arkadaşlığınız benim için dünyalara bedel! Seni seviyorum!

Paige, Ahhh... annem seni çok seviyor! Sohbetlerimizi, kahkahalarımızı ve SEN olan tüm sihri seviyorum! Arkadaşlığınız ve yalanımda olduğunuz için çok minnettarım!

Rachel Parker, Senin için inanılmaz derecede minnettarım ve bu yolculukta seninle birlikte olduğum için çok mutluyum! Seni çok seviyorum!

Megan Galt, her zaman en güzel tasarımlarla geldiğiniz için teşekkür ederim! Sana çok minnettarım!

Amy, Rebecca, Lauren ve Willow, siz olmasaydınız bu kitabı bitiremezdim! Desteğiniz ve dostluğunuz için çok minnettarım! Bu yolculukta beni zorladığınız ve desteklediğiniz için teşekkürler. Sizi seviyorum!

Sammi, Marni, Monica, Corinne, Melanie ve Jessica, Arkadaşlığınız ve bu yolculukta sizinle birlikte olduğum için çok minnettarım! Sizi çok seviyorum!

Gianna Rose, Stephanie Hubenak, Rachel Baldwin, Kelly Yates, Sarah Sentz, Ashley Anastasio, Kayla Compton, Tiara Cobillas, Tori Ann Harris ve Erin O'Donnell, dostluğunuz ve desteğiniz için teşekkür ederim. Bu benim için dünyalara bedel!

Anne, en büyük amigom olduğun ve yazdığım her şeyi okuduğun için teşekkür ederim! Seni seviyorum!

Baba, sen gerçekten hayallerimin peşinden koşmamın sebebisin! Bana asla vazgeçmemeyi öğrettiğin için teşekkür ederim. Seni seviyorum!

Sandy, bu yolculuk boyunca beni okuduğun ve desteklediğin için teşekkür ederim! Seni seviyorum!

JKL WILLOWS'a... Desteğiniz ve cesaretlendirmeniz için size sonsuza dek minnettarım, tatlı dostlarım!!! Sizi seviyorum!

Gönderen, paylaşan ve beni destekleyen tüm blog yazarlarına, bookstagrammer'lara ve ARC okuyucularına... Bunun benim için ne kadar önemli olduğunu anlatamam. Yaptığınız grafikleri ve paylaştığınız muhteşem gönderileri görmeyi seviyorum. Desteğiniz için sonsuza dek minnettarım!

Kitaplarımı almak için zaman ayıran ve kelimelerime bir şans veren tüm okuyuculara... Hayallerimin gerçekleşmesine yardımcı olduğunuz için TEŞEKKÜR EDERİM!!!

OceanofPDF.com

keep up on new releases

[Linktree Haber](#)
[Bülteni](#)

[OceanofPDF.com](#)

other books by laura pavlov

Manolya Şelalesi Serisi

[Romeo'yu](#)
[Sevmek Vahşi](#)
[Nehir Yasak](#)
[Kral Dayak](#)
[Yiyen Kalp](#)
[Hayes'i](#)
[Bulmak](#)

Cottonwood Cove Serisi

[Gelgitin İçinde](#)
[Yıldızların](#)
[Altında Kıyıda](#)
[Gün Batımından](#)
[Önce Fırtınadan](#)
[Sonra](#)

Bal Dağı Serisi

[Hep Benim Hep](#)
[Benim](#)
[Make You Mine](#)
[Simply Mine](#)
[Only Mine](#)

Willow Springs Serisi

[Yıpranm](#)
[ış](#)
[Karışık](#)
[Büyülen](#)
[miş](#)
[Mühürle](#)
[nmiş](#)

Sahiplen
ilmiş

Montgomery Kardeşler Serisi

Eski Barış
Muhafızı
Asi

Seni Daha Çok Seviyorum Rock Yıldızı Romantizmi

Daha Fazla
Yeşim Daha
Fazla Siz
Daha Fazla
Biz

Shine Tasarım Serisi

Güzel Hasarlı Güzel
Kusurlu

Willow Aster ile G.D. Taylors Serisi

Evli ya da Canlı Aranıyor
Cesur ve Dik Kafalı Bir Başka
Anaç
Ağlama Dökülen MILF
Hayırseverlerle Arkadaşlar

OceanofPDF.com

follow me

[Web sitesi](#)

[Goodreads](#)

[Instagram](#)

[Facebook](#)

[Pav-Love'un Okurları](#)

[Amazon](#)

[BookBub](#)

[TikTok](#)

[*OceanofPDF.com*](#)

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.